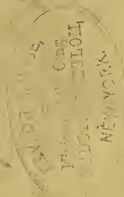

10

תפלת ישראל.

Israelitisches

Andachts-Buch,

nebst

deutscher Uebersetzung.

Mit neuen deutschen Gebeten

[תחנות]

von

Dr. W. Schlessinger.

Neue verbesserte Stereotyp-Ausgabe.

New-York, 1872.

Druck und Verlag der Frank'schen Buchdruckerei und Buchhandlung,

No. 687 Broadway.

Register.

Register der deutschen Gebete.

Gebete für Ehefrauen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִית:

קודם עטיפת טלית יאמר זה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן:
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם:
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

קודם הקשירה יאמר:

בָּ״אַ״יָ אֱ״מֶ״הָ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין:

ולוקח של ראש ומברך:

בָּ״אַ״יָ אֱ״מֶ״הָ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וכורך ג׳ כריכות על אצבע האמצעית ואומר:

וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם. וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְיָ:

ואח״כ יאמר יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת הֲנָחַת תְּפִלִּין זוֹ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ ותרי״ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ: אמן

תפלת שחרית׃

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ כִּי־לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ שְׁמַע־יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃ שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃

Morgengebet.

Wie schön sind deine Zelte Jakob! deine Wohnungen Israel! Ich, auf deine große Güte, o Gott! betrete mit Zuversicht dein Haus, ich bete hingestreckt in Gottesfurcht vor dem Tempel deiner Heiligkeit. Ewiger! ich liebe deiner Wohnung Stätte, den Ort wo deine Ehre thront. Ich bete knieend hingestreckt vor dem Ewigen meinen Schöpfer. Ich bete Herr zu dir zur Gnadenzeit; Gott nach deiner gränzenlosen Güte, erhöre mich mit deiner treuen Hülfe.

Ich rufe dich an, du antwortest mir, o Allmacht! neige dein Ohr mir, höre mein Gebet! mit Gerechtigkeit schau' ich in dein Antlitz; ergötze wachend mich deiner Gottesgestalt. Ich vertraue dir, Gott! sage: du bist mein Herr! höre die Stimme meines Flehens, wenn ich zu dir schreie; wenn ich meine Hände erhebe zu deinem heiligen Chore. Gott mein Herr, ich schreie zu dir, und du heilst mich. Zu dir, Gott, rufe ich, meinen Gott flehe ich an. O laß es leuchten, dein Antlitz, über deinen Knecht, hilf mir durch deine Güte, denn zu dir Gott harre ich: du antwortest, mein Gott! mein Herr! höre mein Gebet, Gott! und mein Schreien — o vernimm! schweige zu meinen Thränen nicht! höre, Gott, und sei mir gnädig; Gott, sei ein Helfer mir.

Stufengesang David's. — Ich freue mich, wenn man zu mir spricht: „Laß in des Ewigen Haus uns gehen!" ich freue mich deiner Verheißung, wie ein Finder großer Beute. Vernimm die Klage meiner Wehmuth, mein König und mein Gott! wenn ich vor dir bete, Gott! frühe wolltest du mich hören; frühe begebe ich mich zu dir

יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ:
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר. דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

und harre. Ich rufe dich an, denn du antwortest mir, o Allmacht! Neige dein Ohr mir, höre mein Gebet! mein Fuß steht auf ebner Bahn; in Chören dank' ich Gott.

Hochgelobt sei der lebendige Gott und gepriesen! er ist, aber sein Dasein ist nicht in Zeit. Er ist ein einiges Wesen, keine Einheit gleicht der seinen, unbegreiflich und unendlich ist das Wesen seiner Einheit. Er hat nicht die Form eines Körpers, hat nichts des Körpers; unvergleichlich ist seine Heiligkeit. Er ist Urheber aller Wesen, der Erste, dem nichts vorangegangen. Er ist Herr des Weltalls, über alle Geschöpfe; dies zeigt seine Größe und seine Regierung. Er hat der Weissagungen Einfluß seinen lieben und schätzbaren Männern verliehen. Nie stand in Israel Einer auf, dem Moses gleich, Prophet und Schauer der Gestalt der erscheinenden Gottheit. Lehre der Wahrheit gab der Allmächtige seinem Volke durch diesen seinen Propheten und Vertrauten seines Hauses. Diese seine Lehre wird er, der Unwandelbare, nie verändern und in Ewigkeit sie mit einer andern nicht verwechseln. Er sieht und weiß unsre Heimlichkeiten alle, er schaut den Ausgang jeder Sache, bevor sie noch beginnt. Er belohnt einen Jeden mit Gutem, seinen Thaten gemäß, und bestraft den Frevler mit Bösem, seinem Frevel gemäß. Am Ende der Tage wird er unsern Messias senden, zu erlösen, die seiner Hülfe harren. Einst wird er, der Allmächtige, die Todten erwecken mit seiner großen Huld. Gelobt sei in Ewigkeit der Name seines Ruhmes.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

Urheber der Welt! Beherrscher aller Dinge bevor sie waren. Gehuldigt durch sie, nachdem dein Wille Alles hervorgebracht, Ehrfurchtbarer! wenn Alles vergeht, dauert dein Reich immerfort. Deine Majestät war, ist und bleibt sich gleich, für und für. Du bist ein einzig einiges Wesen, kein zweites dir gleich noch mit dir verbunden. Ohne Anfang und ohne Ende, allgewaltig überall. Du mein Gott, mein Erlöser, mein Hort im Leiden, wenn Trübsal drückt. Du mein Panier, meine Zuflucht, mein Mahl, mein Kelch, wenn ich dich anrufe. Meinen Geist empfehle ich deiner Hand im Schlafen und im Wachen, mit meinem Geiste auch meinen Leib. Ist Gott mit mir, so fürchte ich nichts.

Gebenedeiet seist du Ewiger, unser Gott! Herr der Welt! der du uns durch deine Gebote geheiliget und uns befohlen hast die Hände zu waschen.

Gebenedeiet seist du, Gott, unser Herr, Weltregent! der den Menschen weislich gebildet und ihm Oeffnungen und Höhlungen anerschaffen. Es ist offenbar und bekannt vor dem Throne deiner Majestät, daß, wenn eines derselben offen stände oder verstopft bliebe, so würde er sich unmöglich erhalten können und bleiben vor dir. Gelobt seist du, Gott, Erhalter alles Fleisches und Wunderthäter.

Gebenedeiet seist du, Gott, unser Herr, Weltregent! der uns durch seine Gebote geheiligt und befohlen hat, uns mit den Worten der Lehre zu beschäftigen.

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ (לִשְׁמָהּ) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרַאְיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי

Laß doch, o Gott, unser Herr, den Inhalt deiner Lehre unserm Munde und dem Munde deines Volkes, des Hauses Israel, angenehm sein, damit wir, unsre Nachkommen und die Nachkommen deines Volkes, das Haus Israel, allesammt deinen Namen erkennen und uns deiner Lehre befleißigen mögen. Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Weltregent, der uns aus allen Völkern erkoren und uns seine Thora gegeben! Gelobt seist du, Gott, Geber der Thora.

Gott segne dich und behüte dich! Gott lasse sein Antlitz dir leuchten und sei dir gnädig! Gott wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Glückseligkeit! Für folgende Dinge hat das Gesetz kein Maaß bestimmt: für Peah, Biccurim und Raajon, für Mildthätigkeit und für das Studiren in der Thora. Von folgenden Dingen genießt der Mensch der Früchte schon in diesem Leben, und das Hauptgut bleibt ihm für das zukünftige Leben; nämlich: Verehrung der Eltern, Mildthätigkeit, das fleißige Besuchen der Lehrhäuser, Gastfreiheit, der Kranken Versorgung, Ausstattung der Bräute, Begleitung der Leichen, Andacht im Gebete und Friedenstiftung zwischen den Nebenmenschen; Allen aber hält das Studiren in der Thora das Gleichgewicht.

Mein Gott, die Seele, die du mir gegeben, ist rein; du hast sie erschaffen, du gebildet und du mir eingehaucht, du bewahrst sie in mir nimmst mir sie einst und gibst sie mir wieder für ein zukünftiges Leben. So lange diese Seele in mir sein wird, danke ich dir, Gott, mein und

אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:
הנשים אומר׳
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

meiner Väter Gott, Herr aller Werke, Urheber aller Seelen! Gelobt seist du, Gott, der die todten Körper wieder beseelt.

Gelobt seist du Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! der du dem Hahne das Vermögen gabst, den Anbruch des Tages zu wittern.

Gelobt u. s. w. daß ich nicht zum Heiden geboren worden bin.

Gelobt u. s. w. daß ich nicht zum Sklaven geboren worden bin.

(Gelobt u. s. w. der mich nicht zur Frau erschaffen.)

Gelobt u. s. w. der mich nach seinem Willen erschaffen.

Gelobt u. s. w. der du die Nackten bekleidest.

Gelobt u. s. w. der du die Blinden sehend machst.

Gelobt u. s. w. der du die Gebundenen lösest.

Gelobt u. s. w. der du die Gebeugten aufrichtest.

Gelobt u. s. w. der du hast die Erde auf's Wasser ausgebreitet.

Gelobt u. s. w. der du die Schritte des Mannes förderste.

Gelobt u. s. w. der du mir alle meine Bedürfnisse zubereitet hast.

Gelobt u. s. w. der du Israel mit Macht umgürtest.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי: וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה
עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ

Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt! der du Israel mit Pracht krönest.

Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt! der du dem Ohnmächtigen neue Kraft gibst.

Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt! der du den Schlaf von meinen Augen und den Schlummer von ihren Liedern wegführest.

Möchte es doch dein Wille sein, o Gott, unser und unsrer Väter Gott, uns Fertigkeit in deiner Lehre und Anhänglichkeit an deine Gebote zu verleihen! Führe uns nicht in die Hände der Sünde, des Verbrechens, des Lasters, der Versuchung und der Schande! Laß keine böse Begierde über uns walten, halte uns fern von bösen Menschen und schlechter Gesellschaft, laß uns fest den guten Begierden anhangen und den edlen Handlungen, beuge unsern Starrsinn, daß er sich dir unterwerfe, laß uns heute und jeden Tag Gunst, Gnade und Erbarmen finden in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und sei uns mildthätig! Gelobt seist du, Gott, der seinem Volke Israel mildthätig ist.

Möchte es doch dein Wille sein, o Gott, mein Herr und Herr meiner Väter! mich heute und alle Tage vor frechen Stirnen und vor Frechheit zu bewahren, vor bösen Menschen und schlechter Gesellschaft, vor einen bösen Nachbar, vor bösen Zufällen und vor dem verderblichen Satan, vor strengem Gerichte und einen harten Gegner, er sei Bundesgenosse oder nicht.

Immer hege der Mensch Gottesfurcht in seinem Innern, bekenne die Wahrheit, rede sie von Herzen und gewöhne sich früh Morgens dieses zu beten: —

מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵנוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא

Herr aller Welt! nicht auf unsre Frömmigkeit gestützt, liegen wir mit unserm Flehen dir an, sondern auf deine grenzenlose Barmherzigkeit. Was sind wir? was unser Leben? was unsre Frömmigkeit? was unsre Tugend? was unsre Hülfe? was unsre Kraft? was unsre Stärke? was können wir, Gott, unser und unsrer Väter Schutz, dir vorbringen? Alle Helden sind dir ein Unding, berühmte Männer ein Nichts, die Weisen unwissend, die Vernünftigen gedankenlos, ihre mächtigen Thaten ein Tand, die Tage ihres Lebens eitel! Was ist des Menschen Vorzug vor dem Viehe! Nichts! Alles ist eitel.

Allein wir, dein Volk, sind Genossen deines Bundes, Söhne Abrahams, dem du Liebe zugeschworen auf dem Berge Moriah, Nachkommen seines einzigen Isaak, der gebunden auf dem Altare lag, die Gemeinde Jakobs, deines erstgebornen Sohnes, den du, aus mächtiger Liebe zu ihm und wegen der großen Freude, die du an ihm hattest, Israel und Jeschurun genannt.

Daher sind wir verpflichtet dir zu danken, dich zu loben und zu verherrlichen, deinen Namen zu preisen, zu heiligen und ihm Lob und Dank zu bringen. Heil uns! wie lieblich ist unser Antheil, wie anmuthig unser Loos und wie schön unser Erbe! — Heil uns, die wir zweimal des Tages, Morgens früh und Abends spät, ausrufen:

Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

Gelobt sei der Name seiner glorreichen Majestät immer und ewig!

Du warst derselbe, bevor das Weltall seinem Nichts entkam, du

הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא
קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֶֹיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ
לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת
הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם
לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָֹה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם

warst derselbe, nachdem die ganze Schöpfung stand, du bist derselbe in dieser Welt und du bist es in der zukünftigen. Heilige deinen Namen ob Derer, die ihn beständig heiligen, und heilige ihn in deiner Welt. O, hebe unser Glückshorn durch dein Heil empor und halte es aufrecht. Gelobt seist du, Gott, der du deinen Namen öffentlich heiligst.

Du, Gott unser Herr, bist im Himmel, auf Erden und in den Himmeln der höchsten Himmel. Wahrlich, du allein bist das erste und das letzte Wesen, und außer dir gibt es keine Gottheit! O, sammle doch die deiner harren aus den vier Enden der Erde, auf daß alle Weltbewohner einsehen und erkennen mögen, daß du allein nur Herr aller Reiche der Erde bist. Du hast den Himmel, die Erde, das Meer und Alles, was in ihnen ist, erschaffen. Wer unter allen deinen Geschöpfen, Höhern und Niedern, kann zu dir sagen: was thust du da? Himmlischer Vater, sei uns gnädig, deines großen Namens willen, nach welchem wir genannt werden! Bringe in Erfüllung, Gott, unser Herr, jene Verheißung: „Zur selben Zeit werde ich euch wiederbringen, zur Zeit nämlich, da ich euch sammeln werde; denn ich werde euch Namen und Ruhm unter allen Völkern der Erde verschaffen, indem ich eure Gefangenen zurückführen werde vor euren Augen — spricht Gott!"

Der Ewige redete zu Moses und sprach: Gebiete den Kindern Israels und sprich zu ihnen: Mein Opfer, meine Speise, die mein Feuer verzehrt mir zum angenehmen Geruche, sollt ihr sorgfältig sein, jedes zu seiner Zeit darzubringen. Sage ihnen, dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu bringen habt: jährige Lämmer ohne Leibesfehler, jeden Tag zwei zum Ganzopfer, und dieses beständig. Das eine Lamm bringe des Morgens und das andere zwischen beiden

שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָֹה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָֹה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָֹה:

וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָֹה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

בר״ש חודש וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד: וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָֹה: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת

Abenden dar. Dazu ein Zehntel Epha feinen Mehls zum Mehlopfer eingerührt mit einem Viertel Hin gestoßenen Baumöls. — Das tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai vollbracht und dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruche vom Feuer verzehrt ward. Zu jedem Lamme gehört ein Viertel Hin Trankopfer; auf das Heilige soll der unvermischte Opferwein dem Ewigen zu Ehren ausgegossen werden. Das andere Lamm bringe zwischen beiden Abenden dar, mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntel feinen Mehls mit Oel eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer nebst dessen Weinopfer.

An dem ersten Tage der Monate bringet zum Ganzopfer dem Ewigen zu Ehren zwei junge Stiere, einen Widder und sieben jährige Lämmer ohne Fehler. Zu jedem Stiere gehört ein Mehlopfer von drei Zehntel feinen Mehls, mit Oel eingerührt, zu jedem Widder ein Mehlopfer von zwei Zehntel feinen Mehls, mit Oel eingerührt, und zu jedem Lamme ein Zehntel feinen Mehls mit Oel eingerührt zum Mehlopfer. Dies ist ein Ganzopfer süßen Geruchs, das dem Ewigen zu Ehren vom Feuer verzehrt wird. Die dazu gehörigen Trankopfer sind: zu jedem Stiere ein halbes Hin, zu jedem Widder ein Drittel Hin und zu jedem Lamme ein Viertel Hin Wein. Dies ist das Ganzopfer an jedem Neumond, für alle Monde des Jahres. Dabei noch ein Ziegenbock zum Sündenopfer, dem Ewigen zu Ehren, außer dem täglichen Ganzopfer soll dieser nebst seinem Trankopfer dargebracht werden.

הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיָי עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ

עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־

מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שְׁנָה בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ: וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

Morgengebet

für Damen.*)

Allmächtiger Vater der Natur! in dieser Morgenstunde, wo Geschöpfe ohne Zahl, die Herrlichkeit deines heiligen Namens verkündigen, will auch ich in ihre Jubel-Lieder einstimmen und dich im Staube meiner Niedrigkeit anbeten. Siehe, o großer Gott! mit Wohlgefallen auf die Huldigung herab, mit der ich, deine Dienerin, meine Hände zu dir empor hebe und dir die Erstlinge dieses Tages weihe, zu dem ich durch deine Gnade wieder erwacht bin, — ich danke dir von ganzer Seele für meine Erhaltung in der vergangenen Nacht und für das Geschenk dieses neuen Tags. Segne mein aufrichtiges Verlangen, ihn zu deiner Ehre, zu meinem ewigen Heil und zum Besten meiner Mitmenschen anzuwenden.

Du kennst alle meine Bedürfnisse; gewähre mir liebreicher Vater! alles was ich nöthig habe, an Leib und Seele. Verleihe mir Kraft, das Gute auszuüben und das Böse zu meiden. Gleite ich ab vom Wege zu dir, so laß reumüthig

---

*) Das rabbinische Traktat אײזהו מקומן pflegen die Damen zu überschlagen, so wurde auch die Uebersetzung weggelassen, und statt dessen obiges Gebet dafür beigegeben.

mich zu dir umkehren und Gnade vor dir finden, gib mir Mäßigkeit im Glücke, Trost und Geduld in Widerwärtigkeiten, Weisheit und klugen Rath in zweifelhaften Fällen, Fleiß in meinen Geschäften, Rechtschaffenheit in meinen Handlungen und ein heiteres Gemüth, damit ich mein Tagwerk mit frohem Herzen vollenden möge.

Lehre mich, o Gott der Liebe! dich lieben als meinen Wohlthäter, dich verehren als meinen Vater, und dir gehorsam sein als meinen Gott und Herrn. Präge meiner Seele Ehrfurcht vor deinem heiligen Namen ein. So oft ich ihn denke, so viel mal ihn mein Mund ausspricht, so oft und viel mal geschehe es in tiefster Demuth und Anbetung. Hilf mir meine bösen Neigungen bekämpfen und stärke mich gegen Empörung meiner Sinne. Laß dein heiliges Wort bei mir Wurzel schlagen, Frucht bringen und mit göttlicher Kraft auf mich wirken. Gib mir Folgsamkeit gegen deine heiligen Gebote und Ergebung in deinen heiligen Willen, bei Widerwärtigkeiten des Lebens; verleihe mir zu meinem Unterhalte so viel, als deine Weisheit für mein zeitliches und ewiges Wohl zuträglich findet. Lehre mich für deine Gaben dankbar sein, und sie nach deiner allweisen Absicht anwenden. Heile meine Seele, denn schon oft und schwer habe ich gesündiget. Verzeihe mir meine Fehler, und laß meinen Nebenmenschen mir eben so willig verzeihen, wie ich, o Allbarmherziger, es von dir wünsche. Befreie mich, mein Erretter! von gegenwärtigen und künftigen Uebeln, und erfülle an mir deine Verheißungen alle.

Auch für alle Menschen, meine lieben Brüder und Schwestern, bitte ich dich, mein Gott und mein Vater! in dieser Morgenstunde. Wenn Nothleidende, Kranke, Sterbende dein Antlitz suchen, so wende es nicht von ihnen ab, sondern siehe mit Erbarmung auf sie hin, und Niemand gehe unerhört von dir; versage deine Barmherzigkeit auch jenen nicht, die aus Unverstand oder Nachlässigkeit deiner nicht gedenken. Erbarme dich, o Allgütiger! über sämmtliche Bewohner der Erde, und lasse diesen Tag einen Tag des Heils, des Glücks und des Segens für alle Menschen sein. Laß heute die Sünder gebessert, die Feinde versöhnt, die Betrübten getröstet, die Armen versorgt, die Kranken erquickt, die Irrenden auf den rechten Weg geführt werden, und die Sterbenden selig vollenden. Du, den die ganze Welt anbetet und dessen heiligen Namen jede Kreatur nach ihrer Art preiset, erhöre auch mein Gebet, dafür sei Lob und Preis dir, so lange sich in mir der Odem regt, und der letzte meiner Pulsschläge sei dir geweiht! Amen.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ נְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ

Es möge dir wohlgefällig sein, Ewiger unser Gott, und Gott unserer Väter, daß noch in unsern Tagen der Tempel gebaut werde, und gebe uns Antheil an deiner Thora; daselbst wollen wir in Ehrfurcht dich anbeten, wie vor ewigen und uralten Zeiten.

Gelobt sei, der das Weltall, durch sein Wort, hervorgebracht! Gelobt sei er! Gelobt sei der Schöpfer des Anbeginns! Gelobt sei, der da spricht und vollführt. Gelobt sei, der da beschließt und vollzieht! Gelobt sei, der sich der Erde erbarmt! Gelobt sei, der sich der Geschöpfe erbarmt! Gelobt sei, der seine Verehrer wohl belohnt! Gelobt sei das immerlebende und selbstständige ewige Wesen! Gelobt sei der Erlöser und Erretter! Hochgelobt sei sein Name! Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Regent der Welt, Allmächtiger, erbarmungsvoller Vater, dein Volk führt dein Lob im Munde, deinen Ruhm und Preis sprechen deine Frommen und Diener; auch wir wollen dich loben, Gott, unser Herr, mit Psalmen Davids, deines Knechtes, mit Lobgesängen und Liedern wollen wir dich hochpreisen, loben, verherrlichen, laut rühmen deinen Namen und huldigen dir, unserm König. Unser Gott ist einzig das Leben aller Welten, er ist ein ruhmvoller König, und sein glorreicher Name verherrlicht in Ewigkeit! Gelobt seist du, Gott, hochgepriesener König.

Dankt dem Herrn, verkündet seinen Namen, macht den Völkern

לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה
אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: שִׁירוּ
לַייָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ
כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו
הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ
אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ יַעֲלֹץ

seine Thaten kund! Singet, rührt ihm Saitenspiel, unterhaltet euch von seinen Wundern! Rühmt euch seines heiligen Namens, daß sich das Herz der Gottesverehrer freue! Sucht den Herrn, sucht seinen Schutz, fleht vor seinem Angesichte unaufhörlich! Denkt der Wunderwerke, die er that, Wunderzeichen, Sprüche seines Mundes! Nachkommen seines Knechtes Israel! Kinder Jakobs, seines Auserwählten! Er, der Ewige, ist unser Gott! in allen Welttheilen geht sein Gericht! Er denkt ewig sein Verheißen, seinen Bund dem tausendsten Geschlecht — Bund, mit Abraham gestiftet, Eid, dem Isaak zugeschworen. Er setze Jakob ein zum ewiglichen Bunde. „Dir, sprach er, geb' ich Kanaan, das Land zu eurem Erbgut ein." Noch waren sie von geringer Anzahl, winzig noch und fremd im Lande, zogen aus von Volk zu Volke, von diesem Reich zu jener Nation. Keinen ließ er sie bedrücken, züchtigte ihretwegen Könige. „Tastet meinen Gesalbten nicht an! thut meinen Propheten kein Leid!" Singet dem Herrn, alle Welt! verkündet Tag für Tag sein Heil! erzählet unter Heiden seinen Ruhm, unter allen Völkern seine Wunder, denn groß ist Gott und hochgepriesen und ehrfurchtswerth ist er, hoch über alle Götterwesen. Götzen sind der Heiden Götter alle; der Ewige hat die Himmel geschaffen; vor ihm ist Majestät und Pracht, in seinem Heiligthum Triumph und Schönheit. Bringt dem Herrn, ihr Heidengeschlechter, bringt dem Herrn Ruhm und Triumph. Bringt dem Herrn seines Namens Ruhm, betretet seinen Vorhof mit Geschenken, betet ihn an in festlichem Schmucke, bebet, alle Welt, vor ihm, fest steht die Welt und wanket nie. Himmel, freue dich. Erde, sei fröhlich, unter Völkern wird verkündet: der Ewige regiert. Es brause das Meer

הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ
כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ
כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל
חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ
וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ
בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ
אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל גֵּאִים: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם
וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ

und was es enthält, wonnevoll sei die Flur, mit Allem, was darauf ist, es jauchzen alle Bäume des Waldes vor dem Herrn, er kommt und richtet den Erdball. Dankt dem Herrn, denn er ist freundlich, ewig währet seine Güte. Sprecht: hilf uns, Herr, unser Beistand, bring' uns zusammen und rette uns von den Heiden, so danken wir dem Namen deiner Heiligkeit und rühmen deines Lobes uns. Gelobt sei der Herr, der Gott Israels, von Ewigkeit zu Ewigkeit, alles Volk spreche: „Amen," und: „Lob dem Herrn." — — Erhebt den Ewigen, unsern Gott, betet an vor seiner Füße Schemel, heilig ist er. Erhebt den Ewigen, unsern Gott, fallt hin vor seinem heiligen Berge, denn unser Gott, der Herr, ist heilig. Er, der Allbarmherzige, vergibt die Missethat und vertilgt nicht; er hat schon oft seinen Zorn besänftigt und nie läßt er erwachen seinen ganzen Grimm. O Herr, entzieh' mir dein Erbarmen nicht, stets bewahre mich deine Liebe, deine Wahrheit. Gedenke an deine Huld, o Herr, an deine Güte, die von je gewesen. Gebet Gott das Reich, seine Majestät über Israel, seine Allmacht hoch am Firmament. Es donnert furchtbar, Gott, aus deinem Heiligthum — Israels Gott, er gibt dem Volke Reich und Macht. Gelobt sei Gott, — Gott der Rache, Ewiger, der Rache Gott, erscheine. Erhebe dich, Richter der Erde, vergilt den Stolzen nach Verdienst. Hülfe findet man bei dem Ewigen. Deinen Segen über dein Volk, Selah. Der Herr Zebaoth ist mit uns, Jakobs Gott ist unsre Veste, Selah. Ewiger, des Weltalls Herr, heil dem, der dir vertraut. Ewiger, verleih' uns Sieg. Der König erhöre, wenn wir flehen. Hilf deinem Volke, segne dein Erbe, weide und versorge sie bis in

הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

בשבת וי"ט עי"כ ע"פ וחה"מ פסח אין אומרים זה.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

בשבת וי"ט ובהושענא רבה אומרים זה ובחול מתחילין יהי כבוד.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ

Ewigkeit. Unsre Seele harret auf den Herrn, unsre Hülfe, unser Schild ist er; sein erfreut sich unser Herz, denn wir trauen seinem heiligen Namen. Deine Güte, Ewiger, walte über uns, wie wir auf dich harren! Ach Herr, erzeig' uns deine Gnade, schenke uns deine Hülfe wieder! Auf, du, unsre Hülfe, rette uns, um deiner Güte willen! „Ich bin der Ewige, dein Gott, der aus Egypten dich geführt! thu' deinen Mund weit auf, ich fülle ihn." Wohl dem Volke, dem es so ergeht! Wohl dem Volke, dessen Gott der Ewige! Ich bin's, der deiner Güte vertraut! mein Herz frohlockt ob deiner Hülfe; dem Ewigen sing ich, denn er that mir wohl!

Psalm beim Dankopfer. Jauchzt dem Herrn, alle Welt! dient dem Herrn mit Freuden, kommt mit Frohlocken vor ihn! Erkennet, daß der Ewige Gott ist! er schuf uns, wir sind sein, sein Volk, die Heerde seiner Weide. Geht zu seinen Thoren ein mit Dank, mit Lobgesang zu seinem Vorhof, dankt ihm, lobet seinen Namen! denn gütig ist der Herr, ewig seine Gnade, seine Treue für und für!

Dem Sangmeister ein Psalm Davids. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, seiner Hände Werk verkündet die Veste, ein Tag strömt es dem andern zu, und Nacht gibt diesen Unterricht der Nacht; keine Lehre, keine Worte, deren Stimme man nicht hörte. Ueber den ganzen Erdkreis tönet ihre Saite, ihr Vortrag dringt so weit als die bewohnte Welt — dorthin, wo er dem Sonnenglanz ein Zelt aufschlug. Der (der Sonnenglanz) strahlt hervor gleich einem Bräutigam aus seinem Zelte, und freudig wie ein Held durchläuft er seine Bahn. Von jener Himmelsgrenze geht er aus, den Kreislauf durch, bis wieder zu ihr hin, und nichts bleibt seinem Schein verborgen.

וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד: מִשְׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ: יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת

Die Lehre Gottes ist vollständig, labt die Seele, sein Zeugniß, immer treu, macht Alberne weise; gerade sind des Herrn Befehle, erfreuen das Herz, lauter sein Gebot, erleuchtet blöde Augen, rein ist die Furcht des Ewigen, bestehet ewig, seine Rechte ewige Wahrheit, allesammt gerecht, erwünschter noch als Gold und köstlich Erz, dem Mund lieblicher als süßer Honigseim. Wohl ist dein Knecht gewarnt durch sie, großer Lohn erwartet Den, der sie bewahrt. Unwissentliche Fehler wer bemerket die? Bewahre mich vor unbekannten Sünden! Entferne mich auch von übermüthigen Gedanken, laß sie nicht herrschen über mich! so kann ich, von Verbrechen frei, mich der Vollendung nahen. O mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

Von David, als er seinen Verstand verleugnete vor Abimelech, dieser ihn von sich trieb, und er entkam. Lobpreisen werd ich allezeit den Ewigen, sein Lob bleibt immerdar in meinem Munde! Meine Seele rühme sich des Ewigen, daß die Bedrängten hören und sich freuen. Preist mit mir des Ewigen Größe, laßt uns zusammen seinen Namen ehren! Da ich den Herrn suchte, antwortete er mir und rettete mich aus aller meiner Furcht. Die auf ihn hinschauen, glänzen freudenvoll, nie wird ihr Angesicht zu Schanden. Dieser Bedrängte rief, der Herr vernahms und half aus allen Nöthen ihm. Des Ewigen Engel lagern sich umher um seine Verehrer und retten sie. Schmecket, schaut, wie gut er ist, der Ewige, heil dem Manne, der auf ihn vertraut! Verehrt den Herrn, ihr seine Heiligen! keinen Mangel haben seine Ehrer. Junge Löwen darben, hungern, dem Gottesehrer

יְהוָֹה אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָֹה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיהוָֹה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָֹה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָֹה: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְהוָֹה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

תְּפִלָּה לְמשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ

fehlt kein Gut. Kommt, Kinder, hört mir zu; ich lehre euch Gottesfurcht! Wer ist der Mann, der Lust zum Leben hat, im Alter gerne glücklich ist! Bewahre vor Bösem deine Zunge und deine Lippen vor betrüglich Reden, weich' vom Bösen, thue Gutes, suche Frieden, laufe ihm nach! Auf Gerechte merken die Augen des Herrn, auf ihr Flehen seine Ohren; sein Zornblick trifft die Uebelthäter, vertilgt ihr Angedenken von der Erde. Wenn Jene schreien, so hört's der Herr und rettet sie aus aller Noth. Zerbrochnen Herzen ist der Ewige nahe und hilft zerschlagenen Gemüthern. Viel Leiden hat oft der Gerechte, doch rettet ihn der Herr aus Allem, bewahret alle sein Gebein, nicht Eines wird versehrt davon. Das Laster bringt den Frevelhaften um, Verdammniß trifft die Feinde des Gerechten. Der Herr erlöst die Seelen seiner Knechte, die ihm vertrauen, werden nie verdammt.

Gebet Moses, des göttlichen Mannes. Herr, unser Zufluchtsort warst du von Menschenalter zu Menschenalter! Eher denn die Berge gezeugt, geschaffen wurden Welt und Erde, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du allmächtig! Du führst das Menschengeschlecht bis zur Zerknirschung, dann sprichst du: Söhne Adams kehret wieder! (denn tausend Jahre sind vor dir einem Tag, der gestern verging, einer Nachtwache gleich.) Du strömest sie hin, in Schlummer entstehen sie, des Morgens wie wandelndes Gras, früh blühet es und wandelt, am Abend abgehauen und verdorrt; so vergehen wir in deinem Zorne, so schleudert uns dein Grimm dahin. Du stellest unsre Missethat vor dir, unsre Heimlichkeit vor deines Angesichtes Licht; nun schwinden unsre Tage alle durch deinen Zorn, wir bringen unsre Jahre hin wie

וְנִגְעָפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָֹה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם:

וִיהִי נוֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָֹה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָֹה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי:

ein Geschwätz. Unsre Lebenszeit währt siebzig Jahre, achtzig ist ihr fernstes Ziel, und ihr Stolz ist Mühe und Kummer; schnell abgeschnitten, so fliegen wir hin! Doch wer erkennet deines Grimmes Allgewalt, daß er ihn fürchte, wie du furchtbar bist. Ach, lehre uns unsre Tage zählen, damit wir weisen Herzens seien! Wende dich, Ewiger! — ach wie lange! — sei deinen Knechten wieder gnädig! Erfülle uns früh mit deiner Huld, so rühmen wir frohlockend unser Lebenlang. Erfreue uns nun so lange Zeit, als du uns peinigtest, so viele Jahre wir nur Unglück sahen! Zeige dein erhabenes Werk an deinen Knechten, an ihren Kindern deine Majestät. —

Unsres Gottes Freundlichkeit werde uns beschieden, so gelinget unsrer Hände Werk; all unser Thun gelinget nur durch ihn.

Der du im Schirm des Höchsten sitzest und ruhest in der Allmacht Schatten, Gott, meine Burg und meine Zuversicht, der Herr, auf den ich stets vertraue — Er, sage ich, wird stets dein Retter sein, wenn Netze drohen, wenn Seuchen tödten; mit seinem Fittig deckt er dich, dein Schirm ist unter seinen Flügeln, seine Treue ist Schild und Harnisch. Erzittre nicht bei nächtlicher Gefahr, vor Pfeilen, die des Tages schwärmen, nicht, wenn die Pest im Finstern schleicht, nicht, wenn am Mittag Seuche wüthet; ob Tausend dir zur Seite fallen und Myriaden dir zur Rechten, dir naht kein Unfall sich. Du schaust sie nur mit deinen Augen, die Strafe, die den Frevler trifft; denn du hast dein Vertrauen auf Gott, den Höchsten, meine Zuversicht. Dir kann kein Unglück widerfahren und keine Noth sich deiner Hütte nahen; denn er befiehlt den Himmlischen, auf allen Wegen dich zu schützen; sie müssen dich auf Händen tragen, daß deinen Fuß kein Stein ver-

יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ אֹרך ימים וכו׳

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהֹוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהֹוָה: שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהֹוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהֹוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהֹוָה וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהֹוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהֹוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהֹוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְהֹוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה

letze. Du wirst auf Leopard und Otter treten, zerdrücken Löwenbrut und Drachen. „Denn er begehret mein, drum rette ich ihn, ich heb' ihn hoch empor, denn er erkennet mich. Er ruft mich an, ich höre, bin in der Noth bei ihm, entreiß ihn der Gefahr und setz ihn hoch in Ehren Des langen Lebens satt, soll er mein Heil erblicken."

Hallelujah! Lobt den Namen des Herrn! lobt, ihr Knechte des Herrn, die ihr dient im Hause des Herrn, im Vorhof unsres Gottestempels. Lobet Gott, denn er ist freundlich, laßt ihm ertönen, er ist liebreich! er hat Jakob sich erkoren, zu seinem Eigenthume Israel. Dies weiß ich: größer ist der Ewige, unser Gott, als alle Götterwesen. Er schaffet, was ihm wohlgefällt, im Himmel und auf Erden, in Meeren und in allen Tiefen, führt Wolken herauf vom Ende der Erde, schafft zum Regen Blitze, entläßt aus seiner Verwahrung den Wind. Er schlug Egyptens Erstgeburt, von Menschen und von Viehe, ließ über dich, Egyptenland, Zeichen aus und Wunder, an Pharao und seinen Dienern! Er, der große Völker schlug, erlegte mächtige Könige, der Emoriten König Sichon, Og, den König Basans, und alle Reiche Kanaans, und gab ihr Land ein zum Besitze seinem Volke Israel. Herr, dein Name währet ewig, für und für dein Ruhm! der Herr schafft seinem Volke Recht, nimmt sich wieder seiner Diener an. Der Heiden Götzen, golden, silbern, sind der Menschenhände Arbeit, haben Mäuler, reden nicht, haben Augen, sehen nicht, haben Ohren, hören nicht, auch weht kein Hauch in ihrem Munde. Die solche machen, sind wie sie, die auf sie hoffen, alle so. Ihr, vom Hause Is-

בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה יִרְאֵי יְהוָֹה בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה:
בָּרוּךְ יְהוָֹה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיהוָֹה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

raels, benedeiet dem Herrn! Ihr, vom Hause Aarons, benedeiet dem Herrn! Ihr, vom Hause Levis, benedeiet dem Herrn! Die ihr den Herrn ehrfürchtet, benedeiet dem Herrn! Der Ewige sei von Zion aus gelobt, er, der Throner zu Jerusalem! Hallelujah!

Dankt dem Herrn, denn er ist freundlich, ewig währet seine Güte!

Dankt dem Gott aller Götterwesen! ewig währet seine Güte!

Dankt dem Herrn aller Herren, e. w. s. G.
Der große Wunder thut allein, e. w. s. G.
Der mit Vernunft die Himmel geschaffen, e. w. s. G.
Der die Erde auf Wasser ausgebreitet, e. w. s. G.
Der große Lichter hat gemacht, e. w. s. G.
Die Sonne, vorzustehen dem Tage, e. w. s. G.
Mond und Sterne, vorzustehen der Nacht, e. w. s. G.
Egypten schlug in ihrer Erstgeburt, e. w. s. G.
Und führte Israel heraus, e. w. s. G.
Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme, e. w. s. G.
Der das Schilfmeer abgetheilt, e. w. s. G.
Und Israel hindurchgeführt, e. w. s. G.
Und stürzte Pharao mit seinem Heer hinein, e. w. s. G.

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָֹה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיהוָֹה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָֹה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָֹה מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְהוָֹה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְהוָֹה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָֹה הֵפִיר עֲצַת

Der sein Volk führte durch die Wüste, e. w. s. G.

Erlegte große Könige, e. w. s. G.

Erwürgte mächtige Beherrscher, e. w. s. G.

Der Emoriten König Sichon, e. w. s. G.

Og, zu Basan König, e. w. s. G.

Und gab ihr Land ein zum Besitz, e. w. s. G.

Besitz für Israel, sein Volk, e. w. s. G.

Der in unserm Elend an uns dachte, e. w. s. G.

Und uns vom Feinde erlöste, e. w. s. G.

Der allem Fleische Speise gibt, e. w. s. G.

Dankt dem Gott des Himmels, ewig währet seine Güte.

Frohlocket, Gerechte, im Ewigen. Lobpreis geziemet nur Redlichgesinnten. Dankt dem Herrn mit Harfenklang, schlagt Zehnsaitenpsalter ihm an. Singet ihm ein niegehörtes Lied, rührt beim Jubelsang euer bestes Saitenspiel. Denn redlich ist des Ewigen Verheißung und all sein Thun ist treuerfüllt. Er liebet Billigkeit und Recht; die Erde ist voll des Ewigen Güte. Die Himmel entstanden durch des Ewigen Wort, durch seines Mundes Hauch ihre Heere alle. Er thürmet Meereswogen wie eine Mauer, verwahrt in Tiefen den Ab-

גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָֹה לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָֹה אֱלֹהָיו
הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת
כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין
הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר
הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְהוָֹה
אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָֹה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי
חַסְדְּךָ יְהוָֹה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָֹה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת:
עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְהוָֹה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָֹה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל
לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ
כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם
יְהוָֹה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָֹה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן

grund. Den Ewigen fürchte alle Welt, vor ihm erbebe jeder Erdbewohner; denn so er spricht, geschiehts, gebeut, stehts da! Der Herr zerstört der Heiden Rathschluß, vereitelt der Völker Entwürfe; aber ewig besteht des Ewigen Rathschluß, die Entwürfe seines Herzens für und für. Heil dem Lande, dessen Gott er ist, der Ewige, dem Volke, das er sich zum Eigenthum erkoren! Vom Himmel sieht der Ewige herab, blickt auf alle Menschenkinder, beschauet alle Erdbewohner von seinem festen Thronsitz. Er, der ihre Herzen sammt gebildet, bemerkt auch all ihr Thun. Der König sieget nicht durch Heeresmacht, Helden rettet nicht die große Kraft; trüglich ist das Roß zum Siege, alle Heereskraft zur Rettung. Sieh, des Ewigen Auge schaut auf seine Verehrer, die seiner Güte allein vertrauen, daß er von Todesfährlichkeit sie rette, sie erhalte in der Hungersnoth. Unsere Seele harret auf den Herrn, unsre Hülfe, unser Schild ist er; sein erfreut sich unser Herz, denn wir vertrauen seinem heiligen Namen Deine Güte, Ewiger, walte über uns, wie wir auf dich harren!

Psalmlied für den Sabbath. Lieblich ists, dem Ewigen danken, Höchster, deinen Namen singen, des Morgens deine Güte rühmen, des Abends deine Vatertreue, unter Saitenspiel und Psalter, zum Denken von der Harfe erweckt! Herr, deine Werke ergötzen mich, fröhlich singe ich deine Thaten. Wie groß sind deine Thaten, Herr, wie tief die göttlichen Gedanken! Die Unvernunft sieht das nicht ein, Gedankenlose, sie begreifen nicht: Wenn Frevler grünen gleich dem Grase, wenn alle Uebelthäter blühen — damit sie ewig untergehen.

רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה
אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא
עַוְלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה:
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְהוָה: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ
יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם
יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת
גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ

Denn du bist ewiglich erhaben, Gott! Sieh, deine Feinde, Herr, deine Feinde kommen um, Uebelthäter fahren hin; aber wie des Waldstiers Krone steigt mein Horn empor, mein Alter glänzt von frischem Oele. Ich sehe Lust an stolzen Neidern, ich höre Lust an Uebelthätern, die wider mich sich setzen. Der Fromme grünt wie Palmenwipfel, schießt wie die Zeder Libanons empor! Was im Hause Gottes steht, was in seinem Vorhof grünet, muß noch im höchsten Alter blühen, immer frisch und saftvoll bleiben, muß lehren daß der Herr gerecht, mein Hort ohne allen Tadel sei.

Der Herr ist König, herrlich geschmückt, der Herr hat sein Gewand, die Majestät angelegt, und fest umgürtet, so steht sie da, die Welt, und wanket nie! Unerschüttert steht dein Thron seitdem — du selbst, von Ewigkeiten her! Wasserströme erheben ihr Ungestüm, die Ströme heben die Wellen empor! Erhabener als der Fluthen Getöse brausen die Wogen des Weltmeers; Erhabener noch ist Gott in jener Höhe. Dein Zeugniß bleibet immer treu, deinen Tempel ziert Heiligkeit, o Herr, auf ewige Zeit.

Ewig währt des Ewigen Ruhm, an seinen Werken hat er Wohlgefallen. Gepriesen sei der Name des Herrn von nun an und in Ewigkeit, vom Sonnenaufgang bis zum Niedergang gelobt der Name des Herrn! Der Herr ist über alle Völker erhaben, über die Himmel sein Ruhm erhaben. Herr, dein Name währet ewig, für und für dein Ruhm! Der Herr hat seinen Thron im Himmel festgestellt, und seine Herrschaft waltet über alles. Himmel, freue Dich! Erde sei fröhlich! unter Völkern wird verkündet: der Ewige regiert! Der Ewige regiert jetzt, regierte von jeher, der Ewige wird regieren immer und ewig! Der Ewige ist König immer und ewig; hinweg

וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמוֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ

aus seinem Lande sind die Barbaren. Der Herr zerstört der Heiden Rathschluß, vereitelt der Völker Entwürfe. Mannigfach sind die Anschläge des Menschen, Gottes Rathschluß aber bleibt beständig. Ewig besteht des Ewigen Rathschluß, die Entwürfe seines Herzens für und für: denn so er spricht, geschieht's, gebeut, steht's da, Zion hat der Ewige sich erkoren, beliebt zu seiner Residenz, auch Jakob sich erkoren, zu seinem Eigenthume Israel. Denn Gott verstößt sein Volk nicht, verläßet nicht sein Eigenthum. Er, der Allbarmherzige, vergibt die Missethat, vertilget nicht; er hat schon oft seinen Zorn besänftigt, und nie läßt er erwachen seinen ganzen Grimm. Ewiger, verleih' uns Sieg! der König erhöre, wenn wir flehen!

Heil den Bewohnern deines Tempels! sie preisen dich ohne Unterlaß. Heil dem Volke, dem es so ergeht! heil dem Volke, dessen Gott der Ewige!

Loblied Davids. Mein Gott, o König, dich will ich erheben, deinen Namen ewig benedeien! Täglich benedei' ich dir, lobe deinen Namen ewig. Groß ist der Ewige und hochgerühmt, unerforschlich seine Größe. Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke, sie machen deine Allmacht kund. Pracht und Schöne deiner Majestät, deine Wunderthaten will ich singen. Alles spricht von Ehrfurcht deiner Allmacht, auch ich will deine Herrlichkeit verkünden. Alles singt ein Denkmal deiner großen Güte und rühmet deine Allgerechtigkeit! Allgnädig, allbarmherzig ist der Herr, langmüthig und von großer Güte! Allen ist der Herr wohlthätig, erbarmt sich seiner Werke aller.

וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָֹה: אֲהַלְלָה יְהוָֹה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְהוָֹה אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָֹה מַתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָֹה פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָֹה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָֹה אֹהֵב צַדִּיקִים: יְהוָֹה

Herr, dir danken deine Werke alle, dir benedeien deine Heiligen, besingen deines Reiches Majestät, unterhalten sich von deiner Allmacht, den Menschen deine Allmacht zu verkünden, die Majestät und Schöne deines Reiches! Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich, deine Herrschaft währet für und für. Alle Fallende erhält der Herr, richtet die Gebeugten auf. Aller Augen schauen nach dir hin, und du gibst ihnen Speise in der Zeit. Allmilde öffnest du die Hand und sättigst, was da lebt, mit Wohlthaten. Auf allen seinen Wegen ist der Herr gerecht, in allen seinen Thaten gütig. Der Herr ist nahe Allen, die ihn rufen, Allen, die aufrichtig ihn anrufen. Er thut, was Gottesfürchtigen behagt, erhört ihr Schrei'n, hilft ihnen aus. Er schützt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Mein Mund soll Lob des Ewigen singen, alles Fleisch lobsinge seiner Heiligkeit ewiglich und immer! Wir preisen Jah — von nun an und in Ewigkeit! Hallelujah!

Hallelujah! Den Ewigen lobe meine Seele! Ich lobe meinen Gott, so lange ich lebe, mein Saitenspiel ertönt dem Ewigen, so lange ich da bin! Vertraut nicht auf Fürsten, auf Menschenkind, das nimmer helfen kann! Der Geist verläßt ihn, dann kehrt er wieder hin zu seiner Erde, aus ist's mit seinen weisesten Entwürfen. Heil dem der Jakobs Gott zur Hülfe hat, der auf den Herrn vertraut, auf Gott der Himmel, Erde, Meer und Alles, was in ihnen ist, geschaffen, der Treu und Wahrheit ewig hält, der Unterdrückten Recht verschafft, der Speise gibt den Hungrigen. Der Ewige löst Gebundene, der Ewige macht Blinde sehend, der Ewige richtet die Gebeugten auf, der Ewige liebt Gerechte, der Ewige schützt die Fremdlinge, er richtet Wittwen

שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהֹוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהֹוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַיהֹוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהֹוָה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְהֹוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

auf und Waisen und führt auf krummen Pfad die Frevler. Der Herr regieret ewiglich, dein Gott durch alle Zeiten, Zion! Hallelujah!

Hallelujah! denn köstlich ist es, unserm Gott Lob anstimmen; solch ein Lobgesang ist schön und lieblich. Der Herr erbaut Jerusalem, versammelt wieder Israels Verwiesene! Zerbrochene Herzen heilet er und lindert ihre Schmerzen; der Sterne Zahl hat er bestimmt und nennet alle sie mit Namen. Groß ist unser Herr und allgewaltig, unaussprechlich sein Verstand. Der Ewige richtet auf die Unterdrückten und stößt die Frevler hin zur Erde. Stimmt den Ewigen Wettgesänge an, rührt unserm Gotte Harfenspiel, ihm, der den Himmel deckt mit Wolken, der Erde Regen zubereitet und Gras auf Bergen wachsen läßt, ihm, der dem Vieh sein Futter giebt, den jungen Raben giebt, wonach sie schreien. Er hat nicht Lust an Rosses Stärke, an Manneskraft nicht Wohlgefallen; dem Herrn gefällt, wer ihn ehrfürchtet, wer nur auf seine Güte hofft. Jerusalem, o preise deinen Herrn! lobe Zion, deinen Gott! Er macht die Riegel deiner Thore fest und segnet deine Kinder innerhalb; er schaffet deinen Grenzen Sicherheit und sättigt dich des besten Weizen. Sendet er sein Wort auf Erden, wie schnell lauft sein Befehl! Er bringet Schnee wie Wollenflocken, er streuet Reif wie Asche hin, wirft Schollen Eis in Stücken; wer kann vor seinem Frost bestehen? Da sendet er sein Wort, es schmilzt, läßt seine Winde wehen, es thauet auf. Seinen Willen machte er Jakob kund, gab Israel Gesetz und Rechte; so that er keinem Heidenvolke, noch offenbarte er ihm seine Rechte! Hallelujah!

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהֹוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהֹוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְהֹוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהֹוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהֹוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְהֹוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים:

Hallelujah! Lobt den Herrn vom Himmel her! lobt ihn dort, in jener Höhe! lobt ihn, alle seine Engel! lobt ihn, alle seine Heere! lobt ihn, Sonne und Mond, lobt ihn alle Lichtgestirne! lobt ihn, aller Himmel Himmel! Gewässer in der Himmelsluft! Alles lobe seinen Namen! denn er gebot — sie wurden, und er erhält sie ewiglich, er gab Gesetz, unübertretbar. Lobt den Herrn, ihr von der Erde! Seewunder, Meerestiefen alle, Blitz, Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Geheiß vollstreckt, Gebirg und alle Hügel, Fruchtbäume und Zedern alle, Gewild und zahmes Thier, Gewürm und luftiges Gefieder, der Erde Könige und Staaten, ihr Fürsten und Beherrscher, Jünglinge und Jungfrauen, im Alter, in der Jugend! Des Ewigen Namen lobe Alles, denn er allein ist hocherhaben! sein Ruhm geht über Erde und Himmel. Er hebet seines Volkes Horn; ein Lobgesang für seine Freunde, für Israels, das ihm verwandte Volk! Hallelujah!

Hallelujah! Singet ein neues Lied dem Herrn! sein Lob im Chore seiner Frommen! Es freue sich seines Stifters Israel, frohlocken Zions Kinder ihres Königs und loben ihn im Reihentanz und rühren Pauken ihm und Harfen! denn er ist seinem Volke gnädig und krönt mit Sieg die Unterdrückten. Nun freuen sich seines Ruhms die Frommen, frohlocken laut auf ihrem Lager; Lob Gottes führen sie im Munde, zweischneidig Schwert in ihrer Hand, und üben Rache an Barbaren, Züchtigung an Völkern aus, und binden ihre Könige

לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כ״ה ת״י ה:
בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:
וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה

mit Ketten, mit eisernen Fesseln ihre Edlen, das Urtheil, das geschrieben steht, an ihnen zu vollziehen — ehrenvoll für meine Frommen! Hallelujah!

Hallelujah! Lobt Gott in seinem Heiligthume! Lobt ihn in seiner Allmacht Veste! lobt ihn in seinen Wunderthaten, nach seiner großen Herrlichkeit! lobt ihn mit Klange der Posaune! lobt ihn mit Harfe und Psalter! lobt ihn mit Pauke und Reigen, mit Saitenspiel und Flöten! Lobt ihn mit hellem Zymbelnklang, mit schmetterndem Getöse der Zymbeln! Lobt den Ewigen, was nur Odem hat! Hallelujah!

Lobt den Ewigen, was nur Odem hat! Hallelujah.

Gelobt sei der Herr auf ewig, Amen, Amen! Der Ewige sei von Zion aus gelobt, er, der Throner zu Jerusalem! Hallelujah! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Israels, der allein Wunder thut, und gelobt auf ewig sei der Name seiner Majestät, daß seine Herrlichkeit die ganze Erde erfülle. Amen! Amen!

David benedeiete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung und so sprach er: Gebenedeiet seist du, Gott, Schutzgott unsres Vaters Israel, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Dein, o Gott, ist die Größe, die Allgewalt, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät! denn du bist das All im Himmel und auf Erden, dein ist das Reich und die Hoheit über jedes Haupt. Reichthum und Würde liegen vor dir, und du waltest über Alles; in deiner Hand liegt's, alles groß und mächtig zu machen. Nun danken wir dir, o Herr, und lobpreisen den Namen deiner Herrlichkeit! Du bist das ewige Wesen, du allein! du hast die Himmel, der Himmel Himmel nebst sämmtlichen Heere, die Erde, nebst Allem, was sich darauf, die Meere, nebst Allem, was sich darin befindet, erschaffen! Du bist der Erhalter Aller, und das ganze

מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָֹה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְהוָֹה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָֹה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָֹה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָֹה כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָֹה אִישׁ מִלְחָמָה

himmlische Heer fällt hingestreckt vor dir. Du bist's, Gott, der Herr, der du den Abram erkoren, ihn aus Ur-Kasdim geführt und seinen Namen in Abraham umgewandelt hast; und da du sein Herz dir treu befunden, so machtest du einen Bund mit ihm, verhießest das Land Kanaan, Chiti, Emori, Prisi, Jebusi und Girgaschi seinen Nachkommen einzuräumen; und du hast deine Verheißung treulich erfüllt, denn du bist gerecht! Du hast das Elend unsrer Väter in Egypten eingesehen und ihr Jammern am Schilfmeere vernommen. Du übtest Zeichen aus und Wunder an Pharao, an dessen sämmtlicher Dienerschaft und Landesvolk, weil es dir bekannt war, daß sie Tyrannei ausgeübt hatten, und so hast du dir Ruhm verschafft, wie noch heute. Du hast vor ihnen (unsern Vätern) das Meer gespalten, so daß sie trocken mitten hindurch gingen, ihre Verfolger hingegen hast du in Tiefen geschleudert einem Steine gleich, ins mächtige Gewässer.

An demselben Tage errettete der Ewige Israel von der Hand der Egypter; Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Als die Israeliten die große Macht sahen, welche der Ewige an den Egyptern ausgeübt, da fürchtet das Volk den Ewigen, glaubt auch an den Ewigen und seinen Diener Moses.

Da sangen Moses und die Kinder Israels dieses Lied dem Ewigen zu ehren; sie sprachen: Ich singe dem Herrn, denn er ist hocherhaben, er stürzte das Roß und den Reiter ins Meer! Mein Sieg und Sang ist Jah, er ward zur Hülfe mir! Der ist mein Hort, ihn will ich preisen, Gott meines Vaters, ihn erheb' ich! Der Ewige ist der Herr des Krieges, sein Name ist: Ewiger! Die Wagen und das Heer des Pharao hat er in's Meer gestürzt, und seiner Heeresführer Beste, gesenkt in's Schilfmeer wurden sie; Abgründe decken sie, sie

יְהוָה שְׁמוֹ מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ
אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נֹזְלִים
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים:
מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ: נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ:
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ
אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי
כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ
כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ:
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ
יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר
צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה

sanken in die Tiefe, wie ein Stein. Deine Rechte, o Ewiger, mächtig an Kraft, deine Rechte, o Ewiger, sie zerschmettert den Feind! In deiner großen Hoheit zerstörst du deine Feinde, du sendest deinen Grimm, der sie verzehrt wie Stoppel. Durch deines Odems Hauch ward aufgethürmt das Wasser, stand Fließendes gleich einer Mauer, gefroren in des Meeres Herz Abgründe. Ha, ich verfolge, sprach der Feind, erreiche, theile Beute aus, gesättigt sei an ihnen meine Wuth! Ich ziehe mein Schwert, und meine Hand verderbe sie! — Da blies dein Hauch, sie deckt die See, sie sinken gleich Blei in mächtige Gewässer! Wer ist gleich dir, Herr, unter den Mächtigen! Wer ist gleich dir, gewaltig in Heiligkeit, furchtbar im Ruhme, Wunderthäter? Du neigtest deine Rechte, die Erde schlingt sie ein! Nun führst du gnadenvoll dies Volk, das du erlöst, du leitest es mit deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hören's Völker, sie erbeben, ein Zittern faßt Philistäas Bewohner; da erschrecken Edoms Fürsten, die Mächtigen Moabs, sie ergreift ein Beben, es zagen alle Bewohner Kanaans. Es falle über sie Furcht und Angst; durch deines Armes Größe erstarren sie wie Stein; bis dein Volk hinübergezogen, Ewiger, bis hinübergezogen das Volk, das du dir erwarbst. Bis du sie gebracht und gepflanzt in dem Erbgebirge, an die Stätte, die du zu deinem Sitze gemacht, Ewiger, in das Heiligthum, Herr, das deine Hände bereitet! Der Ewige wird regieren immer und ewig. Der Ewige wird regieren immer und ewig. Denn des Ewigen ist die Regierung, und er herrscht über die Völker. Erretter werden besteigen den Berg Zion, das Gebirge Esau's zu richten, dann wird des Ewigen die Re-

יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:
קו״ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ

gierung sein. Der Ewige wird König werden über die ganze Erde, dann wird der Ewige einig und sein Name einig sein — so wie es in deiner Thora heißt! „Höre, Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!"

Hochgelobt in Ewigkeit ist dein Name, unser König, allmächtiger, großer und heiliger Herrscher, im Himmel und auf Erden! Dir allein, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, geziemen Lied und Lob, Ruhm und Gesang, Zepter und Regierung, Sieg, Größe und Allmacht, Preis und Herrlichkeit, Heiligkeit und Majestät, Benedeiung und Dank von nun an bis in Ewigkeit! Gelobt seist du, Ewiger, mächtiger König, über alles Lob Erhabener, aller Danklieder Würdiger, Urheber aller Wunder, der Wohlgefallen hat an Lobgesängen, Herrscher, Allvermögender, Weltenerhalter!

Lobt den Ewigen! Er ist lobenswürdg!

Gebenedeiet, gerühmt, verherrlicht, hochgelobt und erhaben ist der Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er! Er ist das erste, er das letzte Wesen, außer ihm ist keine Gottheit. Macht ihm Bahn, ihm, der durch die Aetherwolke fährt! sein Name ist Jah! frohlocket vor ihm! Erhaben ist sein Name über alles Lob und allen Preis! Gepriesen sei der Name seiner verherrlichten Majestät in Ewigkeit! Gepriesen sei der Name des Ewigen von nun an und in Ewigkeit.

Gelobt sei der Ewige! Er ist lobenswürdig immer und ewig.

Gelobt seist du Ewiger, unser Gott! Herr der Welt! Bildner des Lichts, Urheber der Finsterniß, Friedenstifter und Weltallsschöpfer.

Er beleuchtet mit Gnade die Erde und was darauf wohnt, seine Güte erneuert täglich noch immerfort das Werk des Anbeginns. Wie

בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ: מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ: פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה

mächtig viel sind deine Werke, Gott! alle hast du sie mit Weisheit angeordnet; voll ist die Erde deiner Güter. Du bist der allerhöchste König, der Einzige von Anbeginn, hochgerühmt, verherrlicht und allerhaben seit ewigen Zeiten! Aller Welten Gott, laß deine große Barmherzigkeit sich unser erbarmen! Der Herr unsres Vermögens, Fels unserer Feste, unseres Heiles Schild, unsere Burg, er, der Allmächtige, des Segens Quelle, hat mit unendlicher Einsicht die Strahlen der Sonne bereitet, hervorgebracht und auf das Beste ausgebildet, zu seines Namens Preis. Sein Thron ist mit Lichtern umgeben, seiner Heere Häupter sind heilig! sie erhöhen den Allvermögenden und verkünden ununterbrochen die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgelobt bist du, Gott, unser Herr, über alles Lob der Werke deiner Hände und der leuchtenden Sonnen, die du zu deiner Verherrlichung erschaffen! Selah!

Hochgelobt bist du, unser Hort, unser König, unser Erlöser und Schöpfer so vieler Heiligen! Ewig sei dein Name gepriesen, unser König und Schöpfer so vieler Diener, die allesammt in jenen höhern Welten stehen und sämmtlich ehrfurchtsvoll die Befehle ihres lebendigen Gottes und Weltregenten laut verkünden. Sie sind sämmtlich lieblich, sämmtlich auserlesen und sämmtlich mächtig; insgesammt vollstrecken sie in tiefer Ehrfurcht den Befehl ihres Schöpfers, und allesammt öffnen sie ihren Mund heilig und rein mit Gesang und Lied, benedeien, loben, verherrlichen, preisen, heiligen und huldigen den Namen des Allmächtigen, des großen, allvermögenden und furchtbaren Königs — heilig ist er! Sämmtlich unterziehen sie sich

וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ

stufenweise den Obliegenheiten des Himmelreichs und ertheilen wechselseitig die Erlaubniß, ihren Schöpfer zu heiligen mit seligem Vergnügen. In reiner Sprache und melodisch ertönt die Heiligung einstimmig und ehrfurchtsvoll, rufend:

„Heilig, heilig, heilig ist Gott Zebaoth! die Fülle der ganzen Erde ist seine Majestät!"

Die Ophannim und heiligen Chajoth erheben sich mit mächtigem Getöse den Seraphim gegenüber, und Diesen erwidernd lobpreisen sie:

„Gelobt sei die Majestät Gottes, ihres Ortes!"

Der gebenedeiten Allmacht weihen sie liebliche Töne, ihm, dem Allbeherrscher, Allmächtigen, Lebendigen und Selbstständigen, stimmen sie Lieder und lassen Psalmen hören! Denn er, nur er ist der Trieb aller Kräfte, der Thäter des noch nie Geschehenen, der Herr der Kriege, der Aussäer der Wohlthaten, der Hervorbringer alles Heils, der Schöpfer aller Heilmittel, der furchtbare Ruhmvolle, der Urheber aller Wunderthaten, dessen Güte täglich und immerwährend das Schöpfungswerk erneuert. — So heißt es: Ihm, der die großen Lichter bereitet, dankt! denn ewig währet seine Güte! Einst wirst du ein neues Licht über Zion bereiten. — O, möchte es uns Allen baldigst zu Theil werden! Gelobt seist du, Gott, Bildner der Himmelslichter!

Mit vieler Zärtlichkeit liebtest du uns, Gott, unser Schutz, mit großer und außerordentlicher Sorgfalt schontest du uns, Vater und König, unserer Urväter halben, die dir vertrauten, und denen du Lebensverhaltungen gelehrt! O, so sei auch uns gnädig und unterweise auch uns. O Vater, erbarmungsvoller Vater, Allbarmherziger, erbarme dich unser und rüste unser Herz aus, damit wir verstehen und begreifen, aufmerken, lernen und lehren, beobachten, ausüben und vollziehen mögen alle Worte der Lehre deines Gesetzes mit Liebe! Erleuchte unsre Augen in deiner Lehre, mache unser Herz deinen Geboten anhänglich und eigne unsere Neigungen zur Liebe und Ehrfurcht deines Namens, damit wir nie zu Schanden werden! denn wir ver-

נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם

trauen deinem heiligen, großen und furchtbaren Namen, frohlocken und freuen uns deines Heils. O bringe in Frieden uns aus den vier Enden der Erde und führe uns aufrecht in unser Land zurück, denn du bist die heilbringende Allmacht, und uns hast du auserſehen aus allen Völkern und Zungen, deinen großen Namen treulich genähert, um dir zu huldigen und deine Einheit mit Liebe anzuerkennen. Gelobt seist du, Gott, der sein Volk Israel erkoren aus Liebe.

Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

Gelobt sei der Name seiner glorreichen Majestät immer und ewig!

Du sollst den Ewigen, deinen Gott, lieben von ganzem Herzen, ganzer Seele und ganzem Vermögen! Die Worte, die ich dir jetzt befehle, sollen dir stets im Herzen bleiben, du sollst sie deinen Kindern einschärfen und immer davon reden wenn du zu Hause sitzest oder auf Reisen bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst; binde sie zum Zeichen an deine Hand, trage sie als Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Werdet ihr meinen Geboten gehorchen, die ich euch jetzt gebe, den Ewigen, euern Gott, von euerm ganzen Herzen und von eurer ganzen Seele zu lieben und ihm zu dienen, so will ich eurem Lande Regen geben zur rechten Zeit, Frühregen und Spätregen, damit du dein Getreide, deinen Most und dein Oel einsammelst, und will für dein Vieh Gras wachsen lassen auf deinem Felde, daß du zu essen habest im Ueberflusse. Hütet euch, daß euer Herz nicht verführt werde, daß ihr etwa abweicht und andern Göttern dient und sie anbetet! Der Zorn

לָהֶם. וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר: וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה

des Ewigen würde über euch entbrennen, er würde den Himmel verschließen, daß kein Regen komme, die Erde würde ihr Gewächs nicht hervorbringen, und ihr würdet gar bald zu Grunde gehen, fern von dem vortrefflichen Lande, daß euch der Ewige geben wird. Fasset diese Worte zu Herzen und zu Gemüthe, bindet sie euch zum Zeichen auf die Hand und tragt sie als Vorderhauptbinde zwischen den Augen; lehret sie eure Kinder, um beständig davon zu sprechen, wenn du zu Hause sitzest oder auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst; schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore! auf daß ihr und eure Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige euern Vätern zugeschworen, es ihnen zu geben, lange Jahre bleiben möget, so lange der Himmel über die Erde sein wird.

Der Ewige sprach zu Moses wie folgt: Rede mit den Kindern Israels und sage ihnen, sie sollen, bei allen ihren Nachkommen, an die Ecken ihrer Kleider Schaufäden machen und an diese Eckenschaufäden eine Schnur aus dunkelblauer Wolle befestigen. Diese sollen euch zu Schaufäden dienen, daß ihr sie sehet und euch aller Gebote des Ewigen erinnert und sie haltet, nicht aber euerm Herzen und euern Augen nachwandelt, die euch auf Abwege führen. Ihr werdet dadurch meiner Gebote eingedenk sein, sie halten und euerm Gott heilig sein. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch aus Egypten geführt habe, um euer Gott zu sein! ich, der Ewige, euer Gott!

הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת

Wahr, sicher, zuverlässig, unwandelbar, richtig, wahrhaft und lieblich, angenehm, schätzbar, ergötzend, achtbar, herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und heilsam ist deine Verheißung uns in Ewigkeit. Wahrlich, er, der Weltherrscher, ist unser König, Jakobs Fels der Schild unseres Heils! Für und für dauert er, dauert sein Ruhm, sein Thron bleibt unerschüttert und seine Regierung und Treue ewigdauernd; seine Verheißungen leben und bestehen, sind wahrhaft und erquickend auf immer und für alle Welten, für unsere Voreltern, für uns, unsere Kinder und Nachkommen, sowie für alle Geschlechter und Abkömmlinge Israels, deine Knechte.

Der Vor- und Nachwelt ist's eine wohlthätige Verheißung, sie dauert ewig; Wahrheit und Treue sind ein unverletzliches Gesetz. Wahr ist's, daß du, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott bist, unser und unsrer Väter König, unser und unsrer Väter Erlöser, unser Schöpfer und Fels unsres Heils; unser Befreier und Retter war von Ewigkeit her dein Name — keine Gottheit ist außer dir!

Der Beistand unsrer Väter warst du von jeher, Schild und Schirm ihren nachfolgenden Söhnen in jedem Zeitalter. Ueber jener Weltenhöhe hast du deinen Thron, dein Recht und deine Gerechtigkeit reichen bis zu der Erde Enden. Heil dem Manne, der deinen Befehlen gehorcht und deine Lehre und Worte sich zu Herzen nimmt! Fürwahr, du allein bist Herr deines Volkes und mächtiger König, dessen Rechtssache auszuführen! Fürwahr, du allein bist der Erste, du allein der Letzte, und außer dir haben wir weder König noch Erlöser, noch Erretter! Aus Egypten hast du uns erlöst, Gott, unser Herr, und uns befreit aus dem Sklavenhause. Die Erstlinge Jener hast du getödtet und deine Erstlinge erlöst; du hast das Schilfmeer getheilt, die Frev-

וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְהוָֹה מִי־כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל (גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

ler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, und die Fluthen verschlangen ihre Verfolger, daß nicht einer von ihnen entkam. Darum priesen die Geliebten und erhöhten die Allmacht, die Lieblinge brachen aus in Lieder, Gesänge und Psalmen, in Benedeiungen und Danksagungen dem allmächtigen, lebendigen und selbstständigen König, dem Hohen und Erhabenen, Großen und Furchtbaren, dem Beuger der Stolzen und Erheber der Gebeugten, der die Gefesselten los macht, die Bedrückten befreit, den Unmächtigen beisteht und seinem Volke antwortet, wenn es zu ihm ruft. Dank ihm, dem Allmächtigen, Allerhöchsten! gelobt sei er und gebenedeit! Moses und die Kinder Israels stimmten dir ein Lied mit vieler Freude, sie riefen sämmtlich:

„Wer ist unter den Mächten, o Ewiger, wie du? wer ist verherrlicht mit Heiligkeit wie du? furchtbar im Lobe, Wunderthäter!" Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meeres; einmüthig dankten sie Alle, und huldigend sprachen sie: „Gott wird immer und ewig regieren!"

O Fels Israels, mache dich auf zur Hülfe Israels und befreie, nach deiner Verheißung, Jehuda und Israel! (Unser Erlöser, Gott Zebaoth ist sein Name, der Heilige Israels!) Gelobt seist du, Gott, der Israel erlöst hat!

Herr, öffne meine Lippen, und mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

בעשי"ת זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעי"ת.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לש"ץ

ק' נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
קו"ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben! schreibe uns ein in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Herr des Lebens!)

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist du Ewiger, Schild Abrahams.

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

(Der dem Winde zu wehen und dem Regen zu fallen gebeut.)

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

(Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben gedenkt?)

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige!

Der Vorsänger: Wir heiligen deinen Namen auf Erden, wie man in hohen Himmeln ihn heiligt, wovon es heißt durch deinen Propheten: Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

Die Gemeinde: „Heilig, heilig, heilig, ist der Ewige, Zebaoth, voll ist die ganze Erde seiner Herrlichkeit!“

ח׳ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
ח׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
קו״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה

למוצאי שבת.

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ (לְ) מַדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת (בָּהֶם) חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל חֵטְא וּמְנֻקִּים מִכָּל עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ:

(וְ) חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

Der Vorſ.: Ihnen gegenüber rufts: „Gebenedeit!"

Die Gem.: „Gebenedeit ſei die Herrlichkeit Gottes, ihres Ortes!"

Der Vorſ.: Und in den Worten deiner Heiligen heißt es:

Die Gem.: „Der Herr regiere ewiglich, dein Gott durch alle Zeiten, Zion, Hallelujah!"

Zu allen Zeiten, verkünden wir deine Größe, heiligen immerdar deine Heiligkeit, der du ein großer, heiliger Gott und König biſt! Gelobt ſeiſt du, Gott, der Allmächtige, Heilige! (In den 10 Bußtagen: der heilige König!)

Du begünſtigſt den Erdenſohn mit Verſtand und ertheilſt dem Sterblichen Vernunft!

(Du haſt uns begünſtigt mit Erkenntniß deiner Thora, wodurch du uns gelehrt, die Geſetze deines Wohlgefallens zu befolgen! Du, Gott, unſer Herr, haſt zwiſchen heilig und gemein, zwiſchen Licht und Finſterniß, zwiſchen Iſrael und jenen Nationen, zwiſchen dem ſiebenten Tag und den ſechs Werktagen unterſchieden! Unſer Vater, unſer König, o, laß die uns entgegenkommenden Tage zum Glücke eintreten, frei von jeder Sünde, von jedem Verbrechen rein, und zur Anhänglichkeit an deine Verehrung!)

O, ſo begünſtige uns denn mit deiner Erkenntniß, Vernunft und Klugheit! Gelobt ſeiſt du, Gott, Spender des Verſtandes!

Führe uns zurück, o Vater, zu deiner Lehre, nähere uns deinem Dienſte wieder, o König, und bringe uns durch vollkommene Buße zu dir zurück! Gelobt ſeiſt du, Gott, dem die Buße gefällt!

6

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ
בתענית לבור אומרים כאן סליחות כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:
(בת"ל מוסיף הש"ץ עננו ומסיים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה:)

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה.
וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא
נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי
תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן (בחורף טַל וּמָטָר לִ) בְּרָכָה עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

Vergib uns, o Vater, wenn wir gesündigt; verzeihe, o König, wenn wir gefrevelt haben! du bist ja ein vergebender und verzeihender Gott! Gelobt seist du, Gott, Allgnädiger, der so oft verzeiht!

O schaue unser Elend an, führe unsre Streitsache und erlöse uns bald, um deines Ruhmes willen! du bist ja der allmächtige Retter! Gelobt seist du, Gott, Erretter Israels!

Heile du uns, o Gott, dann sind wir geheilt, hilf du uns, dann wird uns geholfen sein; du bist ja unser Ruhm! Schaffe vollkommene Genesung allen unsern Wunden! denn nur du, allvermögender König, bist ein treuer und erbarmungsvoller Arzt. Gelobt seist du, Gott, der die Kranken seines Volkes Israel heilt!

Segne, o Gott, unser Herr, dieses Jahr und dessen Früchte aller Art zum Wohlgedeihen, spende (Thau und Regen zum) Segen auf die Fläche des Erdreiches! sättige uns mit deiner Milde und segne gegenwärtiges Jahr wie eines der segensreichsten Jahre! Gelobt seist du, Gott, der die Jahre segnet!

Blase das große Schophar zu unserer Befreiung, errichte ein Heereszeichen zur Sammlung unserer Vertriebenen und vereinige uns sämmtlich aus den vier Enden der Erde! Gelobt seist du, Gott, der die Verstoßenen seines Volkes Israel sammelt!

Setze unsre Richter wieder ein wie vormals und unsre Räthe wie in früheren Zeiten, und verbanne von uns Kummer und Verdruß! Regiere du allein uns, o Gott, mit Gnade und Barmherzigkeit und spreche uns schuldlos bei'm Gerichte! Gelobt seist du, Gott, billigkeit- und rechtsliebender König!

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכֹל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. *) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

בתשעה באב למנחה.

*) נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן, וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלָיִם וְאֶת הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהֶחֳרֵבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשּׁוֹמֵמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בָנֶיהָ. וְהֶחֳרֵבָה מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ. וְהַשּׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חָפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלָדָה וַיְבַלְּעוּהָ לִגְיוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים. וַיָּטִילוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֶחָרֶב. וַיַּהַרְגוּ בְזָדוֹן חֲסִידֵי עֶלְיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה. וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן

O, daß doch den Verläumdern keine Aussicht bliebe, alle Unheilstifter mit einem Male zu Grunde gingen und sämmtlich schnell ausgerottet würden! Lähme die Gewalt der Uebermüthigen, brich und bändige sie, damit sie gedemüthigt werden bald, in unsern Tagen! Gelobt seist du, Gott, der Feinde zerschmettert und Tyrannen demüthigt!

Ueber die Rechtschaffenen und Frommen, über die Aeltesten deines Volkes, des Stammes Israel, und den Ueberrest seiner Schriftgelehrten, über jeden tugendhaften Weltbürger, so wie unser Herr! Ertheile milde Belohnung Allen, die mit Zuversicht deinen Namen vertrauen, und laß uns mit ihnen der Zukunft theilhaft werden! Nie werden wir beschämt werden, denn wir vertrauen auf dich! Gelobt seist du, Gott, der Frommen Stütze und Zuversicht!

Einst wirst du nach Jerusalem, deiner Residenz, erbarmungsvoll zurückkehren und darin wohnen, wie du es verheißen. O baue sie nächstens, in unsern Tagen, wieder auf zu einem immerwährenden Gebäude und begründe bald darin Davids Thron! Gelobt seist du, Gott, Erbauer Jerusalems!

Tröste, o Gott, unser Herr, die Trauernden Zions, die Trauernden Jerusalems und die traurige, die öde, verachtete und verwüstete Stadt; traurig über den Verlust ihrer Kinder, öde von Wohnungen, verachteter Ehre und von Einwohnern entblößt, sitzt sie mit verhülltem Haupte, wie eine unfruchtbare Frau, die nie Kinder geboren! Legionen haben sie verheert, Götzendiener sie in Besitz genommen, dein Volk Israel mit dem Schwerte niedergestürzt und muthwillig erschlagen die Frommen des Allerhöchsten! Darum weint Zion bitterlich, und laut jammert Jerusalem: O mein Herz, mein Herz! — sie sind

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. *) כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

קוֹלָהּ. לִבִּי לִבִּי עַל חַלְלֵיהֶם מֵעַי מֵעַי עַל חַלְלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה עָתִיד לִבְנוֹתָהּ. כָּאָמוּר וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:) את צמח. בתענית צבור אומרים כאן עננו.

*) עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ. אַל תֵּפֶן אֶל רִשְׁעֵנוּ. וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ. יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנוּ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע: כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: כי אתה שומע.

O, laß den Sprößling deines Knechtes David bald aufblühen und hebe sein Glückshorn hoch empor durch dein Heil! Täglich harren wir deines Heils! Gelobt seist du, Gott, der des Heiles Horn blühen läßt!

Höre unsere Stimme, o Gott, unser Herr, schone, erbarme dich unser und nimm unser Gebet mit Barmherzigkeit und Wohlgefallen an! Du bist ja der Allmächtige, der Gebete und Flehen vernimmt! Laß uns, o König, nicht unerhört von dir zurückkehren!

Du bist es ja, der du mit Barmherzigkeit die Gebete deines Volkes Israel vernimmst. Gelobt seist du, Gott, Erhörer des Gebets!

---

erschlagen! o Mitleid, Mitleid! — sie sind erschlagen! — Du hast es, o Gott, in Feuer auflodern lassen, und mit Feuer wirst du es einst wieder befestigen! Denn so lautet die Verheißung: „Und ich werde ihr sein, spricht Gott, eine Feuermauer ringsumher, und zur Herrlichkeit in ihrer Mitte sein!“ Gelobt seist du, Gott, Zions Tröster und Wiedererbauer Jerusalems! O, laß ꝛc.

Antworte uns, o Herr, antworte uns an diesem unserm Fasttage, denn wir sind in großer Noth! Kehre dich nicht an unsern Frevel, verbirg nicht dein Antlitz vor uns, entziehe dich nicht unserm Flehen, sei nahe unserm Gebete, laß deine Gnade unser Trost sein, antworte uns, bevor wir zu dir rufen! — so wie es heißt: „Bevor sie zu mir rufen, werde ich antworten, noch reden sie, und schon erhöre ich!“ — Denn du bist es, o Herr, der da antwortet zur Zeit der Bedrängniß, erlöst und errettet zu jeder Zeit der Angst und des Drangsals! Gelobt seist du, Ewiger, der da antwortet zur Zeit der Noth.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

לר״ח חוה״מ וי״ט.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לר״ח רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | לפסח חַג הַמַּצּוֹת | לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת

הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet! führe den Dienst wieder ein in den Chor deines Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte dir der Dienst deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

Unser Gott! und Gott unsrer Vorfahren! unser Andenken und unsre Berufung, das Andenken unsrer Ureltern, das Andenken deines Gesalbten Davids, und seines Sohnes, deiner Diener, das Andenken deiner heiligen Stadt Jerusalem, und das Andenken deines ganzen Volkes Israel; werde zurückerinnert und vorgestellt, es komme, gelange, steige vor deinem Antlitze auf, werde angeschauet, mit Wohlgefallen angenommen, und in Erfüllung gebracht zum Leben und Frieden, zur Gnade und Barmherzigkeit, zur guten und glückseligen Befreiung, an diesem

Tage des Neumondes, des Andenkens, des Succoth-Festes u. s. w.

Gedenke unser, Gott, unser Herr, zum Wohl, erinnere dich unser zum Segen und hilf uns zur Glückseligkeit! Begünstige und begnadige uns durch Verheißung von Heil und Erbarmen, erbarme dich unser und hilf uns! — Auf dich allein sind unsere Augen gerichtet, denn du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König!

Möchten unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst wieder thronen läßt in Zion!

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken dir und lobpreisen dich für unsere Seelen, die du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir

נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

לחנוכה.

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן־יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת־רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת־הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ

täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohlthaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für die Wunder, für die Befreiung, für die Sorge, für die Triumpfe und für die Kriege, die du zum Wohl unserer Vorfahren einst um diese Zeit ausgeführt hast.

In den Tagen des Hohenpriesters Mathithjahu, Sohn Jochanans, des Chaschmonaiten, und dessen Söhne, als Javans tyrannische Regierung gegen dein Volk Israel aufstand, um deine Thora vergessen und die Gesetze deines Willens übertreten zu machen. Da wurdest du in deiner grenzenlosen Barmherzigkeit ihr Beistand in der Zeit der Bedrängniß; du kämpftest ihren Kampf, strittest ihren Streit und rächtest ihre Rache. Helden liefertest du in die Hand der Schwachen, eine Menge in die Hand der Minderzahl, Unreine in Reiner, Frevler in Gerechter und Unheilstifter in die Hand der deiner Thora Befleißigten. Dir hast du einen großen und heiligen Namen in der Welt verbreitet und deinem Volke Israel großen Sieg und Rettung verschafft, wie noch heute. Hierauf gingen deine Söhne in's Innere dei-

וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

לפורים.

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת־עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

nes Hauses, säuberten deinen Palast, reinigten dein Heiligthum, beleuchteten die Vorhöfe deines Tempels, und sie haben diese acht Chanuka Tage eingesetzt, deinen großen Namen zu loben und zu preisen.:

Für die Wunder, für die Befreiung, für die Siege, für die Triumphe und für die Kriege, die du zum Wohl unserer Vorfahren einst um diese Zeit ausgeführt hast.

In den Tagen Mardochai's und Esthers in der Hauptstadt Schuschan. Als der Bösewicht Haman gegen sie aufstand, da war sein Streben alle Israeliten, von Jung bis Alt, Mädchen wie Frauen an einem Tage, am dreizehnten des zwölften Monats — des Monats Adar nämlich — zu vertilgen, sie umzubringen, auszurotten und ihr Vermögen dem Raube preiszugeben. Allein du in deiner grenzenlosen Barmherzigkeit hast sein Vorhaben zerstört, seinen Vorsatz vereitelt und ihm seine Vergeltung erwiedert mit dem Verluste seines Kopfes; er wurde sammt seinen Söhnen an das Holz geknüpft.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt und hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

O schreibe zum glücklichen Leben ein alle deine Bundeskinder!

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:
יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

בשחרית

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בערבי' ובמנחה

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בעשי"ת.

(בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב (בנעילה וְנֵחָתֵם) לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה

Befiel über uns und über dein ganzes Volk Israel Frieden, Glück, Segen, Holdseligkeit, Gnade und Erbarmen. Segne uns sämmtlich, o Vater, mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Vollkommenheit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Dir gefalle es dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinen Frieden zu segnen! Gelobt seist du, Ewiger, der sein Volk Israel segnet mit Frieden.

O, möchtest du deinem Volk Israel allgemeinen Frieden geben für ewige Zeit! denn du, o König, bist Herr alles Friedens! Möchte es dir gefallen, dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen!

O möchten wir und dein ganzes Volk, das Haus Israel, im Buche des Lebens, des Segens, des Friedens und der ersprießlichen Nahrung gedacht und eingeschrieben werden zu Wohlleben und Frieden! Gelobt seist du, Gott, Stifter des Friedens!

Gelobt seist du, Gott, der sein Volk Israel segnet mit Frieden!

Mein Gott, bewahre vor Bösem meine Zunge und meine Lippen vor betrüglich Reden! Laß meine Seele gegen meine Lästerer gelassen und gegen Jeden geduldig sein wie Staub der Erde! Oeffne mein Herz deiner Lehre, daß sich meine Seele nach Erfüllung deiner Gebote bestrebe! Vernichte der Boshaften Entwürfe wider mich und

לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ
לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם
נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה
לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בעשרת ימי תשובה אומרים אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:
(אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:)

vereitle ihr Vorhaben! Thue es deines Namens willen, deiner Rechten willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen! Auf daß errettet werden deine Lieben, laß mir deine Rechte beistehen und erhöre mich! Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden, Amen!

Es sei dein Wille, o Ewiger, unser und unserer Väter Gott, den heiligen Tempel bald, in unsern Tagen, wieder zu erbauen, daß Jeder seinen Antheil an deinem Gesetze habe!

Unser Vater und König, wir haben dir gesündigt!
Unser Vater und König, wir haben keinen König außer dir!
U. V. u. K., willfahre uns um deines Ruhmes willen!
U. V. u. K., erneuere uns ein glückliches Jahr!
U. V. u. K., vernichte alle böse Verhängnisse!
U. V. u. K., vernichte die Entwürfe unsrer Feinde!
U. V. u. K., vereitle die Anschläge unsrer Hasser!
U. V. u. K., beseitige jeden unsrer Beleidiger und Verräther!
(U. V. u. K., laß verstummen den Mund unsrer Verräther und Verleumder!)

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית (וּמַגֵּפָה) מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וחטאתנו) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:

U. V. u. K., wende ab, Pest, Krieg, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von deinen Bundeskindern!

U. V. u. K., entferne jede Plage von der dir eignen Nation!

U. V. u. K., sende vollkommene Genesung den Kranken deines Volkes!

U. V. u. K., führe uns durch vollkommene Buße wieder zu dir zurück!

U. V. u. K., vergib und verzeihe alle unsere Sünden!

U. V. u. K., tilge und beseitige unsere Missethaten von deinen Augen!

U. V. u. K., zerreiße das über uns verhängte schlimme Urtheil!

U. V. u. K., laß deine große Barmherzigkeit alle Urkunden vernichten, die uns anschuldigen!

U. V. u. K., laß es dir eingedenk sein, daß wir nur Staub sind!

U. V. u. K., gedenke unser zum Guten!

U. V. u. K., schreib' uns ein in das Buch des glücklichen Lebens!

U. V. u. K., schreib' uns in das Buch der Unschuld ein!

U. V. u. K., schreib' uns ein in das Buch der Nahrung und Erhaltung!

U. V. u. K., schreib' uns ein in das Buch der Erlösung und des Heils!

U. V. u. K., schreib' uns ein in das Buch der Verzeihung und Vergebung!

U. V. u. K., laß uns baldige Hülfe erblühen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
(אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃
(אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃
(אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהִי הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

U. V. u. K., erhebe das Glückshorn deines Volkes Israel!

U. V. u. K., erhebe das Glückshorn deines Gesalbten!

(U. V. u. K., fülle unsere Hände mit deinem Segen!)

(U. V. u. K., fülle unsere Speicher mit Ueberfluß!)

U. V. u. K., erhöre unsre Stimme, schone und erbarme dich unser!

U. V. u. K., nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen unser Gebet auf!

(U. V u. K., öffne unserm Gebete die Himmelspforten!)

U. V. u. K., o laß uns nicht unerhört von dir gehen!)

(U. V. u. K., laß dir diese Stunde eine Stunde des Erbarmens und Wohlgefallen sein!)

(U. V. u. K., schone uns, unsere Säuglinge und unschuldigen Kinder!)

U. V. u. K., willfahre uns, der Märtyrer deines heiligen Namens willen!

U. V. u. K., willfahre uns, der für deine Einheit Umgekommenen willen!

U. V. u. K., willfahre uns Jener halben, die der Folter von Feuer und Wasser entgegeneilten zur Heiligung deines Namens!

U. V. u. K., räche vor unseren Augen das vergossene Blut deiner Diener!

U. V. u. K., willfahre uns deinethalben, wenn nicht unserthalben!

U. V. u. K., willfahre uns deinetwegen und errette uns!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

בשני ובחמישי אומרים זה.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יַעֲנֵנוּ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגְּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ וּזְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ

U. V. u. K., willfahre uns deiner grenzenlosen Barmherzigkeit halben!

U. V. u. K., willfahre uns deines großen mächtigen und furchtbaren Namens halben, nach welchem wir genannt werden!

U. V. u. K., begünstige und antworte uns, denn wir haben kein Verdienst! erzeige uns Milde und Güte und hilf uns.

Er, der Allbarmherzige vergibt die Missethat, vertilgt nicht, nahm oft den Zorn zurück, läßt seinen Grimm nie ganz erwachen. Ewiger, entziehe mir dein Erbarmen nicht, stets bewahre mir deine Liebe, deine Wahrheit. Hilf uns Herr, unser Gott, bring uns zusammen aus der Gefangenschaft, so danken wir dem Namen deiner Heiligkeit und rühmen deines Lobes uns. So du Sünden wirst zurechnen Herr, wer kann vor dir Ewiger, bestehen? Allein, Vergebung stehet bei dir, auf daß man dich ehrfürchte. Behandle uns nicht nach unsern Sünden, vergelte uns nicht nach unsrer Missethat, zeugen auch unsre Sünden wider uns, Ewiger, so thue es deines Namens willen. Gedenke an deine Gnade die von je gewesen. Der Herr erhöre uns zur Zeit der Noth, der Name Jokob schütze uns. Unser Vater, unser König, begnadige und erhöre uns, wir können uns auf deine Thaten berufen; deines Namens willen verfahre mit uns gnädig. O, Gott, unser Herr, erhöre die Stimme unsres Flehens, erinnere dich des Bundes unsrer Vorfahren, und stehe uns bei, deines Namens willen. Siehe Ewiger, unser Herr, dein Volk, welches du aus Egypten geführt mit starker Macht, und dadurch deinen Ruhm bis auf den heutigen Tag verbreitet hast, hat gesündigt, und ruchlos gehandelt. Ewiger, nach

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה
חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ: אֲדֹנָי כְּכָל־צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב־נָא אַפְּךָ
וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ
וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ:
וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו
וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ
וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־
תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:
אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ וְאַל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה
לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם: יָדַעְנוּ
כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד־לָנוּ
בְּעֵת צָרָה: יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ

deiner vollkommenen Gerechtigkeit, laß ab deinen Grimm und Zorn von deiner Stadt Jerusalem, deinem heiligen Berge; denn durch unsrer Eltern und unsrer Sünden ist Jerusalem und dein Volk seinem Angrenzenden zur Schmach worden. O, Herr, erhöre nun das Gebet deines Knechtes und sein Flehen, und lasse dein Antlitz wieder leuchten über dein verwüstetes Heiligthum; deinetwillen, o Ewiger.

Neige dein Ohr, o Herr, und höre, öffne dein Aug' und siehe unsre Zerrüttung und die Stadt die nach deinem Namen genannt ward. Nicht ob unsrer Gerechtigkeit liegen wir dir mit unserm Flehen an; sondern auf dein grenzenloses Erbarmen. Ewiger, erhöre, Ewiger, vergieb, Ewiger, vernimm und thue es, verzeihe nicht, um deinetwillen, o Herr, denn nach deinem Namen werden wir dein Volk und sie deine Stadt genannt. Unser allbarmherziger Vater, zeige uns ein Zeichen zum Guten, rufe uns Zerstreuten zusammen aus allen Theilen der Erde; laß alle Völker einsehen und erkennen, daß du Ewiger, unser Herr seist, und stehe uns bei um deines Namens willen. Siehe, Ewiger, du bist unser Vater, wir sind nur Erdenklöße, du bildetest uns, wir sind alle deiner Hände Werk. Hilf uns deines Namens willen, du unser Hort, König und Befreier, Ewiger, verschone deines Volkes, gib dein Erbe nicht der Schmach frei, dem Spiele der Heiden; warum soll es unter ihnen heißen: wo ist ihr Gott? — Wir gestehen es, wir haben gesündigt, und wir haben Niemand der sich unser annimmt; laß uns dein großer Name zur Zeit der Noth beistehen. Wir sehen ein, daß wir uns auf keine That berufen können, deines Namens willen verfahre mit uns gnädig. Erbarme dich unser, o Ewiger, so wie ein Vater sich seiner Kinder erbarmt und

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוֹל עַל־עַמֶּךָ רַחֵם עַל־נַחֲלָתֶךָ הוּסָה־נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת:

הַבֶּט־נָא רַחֵם־נָא עַל עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מַרְעִיתֶךָ וְאַל־יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְךָ עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתֶךָ הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת אָנָּא סְלַח־נָא אֵל טוֹב וְסַלָּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַסְדֶּךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַחְסֵנוּ אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ וּכְרוֹב טוּבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ וַחֲמָל נָא עָלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלוֹהַּ אַחֵר מִבַּלְעָדֶיךָ: צוּרֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: כִּי נַפְשֵׁנוּ קְצָרָה מֵחֶרֶב וּמִשְּׁבִי וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ כִּי לְךָ קִוִּינוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

stehe uns bei deines Namens willen. Schone dein Volk, erbarme dich deines Erbes, und beschütze mit deinem großen Erbarmen ; begnadige und erhöre uns, denn dein, Ewiger, ist die Vollkommenheit, du thust Wunder in allen Zeiten.

O, schau doch auf dein Volk und erbarme dich seiner bald, deines Namens willen. Ewiger, mit deiner überaus großen Erbarmung, sei gnädig und hilf den Schafen deiner Weide, laß keinen Zorn über uns ausbrechen, denn auf dich sind unsere Blicke geheftet, steh uns bei, deines Namens willen, erbarme dich unser, deines Bundes wegen ; schau herab und antworte uns zur Zeit der Noth ; denn bei dir, Ewiger, ist Hilfe, auf dich Gott, der du vergibst, harren wir. O, verzeihe doch allgütiger und allvergebender Gott, du bist allmächtig, allgnädig und allbarmherzig.

O, allbarmherziger und allgnädiger König, erinnere dich und schaue zurück auf den Bund zwischen den Opferstücken und stelle dir das Opfergerüst des einzigen Sohnes vor, auf daß es Israel wohlergehe. Unser König und Vater, begnadige und erhöre uns ; Allgütiger und Barmherziger, der du zu allen Zeiten Wunder thust, behandle uns nach deiner Huld, schau herab und erhöre uns zur Zeit der Noth, denn bei dir, Ewiger, ist Hilfe. Unser Vater und König, unser Beschützer, behandle uns nicht nach unsern üblen Thaten. Erinnere dich deiner Huld o Herr, mit deiner Güte hilf uns und schone unser, wir haben keinen Gott außer dir. Ewiger, unser Herr, unser Hort, verlaß

וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ: וּזְכָר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ רְאֵה בְּצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ כִּי אֵין כָּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אָנָּא שָׂא נָא פְשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיָּם הַחֲסִין בַּכֹּחַ חָסִיד וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ כִּי אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִיַּד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אַל תַּנִּחֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת הוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קָשְׁיֵנוּ וְאֶל רִשְׁעֵנוּ וְאֶל חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ עֹשֶׂה חֶסֶד חִנָּם

uns nicht, sei nicht fern von uns, denn wir sind schon ganz ermattet von Krieg, Gefangenschaft, Seuche, Pest und allem Leiden und Kummer. Beschirme uns, denn wir harren auf dich. Laß uns nicht beschämt werden, Ewiger, unser Herr, und laß dein Antlitz uns leuchten. Sei des Bundes unsrer Vorfahren eingedenk und hilf deines Namens willen. Schau auf unser Leiden und erhöre unser Flehen, und antworte uns; denn du erhörst das Gebet eines jeden Mundes.

Allbarmherziger und allgnädiger Gott, erbarme dich unser und aller deiner Geschöpfe, denn Niemand ist dir, Ewiger, unser Herr, gleich. O, unser Vater und König, unser Hort und Erlöser, verzeihe unsre Missethaten. Allmächtiger, immerwährender Herr, Macht aller Mächte, du bist allgütig und gnädig ob all deine Geschöpfe. Du Ewiger, unser Herr, bist ein allmächtiger, langmüthiger, erbarmungsvoller Gott, behandle uns nach deinem grenzenlosen Erbarmen, und hilf uns deines Namens willen. Erhöre unser Gebet und befreie uns von allem Trübsal und Kummer. Du bist unser Herr und Vater, wir werden nach deinem Namen genannt, thue uns wohl deines Namens willen. Verlasse uns nicht unser Vater, verstoße uns nicht unser Schöpfer, vergiß uns nicht, du, der du uns gebildet; du bist ein allbarmherziger und gnädiger Herr und König.

Ewiger, unser Herr, Niemand ist wie du allbarmherzig und allgnädig, Niemand wie du allmächtig, längmüthig, von unendlicher Huld und Treue. Hilf uns mit deinem großen Erbarmen, und befreie uns von Angst und Verdruß. Erinnere dich deiner Knechte, Abrahams, Isaaks und Jakobs. Merke nicht auf die Halsstarrigkeit dieses Volkes, auf seine Ruchlosigkeit und Fehler. Laß von deinem entbrannten Zorn ab, und ändere den Rathschluß wegen des Uebels, das du deinem Volke droheſt. Wende von ihm ab die Todesplage, denn du bist allbarmherzig, deine Sitte ist: gnädig, wohl zu thun in jedem Zeit-

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן מַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ יְיָ חִכִּינוּ לְךָ יְיָ קִוִּינוּ לְךָ יְיָ נְיַחֵל אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם כָּל בֶּרֶךְ וְכָל קוֹמָה לְךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חָסִינוּ בָךְ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זְכָר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֵדוֹתֵינוּ בְּכָל יוֹם יְיָ אֶחָד: הַבִּיטָה בְעָנְיֵנוּ כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ: חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה: עַד מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר: עוֹרְרָה גְּבוּרָתְךָ וְקִנְאָתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ הֵם יֵבֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם וְאַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ: מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ וְאִם

alter. Ewiger, verschone dein Volk, beschirme es vor deiner Zornstrafe, und wende von uns ab Pest und andere harte Plagen; denn du bist der Hüter Israels. Dein, Herr, ist die Vollkommenheit, wir stehen vor dir mit beschämtem Angesichte. Ueber was sollen wir uns beklagen, was sollen wir reden, durch was uns rechtfertigen? Eins ist uns übrig, daß wir unsre Handlungen untersuchen, enthüllen und zu dir zurückkehren; denn deine Rechte ist ausgestreckt, um Büßende zu empfangen. Ach Ewiger, o stehe uns bei. Ach Ewiger, o laß wohl gelingen. Ach Ewiger, erhöre uns wenn wir zu dir rufen. Dir Ewiger, vertrauen wir, auf dich hoffen wir, deiner harren wir, schweige nicht, und erhöre uns — siehe die Heiden sprechen laut. Ihre Hoffnung ist verloren. — Daß doch jedes Knie vor dir allein sich beuge, jedes aufrechtstehende Wesen dich allein nur anbete.

O du, der du der Bekehrung eine offne Hand zureichst zur Aufnahme der Missethäter und Sünder, ach wie ist unsre Seele aufgeregt, so vieler Widerwärtigkeiten halben. O vergiß uns nicht so ganz, erhebe dich und hilf uns, bei dir suchen wir Schutz. Unser Vater, unser König, wenn wir leer an Tugenden und verdienstlichen Handlungen sind, so gedenke uns das Bündniß mit unsern Vätern und unser alltägliches Zeugniß der Einheit deiner Gottheit. Schaue unser Elend, viel sind unsrer Qualen und der Bangigkeiten unseres Herzens. Schone unser, o Gott, im Lande, wohin wir verwiesen sind, und halte deinen Grimm zurück, daß er sich nicht über uns ergieße, wir sind ja dein Volk, Söhne deines Bundes. Schaue, o Allmacht, wie sehr unsere Seele gesunken unter den Völkern, sie scheuen uns, wie man eine Abgesonderte scheut. Wie lange noch soll deine Macht im Exil, deine Herrlichkeit in Feindeshänden sein? Laß doch rege werden deine Allgewalt und deinen Eifer wider deine Feinde, daß sie beschämt werden und verzagen an ihrer Kraft. Laß unsere Mühseligkeiten dir nicht zu geringe scheinen; schnell laß uns deine Barmherzigkeit herbeieilen am

לֹא לְמַעֲנֵנוּ לְמַעַנְךָ פְּעַל וְאַל תַּשְׁחִית זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ: וְחוֹן אוֹם הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ פַּעֲמַיִם בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גָּד צַר לִי מְאֹד נִפְּלָה נָּא
בְּיַד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אַל אֶפֹּלָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי: יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

בשני ובחמישי אומרים זה.

פ״וק יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

ק׳ הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הָיִינוּ לַעַג וָקֶלֶס בַּגּוֹיִם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן לַטֶּבַח יוּבָל לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחֶרְפָּה:

Tage der Noth, wenn auch nicht unserthalben, so doch deinethalben! Ueberlaß dem Verderben nicht das Andenken unsres Ueberrestes und sei einem Volke gewogen, das täglich zweimal mit beharrlicher Liebe der Einheit deines Namens huldigt und ausruft:

„Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einziges, ewiges Wesen!"

David sprach zu Gad, es ist mir sehr wehe. Laßt uns fallen in die Hand des Herrn, denn groß ist sein Erbarmen! nur in der Menschen Hand will ich nicht fallen.

Barmherziger und Gnädiger, ich habe dir gesündigt! O Gott, Erbarmungsvoller erbarme dich mein und nimm mein Flehen an! Herr, strafe mich nicht in deinem Zorne! züchtige mich in deinem Grimme nicht! Sei mir gnädig, Ewiger, ich welke dahin; heile mich, Herr, denn mein Gebein ermattet! Meine Seele ist sehr ermattet; und du, o Gott — wie lange noch? Wende dich, o Herr, rette meine Seele! hilf mir, um deiner Güte willen! denn im Tod gedenkt man deiner nicht; in der Gruft — wer dankt dir da? — Ermüdet von Seufzen, schwemme ich jede Nacht mein Bette, netze meine Lagerstatt mit Thränen! Meine Gestalt verfällt vor Harm, altert vor so vielem Drangsal — Weicht, Uebelthäter alle, weicht! mein Weinen hört der Herr! der Herr erhört mein Flehen, der Herr nimmt meine Bitte an! Schmachvoll stürzen meine Feinde alle zurück! ein Wink — sie sind zu Schanden.

Gott, Herr Israels, laß ab von deinem entbrannten Zorne und ändere den Rathschluß wegen des Uebels, das deinem Volke droht.

O blicke aus deinem Himmel und schaue, wie wir zu Spott und Hohn unter den Völkern geworden! Wir werden wie Schlachtschafe geachtet, geführt zum Schlachten und Erwürgen, zur Qual und Schmach.

קו"ח וּבְכָל זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ: ".

ק' זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מְקַוֶּה טָהוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ קָרְבָה יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ:

קו"ח אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ. ".

ק חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַל תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אַכְזָרִים לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל תְּאַחַר:

קו"ח אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ: ".

ק' קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתָחוֹן וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לִמְחוֹת אֶת שְׁמֵנוּ זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה:

קו"ח וּבְכָל זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ: ".

ק' עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ

קו"ח וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

Bei dem Allen haben wir deinen Namen nicht vergessen; o vergiß auch du uns nicht! Gott ꝛc.

Fremde sagen: „Dahin ist all' ihr Trost und ihre Hoffnung!" O sei doch einem Volke gewogen, das deinem Namen vertraut! Allerreinster, führe doch unser Heil bald herbei! Wir härmen uns und finden nirgends Ruhe; möge doch deine Allbarmherzigkeit deinen Unwillen von uns abwenden.

Laß doch ab von deinem Zorne und bemitleide ein Kleinod, das du erkoren. Gott ꝛc.

Schone unser, Gott mit deinem Erbarmen! übergib uns nicht grausamen Händen! Warum sollen Heiden sprechen: „Wo ist nun ihr Schutzgott?" — Deinethalben erzeige uns Gnade und zögre nicht.

Laß doch ab von deinem Zorne und bemitleide ein Kleinod das du erkoren. Gott ꝛc.

Vernimm unsere Stimme und sei uns gewogen! überlaß uns nicht der Feinde Hände, um unsern Namen zu vertilgen! Gedenke, wie du unsern Urvätern zugeschworen: „Wie Sterne am Himmel will ich euern Saamen mehren" — und nun sind wir ein kleines Ueberbleibsel der großen Menge.

Bei dem Allen haben wir deinen Namen nicht vergessen; o vergiß auch du uns nicht. Gott ꝛc.

Hilf uns, Gott, unser Helfer, um deines Namens Ehre willen! rette uns, verzeihe unsre Sünden, deines Namens halben.

Hüter Israels, behüte den Ueberrest Israels, daß nicht untergehe Israel, das ausspricht: „Höre Israel!"

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ:
מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

לשני וחמישי אומרים זה:

מנהג אשכנז.	מנהג פולין.
אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ	אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ: חוּסָה יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל

Hüter eines einzigen Volkes, behüte den Ueberrest des einzigen Volkes, daß nicht untergehe ein einziges Volk, das der Einheit deines Namens huldigt: „Der Ewige, unser Gott, ist ein einziges ewiges Wesen.“

Hüter eines heiligen Volkes, behüte den Ueberrest des heiligen Volkes, daß nicht untergehe ein heiliges Volk, das ein Dreimalheilig dem Allerhöchsten huldigt.

O du, der du dem um Erbarmen Bittenden geneigt und dem Flehenden gewogen bist, sei geneigt und gewogen einem bedrängtem Geschlechte, dem Niemand beisteht.

Unser Vater und König, sei uns gnädig und antworte uns, obgleich wir keine Verdienste haben; erzeige uns Milde und Güte und hilf uns.

Wir wissen nicht was wir thun sollen; nur auf dich sind unsre Augen gerichtet. Gedenke an deine Huld, o Gott, an deine Gnade, die von je gewesen! Laß deine Gnade über uns walten, wie wir auf dich harren! Gedenke uns nicht vergangener Sünden, komme uns mit Erbarmen bald zuvor, denn wir sind sehr verarmt! Sei uns gnädig Gott! sei uns gnädig, denn wir sind allzu satt der Schmach! Im Zorne gedenke deiner Huld! Denn du bist es ja, der unsre Triebe kennt, eingedenk, daß wir nur Staub sind. Hilf uns, Gott, unser Helfer, um deines Namens Ehre willen! rette uns, verzeihe unsre Sünden, deines Namens halben.

Allmächtiger, Langmüthiger, Huld- und Treuevoller, o strafe uns nicht in deinem Zorne; schone deines Volkes und befreie uns von

מִכָּל רָע: חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן | עִמְּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע:
סְלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ | חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא
אֵל: | כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

ויהי בנסוע וכו׳ תמצא בשבת 194.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ

allem Uebel! Wir haben dir gesündigt, Herr vergib, nach deiner Allbarmherzigkeit, Gott.

Heil den Bewohnern deines Tempels! sie preisen dich ohne Unterlaß. Wohl dem Volke dem es so ergeht! Wohl dem Volke dessen Gott der Ewige.

Loblied Davids. Mein Gott, o König, dich will ich erheben und deinen Namen ewig benedeien! Täglich benedeie ich dir, lobe deinen Namen ewig. Groß ist der Ewige und hochgerühmt, unerforschlich seine Größe. Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke, sie machen deine Allmacht kund. Pracht und Schöne deiner Majestät, deine Wunderthaten will ich singen. Alles spricht von Ehrfurcht deiner Allmacht, auch ich will deine Herrlichkeit verkünden. Alles singt ein Denkmal deiner großen Güte und rühmet deine Allgerechtigkeit: Allgnädig, allbarmherzig ist der Herr, langmüthig und von großer Güte! Allen ist der Herr wohlthätig, erbarmt sich seiner Werke aller. Herr, dir danken deine Werke alle, dir benedeien deine Heiligen, besingen deines Reiches Majestät, unterhalten sich von deiner Allmacht, den Menschen deine Allmacht zu verkünden, die Majestät und Schöne deines Reiches. Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich, deine Herrschaft währet für und für. Alle Fallende erhält der Herr, richtet die Gebeugten auf; Aller Augen schauen nach dir hin, und du gibst ihnen Speise in der Zeit. Allmilde öffnest du die Hand, und sättigst, was

בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בר"ח חנוכה פורים ט"ב עי"כ ע"פ וחה"מ א"א למנצח.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע

da lebt, mit Wohlthun. Auf allen seinen Wegen ist der Herr gerecht, in allen seinen Thaten gütig. Der Herr ist nahe Allen, die ihn rufen, Allen, die aufrichtig ihn anrufen. Er thut was Gottesfürchtigen behagt, erhört ihr Schreien, hilft ihnen aus. Er schützet Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Mein Mund soll Lob des Ewigen singen, alles Fleisch lobsinge seiner Heiligkeit ewiglich und immer! Wir preisen Jah von nun an und in Ewigkeit! Hallelujah.

Dem Sangmeister, ein Psalm Davids. Der Herr erhöre dich zur Zeit der Noth, der Name: Jakobs Gott, beschütze dich. Hülfe sendet er dir aus dem Heiligthum, unterstützet dich von Zion aus! Deiner Speisegaben Duft, deiner ganzen Opfer Asche nimmt er an mit Wohlgefallen, gewähret, was dein Herz begehrt, läßt jeden Anschlag dir gelingen. Dann jauchzen wir ob deines Sieges und lassen wehen unser Siegespanier im Namen unsres Gottes. Der Herr erfülle deine Wünsche alle! Nun erkenne ich, daß der Herr seinem Gesalbten hilft und ihn erhört aus seinem heiligen Wohnsitz, an der großen Macht dieses Wundersieges. Jene mit Wagen und reisigem Zeuge, wir in unsres Gottes Namen — Jene stürzen hin und fallen, wir stehen aufgerichtet und bleiben. Ewiger, verleihe uns Sieg! der König erhöre, wenn wir flehen.

Es wird ein Erlöser kommen für Zion und für bußfertige Sünder in Jakob spricht Gott — Ich bin's, der ihnen dieses zusichert, es ist Gottes Verheißung: Mein Geist, der auf dir ruht, und meine Worte,

וַרְעַךְ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין
מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ
קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי
רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין
וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַייָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת
לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא
יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד
לְכָל קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן
אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ

die ich dir in den Mund gelegt, soll nie weichen aus deinem Munde und aus dem deiner Kinder und Kindeskinder, spricht Gott, von nun an bis in Ewigkeit.

Du Allerheiligster! thronst unter Lobgesängen Israels. Einer rufet dem Andern zu und spricht: Heilig, heilig, heilig ist der Ewige Zebaoth, die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit! Sie empfangen es einer von dem Andern und sprechen: Heiliger! dessen Majestät im Himmel thront; Heiliger! der auf Erden Wunder thut; Heiliger! in aller Ewigkeit; der Ewige Zebaoth, die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit. Ein Wind trug mich fort und ich vernahm in einer starken Donnerstimme hinter mir: Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn an ihrem Orte. Ein Wind trug mich fort, und ich vernahm in einer Donnerstimme hinter mir: Gelobt sei die Herrlichkeit des Herrn an ihrem Orte. Der Ewige wird regieren immer und ewig! Ewiger! Gott Abrahams, Isaaks und Jakobs unsrer Ureltern! bewahre dieses Haus stets zur Herzensandacht deines Volkes, und richte sein Herz auf zu dir. Er, der Allbarmherzige, vergibt die Missethat, vertilgt nicht; nahm schon oft den Zorn zurück, wird nie seinen Grimm ganz erwachen lassen. Denn du Ewiger! bist allgütig, allvergebend; von großer Gnade allen Denen, die dich anrufen. Unwandelbar ist deine Gerechtigkeit; deine Lehre ewige Wahrheit. Erfülle Jakoben die Treue, Abrahamen die Huld, die du ihnen in den vorigen Zeiten zugeschworen. Tag für Tag sei Gott gepriesen, er ladet uns auf, ist aber unser Helfer. Der Herr Zebaoth: ist mit uns: Jakobs Gott ist unser Veste, Selah. Ewiger Zebaoth! Heil dem der dir vertraut,

יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא. כִּרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר

Ewiger! verleih uns Sieg! der König erhöre wenn wir flehen. Gelobt seist du unser Gott! der du uns dir zur Ehre geschaffen, uns von den Irrenden abgesondert, eine wahre Lehre gegeben, und ewiges Leben in uns gepflanzt hast; öffne unser Herz, dein Gesetz zu lernen; präge ihm deine Liebe und Ehrfurcht ein; daß wir nach deinem Willen handeln, und dir mit vollkommenem Herzen dienen; auf, daß man sehe, daß wir nicht für's Ungefähr geboren sind, und unsere Bestrebung nicht vergebens ist. O! daß es dir wohlgefällig wäre Ewiger! unser Herr und Herr unsrer Vorfahren! daß wir deine Gesetze in diesem Leben befolgen, auf daß wir würdig wären zu erleben, zu sehen, und des Wohls und Segens genössen zur Zeit des Erlösers und des zukünftigen Lebens. Das wir deiner Ehre lobsingen und niemals stille werden. Ewiger! mein Gott! in Ewigkeit will ich dir danken. Gesegnet ist der Mann der auf dem Ewigen vertraut; er wird sein Schutz sein. Vertraut auf dem Ewigen immer und ewig; denn der Ewige! Jah, ist der Hort der Welten. Dir vertrauet wer deinen Namen kennt; denn du verläßest sie nicht, die nach dir fragen, Herr! Dem Ewigen gefällt es seiner Vollkommenheit wille, das Gesetz groß zu machen und zu verherrlichen.

Nun werde erhoben die Allmacht des Herrn, wie du verheißen hast! Gedenke deiner Huld, o Herr, und deiner Gnade, die von je gewesen!

Hochgelobt und geheiligt sei der große Name dessen, der die Welt erschaffen nach seinem Wohlgefallen! Möge er begründen sein Reich bei eurem Leben und in euren Tagen und in den Tagen des ganzen Hauses Israel, bald, in kürzester Zeit! darauf laßt uns sagen:

Amen! sein großer Name sei gepriesen,
immer und auf ewige Zeiten gelobt!

Gelobt und gebenedeit, gerühmt, gehuldigt, erhöht, verherrlicht,

וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן
כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן
בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן
דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה
שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ״א אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ

gepriesen und verehrt sei der Name des Heiligsten! gelobt sei er hoch über jede Lobeserhebung die je auf Erden ausgesprochen worden! Laßt uns darauf sagen: Amen.

O nimm mit Barmherzigkeit und
Wohlgefallen unser Gebet an.

Möge unser Gebet und Flehen aufgenommen werden vor dem Gott des Himmels und der Erde! Laß uns sagen: Amen.

Gelobt sei der Name Gottes
von nun an bis in Ewigkeit!

Friede des Himmels und langes Leben uns und ganz Israel! Amen!

Mein Heil ist von dem Ewigen,
der Himmel schuf und Erde.

Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, er gebe auch uns und ganz Israel Frieden! Amen.

Uns ist es Pflicht, den Herrn des Weltalls zu loben, zu verherrlichen den Schöpfer des Anbeginns! Er hat uns nicht den Nationen jener Länder gleichgesetzt uns nicht geachtet gleich den Bewohnern jenes Erdreiches; unser Antheil ist nicht der ihrige und unser Loos nicht das Loos ihres großen Haufens. Wir knieen hin, fallen nieder und beten an den König aller Könige, den Allerheiligsten, hochgelobt sei er! Er ist's, der die Himmel aufgespannt und die Erde gegründet hat! den Thron seiner Majestät hat er dort im Himmel oben und seiner Allmacht Wohnung in jener unermeßlichen Höhe, er allein ist unser Gott sonst keiner. Wahrlich, unser König ist er und außer ihm

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהֹוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ: וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש דרבנן.

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. דִּי בְאַתְרָא הָדֵין. וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חִנָּא וְחִסְדָּא. וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין. וּמְזוֹנָא רְוִיחָא וּפוּרְקָנָא. מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּשְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהא שלמא רבא וכו׳.

Niemand! So steht auch im Gesetzbuche geschrieben: Erkenne also und nimm wohl zu Herzen, daß der Ewige allein Gott sei oben im Himmel und unten auf der Erde, und sonst keiner."

Darum hoffen wir, Gott, unser Herr, bald die Herrlichkeit deiner Majestät wieder zu schauen; die Gräuel werden von der Erde verbannt und die Götzen ausgerottet werden; durch das Reich des Allmächtigen wird die Welt vervollkommnet werden und alle Weltbewohner werden deinen Namen anrufen; zu dir werden sich wenden alle Frevler der Erde und alle Bewohner des Erdbodens werden es erkennen und einsehen, daß nur dir sich jedes Knie beugen, jede Zunge schwören soll. Vor dir, Ewiger, werden sie knieen und hinfallen, deines Namens Ehre werden sie Ruhm darbringen, und sie alle werden annehmen das Joch des Reiches. Regiere sie bald für immer; denn dein ist das Reich, und in Ewigkeit wirst du ehrenvoll regieren — wie es in deiner Thora geschrieben steht; der Ewige wird immer und ewig regieren. Ferner heißt es: Der Ewige wird König sein über die ganze Erde, an jenem Tage wird der Ewige einig und sein Name einig sein.

Für Israel, für die Rabbinen, ihre Schüler und die Schüler ihrer Schüler, und für Alle, die sich des Gesetzes befleißigen, sowohl an hiesigem als an jedem anderen Orte, möge allgemeiner Friede, Gunst, Gnade, Barmherzigkeit, langes Leben, reichlicher Unterhalt und Freiheit kommen von dem Antlitze des Vaters im Himmel und auf Erden! Darauf saget Amen! Gelobt sei zc. zc.

קַבָּלַת שַׁבָּת׃

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ׃ כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי׃

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים׃ כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ: יַעֲלֹז
שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא
כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:
יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל
סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט
סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ:
הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ כָּל
עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים:
שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל
כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו
מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה:
שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה
לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ
כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ
פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה:
בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם

Empfang des Sabbaths.

Auf, laßt uns dem Ewigen jauchzen, frohlocken unserm Hort und Retter, mit Danksagung vor ihm erscheinen, beim Saitenspiel ihm laut frohlocken! Der Ewige ist ein großer Gott, ein großer König über alle Götterwesen. Der Erde Schätze sind in seiner Hand, der Berge Gipfel sind sein, sein ist das Meer — er schuf es — das Trockene seiner Hände Werk. Anbeten laßt uns, niederfallen, hinknieen vor dem Ewigen, unserm Schöpfer; Er ist unser Gott, wir seiner Weide Volk, Heerde seiner Hand — noch heute, so ihr ihm gehorcht. „Verstockt nicht euern Sinn wie zu Meriba, am Tage der Versuchung in der Wüste, da eure Väter mich versuchten, mich prüften, obschon sie meine Thaten sahen. Vierzig Jahre verwarf ich dies Geschlecht und sprach: es ist irrsinnig Volk, will meine Wege nicht erkennen! In meinem Zorne schwur ich da: nie gehen sie in meine Ruhe ein."

Singt ein neues Lied dem Herrn! singt dem Herrn alle Welt! singt dem Herrn, lobt seinen Namen, verkündet Tag für Tag sein Heil, erzählet unter Heiden seinen Ruhm und allen Völkern seine Wunder! Denn groß ist Gott und hochgepriesen und ehrfurchtswerth ist er, hoch über alle Götterwesen. Götzen sind der Heiden Götter alle! der Ewige hat die Himmel erschaffen. Vor ihm ist Majestät und Pracht, in seinem Heiligthum Triumph und Schöne. Bringet dem Herrn, ihr Heidengeschlechter, bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! Bringt dem Herrn seines Namens Ruhm, betretet seinen Vorhof mit Geschenken, betet ihn an in festlichem Schmuck! betet, alle Welt, vor ihm! Singet unter Heiden: der Herr ist König! fest steht die Welt und wanket nie; er richtet Völker gerecht! Himmel freue

dich! Erde, sei fröhlich! es brause das Meer und was es enthält! wonnevoll sei Flur mit allem, was darauf ist! es jauchzen alle Bäume des Waldes vor dem Herrn! Er kommt, er kommt und richtet den Erdball, richtet den Weltkreis gerecht, nach seiner Treue die Völker.

Der Herr regiert, froh ist die Erde, fröhlich die großen Eilande. Um ihn her ist Wolke und Dunkel, seines Thrones Feste Recht und Gerechtigkeit; Feuer wallet vor ihm her, entzündet um und um die Feinde, seine Blitze erleuchten die Welt; der Erdball sieht's und zittert, Berge zergehen wie Wachs — vor'm Herrn, vor des ganzen Erdreichs Herrscher. Die Himmel verkünden seine Gerechtigkeit, alle Völker schauen seine Ehre. Beschämt sind alle Bilderdiener, die sich ihrer Götzen rühmten; alle Götter beugen sich vor ihm. Zion hört's und freuet sich, fröhlich sind die Töchter Juda's ob deiner Richtersprüche, Herr! denn, Herr, du bist in aller Welt der Höchste, über alle Götter hocherhaben! Freunde Gottes, haßt das Arge! er schützet seiner Frommen Leben, rettet sie aus Frevler Hand. Licht geht dem Frommen auf, Freude treugesinnten Herzen. Freuet euch, Redliche, des Herrn! danket seinem heiligen Namen.

Singt ein neues Lied dem Herrn, denn er hat Wunder gethan; Sieg errang ihm seine Rechte, sein heiliger Arm. Der Herr hat seine Hülfe kundgethan, Gerechtigkeit vor Heiden offenbart, war eingedenk der Liebe und Treue dem Hause Israels; da sahen unsres Gottes Hülfe die Enden aller Welt. Jauchzt dem Herrn alle Welt! frohlocket, singet, spielet! schlagt an das Harfenspiel dem Herrn! laßt Harfenklang und Psalter, Trompeten- und Posaunenschall vor'm

הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ

Herrn, dem Könige, ertönen! Es stürme das Meer, und was es enthält, der Erdkreis und die ihn bewohnen! Ströme rauschen Händeklopfen, Berge jauchzen Wettgesang — vor'm Herrn — Er kommt, den Erdball zu richten, richtet den Weltkreis nach Recht, nach Billigkeit die Völker.

Der Herr regieret — Heiden zittern! er thront auf Cherubim — die Erde schwankt! Groß ist der Ewige zu Zion, erhaben über alle Völker. Sie huldigen deinen Namen, (Großer, ehrfurchtswerther! heilig ist er!) dem Reich des Königs, der Gerechtigkeit liebt. Du hast Gerechtigkeit auf festen Fuß gesetzt, in Jakob Billigkeit und Recht verordnet. Erhebt den Ewigen, unsern Gott! betet an vor seiner Füße Schemel! heilig ist er! Moses und Aaron unter seinen Dienern, Samuel unter seinen Anrufern — die er erhört, wenn sie ihm rufen — aus der Wolkensäule redete er mit ihnen; sein Zeugniß nahmen sie in Acht und das Gesetz, das ihnen er gegeben. Herr, unser Gott, du erhörtest sie, warst ihnen Gott, Vergeber und Bestrafer ihrer Uebertretungen! Erhebt den Ewigen, unsern Gott! fallt hin an seinem heiligen Berge, denn unser Gott, der Herr, ist heilig.

Psalm Davids. Bringet dem Herrn, Söhne der Großen, bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! bringet dem Herrn Ruhm seines Namen! heilig geschmückt betet ihn an! Stimme des Herrn rollt über Fluthen, Gott der Erde donnert über mächtige Fluthen. Stimme des Herrn gewaltig, Stimme des Herrn erhaben, Stimme des Herrn zersplittert Zedern, Libanons Zedern zersplittert der Herr, läßt hüpfen sie wie muthig Kalb, Libanon und Sirion wie junges Reem. Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz, Stimme des Herrn erschüttert die

יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

Wüste, die Wüste zu Kades erschüttert der Herr. Stimme des Herrn regt auf das scheue Gewild, entblättert die Wälder. — Aber in seinem Pallaste spricht alles M a j e s t ä t! Gott saß zur Sündfluth auf dem Throne; der Herr allein regiert ewig die Welt. Der Herr gibt seinem Volke Sieg, der Herr beglückt sein Volk mit Frieden.

Komm, mein Freund, der Braut entgegen; wir wollen den Sabbath empfangen.

„Hüte und gedenke" verkündete uns der einzige Gott in einem Wort; Der Ewige ist einig und sein Name einig; zum Ruhme, zur Zierde und zum Lobe.

Kommt, wir wollen dem Sabbath entgegengehen, denn er ist des Segens Quelle, vom ersten Anfang eingesetzt, des Werkes Ende war zuerst im Plane.

Des Königs Heiligthum, königliche Stadt, stehe auf, gehe aus den Trümmern hervor, lange genug saßest du im Trauerthale, er wird sich nun deiner wieder erbarmen.

Befreie dich von dem Staube, stehe auf, lege deine zierlichen Kleider an, mein Volk durch Jischai's Sohn; den Bethlehemiten, ist meine Seele ihrer Erlösung nahe.

Wache auf, wache auf, denn dein Licht bricht an, auf! mein Licht, auf! auf! ich stimme ein Lied an, Gottes Herrlichkeit wird über dich offenbar.

Du wirst nicht mehr zu Schanden, nicht mehr beschämt; warum betrübtst du dich und warum erschreckst du dich? in dir werden sich schützen die Gedrückten meines Volkes, und die Stadt wird auf ihren Schutthaufen erbauet werden.

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ
אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן
פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה.
תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה: לכה

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת:
עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל
לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ
כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם
יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן
רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה
אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה

Es werden dem Raube preis gegeben, die dich berauben, entfernt werden alle deine Verderber; es wird sich deiner freuen dein Gott, wie ein Bräutigam seiner Braut sich erfreut.

Rechts und links wirst du dich ausbreiten, den Ewigen wirst du ehrfürchten durch den Sohn des Perez, und so werden wir uns freuen und werden frohlocken.

So komme her in Frieden, du Krone deines Gemahls, mit Freude und Frohlocken unter die Treuen des erkorenen Volkes, komme her, Braut! Komm, mein Freund u. s. w.

(Psalm 92.) Psalmlied für den Sabbath. Lieblich ist's dem Ewigen danken, Höchster, deinen Namen singen, des Morgens deine Güte rühmen, des Abends deine Vatertreue, unter Saitenspiel und Psalter, zum Denken von der Harf' erweckt! Herr deine Werke ergötzen mich, fröhlich sing' ich deine Thaten. Wie groß sind deine Thaten, Herr, wie tief die göttlichen Gedanken! die Unvernunft sieht das nicht ein, Gedankenlose, sie begreifen nicht: Wenn Frevler grünen gleich dem Grase, wenn alle Uebelthäter blühen — damit sie ewig untergehen. Denn du bist ewiglich erhaben, Gott! Sieh', deine Feinde, Herr, deine Feinde kommen um, Uebelthäter fahren hin: aber wie des Waldstiers Krone steigt mein Horn empor, mein Alter glänzt von frischem Oele. Ich sehe Lust an stolzen Neidern, ich höre Lust an Uebelthätern, die wider mich sich setzen. Der Fromme grünt wie Palmenwipfel, schießt wie die Zeder Libanons empor! Was im Hause Gottes steht, was in seinem Vorhof grünet, muß noch im höchsten Alter blühen, immer frisch und saftvoll bleiben, muß lehren, daß der Herr gerecht, mein Hort ohne alle Tadel sei.

דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

תפלת ערבית·

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בשעה שהחזן אומר ברכו אומר הקהל יתברך.

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״ק בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

(Psalm 93.) Der Herr ist König, herrlich geschmückt, der Herr hat sein Gewand, die Majestät, angelegt und fest umgürtet, so steht sie da, die Welt, und wanket nie, Unerschüttert steht dein Thron seitdem — du selbst von Ewigkeiten her! Wasserströme, Herr, erheben, Wasserströme erheben ihr Ungestüm, die Ströme heben die Weller empor! Erhabener als der Fluthen Getöse brausen die Wogen des Weltmeers; erhabener noch ist Gott in jener Höhe. Dein Zeugniß bleibet immer treu, deinen Tempel zieret Heiligkeit, o Herr, auf ewige Zeit.

Abend-Gebet.

Er, der Barmherzige, vergibt Sünde und vertilgt nicht, nimmt oft seinen Zorn zurück, und läßt nicht erwachen seinen ganzen Grimm. Ewiger hilf, der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen!

Benedeiet den Ewigen, den Gebenedeiten!

Gepriesen sei der Ewige, der Gebenedeite in Ewigkeit!

(Gebenedeiet, gerühmt, verherrlicht, hochgelobt und erhaben ist der Name des Königs aller Könige, des Heiligen gelobt sei er! Er ist das erste, er das letzte Wesen, außer ihm ist keine Gottheit. Macht ihm Bahn, ihn der durch die Aetherwüste fährt! sein Name ist Jah! frohlocket vor ihm! Erhaben ist sein Name über alles Lob und allen Preis. Gepriesen sei der Name seiner verherrlichten Majestät in Ewigkeit! Gepriesen sei der Name des Ewigen von nun an und in Ewigkeit.)

פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת

Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Weltregent, auf dessen Geheiß die Abende dämmern! Mit Weisheit öffnet er des Himmels Pforten und mit Vernunft ändert er die Stunden und wechselt die Zeiten; er ordnet die Sterne in Abtheilungen am Firmament nach seinen Willen; er ist Schöpfer des Tages und der Nacht, er rollt das Licht vor dem Angesichte der Finsterniß und die Finsterniß vor dem Antlitz des Lichts hinweg; so entführt er den Tag und bringt die Nacht heran, so scheidet er zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth ist sein Name! Er, der Allmächtige, Lebende und Selbstständige, walte beständig über uns in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der Abende dämmern läßt.

Ewige Liebe hast du dem Hause Israels, deinem Volke, verheißen; Lehren, Gebote, Gesetze und Rechte hast du uns gelernt; darum sollen deine Gesetze, Gott, unser Herr, unsre Beschäftigung sein, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, und wir freuen uns ob der Worte deiner Lehre und Gebote unaufhörlich! sie sind's, die uns ein glückliches Leben gewähren und sie sollen unsre Unterhaltung sein des Tags und des Nachts. O möchtest du uns nie deine Liebe entziehen! Gelobt seist du, Gott, der sein Volk Israel liebt.

Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

Gelobt sei der Name seiner glorreichen Majestät immer und ewig!

Du sollst den Ewigen, deinen Gott, lieben von ganzem Herzen, ganzer Seele und ganzem Vermögen! Die Worte, die ich dir jetzt befehle, sollen dir stets im Herzen bleiben,

עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם

du sollst sie deinen Kindern einschärfen und immer davon reden, wenn du zu Hause sitzest oder auf Reisen bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest; binde sie zum Zeichen an deine Hand, trage sie als Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Werdet ihr meinen Geboten gehorchen, die ich euch jetzt gebe, den Ewigen, euern Gott, von euerm ganzen Herzen und von eurer ganzen Seele zu lieben und ihm zu dienen, so will ich eurem Lande Regen geben zur rechten Zeit, Frühregen und Spätregen, damit du dein Getreide, deinen Most und dein Oel einsammelst, und will für dein Vieh Gras wachsen lassen auf deinem Felde, daß du zu essen habest im Ueberflusse. Hütet euch, daß euer Herz nicht verführt werde, daß ihr etwa abweicht und andern Göttern dient und sie anbetet! Der Zorn des Ewigen würde über euch entbrennen, er würde den Himmel verschließen, daß kein Regen komme, die Erde würde ihr Gras nicht hervorbringen, und ihr würdet gar bald zu Grunde gehen, fern von dem vortrefflichen Lande, das euch der Ewige geben wird. Fasset diese Worte zu Herzen und zu Gemüthe, bindet sie euch zum Zeichen auf die Hand und traget sie als Vorderhauptbinde zwischen den Augen; lehret sie eure Kinder, um beständig davon zu sprechen wenn du zu Hause sitzest oder auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst; schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore! auf daß ihr und eure Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige euern Vätern zugeschworen, es ihnen zu geben, lange Jahre bleiben möget, so lange der Himmel über die Erde sein wird.

Der Ewige sprach zu Moses wie folgt: Rede mit den Kindern Israels und sage ihnen, sie sollen bei allen ihren Nachkommen, an die

לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

Ecken ihrer Kleider Schaufäden machen und an diese Eckenschaufäden eine Schnur aus dunkelblauer Wolle befestigen. Diese sollen euch zu Schaufäden dienen, daß ihr sie sehet und euch aller Gebote des Ewigen erinnert und sie haltet, nicht aber euerm Herzen und euern Augen nachwandelt, die euch auf Abwege führen. Ihr werdet dadurch meiner Gebote eingedenk sein, sie halten und euerm Gott heilig sein. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch aus Egypten geführt habe, um euer Gott zu sein! ich, der Ewige, euer Gott!

Wahr und richtig ist dieses Alles, und uns gewiß, daß er, der Ewige, unser Herr ist, sonst Keiner, und wir, Israel, sein Volk sind. Er ist's, der uns aus der Hand so mancher Könige befreit hat; er unser König, der uns der Gewalt aller Tyrannen entrissen; er der Allmächtige, der unsre Quäler bestraft und all' unsern Seelenfeinden Vergeltung erwiedert; er, der unerforschlich große Dinge vollführt und unzählige Wunderthaten; er ist's, der unsre Seele am Leben erhält und unsern Fuß nicht gleiten läßt; er, der uns die Höhe unsrer Feinde hat besteigen lassen und unser Glückshorn hoch erhoben über alle, die uns gehaßt; der für uns Seltsames und Rache ausgeübt an Pharao, Zeichen und Wunder auf dem Boden der Söhne Chams; der alle Erstgeborne Egyptens in seinem Grimme geschlagen und aus ihrer Mitte sein Volk herausgeführt zu ewiger Freiheit; der seine Söhne zwischen den Stücken des Schilfmeers durchgeführt, ihre Verfolger und Feinde aber in die Tiefe versenkt. — Als seine Söhne diese seine Allgewalt geschaut, da brachen sie in Lieder und Lobgesänge aus und huldigten seinem Reiche mit Wohlgefallen — Moses und die Kinder Israels stimmten dir einen Lobgesang mit großer Freude, und Alles rief:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא. מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בשבת וי"ט ופרוש.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בשבת וי"ט וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

בשבת וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

בי"ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

„Wer ist unter den Mächten, o Ewiger, wie du? wer verherrlicht mit Heiligkeit wie du, furchtbar im Lobe, Wunderthäter?" Dein Reich sahen deine Söhne, wie du das Meer vor Moses gespalten, und riefen laut: „Dies ist mein Gott!" — dann sprachen sie:

„Der Ewige wird immer und ewig regieren!"

Ferner sagt die Schrift: „Gott hat Jakob befreit und erlöst von mächtiger Hand." Gelobt seist du, Gott, der Israel erlöst hat.

Laß uns, o Gott, unser Herr, uns in Frieden niederlegen und gesund wieder aufstehen! breite die Decke deines Friedens über uns, vervollkommne uns durch deinen guten Rath und hilf uns, deines Namens halben beschütze uns, wende ab von uns Feind, Pest, Krieg, Hunger und Kummer, verscheuche den Satan von allen Seiten und birg uns unter deiner Flügel Schatten; denn du, Allmächtiger, bist unser Bewahrer und Retter, du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König! Wache über unser Ausgehen und Ankommen, daß es zum Leben sei und zum Frieden, von nun an bis in Ewigkeit! Gelobt seist du, Gott, der sein Volk Israel ewiglich bewahrt.

(Am Sabbath:)

Und breite die Decke deines Friedens über uns! Gelobt seist du, Gott, der die Decke des Friedens ausbreitet über uns, über sein ganzes Volk Israel und über Jerusalem!

Die Kinder Israel sollen den Sabbath beobachten, daß sie den Sabbath bei allen ihren Nachkommen halten. Als ein ewiger Bund zwischen mir und den Kindern Israels soll der Sabbath ein Zeichen sein auf ewig, daß der Ewige in sechs Tagen den Himmel und die Erde geschaffen, am siebenten Tage aber gefeiert und sein Ziel erreicht hat.

(Am Pesach, Schabuoth und Suckoth:)

Moses machte die Feste des Ewigen den Kindern Israels bekannt.

בר״ה הזנה תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

ביום כפור כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ

(Am Neujahr:)

Blast am Neumond die Posaune, am Feiertage unseres Festes. Es ist Gesetz in Israel, Verordnung von dem Gotte Jakobs.

(Am Versöhnungstage:)

An diesem Tage versöhnt man über euch, um euch zu reinigen von allen euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden.

Gelobt sei der Herr auf ewig! Amen! Amen! Der Ew'ge sei von Zion aus gelobt, er, der Throner zu Jerusalem! Hallelujah! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Israels, der allein Wunder thut, und auf ewig gelobt sei der Name seiner Majestät, daß seine Herrlichkeit die ganze Erd' erfülle! Amen! Amen! — Ewig währt des Ew'gen Ruhm! an seinen Werken hat er Wohlgefallen. Gepriesen sei der Name des Herrn von nun an und in Ewigkeit! Nie wird Gott sein Volk verlassen, seines großen Namens halben; denn Gott hat es betheuert, euch zu seinem Volke zu machen. — Als das ganze Volk (die Erscheinung) sah, da fiel Jeder auf sein Angesicht und rief: „Der Ewige ist der wahre Gott! der Ewige ist der wahre Gott!" Der Ewige wird König sein über die ganze Erde, dann wird der Ewige einig und sein Name einig sein. Deine Güte, Ewiger, walte über uns, wie wir auf dich harren! Hilf uns, Gott, unser Heil, sammle und errette uns aus den Heiden, so danken wir dem Namen deiner Heiligkeit und rühmen deines Lobes uns! — Alle Völker, die du geschaffen, kommen einst und beten, hingestreckt vor dir, Herr, und ehren deinen Namen! denn groß bist du und Wunderthäter, du, Herr, du ganz allein! Wir, dein Volk und deiner Weide Schafe, wir danken unaufhörlich dir, verkünden für und für dein Lob.

Gelobt wird Gott im Tag, gelobt des Nachts, gelobt wird er, wenn wir zu Bette gehen, gelobt, wenn wir aufstehen. In deiner

בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי: פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

Hand sind die Seelen der Lebenden und der Todten! Ja, in seiner Hand ist die Seele aller Lebenden und der Geist eines jeden Fleischgeschöpfes! Deiner Hand empfehle ich meinen Geist; du hast mich oft erlöst, Herr, Gott der Treue! O du, der du im Himmel thronst, einige deinen Namen, behaupte dein Reich immer und regiere uns in Ewigkeit!

Mögen unsre Augen es sehen, daß sich erfreue unser Herz, frohlocke unsre Seele ob deiner treuen Hülfe, wenn Zion verkündet wird: „Dein Gott regiert!“ Gott regiert, Gott hat regiert, Gott wird regieren in Ewigkeit! Dein ist das Reich, du wirst es ewig regieren majestätisch; wir haben keinen König außer dir! Gelobt seist du, Gott, dessen Majestät regiert! Beständig und immerwährend wird er regieren über uns und über seine Werke alle.

Herr, öffne meine Lippen, und
Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

In den 10 Bußtagen:

(Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben! schreibe uns ein in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Herr des Lebens!

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist du Ewiger, Schild Abrahams.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי"ת.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל הַיָּמִים וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

(Der dem Winde zu wehen und dem Regen zu fallen gebeut.)

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

In den Bußtagen.

(Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben gedenkt?)

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah!

Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige! (der heilige König.)

Du hast den siebenten Tag deinem Namen geheiligt nach vollendeter Schöpfung des Himmels und der Erde, du hast ihn über alle Tage gesegnet und über alle Zeiten geheiligt — und so ist's in deiner Thora niedergeschrieben.

Nun waren vollendet die Himmel und die Erde und ihr sämmtliches Heer. Als der Herr bei'm siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, vollendet hatte, da ruhte er am siebenten Tag von all' seinem Werke, das er gemacht. Der Herr segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, denn an ihm ruhte er von all' seinem Werke, das er, der Herr, zur Ausbildung erschaffen hat.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

לר"ח חודש וי"ט.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לר"ח רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | לפסח חַג הַמַּצּוֹת | לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

Unser und unsrer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unsrer Ruhe, heilige uns durch deine Gebote und bescheide uns unsern Antheil an deiner Thora, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen, laß uns, Gott, unser Herr, deines heiligen Sabbaths mit Liebe und Vergnügen genießen, daß sich an ihm ergötze Israel, das deinen Namen heiligt! Gelobt seist du, Gott, Heiliger des Sabbaths!

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet! führe den Dienst wieder ein in den Chor deines Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte dir der Dienst deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

An Neumonden und Halbfeiertagen.

Unser Gott! und Gott unsrer Vorfahren! Unser Andenken und unsre Berufung, das Andenken unsrer Ureltern, das Andenken deines Gesalbten Davids, und seines Sohns, deiner Diener, das Andenken deiner heiligen Stadt Jerusalem, und das Andenken deines ganzen Volkes Israel; werde zurückerinnert und vorgestellt, es komme, gelange, steige vor deinem Antlitze auf, werde angeschauet, mit Wohlgefallen angenommen, und in Erfüllung gebracht zum Leben und Frieden, zur Gnade und Barmherzigkeit, zur guten und glückseligen Befreiung, an diesem

Tage des Neumondes, Mazzoth=Festes, des Succoth=Festes u. s. w.

Gedenke unser, Gott, unser Herr, zum Wohl, erinnere dich unser zum Segen und hilf uns zur Glückseligkeit! Begünstige und begnadige uns durch Verheißung von Heil und Erbarmen, erbarme dich unser und hilf uns! — Auf dich allein sind unsere Augen gerichtet, denn du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König!

Möchten unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst wieder thronen läßt in Zion!

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בעשי"ת.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken dir und lobpreisen dich für unsere Seelen, die du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohlthaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt und hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

In den zehn Bußtagen.

O schreibe zum glücklichen Leben ein alle deine Bundeskinder!

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

O, möchtest du deinem Volk Israel allgemeinen Frieden geben für ewige Zeit! denn du, o König, bist Herr alles Friedens! Möchte es dir gefallen, dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen!

In den zehn Bußtagen.

O möchten wir und dein ganzes Volk, das Haus Israel, im Buche des Lebens, des Segens, des Friedens und der ersprießlichen Nahrung gedacht und eingeschrieben werden zu Wohlleben und Frieden! Gelobt seist du, Gott, Stifter des Friedens!

Gelobt seist du, Gott, der sein Volk Israel segnet mit Frieden!

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

ש"ץ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ק' מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל (כי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

Mein Gott, bewahre vor Bösem meine Zunge und meine Lippen vor betrüglich Reden! Laß meine Seele gegen meine Lästerer gelassen und gegen Jeden geduldig sein wie Staub der Erde! Oeffne mein Herz deiner Lehre, daß sich meine Seele nach Erfüllung deiner Gebote bestrebe! Vernichte der Boshaften Entwürfe wider mich und vereitle ihr Vorhaben! Thue es deines Namens willen, deiner Rechten willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen! Auf daß errettet werden deine Lieben; laß mir deine Rechte beistehn und erhöre mich. Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden! Amen.

Es sei dein Wille, o Ewiger, unser und unsrer Väter Gott! den heiligen Tempel bald, in unsern Tagen, wieder zu erbauen, daß Jeder seinen Antheil an deinem Gesetze nehme.

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das Himmel und Erde besitzt.

Sein Wort war der Urväter Schild, sein Geheiß belebt die Todten wieder. Er, der Allmächtige, (In den 10 Bußt.: der König) der Heilige ohne Gleichen, er hat seinem Volke an seinem heiligen Sabbath zu ruhen befohlen, hatte an ihnen Wohlgefallen, ihnen Erholung zu schaffen. Ihm wollen wir gehorchen mit Furcht und Zittern und seinen Namen täglich preisen, jede Zeit mit geeigneten Segensformeln. Er, der Gott des Ruhms, der Urheber des Friedens, er heiligt den Sabbath, segnet den Siebenten und gewährt heilige Erholung einem Volke, das Wonne genießt zum Andenken des Weltbeginns.

בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין אֵין מַדְלִיקִין לֹא
בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחוֹסֶן וְלֹא בְכַלָּךְ. וְלֹא בִּפְתִילַת הָאִידָן וְלֹא
בִּפְתִילַת הַמִּדְבָּר וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם וְלֹא בְזֶפֶת
וְלֹא בְשַׁעֲוָה וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה וְלֹא
בְאַלְיָה וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב
מְבֻשָּׁל וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל
אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם
טוֹב רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד
הַשַּׁבָּת וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין
בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת
בְּעִטְרָן וּבְנֵפְט. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְשֶׁמֶן
זַיִת בִּלְבָד: כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא
פִּשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים
אֶלָּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ רַבִּי עֲקִיבָא
אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא מַדְלִיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוֹב אָדָם
שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר
בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס וְרַבִּי יְהוּדָה
מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא
כְּלִי אֶחָד. לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר

וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בִשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂהּ פֶּחָם: עַל שָׁלשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵידָתָן עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי וּמְעָרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: עלינו, ק"י, יגדל.

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל
בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה
וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל
בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן: הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים
וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים. וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ
מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן
גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ
קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ. עַל אַחַת
מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ.
מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִם רָעִים
וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא

Morgengebet für den Sabbath.

Die Seele aller Lebenden benedeie deinem Namen, Gott, unser Herr, und der Athem alles Fleisches verherrliche und lobe hoch dein Andenken, unser König, immerwährend. Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du Gott, und außer dir haben wir weder König, noch Erlöser, noch Helfer, weder Retter, noch Verpfleger, noch Bemitleider! In allen Trüb- und Drangsalszeiten haben wir keinen Führer als dich, Gott der Vor- und Nachwelt, Erhalter aller Geschöpfe, Urheber aller Ereignisse! Du bist der Preis der Lobliedermenge, der seine Welt mit Gnade und seine Geschöpfe mit Barmherzigkeit regiert! Und dir, Gott — der nicht schlummert, den es nie schläfert, der Schläfrige ermuntert und Schlafende weckt, der Verstummte sprechend macht und Gefesselte löst, der Fallende stützt und Gebeugte aufrichtet — dir allein danken wir! Wäre unser Mund gesangvoll wie die volle See, unsre Zunge lauttönend wie das Brausen der Meereswogen, unsre Lippen des Preises reich wie der unermeßliche Sternenhimmel, unsre Augen lichtstrahlend, gleich der Sonne und dem Monde, unsre Hände wie Adlersittige gen Himmel ausgebreitet und unsre Füße schnell, gleich flüchtigen Rehen, dennoch wären wir unfähig, dir, unser und unsrer Väter Gott, zu danken und deinem Namen zu benedeien für eine der tausend — der tausendmal tausend — der Myriaden tausend Wohlthaten, die du unsern Vätern und uns erzeigt hast. Du, Gott unser Herr, hast uns aus Egypten erlöst und aus dem Sklavenhause befreit, in Hungersnoth hast du uns Nahrung gereicht und beim Ueberflusse mit Mitteln versehen; du hast uns vom Schwerte gerettet, der Pest entzogen und den bösen und anhaltenden Krankheiten entho-

עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרָךְ לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ: הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ: הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב
רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ.
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ.

ben. So weit stand uns deine Barmherzigkeit bei und deine Gnade hat uns nie verlassen, und ewiglich wirst du, Gott, unser Herr, uns nie verstoßen! Darum sollen alle Glieder, die du uns zugetheilt, Geist und Seele, die du in unsre Nase gehaucht, und die Zunge, die du in unsern Mund gelegt, alle diese sollen dich loben, benedeien, rühmen, preisen, erhöhen, verherrlichen, heiligen und deinem Namen, unser König, huldigen. Denn jeder Mund soll dir danken, jede Zunge dir schwören, jedes Knie sich dir beugen, jede Hoheit hingestreckt dich anbeten, Aller Herzen rege werden zu deiner Ehrfurcht und Aller Triebe und Begierden zu deines Ruhmes Preis — so sagt die Schrift: „Es sprechen alle meine Glieder: Gott, wer ist wie du?" Retter des Bedrängten von seinem Ueberwältiger und des Armen und Dürftigen von seinem Räuber! — Wer gleicht dir? wer kann dir gleichgeachtet, wer dir gleichgeschätzt werden? Allmächtiger, Großer, Allgewaltiger und Furchtbarer, höchstes Wesen, das Himmel und Erde besitzt! Dich wollen wir loben, dich rühmen, dich preisen und benedeien deinem heil'gen Namen — so wie es in den Psalmen heißt: „Vom David: Meine Seele benedei' dem Herrn, all' mein Inn'res seinem heil'gen Namen!" Du bist allmächtig in dem Allvermögen deiner Kraft, groß in der Herrlichkeit deines Namens, allgewaltig in Ewigkeit und furchtbar in deinen furchtbaren Thaten, o König, der du thronst auf dem Throne der Hoheit und der Majestät!

Bewohner der Unendlichkeit, Allerhöchster und Heiliger ist dein Name! — und die Schrift sagt: „Frohlocket Gerechte, in Gott! den Redlichen geziemt das Lobpreisen!"

Durch der Redlichen Mund wirst du gepriesen und durch der Gerechten Worte gebenedeit!

Durch der Frommen Zunge wirst du erhöht und in der Heiligen Mitte geheiligt!

Und in Chören von Tausenden deines Volkes, des Hauses

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו״ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

כשאומרים יוצר אומר זה. אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

Israel, wird dein Name, o König, jubelnd gepriesen in allen Zeitaltern; denn es ist aller Geschöpfe Obliegenheit, dir, unser und unsrer Väter Gott, zu danken, dich zu loben, zu rühmen, zu preisen, zu erhöhen, zu huldigen, dir zu benedeien, dich hochzuverehren und zu besingen mittelst aller Worte der Lieder und Lobgesänge von Isai's Sohn, seinem Knechte David, deinem Gesalbten.

Hochgelobt in Ewigkeit ist dein Name, unser König, allmächtiger, großer und heiliger Herrscher, im Himmel und auf Erden! Dir allein, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, geziemen Lied und Lob, Ruhm und Gesang, Zepter und Regierung, Sieg, Größe und Allmacht, Preis und Herrlichkeit, Heiligkeit und Majestät, Benedeiung und Dank von nun an bis in Ewigkeit! Gelobt seist du, Ewiger, mächtiger König, über alles Lob Erhabener, aller Danklieder Würdiger, Urheber aller Wunder, der Wohlgefallen hat an Lobgesängen, Herrscher, Allvermögender, Weltenerhalter!

Der Vorsänger ruft laut;

Lobt den Ewigen! Er ist lobenswürdig!

Während dessen betet die Gemeinde leise:

Gebenedeiet, gerühmt, verherrlicht, hochgelobt und erhaben ist der Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er! Er ist das erste, er das letzte Wesen, außer ihm ist keine Gottheit. Macht ihm Bahn, ihm, der durch die Aetherwolke fährt! sein Name ist Jah! frohlocket vor ihm! Erhaben ist sein Name über alles Lob und allen Preis! Gepriesen sei der Name seiner verherrlichten Majestät in Ewigkeit! Gepriesen sei der Name des Ewigen von nun an und in Ewigkeit.

Die Gemeinde antwortet:

Gelobt sei der Ewige! Er ist lobenswürdig immer und ewig.

Gelobt seist du Ewiger, unser Gott! Herr der Welt! Bildner des Lichts, Urheber der Finsterniß, Friedenstifter und Weltallsschöpfer.

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת

Alles dankt dir, alles rühmt dich und alles ruft: es ist kein Heiliger wie Gott! Alles erhebt dich — Selah! — Schöpfer des Alls, Allvermögender, der täglich die Thorflügel des Anfangs öffnet, der Veste Fenster bricht, der Sonne aus ihrer Herberge und dem Mond aus seiner Behausung zu ziehen gebeut! — Er erhellt das Weltall sammt dessen Bewohnern, die er erschaffen; erbarmungsvoll beleuchtet er die Erde und was darauf wohnt, und gütig erneuert er täglich immerfort das Werk des Anbeginns — der erhab'ne König, der Alleinige von je, der Hochgerühmte, Hochgepriesene, seit den Tagen der Urwelt Hochverherrlichte! Herr des Weltalls, o laß deine Allbarmherzigkeit sich unser annehmen! Herr unsres Vermögens, Fels unsrer Veste, unsres Heiles Schild und Schutz, nichts ist dir gleichzuachten, und nichts wäre Alles ohne dich, vergänglich außer dir, und was ist dir nur ähnlich? Nichts ist dir gleichzuachten, Gott, unser Herr, in dieser Welt, und nichts ist Alles ohne dich, unser König, im Leben einer künftigen Welt, vergänglich Alles außer Dir, unser Erlöser, in den Tagen des Messias, und nichts ist Dir ähnlich, unser Heil, beim einstigen Aufleben der Todten!

Der Allmächtige, das Urwesen aller Werke, ist gelobt und sei gelobt im Munde aller Beseelten; seine Größe, seine Güte ist die Fülle des Weltalls, Verstand und Vernunft sind seine Umgebung! Er prangt über den heiligen Chajoth und strahlt mit Majestät über der Mercaba, vor seines Thrones Angesicht ist Reinheit und Geradheit, Gnade und Barmherzigkeit vor dem Antlitz seiner Majestät. Vollkommen sind die Himmelslampen, die der Herr erschaffen; er hat sie ausgebildet, mit Verstand, Vernunft und Klugheit, er hat ihnen Kraft und Stärke verliehen, um die Herrschaft zu führen über die ganze

מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו: שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי

Erdkugel. Des Glanzes voll, strahlen sie hell umher, angenehm ist ihr Abglanz der ganzen Welt. Freudig wandelnd und froh heimkehrend, vollführen sie mit Ehrfurcht den Willen ihres Herrn; Ruhm und Ehre bringen sie seinem Namen, Jubel und Gesang zu seines Reiches Gedächtniß. Er hat die Sonne hervorgerufen, da strahlt es Licht; seine göttliche Einsicht bildete nun die Gestalt des Mondes. Lob bringt ihm das ganze himmlische Heer, Ruhm und Preis die Seraphim, Ophannim, und heiligen Chajoth!

Ihm, dem Allmächtigen, der von allen Werken am siebenten Tage geruht hat. — Er hat sich erhoben und auf dem Thron seiner Majestät niedergelassen; er hat den Ruhetag feierlich geschmückt und ihm, dem Sabbathe, Vergnüglichkeit beschieden. Es ist der rühmliche Vorzug des siebenten Tages, daß an ihm der Allmächtige von allen seinen Werken geruht hat; und er selbst, der siebente Tag, hat den Psalm angestimmt: Psalmlied für den Sabbath: „Lieblich ist's, dem Ewigen danken!" Darum sollen alle Creaturen ihn, den Allmächtigen preisen, ihm benedeien und Lob, Ruhm und Herrlichkeit ihm bringen, dem Herrn, dem König, und Schöpfer des Weltalls, der seinem Volke Israel die heilige Feier am Tage des heiligen Sabbaths gewidmet hat. Dein Name, Gott, unser Herr, sei geheiligt, und dein Andenken, unser König, gepriesen im Himmel dort oben und auf der Erde hier unten. Hochgelobt bist Du, unser Heil, über alles Lob von deiner Hände Werk und der leuchtenden Sonnen, die du erschaffen, dich zu preisen! Selah!

Hochgelobt bist du, unser Hort, unser König, unser Erlöser und Schöpfer so vieler Heiligen! Ewig sei dein Name gepriesen, unser König und Schöpfer so vieler Diener, die allesammt in jenen höhern

אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כשאומרין א״כ יאמר זה.

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ

Welten stehen und sämmtlich ehrfurchtsvoll die Befehle ihres lebendigen Gottes und Weltregenten laut verkünden. Sie sind sämmtlich lieblich, sämmtlich auserlesen und sämmtlich mächtig; insgesammt vollstrecken sie in tiefer Ehrfurcht den Befehl ihres Schöpfers, und allesammt öffnen sie ihren Mund heilig und rein mit Gesang und Lied, benedeien, loben, verherrlichen, preisen, heiligen und huldigen dem Namen des Allmächtigen, des großen, allvermögenden und furchtbaren Königs — heilig ist er! Sämmtlich unterziehen sie sich stufenweise den Obliegenheiten des Himmelreichs und ertheilen wechselseitig die Erlaubniß, ihren Schöpfer zu heiligen mit seligem Vergnügen. In reiner Sprache und melodisch ertönt die Heiligung einstimmig und ehrfurchtsvoll, rufend:

„Heilig, heilig, heilig ist Gott Zebaoth! die Fülle der ganzen Erde ist seine Majestät!"

Die Ophannim und heiligen Chajoth erheben sich mit mächtigem Getöse den Seraphim gegenüber, und Diesen erwiedernd lobpreisen sie:

„Gelobt sei die Majestät Gottes, ihres Ortes!"

Der gebenedeiten Allmacht weihen sie liebliche Töne, ihm, dem Allbeherrscher, Allmächtigen, Lebendigen und Selbstständigen, stimmen sie Lieder und lassen Psalmen hören! Denn er, nur er ist der Trieb aller Kräfte, der Thäter des noch nie Geschehenen, der Herr der Kriege, der Aussäer der Wohlthaten, der Hervorbringer alles Heils, der Schöpfer aller Heilmittel, der furchtbare Ruhmvolle, der Urheber aller Wunderthaten, dessen Güte täglich und immerwährend das Schöpfungswerk erneuert. — So heißt es: Ihm, der die

בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

großen Lichter bereitet, dankt! denn ewig währet seine Güte! Einst wirst du ein neues Licht über Zion bereiten — O, möchte es uns Allen baldigst zu Theil werden! Gelobt seist du, Gott, Bildner der Himmelslichter!

Mit vieler Zärtlichkeit liebtest du uns, Gott, unser Schutz, mit großer und außerordentlicher Sorgfalt schontest du uns, Vater und König, unsrer Urväter halben, die dir vertrauten, und denen du Lebensverhaltungen gelehrt! O, so sei auch uns gnädig und unterweise auch uns. O Vater, erbarmungsvoller Vater, Allbarmherziger, erbarme dich unser und rüste unser Herz aus, damit wir verstehen und begreifen, aufmerken, lernen und lehren, beobachten, ausüben und vollziehen mögen alle Worte der Lehre deines Gesetzes mit Liebe! Erleuchte unsre Augen in deiner Lehre, mache unser Herz deinen Geboten anhänglich und eigne unsere Neigungen zur Liebe und Ehrfurcht deines Namens, damit wir nie zu Schanden werden! denn wir vertrauen deinem heiligen, großen und furchtbaren Namen, frohlocken und freuen uns deines Heils. O bringe in Frieden uns aus den vier Enden der Erde und führe uns aufrecht in unser Land zurück, denn du bist die heilbringende Allmacht, und uns hast du ausersehen aus allen Völkern und Zungen, deinen großen Namen treulich genähert, um dir zu huldigen und deine Einheit mit Liebe anzuerkennen. Gelobt seist du, Gott, der sein Volk Israel erkoren aus Liebe.

Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

Gelobt sei der Name seiner glorreichen Majestät immer und ewig!

Du sollst den Ewigen, deinen Gott, lieben von ganzem Herzen, ganzer Seele und ganzem Vermögen! Die Worte, die ich dir jetzt befehle, sollen dir stets im Herzen bleiben, du sollst sie deinen Kindern

12

לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

einschärfen und immer davon reden wenn du zu Hause sitzest oder auf Reisen bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest; binde sie zum Zeichen an deine Hand, trage sie als Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Werdet ihr meinen Geboten gehorchen, die ich euch jetzt gebe, den Ewigen, euern Gott, von euerm ganzen Herzen und von eurer ganzen Seele zu lieben und ihm zu dienen, so will ich eurem Lande Regen geben zur rechten Zeit, Frühregen und Spätregen, damit du dein Getreide, deinen Most und dein Oel einsammelst, und will für dein Vieh Gras wachsen lassen auf deinem Felde, daß du zu essen habest im Ueberflusse. Hütet euch, daß euer Herz nicht verführt werde, daß ihr etwa abweicht und andern Göttern dient und sie anbetet! Der Zorn des Ewigen würde über euch entbrennen, er würde den Himmel verschließen, daß kein Regen komme, die Erde würde ihr Gewächs nicht hervorbringen, und ihr würdet gar bald zu Grunde gehen, fern von dem vortrefflichen Lande, daß euch der Ewige geben wird. Fasset diese Worte zu Herzen und zu Gemüthe, bindet sie euch zum Zeichen auf die Hand und tragt sie als Vorderhauptbinde zwischen den Augen; lehret sie euren Kindern, um beständig davon zu sprechen, wenn du zu Hause sitzest oder auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst; schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore! auf daß ihr und eure Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige euern Vätern zugeschworen, es ihnen zu geben, lange Jahre bleiben möget, so lange der Himmel über die Erde sein wird.

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים ונורא וְאַדִּיר׃ וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃ עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃ אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ

Der Ewige sprach zu Moses wie folgt: Rede mit den Kindern Israels und sage ihnen, sie sollen, bei allen ihren Nachkommen, an die Ecken ihrer Kleider Schaufäden machen und an diese Eckenschaufäden eine Schnur aus dunkelblauer Wolle befestigen. Diese sollen euch zu Schaufäden dienen, daß ihr sie sehet und euch aller Gebote des Ewigen erinnert und sie haltet, nicht aber euerm Herzen und euren Augen nachwandelt, die euch auf Abwege führen. Ihr werdet dadurch meiner Gebote eingedenk sein, sie halten und euerm Gott heilig sein. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch aus Egypten geführt habe, um euer Gott zu sein! ich, der Ewige, euer Gott!

Wahr, sicher, zuverlässig, unwandelbar, richtig, wahrhaft und lieblich, angenehm, schätzbar, ergötzend, achtbar, herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und heilsam ist deine Verheißung uns in Ewigkeit. Wahrlich, er, der Weltherrscher, ist unser König, Jakobs Fels der Schild unseres Heils! Für und für dauert er, dauert sein Ruhm, sein Thron bleibt unerschüttert und seine Regierung und Treue ewigdauernd; seine Verheißungen leben und bestehen, sind wahrhaft und erquickend auf immer und für alle Welten, für unsere Voreltern, für uns, unsere Kinder und Nachkommen, sowie für alle Geschlechter und Abkömmlinge Israels, deine Knechte.

Der Vor- und Nachwelt ist's eine wohlthätige Verheißung, sie dauert ewig: Wahrheit und Treue sind ein unverletzliches Gesetz. Wahr ist's, daß du, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott bist, unser und unsrer Väter König, unser und unsrer Väter Erlöser, unser Schöpfer

מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְהוָה מִי־כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ

und Fels unsres Heils; unser Befreier und Retter war von Ewigkeit her dein Name — keine Gottheit ist außer dir!

Der Beistand unsrer Väter warst du von jeher, Schild und Schirm ihren nachfolgenden Söhnen in jedem Zeitalter. Ueber jener Weltenhöhe hast du deinen Thron, dein Recht und deine Gerechtigkeit reichen bis zu der Erde Enden. Heil dem Manne, der deinen Befehlen gehorcht und deine Lehre und Worte sich zu Herzen nimmt! Fürwahr, du allein bist Herr deines Volkes und mächtiger König, dessen Rechtssache auszuführen! Fürwahr, du allein bist der Erste, du allein der Letzte, und außer dir haben wir weder König noch Erlöser, noch Erretter! Aus Egypten hast du uns erlöst, Gott, unser Herr, und uns befreit aus dem Sclavenhause. Die Erstlinge Jener hast du getödtet und deine Erstlinge erlöst; du hast das Schilfmeer getheilt, die Frevler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, und die Fluthen verschlangen ihre Verfolger, daß nicht Einer von ihnen entkam. Darum priesen die Geliebten und erhöhten die Allmacht, die Lieblinge brachen aus in Lieder, Gesänge und Psalmen, in Benedeiungen und Danksagungen dem allmächtigen, lebendigen und selbstständigen König, dem Hohen und Erhabenen, Großen und Furchtbaren, dem Beuger der Stolzen und Erheber der Gebeugten, der die Gefesselten los macht, die Bedrückten befreit, den Unmächtigen beisteht und seinem Volke antwortet, wenn es zu ihm ruft. Dank ihm, dem Allmächtigen, Allerhöchsten! gelobt sei er und gebenedeit! Moses und die Kinder Israels stimmten dir ein Lied mit vieler Freude, sie riefen sämmtlich:

„Wer ist unter den Mächten, o Ewiger, wie du? wer ist verherrlicht mit Heiligkeit wie du? furchtbar im Lobe, Wunderthäter!" Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meeres;

עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי"ת זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

einmüthig dankten sie Alle, und huldigend sprachen sie: „Gott wird immer und ewig regieren!“

O Fels Israels, mache dich auf zur Hülfe Israels und befreie, nach deiner Verheißung, Jehuda und Israel! (Unser Erlöser, Gott Zebaoth ist sein Name, der Heilige Israels!) Gelobt seist du, Gott, der Israel erlöst hat!

Herr, öffne meine Lippen, und Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist Du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, Du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

(Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben! schreibe uns ein in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Herr des Lebens!)

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist Du Ewiger, Schild Abrahams.

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

(Der dem Winde zu wehen und dem Regen zu fallen gebeut.)

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

בעי"ת.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לש"ץ

ח' נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קו"ח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

ח' אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קו"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

קו"ח יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

לדור ודור וכו'.

(Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben gedenkt?)

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige!

Der Vorsänger: Wir heiligen Deinen Namen auf Erden, wie man in hohen Himmeln ihn heiligt, wovon es heißt durch Deinen Propheten: Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

Die Gemeinde: „Heilig, heilig, heilig, ist der Ewige Zebaoth, voll ist die ganze Erde seiner Herrlichkeit!"

Der Vorsänger: Darauf mit starkem, mächtigem und gewaltigem Donnerton lassen sie die Stimme erschallen, den Seraphim gegenüber sich erhebend, und rufen ihnen entgegen: „Gebenedeit!"

Die Gemeinde: Gebenedeit sei die Herrlichkeit Gottes, ihres Ortes!

Der Vorsänger: Von deinem Wohnsitz, Herr, strahle auf uns nieder und regiere über uns, denn wir harren Dein! Ach, wann herrschest Du in Zion? Mögest Du bald, in unsern Tagen, auf immer und ewig darin wohnen, hochgepriesen und geheiligt werden in Deiner Stadt Jerusalem auf ewige Zeiten, bis zu der Ewigkeiten Ewigkeit! Laß unsere Augen schau'n Dein Reich, wie es in Deinen herrlichen Gesängen heißt durch David, Deinen frommen Gesalbten:

Die Gemeinde: „Der Herr regiere ewiglich, Dein Gott durch alle Zeiten, Zion Hallelujah!"

Zu allen Zeiten verkünden wir Deine Größe, heiligen immerdar Deine Heiligkeit, der Du ein großer, heiliger Gott und König bist! Gelobt seist Du, Gott, der Allmächtige, Heilige! (In den zehn Bußtagen: der heilige König!)

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת

Welche Freude empfand Moses bei dem Geschenke das ihm zu Theil geworden! Du hattest ihn deinen treuen Diener genannt, eine Prachtkrone zu seines Hauptes Schmuck schenktest du ihm, als er vor dir auf dem Berg Sinai stand und mit eignen Händen brachte er zwei steinerne Tafel herab, worauf die Beobachtung des Sabbaths eingezeichnet war. So heißt es auch in deiner Thora: die Kinder Israels sollen den Sabbath beobachten, daß sie den Sabbath bei allen ihren Nachkommen halten. Als einen ewigen Bund zwischen mir und den Kindern Israels soll der Sabbath ein Zeichen sein auf ewig, daß der Ewige in sechs Tagen den Himmel und die Erde geschaffen und am siebenten Tage geruht und gefeiert hat." Keiner Nation jener Länder gabst du, o Gott, unser Herr, den Sabbath, du hast ihn, o König, den Götzendienern nicht gewidmet, wolltest nicht, daß ihn Frevler feiern sollen; du gabst ihn ausschließlich deinem Volke Israel aus Liebe, den Nachkommen Jakobs deinen Erkorenen! Das Volk, das den Siebenten heiligt, empfindet den Wonnegenuß deiner Güte! Der Siebente gefiel dir wohl, du hast ihn geheiligt und nanntest ihn den auserwählten der Tage, zum Andenken an das Werk des Weltbeginns.

Unser und unserer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unsrer Ruhe, heilige uns durch deine Gebote und bescheide uns unsern Antheil an deiner Thora, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen, laß uns, o Gott, unser Herr, deinen heiligen Sabbath mit Liebe und Vergnügen genießen, auf daß sich an ihm ergötze Israel, das deinen Namen heiligt! Gelobt seist du, Gott, Heiliger des Sabbath!

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet! führe den Dienst wieder ein in den Chor deines

הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בר"ח וחה"מ אומרים זה.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לר"ח רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | לפסח חַג הַמַּצּוֹת | לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל

Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte Dir der Dienst Deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

Unser Gott! und Gott unsrer Vorfahren! unser Andenken und unsre Berufung, das Andenken unsrer Ureltern, das Andenken deines Gesalbten Davids, und seines Sohns, deiner Diener, das Andenken deiner heiligen Stadt Jerusalem, und das Andenken deines ganzen Volkes Israel; werde zurückerinnert und vorgestellt, es komme, gelange, steige vor deinem Antlitze auf, werde angeschauet, mit Wohlgefallen angenommen, und in Erfüllung gebracht zum Leben und Frieden, zur Gnade und Barmherzigkeit, zur guten und glückseligen Befreiung, an diesem Neumond= | Mazzoth= | Succoth=Feste. Gedenke unser, Gott, unser Herr, zum Wohl, erinnere dich unser zum Segen und hilf uns zur Glückseligkeit! Begünstige und begnadige uns durch Verheißung von Heil und Erbarmen, erbarme dich unser und hilf uns! — Auf dich allein sind unsere Augen gerichtet, denn du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König!

Möchten unsere Augen sehen, wenn Du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst thronen läßt wieder in Zion!

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken Dir und lobpreisen Dich für unsere Seelen, die Du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohl-

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בי"ת (בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ

thaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt, hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

Befiehl über uns und über dein ganzes Volk Israel Frieden, Glück, Segen, Holdseligkeit, Gnade und Erbarmen. Segne uns sämmtlich, o Vater, mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Vollkommenheit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Dir gefalle es dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen! Gelobt seist du, Ewiger, der sein Volk Israel segnet mit Frieden.

In den zehn Bußtagen.

O möchten wir und dein ganzes Volk, das Haus Israel, im Buche des Lebens, des Segens, des Friedens und der ersprießlichen Nahrung gedacht und eingeschrieben werden zu Wohlleben und Frieden! Gelobt seist du, Gott, Stifter des Friedens!

Gelobt seist du, Gott, der sein Volk Israel segnet mit Frieden!

וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

סדר קריאת התורה:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:

כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

הש"ץ אומר בקול רם (שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:)
גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּיו:

והקהל עונה

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

נדרך הליכתו אומרין.

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כשמגביה הס"ת אומרים זה.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נוֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא: זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי לְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא: לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן

מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְּהוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּיזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְּכוֹן. כָּל זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים. אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. הַנּוֹטֶה כְּנָהָר
שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשֶׁךָ
וּבָרֵךְ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת the United States of America
אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים עָלֶיהָ. לֹא יִשָּׁמַע חָמָס בְּאַרְצָם.
שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָם וְקָרָאתָ יְשׁוּעָה חוֹמוֹתֶיהָ וּשְׁעָרֶיהָ
תְּהִלָּה וְנָתַתָּ גִּשְׁמֵיהֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ
וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ וְשַׂמְתָּ שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה עַל כָּל
יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְשָׁכְבוּ וְאֵין מַחֲרִיד וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם
וְצֶאֱצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים וְכָל רוֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי אַתָּה
בֵּרַכְתָּם. אָמֵן:

הָרֵק שִׁפְעַת טוּבְךָ עַל The President and the Vice-President
of the United States יְהִי כְנָהָר שְׁלוֹמָם וְצִדְקָתָם כְּגַלֵּי
הַיָּם. בְּיָמֵיהֶם חֶסֶד וֶאֱמֶת יִפְגָּשׁוּ וְצֶדֶק וְשָׁלוֹם יִשָּׁקוּ.
גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹדָם בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְעֻזְּךָ יָגִילוּ מְאוֹד. אָמֵן:

צַו בִּרְכוֹתֶיךָ גַּם אֶל the Governor and the lieutenant Governor
of the state, the Mayor and the Common Council of this City
אַתָּה תוֹרֵם אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָהּ לָדִין
אֶת כָּל הָעָם בְּצֶדֶק וְכָל הַגּוֹי בְּמִשְׁפָּט וְיִרְאוּ כֻלָּם
וְיִתְעַנְּגוּ מֵרֹב שָׁלוֹם. אָמֵן:

שְׁלַח יִשְׁעֲךָ גַּם אֶל the City of New-York וְאֶל כָּל

יוֹשְׁבֶיהָ. פְּרוֹשׂ עֲלֵיהֶם סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְהָסֵר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה וְכָל פֶּגַע. שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. אָמֵן: אָבִינוּ הַטּוֹב וְגַם אוֹתָנוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּעֲנֶה בְּעֵת רָצוֹן וְתַעֲזוֹר בְּכָל יוֹם וָיוֹם. בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל תַּנְחֵנוּ תָּמִיד וְתַשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֵׁנוּ. וְהָיִינוּ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו וְנֵלְכָה מֵחַיִל אֶל חַיִל עַד כִּי יָבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם חַיִּים שֶׁיִּמָּלְאוּ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה אָמֵן סֶלָה:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת. הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

קו"פ יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. וְנֹאמַר אָמֵן: אשרי.

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:
הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעוֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Des Ewigen Namen lobe Alles, denn er allein ist hocherhaben.

Sein Ruhm geht über Erde und Himmel. Er hebet seines Volkes Horn, ein Lobgesang für seine Frommen, für Israel, das ihm verwandte Volk, Hallelujah.

Psalm Davids. — Bringet dem Herrn, Söhne der Großen, bringet dem Herrn Ruhm und Triumph, bringet dem Herrn Ruhm seines Namens, heilig geschmückt betet ihn an, Stimme des Herrn rollt über Fluthen, Gott der Ehre donnert über mächtige Fluthen. Stimme des Herrn gewaltig, Stimme des Herrn erhaben, Stimme des Herrn zersplittert Zedern, Libanons Zedern zersplittert der Herr, läßt hüpfen sie wie muthig Kalb, Libanon und Sirion wie junges Reh. Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz, Stimme des Herrn erschüttert die Wüste, die Wüste des Kades erschüttert der Herr. Stimme des Herrn regt auf das scheue Gewild, entblättert die Wälder — aber in seinem Palaste spricht Alles Majestät! Gott saß zur Sündfluth auf dem Throne; der Herr allein regieret ewiglich die Welt. Der Herr gibt seinem Volke Sieg, der Herr beglückt sein Volk mit Frieden.

Wenn die Lade niedergesetzt ward, sprach er: „Ruhe nunmehr, o Ewiger, unter der Menge der Tausende Israels!“ Zeuch ein, o Herr, in deinen Ruhesitz, du und die Lade deiner Herrlichkeit! Laß Tugend deine Priester kleiden, laß deine Heiligen frohlocken! Um deines Knechtes David willen, verweigere nicht, was dein Gesalbter fleht! „Ich habe euch eine frommende Lehre gegeben; verlasset meine Thora nicht! Sie ist ein Baum des Lebens Denen, die sie festhalten, und wer sie ergreift, ist glücklich. Ihre Wege sind Wege der Wonne und alle ihre Gänge friedlich! Führe uns zu dir zurück, o Gott, und laß uns heimkehren! erneure unsre Tage wie vormals.

נ״ט ולחול לְדָוִד מִזְמוֹר לַיָי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: ובנחה יאמר וכו׳.

תפלת מוסף לשבת.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

Ein Psalm Davids. — Des Ewigen ist die Erde und was sie füllet, Welt und Bewohner sind sein. Er hat an Ufern ihren Grund gelegt, an Strömen sie erbauet. Wer darf den Berg des Herrn besteigen! wer seine heilige Stätte betreten! Wer reiner Hände, lautern Herzens ist, wer Meineid nie betheuert, zum Truge nie geschworen, empfänget reichen Segen von dem Herrn, gerechten Lohn vom Gotte seines Heils. So ist dies Geschlecht, das Gott verehrt, dein Angesicht zu schauen sich sehnt, so ist Jakobs Geschlecht! Selah! Erhebt ihr Thore, das Haupt, erweitert die ewigen Pforten, laßt ihn einzieh'n, den König des Ruhms! Wer ist der König des Ruhms? Der Herr ist mächtig und siegreich, der Herr ist siegreich im Streit. Erhebt, ihre Thore, das Haupt, erweitert die ewigen Pforten, laßt ihn einzieh'n, den König des Ruhms! Wer ist der König des Ruhms? Gott, des Weltalls Herr, der ist der König des Ruhms. Selah!

Herr, öffne meine Lippen, und
Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

(Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben! schreibe uns ein in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Herr des Lebens!

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

(Der dem Winde zu wehen und dem Regen zu fallen gebeut.)

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעי״ת.

מִי כָמוֹךְ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לש״ץ.

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קו״ה קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ח׳ כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קו״ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ

du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

(Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben gedenkt?)

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah!

Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige! (der heilige König.)

קדושה.

עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
קו"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: ח' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
קו"ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: ח' וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
קו"ח יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח' לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ
וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בע"ת הַמֶּלֶךְ)
הַקָּדוֹשׁ:

תִּכַּנְתָּ שַׁבָּת רָצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיהָ. צִוִּיתָ פֵּרוּשֶׁיהָ עִם כִּדּוּרֵי נְסָכֶיהָ. מְעַנְּגֶיהָ לְעוֹלָם כָּבוֹד יִנְחָלוּ. טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ: וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי נִצְטַוּוּ עָלֶיהָ. וַתְּצַוֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים

מוסף לשבת ר״ח

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּלְפִי שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת

Du hast den Sabbath eingesetzt, für ihn einige Opfer bewilligt und befohlen, wie es mit ihnen, nebst den zugeordneten Trankopfern, gehalten sein sollte. Denen, die sich an ihm erquicken, wurde ewige Ehre verheißen, denen, die ihn selig genießen, langes Leben, und denen, die seine Verordnungen würdigen, wurde Herrlichkeit beschieden — damals, als vom Sinai ihnen der Befehl seinetwegen zukam — wobei du, Gott, unser Herr, uns befohlen hast, ein Musaph- (Zugabe-) Opfer für den Sabbath darzubringen wie gebührlich. Möge es dir doch gefällig sein, o Gott, unser und unsrer Väter Gott, uns freudig nach unserm Lande hinaufzuführen und in unser Gebiet einzusetzen. Dort wollen wir dir unsre pflichtgemäßen Opfer zubereiten, die all-

---

Musaphgebet für Sabbath am Neumonde.

Du hast deine Welt geschaffen am Anbeginn; am siebenten Tage war dein Werk vollendet. Du hast uns geliebt, Wohlgefallen an uns gefunden, uns über alle Nationen erhoben und durch deine Gebote geheiligt. Du hast uns, o König, deinem Dienste genähert und nach deinem großen und heiligen Namen genannt und liebevoll gabst du uns, Gott, unser Herr, Sabbathtage zur Erholung und Neumondstage zur Versöhnung. Allein unsre und unsrer Väter Sünden halben wurde unsre Stadt zerstört und das Haus unsres Heiligthums verwüstet, unsre Würde verschwand, und dahin war die Herrlichkeit vom Hause unsres Lebens. Nun können wir unsre Pflicht nicht mehr erfüllen in jenem von dir erkornen Tempel, in jenem großen und heiligen

כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי

מוסף לשבת ור״ח

חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

tägigen nach Ordnung und die Musaphim (Zugaben) nach Gebühr. Das Musaph dieses Sabbaths wollen wir mit Freudigkeit zubereiten und dir darbringen nach deinem wohlgefälligen Gebote, so wie du es in deiner Thora durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit hast niederschreiben lassen:

„Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler und zum Mehlopfer zwei Zehntel feinen Mehls mit Oel eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer, nebst dem Weinopfer dazu."

Sie werden sich deines Reiches freuen, die den Sabbath

Musaphgebet für Sabbath am Neumonde

Hause, das deinen Namen geführt — wegen der Gewalt, die an deinem Heiligthum verübt werden. Möge es dir doch gefällig sein, Gott, unser und unsrer Väter Gott, uns freudig nach unserm Lande hinaufzuführen und uns in unser Gebiet einzusetzen! Dort wollen wir dir unsre pflichtgemäßen Opfer zubereiten und die alltäglichen nach Ordnung und die Musaphim nach Gebühr. Die Musaphopfer dieses Sabbaths- und Neumondtages wollen wir mit Freudigkeit zubereiten und dir darbringen nach deinem wohlthätigen Gebote, sowie du es in deiner Thora durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit hast niederschreiben lassen.

„Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntel feinen Mehls mit Oel eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer, nebst dessen Weinopfer."

„An den ersten Tagen der Monate bringt ihr zum Ganzopfer dem Ewigen zu Ehren zwei junge Stiere, einen Widder, sieben jährige Lämmer ohne Fehler; dazu ihr Mehlopfer und Trankopfer, nach der Vorschrift: drei Zehntel zu jedem Stiere, zwei Zehntel zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Lamme; Wein zum Trankopfer, einen Bock zur Versöhnung und die zwei täglichen Opfer nach Gebühr."

שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

מוסף לשבת ור״ח

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא. וְלִסְלִיחַת עָוֹן (בשנת העבור וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע): כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל הָאֻמּוֹת. וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ לָהֶם הוֹדָעְתָּ וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

halten und in der Seligkeit weihen! Ein Volk, das den Siebenten heiligt, genießt den Wonnegenuß deiner Güte. Der Siebente gefiel dir wohl du hast ihn geheiligt und nanntest ihn den anmuthigsten der Tage zum Andenken der Thaten beim Anbeginn der Welt.

Unser und unserer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unsrer Ruhe, heilige uns durch deine Gebote und bescheide uns unseren Antheil an deiner Thora, laß uns deine Güte vergnügen und Heil erfreuen, laß uns o Gott, unser Herr, deinen heiligen Sabbath mit Liebe und Vergnügen genießen, auf daß sich an ihm ergötze Israel, das deinen Namen heiligt! Gelobt seist du, Gott, Heiliger des Sabbaths!

Musaphgebet für Sabbath am Neumonde.

Sie werden sich deines Reiches freuen, die den Sabbath halten und ihn der Seligkeit weihen! Ein Volk, daß den Siebenten heiligt, genießt den Wonnegenuß deiner Güte. Der Siebente gefiel dir wohl, du hast ihn geheiligt und nanntest ihn den anmuthigsten der Tage, zum Andenken der Thaten beim Weltbeginn.

Unser und unsrer Väter Gott zeige Wohlgefallen an unsrer Ruhe und erneure an diesem Sabbath uns diesen Monat zum Wohl und Segen, zur Freude und Fröhlichkeit, zu Heil und Trost, zur Nahrung und Verpflegung, zur Glückseligkeit und Eintracht, zur Verzeihung der Fehler und Vergebung der Sünden (und zur Versöhnung der Missethaten)! Denn dein Volk Israel hast du aus allen Völkern erwählt, ihm deinen heiligen Sabbath verkündigt und die Gesetze der Monatsanfänge bestimmt. Gelobt seist du, Gott, Heiliger des Sabbaths, Israels und der Monatsanfänge.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי

בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בעשי״ת.

(בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

בשבת שיש אופן אומר אֱלֹהיכם.

לשבת תשובה.

אֱלֹהֵיכֶם שׁוֹפֵט צֶדֶק וּבְמִישׁוֹר לְאֻמִּים. מִדַּת הַדִּין יַהֲפוֹךְ לְרַחֲמִים וִיכַפֵּר זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת עֲוֹנוֹת וַאֲשָׁמִים. אָדוֹן חֲטָאִים הַצְחֵר וְהַלְבֵּן כְּתָמִים. לְכַפָּרָה מְקַוִּים לֵילוֹת וְיָמִים. חֲזֵה עַמְּךָ מִתְעַנִּים וְצָמִים. זְכוֹר בְּרִית רִאשׁוֹנִים הַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קַיֵּם לִבְנֵיהֶם שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וְיִמְלֹךְ מַלְכָּם לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. ובדברי קדשך.

לשבת חול המועד סכות.

אֱלֹהֵיכֶם יָשִׁיב בְּשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ. הָקֵם יָקִים דְּבִירוֹ וַהֲדַר מִטָּתוֹ. וְעַד סֶלָה יַשְׁכֵּן שָׁם הוֹד שְׁכִינָתוֹ. דִּירַת סֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל לְשׁוֹמְרֵי סֻכָּתוֹ. הָעֵת יַעֲמִיד עַל אֶרֶץ אֲגֻדָּתוֹ. יִמְלוֹךְ עַל כָּל הָאָרֶץ הַבּוֹנֶה בַּשָּׁמַיִם מַעֲלָתוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת ראש חודש.

אֱלֹהֵיכֶם יַזְרִיחַ שִׁמְשׁוֹ. שִׁבְעָתַיִם בִּגְבוּרָתוֹ. הַיָּרֵחַ בְּהִתְחַדְּשׁוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ זְרִיחָתוֹ. וְהַהוֹדֶשׁ בְּהִתְקַדְּשׁוֹ. לְחַדֵּשׁ כַּפָּרָתוֹ. דַּת הַיּוֹם לְשַׁמְּשׁוֹ. הֲזוֹרֶת קְדֻשַּׁת שְׁכִינָתוֹ. מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ. וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת בראשית.

אֱלֹהֵיכֶם יַשְׁבִּיל עַבְדּוֹ. יִכּוֹן כִּסְאוֹ כְּמֵרֵאשִׁית. הָעִיר עַל תִּלָּהּ יִבְנֶה וְאַרְמוֹן יָשִׁית. וּמִזְבְּחוֹ יְרַפֵּא וּמְקוֹם נְסוּךְ לְהָשִׁית. דְּרוֹר יִקְרָא לְעִבְרִיָּה הָיְתָה הָפְשִׁית. הִנֵּה חֹזֶק וְעַמּוֹ קָמָיו יָפִיץ חֲרִישִׁית. יִמְלוֹךְ עַל עַם שׁוֹמֵר שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית: ובדברי קדשך.

לשבת הנוכה.

אֱלֹהֵיכֶם יִשְׁלַח מְשִׁיחוֹ אֵזוֹר צֶדֶק וְהָאֱמוּנָה יַרְבִּיד. הָרֶשַׁע יָמִית

בְּשֵׁבֶט פִּיו אוֹיֵב יַאֲבִיד. וְעַל הַנִּסִּים הַלֵּל לִגְמוֹר צָעִיר מֵהַעֲבִיד. דֵּעָה חֲדָשָׁה יְחַדֵּשׁ הַטּוֹת אֹזֶן מֵהַכְבִּיד. הֲדַר חֶמְדַּת זְבוּל קֹדֶשׁ יְקוֹמֵם וְיַזְבִּיד. וְנָשִׁיר מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:

לשבת נחמו.

אֱלֹהֵיכֶם יוֹסִיף יָדוֹ לְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵיכֶם: הָעֵת יָחִישׁ לֵאמֹר צְאוּ מֵאֲסוּרֵיכֶם וּמַלְאַךְ בְּרִיתוֹ יִשְׁלַח לְהָשִׁיב לְבַבְכֶם. דַּרְכּוֹ פַּנּוּ וְהָיָה הֶעָקוֹב לְמִישׁוֹר וּלְעִירוֹ יְקַבֶּצְכֶם. הַשּׁוֹמְרִים שַׁבָּת בְּרִית הִיא בֵּינוֹ וּבֵינֵיכֶם. בָּרְכוּ שְׁמוֹ וְאַל תִּתְּנוּ דֳמִי לָכֶם. הַיְ זֵכֶר קָדְשׁוֹ נַחֲמוּ יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֲנִי הוּא מַלְכְּכֶם וְאֶמְלוֹךְ עֲלֵיכֶם: ובדברי קדשך.

לשבת נשואין.

אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְנוֹ שָׂם כֵּס עֵילָמוֹ. מַלְאָכָיו רוּחוֹת רָז לֹא לָמוֹ. וְאַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ הוֹלָמוֹ. אוֹמְרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. לָעֵת יִמְלוֹךְ לְיוֹם קוּמוֹ. הֲזֶה צִיּוֹן נָנוֹן בִּמְקוֹמוֹ. זֶה יִרְאוּ וְיֵדְעוּ כָּל קוּמוֹ. קְרוֹא לִירוּשָׁלַיִם כִּסֵּא מְקוֹמוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת ברית מילה.

אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי זוֹכֵר הַבְּרִית הִנֵּה שׁוֹלֵחַ לִשְׁאֵרִית. אֶת נִסְתַּר בְּנַחַל בְּרִית. מְבַשֵּׂר טוֹב וְשָׁלוֹם בְּאַחֲרִית. יֵדְעוּ זֹאת כָּל כְּרוּתֵי יַכְרִית. אוֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהַיִךְ וְהוֹרִית: ובדברי קדשך.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה

לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ: בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ: אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה: הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע (הַקָּב). מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לַיָי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עוֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנַיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: עלינו, ק"י יגדל

שיר היחוד ליום השבת׃

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְמִצְרַיִם הֶחֱלוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
עַל כָּל־אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:
בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לָךְ. שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלָךְ:
וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:
תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וְכֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים:
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:
וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי־שָׁמֶן:
בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ. יָמִים צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:

הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב. וְנוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם כִּי תֵיטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
וּבְהִי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בִּרְכָתֶךָ סֶלָה:
וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בוֹרְאִי. וַאֲבָרְכֶכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי:
כִּי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם: וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת
יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד.

כשפותחים ארון הקודש יש לאמר ד' פסוקים אלו.

שאו שערים ראשיכם והנשא פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶיךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:
מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתוֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:
דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:
הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:
וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:
חָבַשׁ כֹּבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וּקְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

סְגֻלָּתוֹ תְּהִי נָא בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְּדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

וּבְבִרְכָתִי תְנַעְנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל

בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן

אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי"ת.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים: לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי"ת.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. (יוֹם) מְנוּחָה

וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ. אַבְרָהָם יָגֵל. יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ. יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בעי"ת (בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ:

בשבת בראשית מתחילין לומר ברכי נפשי וכו' ואומרים עד השבת הגדול.

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם: מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים

Unwandelbar ist deine Gerechtigkeit; deine Lehre ewige Wahrheit. Deine Allgerechtigkeit, Gott! bis zur Himmelshöhe; Wunderthaten die du thust, wer gleicht dir, Gott! dein Recht ist wie Gottes Gebirge! dein Rathschluß — unabsehbare Tiefe! du hilfst dem Menschen, hilfst dem Viehe, Herr!

Meine Seele benedeie dem Herrn! Herr, mein Gott, du bist sehr herrlich, Majestät und Schöne dein Gewand! Der Licht umhüllt wie einen Mantel, die Himmel spannt wie einen Teppich, der seine Söller wölbt im Wasser, der Wolken macht zu seinem Wagen und fährt auf Fittigen des Windes, der Winde nimmt zu seinem Boten, zu seinen Dienern Feuerflammen; er hat den Erdball auf sich selbst gegründet, daß er in Ewigkeit nie wanke. Die Tiefen decktest du wie mit Gewand, und auf den Bergen steht Gewässer. Dann floh's vor deinem Drohen, bebte hin vor deiner Donnerstimme, hob sich in Berge, sank in Thäler, dem Orte zu, den du beschiedest. Nie überschreitet es von dir gesetzte Grenzen, nie kehrt's zurück, das Erdreich zu bedecken. Du ließest Quellen sich in Bäche ergießen; sie fließen zwischen Bergen fort, tränken alles Wild des Feldes — Waldesel löschen ihren Durst; der Lüfte Vögel über ihnen singen unterm Laub hervor. Die Berge wässerst du aus deinen Söllern, Frucht, die du schaffest, sättiget das Land. Du lässest Gras dem Viehe wachsen und Saat durch Menschenarbeit, um aus dem Erdreich Speise zu erziehen; auch Wein, der fröhlich macht des Menschen Herz, und Oel, das sein Gesicht erheitert, da Brod der Herzens Kräfte nähret. Saftvoll stehn des Ewigen Bäume, Libanons Zedern, die er selbst gepflanzt, daß sich das Feder-

יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי־עָרֶב: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־גְּדֹלוֹת: שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל־עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: אָשִׁירָה לַיְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיְיָ: יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הַלְלוּיָהּ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְיָ בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה יִּתֵּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם

wild dort niste, auf Tannen sein Gehäus der Habicht baue; hohe Berge sind für Gemsen, Steinklüfte Zuflucht für Kaninchen. Er schuf den Mond die Zeiten einzutheilen, die Sonne, die das Ziel kennt ihrer Bahn. Er bringt Finsterniß — es wird Nacht; da schwärmt Gewild umher, nach Raube brüllen junge Löwen, verlangen Speise von der Gottheit. Die Sonne erscheint — sie heben sich davon und lagern sich in ihren Höhlen; dann geht der Mensch zu seiner Arbeit, zu seinem Tagewerk, bis Abend. — Wie groß, wie viel sind deine Werke, Herr! alle hast du sie mit Weisheit angeordnet; die Erd' ist voll von deinen Gütern. Jenes Weltmeer — groß und weitumfassend — da wimmelt's ohne Zahl von leben, von Thieren groß und klein; da wandeln Schiffe, webt das Ungeheuer, daß du erschufst, darin zu scherzen. Alles hofft auf dich, erwartet, daß du ihm Speise gebest in der Zeit. Du giebst, sie sammeln, du öffnest deine Hand, so werden sie mit Gut gesättigt; du wendest weg dein Angesicht, sie schwinden, nimmst ihrem Odem aus, sie entstehen — so verjüngst du wieder die Gestalt der Erde. Ewig währt des Ewigen Ruhm! an seinen Werken hat er Wohlgefallen. Er schaut die Erde an — sie bebt, berührt die Gebirge — sie verrauchen! Mein Lebenlang will ich dem Ewigen singen meinem Gott, so lang ich da bin, tönen — (O, möchte ihm mein Gedicht gefallen!) — ich freue mich nur meines Herrn. Daß sie vergingen von der Erde, die Sünder! daß Gottesleugner nicht mehr seien! Meine Seele, benedeie dem Herrn! Hallelujah!

Stufengesang. Zum Herrn rufe ich in meiner Noth — und er erhöret mich: „Herr, rette mich von Lügenmäulern, von heuchle-

אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָםִ: יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ

rischen Zungen! Was nützt sie dir, was frommt sie dir, die heuchlerische Zunge, die Heldenpfeile wohlgeschärft, mit Pfriemholzkohlenglut? Weh' mir ich muß in Meschech weilen, in Hütten Kedars wohnen! Zu lange gehet schon meine Seele mit Friedenshassern um. Ich denke Frieden, rede Frieden; sie denken, reden Krieg.

Stufengesang. Ich schau' empor nach jenen Bergen; wo kommt mir Hülfe her? Vom Ewigen kommt meine Hülfe, der Himmel schuf und Erde? Er läßt nicht gleiten deinen Fuß! dein Hüter schlummert nicht! — Er schlummert nicht, ihn schläfert's nicht, den Hüter Israels! Er sei dein Hüter, er beschatte dich zu deiner rechten Hand! Dir schade nicht des Tages die Sonne, der Mond dir nicht des Nachts. Der Herr behüte dich vor Uebel, bewahre deine Seele, behüte dich, du gehest, du kommest, wie jetzt, so alle Zeit.

Stufengesang Davids. Ich freue mich, so man zu mir spricht: „Laßt in des Ewigen Haus uns gehen!" O, unsre Füße standen einst, Jerusalem, in deinen Thoren! Jerusalem, du wohlgebaute Hauptstadt, wo Alles sich gesellt, wohin die Stämme, Stämme Gottes, wallen, dem Herrn zu danken nach Gesetz, wo Stühle stehen zum Gericht, des Hauses Davids hohe Stühle. O wünschet Glück Jerusalem: Wohl gehe es deinen Freunden! in deinen Mauern wohne Friede, in deinen Schlössern Sicherheit! um meiner Freund' und Brüder willen wünsche ich dir Heil; um unseres Gottestempels willen, such' ich dein Wohlergehen.

Stufengesang. Zu dir erhebe ich meine Augen, der du im Himmel thronest! Wie Knechte schauen auf ihrer Herren Hand, wie eine Magd auf ihrer Frauen Hand, so schauen unsre Augen hin zu

חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיְיָ כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיְיָ סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב:

unserm Gott, bis er sich unsrer Noth erbarmt. Erbarm dich, Ewiger, erbarm dich unser, denn wir sind viel zu satt der Schmach! Ja, viel zu satt ist unsre Seele des Spott's der Uebermüthigen, der Trotzigen Verachtung.

Stufengesang Davids. So der Herr nicht bei uns wäre — so singe Israel — so der Herr nicht bei uns wäre, da der Mensch sich aufmachte wider uns, sie verschlängen uns lebendig, wenn ihr Zorn entflammet über uns; längst hätten Wasser uns ersäuft, längst wären Ströme über uns gefahren, längst gefahren über uns wilde Fluthen. Dank dem Ewigen, der uns ihren Zähnen nicht zum Raube gab! Unser Leben ist entkommen, wie ein Vöglein des Voglers Schlingen — Schlingen rissen, wir entkamen. „Unsre Hülfe steht beim Herrn, der Himmel schuf und Erde."

Stufengesang. Die dem Herrn vertrauen, bleiben, wie Berg Zion, unerschüttert, ewig. Jerusalem umgeben Berge; sein Volk umgibt der Herr von nun an bis in Ewigkeit. Nein, Tyrannenzepter herrschet nie in dem Erbtheil der Gerechten, daß sie nicht nach unrecht Gut ausstrecken ihre Hände! O Herr, den Guten thue wohl, die gerechten Herzens sind! die auf krummen Weg abweichen, treibe weg, die Uebelthäter! Heil über Israel!

Stufengesang. Wenn aus dem Elend Gott nach Zion führt, so sind wir wie vom Traum erwacht; voll Lachens ist dann unser Mund, frohlockensvoll die Zunge, und alle Heiden sprechen: Für sie hat Wunder Gott gethan! Ja, Wunder thut der Herr für uns, deß sind wir herzensfroh! Ach, führe uns aus dem Elend, Herr, wie Was-

הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְיָ לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי: עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת

serströme in dürres Land; Die in Thränen säen, sammeln ein mit Freunden. Er gehet hin und weinet, der Säemann mit seiner Last; jauchzend kehret er zurück, traget seine Garben heim.

Stufengesang von Salomo. Vergeblich ist der Künstler Arbeit, will Gott nicht selbst das Haus erbauen; vergeblich aller Wächter Fleiß, wenn Gott nicht selbst die Stadt bewacht. Vergeblich wacht ihr früh und sitzest spät und esset Brod mit Sorgen — seinen Freunden giebt er es im Schlafe. Siehe, Kinder sind Geschenk des Herrn, Leibesfrucht der Tugend Lohn! Jugendsöhne sind Geschosse in der tapfern Streiter Hand! Wohl dem, der seinen Köcher voll von diesen Pfeilen hat! sie lassen nicht zu Schanden werden und trotzen öffentlich den Feinden.

Stufengesang. Wohl dem, der den Ewigen fürchtet, der in seinen Wegen wandelt! Nähre dich von deiner Arbeit! wohl dir, du hast es gut! Dein Weib, ein traubenreicher Stock an deines Hauses Seite; wie Oelbaumssprossen deine Kinder, um deinen Tisch herum. Seht, so wird der Mann gesegnet, der den Ewigen verehrt! Der Ewige segne dich von Zion aus, daß du Jerusalem im Glücksstand sehest all' dein Lebenlang und sehest Kinder deiner Kinder! — Heil über Israel.

Stufengesang. Oft hat man mich gedrängt von meiner Jugend auf — so singe Israel — oft hat man mich gedrängt von meiner Jugend auf, jedoch nicht überwältigt. Auf meinen Rücken haben sie gepflügt, gezogen ihre lange Furchen. — Gerecht ist er, der Ewige, zer-

שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם אֲדֹנָי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְיָ לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַייָ נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה: עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַייָ מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ

hieb der Frevler Bande! Zu schanden werden, weichen müssen alle Feinde Zions und sein wie Gras auf Dächern, das, eh' man's aufrauft, welkt; kein Schnitter füllet seine Hand, kein Garbenbinder seinen Arm, Vorübergeher grüßen nicht: „Der Segen Gottes über euch! Wir grüßen euch im Namen Gottes!"—

Stufengesang. Aus den Tiefen ruf' ich, Gott, zu dir; Ach Herr, erhöre meine Stimme, laß deine Ohren merken auf mein inbrünstig Flehen! So du Sünden willst zurechnen, Herr, wer kann bestehen? Allein Vergebung steht bei dir, auf daß man dich ehrfürchte. So hoff ich denn zum Herrn, es hoffet meine Seele getrost auf seine Verheißung, erwartet sehnlicher den Herrn als Wachende den Morgen, den Morgen Wachende erwarten. O Israel, vertrau' dem Herrn, denn bei dem Herrn ist Güte und der Erlösung viel bei ihm; er wird erlösen Israel von allen seinen Sünden.

Stufengesang. Herr, mein Sinn verstieg sich nie, nie fuhr mein Blick zu hoch, in große, mir verholne Dinge verlor sich nie mein Tritt! An Stille ließ ich wahrlich meine Seele dem Säugling gleichen an der Mutter Brust; voll Kindeseinfalt war stets mein Gemüth. O Israel, vertrau' dem Herrn, vertrau' ihm jetzt und immer.

אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: נִשְׁבַּע יְיָ לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ: צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם: וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ: שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי: אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: עלינו, ק״י.

Sprüche der Väter.

פִּרְקֵי אָבוֹת׃

פֶּרֶק רִאשׁוֹן׃

בשבת של אחר פסח מתחילין לומר פרקי אבות עד י"ז בתמוז.

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר:

מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמְסָרָהּ לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לִזְקֵנִים וּזְקֵנִים לִנְבִיאִים וּנְבִיאִים מְסָרוּהָ לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ שְׁלשָׁה דְבָרִים הֱווּ מְתוּנִים בַּדִּין וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה וַעֲשׂוּ סְיָג לַתּוֹרָה: שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשְּׁיָרֵי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה, הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים: אַנְטִיגְנוֹס אִישׁ סוֹכוֹ קִבֵּל מִשִּׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הוּא הָיָה אוֹמֵר אַל־תִּהְיוּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁין אֶת־הָרַב עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס אֶלָּא הֱווּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁין אֶת־הָרַב שֶׁלֹּא עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס וִיהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם: יוֹסֵי בֶּן יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה וְיוֹסֵי בֶּן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קִבְּלוּ מֵהֶם, יוֹסֵי בֶּן יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה אוֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ בֵּית וַעַד לַחֲכָמִים וֶהֱוֵי מִתְאַבֵּק בַּעֲפַר רַגְלֵיהֶם וֶהֱוֵי שׁוֹתֶה בַצָּמָא אֶת דִּבְרֵיהֶם: יוֹסֵי בֶּן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ פָּתוּחַ לִרְוָחָה וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתֶךָ וְאַל תַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה בְּאִשְׁתּוֹ

Sprüche der Väter.

Das gesammte Israel hat zur künftigen Welt einen Antheil zu erwarten; denn es heißt: „Dein Volk, allesammt gerecht, wird auf ewig ein Land besitzen von meiner eignen Pflanzung, meiner Hände Werk zum Ruhm."

Erstes Kapitel.

1. Moses empfing die Thora vom Sinai und überlieferte sie dem Josua, Josua den Aeltesten, die Aeltesten den Propheten und die Propheten überlieferten sie den Männern der großen Synode. Diese haben folgende drei Dinge ausgesprochen: „Seid behutsam im Urtheilen! nehmt viele Schüler an, und macht einen Zaun um die Thora!" 2. Simon der Gerechte war einer der Späteren der großen Synode; er pflegte zu sagen: Auf drei Dingen steht die Welt: auf der Thora, auf dem Gottesdienst und auf dem Wohlwollen. 3. Antignos aus Socho war der Empfänger von Simon dem Gerechten; er pflegte zu sagen; Seid nicht wie Knechte, die dem Herrn der Gaben halben dienen, sondern wie Knechte, die dem Herrn ohne Rücksicht auf Geschenke dienen und seid durchdrungen von Gottesfurcht. 4. Jose, Sohn Joesers, aus Zereda, und Jose, Sohn Jochanans, aus Jerusalem, waren die Empfänger von den Vorigen. Jose, Sohn Joesers, aus Zereda pflegte zu sagen: Laß dein Haus das Sammelhaus weiser Männer sein, bestäube dich mit dem Staube ihrer Füße und trinke durstig ihre Worte. 5. Jose, Sohn Jochanans, aus Jerusalem, pflegte zu sagen: Laß dein Haus der Zuflucht offen, laß arme deine Hausgenossen sein und plaudere nicht viel mit dem Weibe — dieses

אָמְרוּ קַל וָחֹמֶר בְּאֵשֶׁת חֲבֵרוֹ מִכָּאן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל־הַמַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ וּבוֹטֵל מִדִּבְרֵי תוֹרָה וְסוֹפוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהִנֹּם: יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרַחְיָה וְנִתַּאי הָאַרְבֵּלִי קִבְּלוּ מֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרַחְיָה אוֹמֵר עֲשֵׂה לְךָ רַב וּקְנֵה לְךָ חָבֵר וֶהֱוֵי דָן אֶת־כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת: נִתַּאי הָאַרְבֵּלִי אוֹמֵר הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע וְאַל תִּתְיָאֵשׁ מִן הַפּוּרְעָנוּת: יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן שָׁטַח קִבְּלוּ מֵהֶם יְהוּדָה בֶּן־טַבַּאי אוֹמֵר אַל־תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִין וּכְשֶׁיִּהְיוּ בַּעֲלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כִּרְשָׁעִים וּכְשֶׁנִּפְטָרִים מִלְּפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כְּזַכָּאִין כְּשֶׁקִּבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הַדִּין: שִׁמְעוֹן בֶּן שָׁטַח אוֹמֵר הֱוֵי מַרְבֶּה לַחֲקוֹר אֶת־הָעֵדִים וֶהֱוֵי זָהִיר בִּדְבָרֶיךָ שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשַׁקֵּר: שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם שְׁמַעְיָה אוֹמֵר אֱהַב אֶת־הַמְּלָאכָה וּשְׂנָא אֶת־הָרַבָּנוּת וְאַל תִּתְוַדַּע לָרָשׁוּת: אַבְטַלְיוֹן אוֹמֵר חֲכָמִים הִזָּהֲרוּ בְּדִבְרֵיכֶם שֶׁמָּא תָחוּבוּ חוֹבַת גָּלוּת וְתִגְלוּ לִמְקוֹם מַיִם הָרָעִים וְיִשְׁתּוּ הַתַּלְמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְנִמְצָא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְחַלֵּל: הִלֵּל וְשַׁמַּי קִבְּלוּ מֵהֶם הִלֵּל אוֹמֵר הֱוֵי מִתַּלְמִידָיו שֶׁל אַהֲרֹן אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמְקָרְבָן לַתּוֹרָה: הוּא הָיָה אוֹמֵר נְגִיד שְׁמָא

gilt selbst von seinem eignen Weibe, um wie viel mehr von dem Weibe seines Nächsten. Daher haben die Weisen gesagt: Wer viel mit den Weibern plaudert zieht sich Böses zu, stört sich vom Beschäftigen in der Thora und am Ende ist die Hölle (Gehinnom) sein Antheil. 6. Josua, Sohn Perachjahs, und Nithai der Arbelite waren Empfänger von den Vorigen. Josua, Sohn Perachjahs, hat ausgesprochen: Schaffe dir einen Lehrer an, kaufe dir einen Lehrgenossen und richte Jeden nach der Seite der Unschuld! 7. Nithai der Arbelite that den Ausspruch: Entferne dich von einem bösen Nachbar, geselle dich nicht zu einem Gottlosen und glaube nicht, daß die Vergeltung ausbleibe! 8. Jehuda, Sohn Tabais, und Simon, Sohn Schatachs, waren die Empfänger von den Vorgenannten. Jehuda, Sohn Tabais, that folgenden Ausspruch: Benimm dich nicht (im Richteramte) wie ein Sachwalter; wenn die Parteien vor dir stehen, müssen sie dir beide als schuldig erscheinen, wenn sie aber von dir scheiden, mußt du beide als unschuldig betrachten, nachdem sie den Rechtsspruch angenommen. 9. Simon, Sohn Schatachs, hat ausgesprochen: Sei beflissen die Zeugen auszuforschen! sei aber mit deinen Worten vorsichtig, daß sie nicht etwa daraus lügen lernen. 10. Schemajah und Abtaljon waren die Empfänger von den Vorigen. Schemajah sagte: Liebe die Arbeit, hasse die Hoffarth und sei nicht zu vertraulich mit Herrschaften. 11. Abtalion sagte: Ihr Weisen, seid bestimmt in euren Ausdrücken! wie leicht könnte es sich treffen, daß ihr durch irgend ein Verschulden verwiesen würdet; ihr wandert dann nach irgend einem Orte, dessen Wasser nicht lauter sind, die Schüler, die nach euch kommen, können trinken und sterben, und so der Name des Himmels (Gottes) entheiligt werden. 12. Hillel und Schammai waren die Empfänger von den Vorigen. Hillels Spruch war: Sei von den Schülern Aarons, friedliebend, friedfertig, Menschenfreund und Werber für die Thora.

אֲבַד שְׁמֵהּ וּדְלָא מוֹסִיף יָסֵף וּדְלָא יַלִּיף קְטָלָא חַיָּב וּדְאִשְׁתַּמַּשׁ בְּתָגָא חֲלָף: הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי וּכְשֶׁאֲנִי לְעַצְמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עַכְשָׁו אֵימָתָי: שַׁמַּי אוֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קֶבַע אֱמוֹר מְעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה וֶהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת: רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר עֲשֵׂה לְךָ רַב וְהִסְתַּלֵּק מִן הַסָּפֵק וְאַל תַּרְבֶּה לְעַשֵּׂר אֻמְדּוֹת: שִׁמְעוֹן בְּנוֹ אוֹמֵר כָּל יָמַי גָּדַלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מָצָאתִי לַגּוּף טוֹב מִשְּׁתִיקָה וְלֹא הַמִּדְרָשׁ עִקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה וְכָל־הַמַּרְבֶּה דְבָרִים מֵבִיא חֵטְא: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם קַיָּם עַל־הָאֱמֶת וְעַל־הַדִּין וְעַל־הַשָּׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: עלינו, קדיש דרבנן.

פרק שני

כל ישראל וכו'.

רַבִּי אוֹמֵר אֵיזוֹ הִיא דֶרֶךְ יְשָׁרָה שֶׁיָּבוֹר לוֹ הָאָדָם כָּל־ שֶׁהִיא תִּפְאֶרֶת לְעֹשֶׂהָ וְתִפְאֶרֶת לוֹ מִן הָאָדָם, וֶהֱוֵי זָהִיר

13. Noch pflegte er zu sagen: Ein ausgebreiteter Ruf — ein gefährlicher Ruf; wer nicht zunimmt, nimmt ab; wer keine Lehre achtet, hat das Leben verwirkt, und wer sich der Krone zum Eigennutz bedient — vergeht. 14. Ferner pflegte er zu sagen: Bin ich nicht für mich, wer ist für mich? und bin ich für mich selbst, was bin ich? und wo nicht jetzt, wann denn?*) 15. Schammai pflegte zu sagen: Mache deine Thora zum Hauptpunkte! Sprich wenig und thue viel, und empfange Jedermann mit freundlicher Miene. 16. Rabbi Gamliel pflegte zu sagen: Schaffe dir einen Lehrmeister, enthebe dich des Zweifels und verzehnte nicht übermäßig nach Gutdünken. 17. Dessen Sohn Simon sagte: Mein ganzes Leben hindurch habe ich unter den Weisen zugebracht, und für den Menschen nichts ersprießlicher gefunden, als — das Schweigen; das Studiren ist nicht Hauptsache, sondern das Handeln, und Wortkrämerei führt Irrthümer herbei. 18. Rabbi Simon, Sohn Gamliels, sagte: Drei Dinge erhalten die Welt: Wahrheit, Rechtspflege und Eintracht — so sagt auch die Schrift: „Wahrheit, Recht und Friede sollen in euren Thoren richten."

Zweites Kapitel.

1. Rabbi sagte: Welches ist die rechte Bahn, die sich der Mensch wählen soll? Jene, die seiner — der sie angenommen — würdig ist, und worüber er vor den Menschen werthgeschätzt wird. Laß dir eine

*) In diesem Spruche kann der Redeton jedes beliebige Wort mit dem ihm entgegengesetzten besonders ausheben, wodurch immer ein anderer Sinn hervorleuchtet und eine andere Wahrheit ausgesprochen wird. Weit mehr aber sagt dieser Satz in der Originalsprache, worin doppelsinnige Worte gewählt sind, die wieder verschiedene Wahrheiten ausdrücken.

בְּמִצְוָה קַלָּה כְּבַחֲמוּרָה שֶׁאֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מַתַּן שְׂכָרָן שֶׁל
מִצְוֹת וֶהֱוֵי מְחַשֵּׁב הֶפְסֵד מִצְוָה כְּנֶגֶד שְׂכָרָהּ וּשְׂכַר עֲבֵרָה
כְּנֶגֶד הֶפְסֵדָהּ. הִסְתַּכֵּל בִּשְׁלשָׁה דְבָרִים וְאֵין אַתָּה בָא
לִידֵי עֲבֵרָה דַּע מַה־לְּמַעְלָה מִמְּךָ עַיִן רוֹאָה וְאֹזֶן שׁוֹמַעַת
וְכָל־מַעֲשֶׂיךָ בַּסֵּפֶר נִכְתָּבִים: רַבָּן גַּמְלִיאֵל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי
יְהוּדָה הַנָּשִׂיא אוֹמֵר יָפֶה תַּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ
שֶׁיְּגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עָוֹן וְכָל־תּוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּהּ
מְלָאכָה סוֹפָהּ בְּטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עָוֹן וְכָל הָעוֹסְקִים עִם הַצִּבּוּר
יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם שֶׁזְּכוּת אֲבוֹתָם מְסַיַּעְתָּם
וְצִדְקָתָם עוֹמֶדֶת לָעַד וְאַתֶּם מַעֲלֶה אֲנִי עֲלֵיכֶם שָׂכָר
הַרְבֵּה כְּאִלּוּ עֲשִׂיתֶם: הֱווּ זְהִירִין בָּרָשׁוּת שֶׁאֵין מְקָרְבִין
לוֹ לָאָדָם אֶלָּא לְצֹרֶךְ עַצְמָן נִרְאִין כְּאוֹהֲבִין בִּשְׁעַת הֲנָאָתָן
וְאֵין עוֹמְדִין לוֹ לָאָדָם בִּשְׁעַת דָּחְקוֹ: הוּא הָיָה אוֹמֵר
עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ כִּרְצוֹנְךָ כְּדֵי שֶׁיַּעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כִּרְצוֹנוֹ בַּטֵּל
רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ כְּדֵי שֶׁיְּבַטֵּל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי
רְצוֹנְךָ: הִלֵּל אוֹמֵר אַל־תִּפְרוֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר וְאַל תַּאֲמִין
בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ וְאַל תָּדִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתַּגִּיעַ
לִמְקוֹמוֹ וְאַל תֹּאמַר דָּבָר שֶׁאִי אֶפְשַׁר לִשְׁמוֹעַ שֶׁסּוֹפוֹ
לְהִשָּׁמַע וְאַל תֹּאמַר לִכְשֶׁאֶפָּנֶה אֶשְׁנֶה שֶׁמָּא לֹא תִפָּנֶה:
הוּא הָיָה אוֹמֵר אֵין בּוּר יְרֵא חֵטְא וְלֹא עַם הָאָרֶץ חָסִיד

unwichtige Mizvah (göttliche Verordnung) eben so angelegen sein wie eine wichtige, denn du kennst das Geschenk zur Belohnung der Mizvoth nicht; berechne immer das Schädliche einer Mizvah gegen ihr Nützliches, und das Nützliche einer Abera (Uebertretung) gegen ihr Schädliches. Betrachte drei Dinge, so kommst du nicht in die Hände der Abera: wisse was über dir ist: ein scharfsichtiges Auge, ein feines Ohr — und alle deine Handlungen finden sich in einem Buche eingeschrieben. 2. Rabbi Gamliel, Sohn des Rabbi Jehudah Hannasi, pflegte zu sagen: Schön ist das Studiren in der Thora, in Verbindung mit einer landesüblichen Handthierung, weil beider Anstrengung das Laster aus den Gedanken verscheucht; jedes Studium ohne alles Geschäft zerfällt am Ende und zieht Sünde nach sich. Alle Gemeindeverwalter sollen ihre Verwaltung des Himmels (Gottes) halben führen; die Tugend ihrer (der Gemeinde) Väter unterstützt ihr Unternehmen und deren Frömmigkeit leistet ewigen Beistand, und ihr (Verwalter), euch wird so großes Verdienst angerechnet, als ob ihr es gethan hättet. 3. Bei Herrschaften müßt ihr euch in Acht nehmen! sie lassen sich zu den Leuten nur herab zu ihrem eigenen Vortheil, zeigen sich als Freunde, wenn es ihnen behagt, stehen aber selten Jemanden in der Noth bei. 4. Noch pflegte er zu sagen: Thue seinen (Gottes) Willen wie den deinigen, auf daß er deinen Willen zu dem seinigen mache; opfere deinen Willen dem seinen, damit er Fremder Willen dem deinen opfere. 5. Hillel sagte: Schließe dich nicht von der Gemeinde aus; setze kein Vertrauen in dich, bis zu deinem Todestage; richte deinen Nebenmenschen nicht, bis du an seine Stelle gelangt bist, in der Hoffnung, daß es endlich doch recht werde verstanden werden, und sage nicht: ich werde einst Muße haben und dann abermals darauf zurückkommen, weil du vielleicht niemals welche haben wirst. 6. Ferner sagt er: Kein sittenloser Mensch scheut die Sünde, ein Pöbelhafter besitzt keine

וְלֹא הַבַּיְשָׁן לָמֵד וְלֹא הַקַּפְּדָן מְלַמֵּד וְלֹא כָּל הַמַּרְבֶּה בִסְחוֹרָה מַחְכִּים וּבְמָקוֹם שֶׁאֵין אֲנָשִׁים הִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת אִישׁ: אַף הוּא רָאָה גֻּלְגֹּלֶת אַחַת שֶׁצָּפָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם אָמַר לָהּ עַל דְּאַטֵּפְתְּ אַטְפוּךְ וְסוֹף מְטַיְּפָיִךְ יְטוּפוּן: הוּא הָיָה אוֹמֵר מַרְבֶּה בָשָׂר מַרְבֶּה רִמָּה מַרְבֶּה נְכָסִים מַרְבֶּה דְאָגָה מַרְבֶּה נָשִׁים מַרְבֶּה כְשָׁפִים מַרְבֶּה שְׁפָחוֹת מַרְבֶּה זִמָּה מַרְבֶּה עֲבָדִים מַרְבֶּה גָזֵל מַרְבֶּה תוֹרָה מַרְבֶּה חַיִּים מַרְבֶּה יְשִׁיבָה מַרְבֶּה חָכְמָה מַרְבֶּה עֵצָה מַרְבֶּה תְבוּנָה מַרְבֶּה צְדָקָה מַרְבֶּה שָׁלוֹם קָנָה שֵׁם טוֹב קָנָה לְעַצְמוֹ קָנָה לוֹ דִּבְרֵי תוֹרָה קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי קִבֵּל מֵהִלֵּל וּמִשַּׁמַּי הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם לָמַדְתָּ תוֹרָה הַרְבֵּה אַל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמְךָ כִּי לְכָךְ נוֹצָרְתָּ: חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבָּן יוֹחָנָן בֶּן־זַכַּי וְאֵלּוּ הֵן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקְנוֹס רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא רַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ: הוּא הָיָה מוֹנֶה שִׁבְחָם (רַבִּי) אֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס בּוֹר סוּד שֶׁאֵינוֹ מְאַבֵּד טִפָּה (רַבִּי) יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ (רַבִּי) יוֹסֵי הַכֹּהֵן חָסִיד (רַבִּי) שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל יְרֵא חֵטְא (וְרַבִּי) אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר: הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם יִהְיוּ כָּל־חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֹאזְנַיִם

wahre Frömmigkeit, ein Allzublöder lernt nichts, wer empfindlich ist, taugt nicht zum Lehrer; die vielen Geschäfte machen nicht immer klug, und einem Orte, dem es an Männern fehlt, bestrebe dich als Mann vorzustehen. 7. Einst sah er (Hillel) einen Schädel auf dem Wasser schwimmen, da sagte er zu ihm: Weil du ertränkt hast, hat man dich ertränkt, einst werden auch deine Ertränker ertrinken. 8. Ebenderselbe pflegte zu sagen: Jemehr Leib, jemehr Würmer, jemehr Güter, jemehr Sorge, jemehr Weiber, jemehr Zauberei, jemehr Mägde, jemehr Unzucht, jemehr Knechte, jemehr Diebstahl; hingegen jemehr Thora, jemehr Leben, jemehr Hoheschule, jemehr Weisheit, jemehr Rathspflege, jemehr Vernunft, jemehr Wohlthat, jemehr Eintracht. Wer einen guten Ruf erworben, der hat etwas für sich erworben; hat er sich aber die Worte der Thora erworben, dann hat er das ewige Leben erworben. 9. Rabban Jochanan, Sohn Saccais, erhielt die Ueberlieferung von Hillel und Schammai. Er pflegte zu sagen: Hast du auch viel Thora gelernt, so kannst du dir dennoch nichts darauf zu gute thun, denn dazu bist du ja berufen! 10. Fünf vorzügliche Schüler hatte dieser Rabban Jochanan, Sohn Saccais, nämlich: Rabbi Elieser, Sohn Horkenos, Rabbi Josua, Sohn Chananjahs, Rabbi Jose der Cohen, Rabbi Simon, Sohn Nethanels und Rabbi Eleasar, Sohn Arachs. 11. Ueber deren Tugend hat er sich so ausgesprochen: Elieser, Sohn Horkenos: ein verkalkter Born, der keinen Tropfen verliert. Josua, Sohn Chananjahs, heil dessen Gebärerin! Jose, der Cohen: ein Chasid (Gottseliger), Simon, Sohn Nethanels: ein sündenscheuer Mann. Eleasar, Sohn Arachs: eine immer zunehmende Quelle. 12. Noch soll er von ihnen gesagt haben: Wenn alle Weisen Israels in Einer Wagschale lägen und Elieser, Sohn Horkenos in der andern, so würde er sie Alle aufwiegen. Abba Saul trug

וֶאֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקְנוֹס כְּכַף שְׁנִיָּה מַכְרִיעַ אֶת־כֻּלָּם: אַבָּא שָׁאוּל אוֹמֵר מִשְּׁמוֹ אִם יִהְיוּ כָּל־חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֹאזְנַיִם וֶאֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקְנוֹס אַף עִמָּהֶם וְאֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ בְּכַף שְׁנִיָּה מַכְרִיעַ אֶת כֻּלָּם: אָמַר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ טוֹבָה שֶׁיִּדְבַּק בָּהּ הָאָדָם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עַיִן טוֹבָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חָבֵר טוֹב רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר שָׁכֵן טוֹב רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הָרוֹאֶה אֶת הַנּוֹלָד רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר לֵב טוֹב: אָמַר לָהֶם רוֹאֶה אֲנִי אֶת דִּבְרֵי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ מִדִּבְרֵיכֶם שֶׁבִּכְלַל דְּבָרָיו דִּבְרֵיכֶם: אָמַר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ רָעָה שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עַיִן רָעָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חָבֵר רָע רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר שָׁכֵן רָע רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הַלֹּוֶה וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם אֶחָד הַלֹּוֶה מִן הָאָדָם כְּלֹוֶה מִן הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר לֵב רָע: אָמַר לָהֶם רוֹאֶה אֲנִי אֶת דִּבְרֵי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ מִדִּבְרֵיכֶם שֶׁבִּכְלַל דְּבָרָיו דִּבְרֵיכֶם: הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ

diesen Ausspruch in seinen Namen vor: Wenn alle Weisen Israels, sammt Eliezer, dem Sohn Horkenos, in einer Wagschale lägen, in der andern aber Eleasar, Sohn Arachs, so würde Dieser jene Alle aufwiegen. 13. Einst sagte er (Rabban Jochanan) zu ihnen: Geht einmal und überdenkt, welches das sittliche Gute ist, dem der Mensch anhängig sein soll, Rabbi Eliezer sagte: ein gutes (wohlwollendes) Auge; Rabbi Josua sagte: ein guter Freund; Rabbi Jose sagte: ein guter Nachbar; Rabbi Simon sagte: ein folgeschauender Blick: Rabbi Eleasar sagte: ein gutes Herz. Da erwiderte er (Rabban Jochanan) ihnen: Ich ersehe mir aus euern Aussprüchen den des Eleasar, Sohn Arachs; denn in dem Umfange seiner Worte sind auch die eurigen mitbegriffen. 14. Einst sagte er zu ihnen: Geht und überlegt, welches das sittliche Böse ist, wovon sich der Mensch entfernen soll. Rabbi Eliezer sagte: ein schlimmes (mißgünstiges) Auge; Rabbi Josua sagte: ein schlimmer Freund; Rabbi Jose sagte: ein schlimmer Nachbar; Rabbi Simon sagte: borgen und nicht bezahlen — vom Menschen borgen ist wie von Gott borgen; denn so sagt die Schrift: „Der Gottlose borgt und bezahlt nicht, und der Allgerechte begünstigt und vergilt;" Rabbi Eleasar sagt: ein böses Herz. Da erwiderte er ihnen: Ich ersehe mir aus euern Aussprüchen den des Eleasar, Sohn Arachs; denn in dem Umfange seiner Worte sind auch die eurigen begriffen. 15. Jeder derselben (Schüler) hat noch drei Dinge ausgesprochen. Rabbi Eliezer sagte: Laß dir die Ehre deines Nächsten ebenso schätzbar sein als die deinige, so wirst du nicht leicht Aergerniß nehmen;

כְּשֶׁלָּךְ וְאַל תְּהִי נוֹחַ לִכְעוֹס וְשׁוּב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתָתְךָ וֶהֱוֵי מִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד אוּרָן שֶׁל חֲכָמִים וֶהֱוֵי זָהִיר בְּגַחַלְתָּן שֶׁלֹּא תִכָּוֶה שֶׁנְּשִׁיכָתָן נְשִׁיכַת שׁוּעָל וַעֲקִיצָתָן עֲקִיצַת עַקְרָב וּלְחִישָׁתָן לְחִישַׁת שָׂרָף וְכָל דִּבְרֵיהֶם כְּגַחֲלֵי אֵשׁ: רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר עַיִן הָרָע וְיֵצֶר הָרָע וְשִׂנְאַת הַבְּרִיּוֹת מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר יְהִי מָמוֹן חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ וְהַתְקֵן עַצְמְךָ לִלְמוֹד תּוֹרָה שֶׁאֵינָהּ יְרֻשָּׁה לָךְ וְכָל־מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמָיִם: רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הֱוֵי זָהִיר בִּקְרִיאַת שְׁמַע (וּבִתְפִלָּה) וּכְשֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל אַל תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קֶבַע אֶלָּא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה. וְאַל תְּהִי רָשָׁע בִּפְנֵי עַצְמֶךָ: רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר הֱוֵי שָׁקוּד לִלְמוֹד תּוֹרָה וְדַע מַה־שֶּׁתָּשִׁיב לְאֶפִּיקוּרוֹס וְדַע לִפְנֵי מִי אַתָּה עָמֵל וּמִי הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם־לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ: רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים וְהַשָּׂכָר הַרְבֵּה וּבַעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק: הוּא הָיָה אוֹמֵר לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לִגְמוֹר וְלֹא אַתָּה בֶן־חוֹרִין לְהִבָּטֵל מִמֶּנָּה אִם לָמַדְתָּ תּוֹרָה הַרְבֵּה נוֹתְנִין לְךָ שָׂכָר הַרְבֵּה וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ

bessere dich einen Tag vor deinem Tode; erwärme dich an der Flamme der Weisen, beobachte die größte Vorsicht bei ihrem Feuer, daß du nicht brennest; ihr Biß (Schelten) ist der Biß eines Fuchses, ihr Stich (Fluch), der Stich eines Skorpions, ihr Zischen (Verweis), das einer Klapperschlange und ihre Worte alle wie glühende Kohlen. 16. Rabbi Josua sagte: Das böse Auge (die Mißgunst), die böse Begierde und der Menschenhaß bringen den Sterblichen aus der Welt. 17. Rabbi Jose sagte: Laß dir das Vermögen deines Nächsten eben so theuer sein wie dein eigenes; schicke dich an, die Thora zu erlernen — denn als Erbschaft fällt sie dir nicht zu — und alle deine Handlungen seien im Namen des Himmels (zur Ehre Gottes). 18. Rabbi Simon sagte: Laß dir das Keriath Schema angelegen sein, und wenn du betest, so behandle dein Gebet nicht wie eine drückende Bürde, sondern als eine Andacht, um Erbarmen und Gnade von Gott zu erflehen, denn die Schrift sagt: „Er (Gott) ist allgnädig und allbarmherzig, langmüthig und von unendlicher Huld, er bedenkt sich des Uebels." Sei nicht ein Bösewicht im Angesicht deiner selbst. 19. Rabbi Eleasar sagte: Sei beflissen, Thora zu lernen, und beachte dabei, was du dem Epikuräer zu antworten hast; wisse, unter Wessen Angesicht du arbeitest, und Wer dein Werkmeister ist, der dir den Lohn deines Fleißes ausbezahlt. 20. Rabbi Tarphon sagte: Der Tag ist kurz, die Arbeit viel, und die Arbeiter sind nachlässig, der Lohn ist beträchtlich und der Hausherr treibt. 21. Weiter sagte derselbe: Du bist nicht verpflichtet, die ganze Arbeit zu vollenden, aber auch nicht befreit, daß du dich ihrer entziehen dürftest; hast du viel Thora gelernt, so wird

שֶׁיְּשַׁלֶּם־לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ וְדַע שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָן שֶׁל צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבוֹא: רבי חנניא בן עקשיא וכו'.

פרק שלישי.

כל ישראל וכו'.

עֲקַבְיָא בֶּן מַהֲלַלְאֵל אוֹמֵר הִסְתַּכֵּל בִּשְׁלשָׁה דְבָרִים וְאֵין אַתָּה בָא לִידֵי עֲבֵרָה דַּע מֵאַיִן בָּאתָ וּלְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. מֵאַיִן בָּאתָ מִטִּפָּה סְרוּחָה וּלְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ לִמְקוֹם עָפָר רִמָּה וְתוֹלֵעָה וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רַבִּי חֲנִינָא סְגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר הֱוֵי מִתְפַּלֵּל בִּשְׁלוֹמָהּ שֶׁל מַלְכוּת שֶׁאִלְמָלֵא מוֹרָאָהּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ חַיִּים בְּלָעוֹ: רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־תְּרַדְיוֹן אוֹמֵר שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִין וְאֵין בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי תוֹרָה הֲרֵי זֶה מוֹשַׁב לֵצִים שֶׁנֶּאֱמַר וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב. אֲבָל שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִין וְיֵשׁ בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי תוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְיָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. אֵין לִי אֶלָּא שְׁנַיִם מִנַּיִן אֲפִילוּ אֶחָד שֶׁיּוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שָׂכָר. שֶׁנֶּאֱמַר יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו:

dir viel Lohn ertheilt — und dein Werkmeister ist aufrichtig genug um dir den Lohn deines Fleißes auszubezahlen — doch wisse, daß die Gabe zur Belohnung der Frommen zukünftig ist.

Drittes Kapitel.

1. Akabjah, der Sohn Mahalalels, sagte: Betrachte drei Dinge, dann fällst du der Sünde nicht anheim: wisse woher du gekommen, wohin du auswanderst, und in Wessen Gegenwart du einst zu rechten und Rechenschaft zu geben hast. Woher du gekommen — aus ekelhaften Tropfen; wohin du auswanderst — nach einer Kohlstätte voller Geschmeiß und Gewürm, und in Wessen Gegenwart du einst zu rechten und Rechenschaft zu geben hast — in der Gegenwart des Allerhöchsten, des Königs der Könige — des Allerheiligsten — gelobt sei er! Rabbi Chanina, Priester zweiten Ranges, sagte: Bete fleißig für die Wohlfahrt der Landesobrigkeit; denn wäre nicht die Furcht vor ihr, so würde Einer den Andern lebendig verschlingen. Rabbi Chananjah, Sohn T'radjons, sagte: Zwei, die sich zusammensetzen und keine Worte der Thora miteinander wechseln, bilden eine Spöttersitzung: denn die Schrift sagt von dem Frommen! „Nie hat er gesessen in der Spöttersitzung, sondern sein Verlangen war Gottes Lehre." Setzen sich aber zwei zusammen und wechseln Worte der Thora, dann ruht die Schechina in ihrer Mitte; denn die Schrift sagt: „Bespricht sich dann der Gottesfürchtigen Einer mit dem Andern — Gott hörts, vernimmts und er schreibt sich ein Erinnerungsbuch in seiner Gegenwart für die Gottesfürchtigen und Die, so seines Namens gedenken." Allein hier war die Rede von nicht weniger als Zweien, wovon läßt sich aber abnehmen, daß der Allerheiligste — gelobt sei er! — auch dem Einzelnen, der sich mit der Thora beschäftigt, eine Belohnung ausgesetzt? Aus folgendem Vers: „Mög er einsam

רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר שְׁלשָׁה שֶׁאָכְלוּ עַל שֻׁלְחָן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דִּבְרֵי תוֹרָה כְּאִלּוּ אָכְלוּ מִזִּבְחֵי מֵתִים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם. אֲבָל שְׁלשָׁה שֶׁאָכְלוּ עַל שֻׁלְחָן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דִּבְרֵי תוֹרָה כְּאִלּוּ אָכְלוּ מִשֻּׁלְחָנוֹ שֶׁל־מָקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ: רַבִּי חֲנִינָא בֶּן־חֲכִינַי אוֹמֵר הַנֵּעוֹר בַּלַּיְלָה וְהַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ יְחִידִי וּמְפַנֶּה לִבּוֹ לְבַטָּלָה הֲרֵי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ: רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן־הַקָּנָה אוֹמֵר כָּל־הַמְקַבֵּל עָלָיו עוֹל תּוֹרָה מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ וְכָל־הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תּוֹרָה נוֹתְנִין עָלָיו עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ: רַבִּי חֲלַפְתָּא בֶּן־דּוֹסָא אִישׁ כְּפַר חֲנַנְיָא אוֹמֵר עֲשָׂרָה שֶׁיּוֹשְׁבִין וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵינֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ חֲמִשָּׁה שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ שְׁלשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ שְׁנַיִם שֶׁנֶּאֱמַר אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ אֶחָד שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

wohnen und fromm, ihm wird vergolten." Rabbi Simon sagte; Wenn drei an einem Tische zusammen speisen, ohne dabei Worte der Thora zu sprechen, heißt es gleichsam Todtenopfer speisen, von denen die Schrift sagt: „Alle Tische sind voll des entleerten Unflaths, ohne Makom." Hingegen wenn Drei an einem Tische zusammen speisen und dabei Worte der Thora sprechen, heißt es gleichsam am Tische Gottes speisen, worauf jene Worte der Schrift hindeuten: „Da sprach er zu mir: dieses ist der Tisch vor dem Antlitze Gottes." Rabbi Chanina, Sohn Chachinais, sagte: Wer ganze Nächte durchwacht, oder beständig allein wandert und sich dabei dem Müßigange übergibt, der verschuldet sich selbst. Rabbi Nechunja, Sohn des Hakkanah, sagte: Wer sich dem Joche der Thora unterzieht, der wird dem Joche des Staats und des Herkömmlichen entzogen; wer sich aber dem Joche der Thora entzieht, dem wird das Joch des Staats und des Herkömmlichen aufgebürdet. Rabbi Chalaphtha, Sohn des Dosa aus Kephar-Chanania, sagte: Wenn Zehn beisammen sitzen und sich mit der Thora beschäftigen, befindet sich die Schechina unter ihnen: denn die Schrift sagt: „Gott stellt sich ein in der göttlichen Gemeinde." Wovon ließe sich aber entnehmen daß dieses auch von Fünfen gilt? Es heißt in der Schrift: „Seinen Bund stiftet er auf Erden." Wovon ließe sich aber entnehmen, daß dieses auch von Dreien gilt? Es heißt in der Schrift: „In der Mitte der Richter richtet er" (Gott). Und wovon, daß dieses auch von Zweien gilt? Es heißt: „bespricht sich dann der Gottesfürchtigen Einer mit dem Andern — Gott hörts mit an und vernimmts." Und wovon endlich, daß dieses selbst von einem Einzelnen gilt? Es heißt! Aller Orten, wo ich die Veranlassung zur Erwähnung meines Namens sein werde, werd ich zu dir

אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ: רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בַּרְתּוֹתָא אוֹמֵר תֶּן־לוֹ מִשֶּׁלּוֹ שֶׁאַתָּה וְשֶׁלְּךָ שֶׁלּוֹ וְכֵן בְּדָוִד הוּא אוֹמֵר כִּי־מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ: רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר הַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וְשׁוֹנֶה וּמַפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ וְאוֹמֵר מַה־נָּאֶה אִילָן זֶה מַה־נָּאֶה נִיר זֶה מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ: רַבִּי דוֹסְתַּאי בַּר יַנַּאי מִשּׁוּם רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כָּל־הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנָתוֹ מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ, יָכוֹל אֲפִילוּ תָּקְפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ תַּלְמוּד לוֹמַר וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הָא אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ עַד־שֶׁיֵּשֵׁב וִיסִירֵם מִלִּבּוֹ: רַבִּי חֲנִינָא בֶּן־דּוֹסָא אוֹמֵר כֹּל שֶׁיִּרְאַת חֶטְאוֹ קוֹדֶמֶת לְחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת וְכֹל שֶׁחָכְמָתוֹ קוֹדֶמֶת לְיִרְאַת חֶטְאוֹ אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: הוּא הָיָה אוֹמֵר כֹּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּין מֵחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת וְכֹל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִמַּעֲשָׂיו אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: הוּא הָיָה אוֹמֵר כֹּל שֶׁרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה

kommen und dich segnen. Rabbi Eleasar, aus Barthoda, sagte: Gib ihm (Gott) von dem Seinigen, denn du mit dem Deinigen sind sein; so heißt es auch bei David: „Denn von dir kommt Alles, und aus deiner Hand verehren wir dir.“ Rabbi Jakob sagte: Wer auf dem Wege lernend wandelt, sich aber unterbricht und spricht: „Ah, wie schön ist dieser Baum! wie schön ist diese Furche!“ den betrachtet die Schrift als habe er sich selbst verschuldet. Rabbi Dosthai, Sohn Jannais, Namens Rabbi Meiers, sagte: Wer nur ein einziges Wort von seiner Mischna vergißt, den betrachtet die Schrift, als habe er sich selbst verschuldet; denn es heißt: „So hüte dich denn und bewahre deine Seele wohl, daß du die Dinge nicht vergessest, die deine Augen gesehen haben.“ Nun könnte man etwa glauben, daß dieses auch dann gilt, wenn die Mischna seine Kräfte überstiegen hat; darum heißt es weiter: „Und daß sie deinem Herzen nicht entweichen, so lange du lebst!“ — folglich hat er sich nicht eher selbst verschuldet, als bis er sie nachlässig seinem Herzen hat entweichen lassen. Rabbi Chanina, Sohn Dosas, sagte: wo Furcht vor Fehltritten die Theorie vorangegangen, da ist die Theorie von Dauer; wo aber die Theorie der Furcht vor Fehltritten vorangegangen, da ist die Theorie von keiner Dauer. Ferner sagte er: Jeder, der mehr Praxis als Theorie hat, dessen Theorie ist dauerhaft, wer aber mehr Theorie als Praxis hat, dessen Theorie ist nicht von Dauer. Noch sagte er: Was dem menschlichem Gemüthe genügt, genügt auch dem göttlichen und was dem menschlichem Gemüthe nicht genügt, genügt auch dem göttlichen nicht.

הֵימֶנּוּ רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ וְכֹל שֶׁאֵין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ: רַבִּי דוֹסָא בֶן הָרְכִּינַס אוֹמֵר שֵׁנָה שֶׁל שַׁחֲרִית וְיַיִן שֶׁל צָהֳרַיִם וְשִׂיחַת הַיְלָדִים וִישִׁיבַת בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן־הָעוֹלָם: רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדָעִי אוֹמֵר הַמְחַלֵּל אֶת־הַקָּדָשִׁים וְהַמְבַזֶּה אֶת־הַמּוֹעֲדוֹת וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים וְהַמֵּפֵר בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְהַמְגַלֶּה פָנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא: רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר הֱוֵה קַל לְרֹאשׁ וְנוֹחַ לְתִשְׁחֹרֶת וֶהֱוֵה מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּשִׂמְחָה: רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר שְׂחוֹק וְקַלּוּת רֹאשׁ מַרְגִּילִין אֶת־הָאָדָם לְעֶרְוָה: מַסֹּרֶת סְיָג לַתּוֹרָה מַעְשְׂרוֹת סְיָג לָעֹשֶׁר נְדָרִים סְיָג לַפְּרִישׁוּת סְיָג לַחָכְמָה שְׁתִיקָה: הוּא הָיָה אוֹמֵר חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם אֱלֹהִים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים (לַמָּקוֹם) חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אַתֶּם לַיי אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה

Rabbi Dosa, Sohn des Horkinas, sagte: Der Morgenschlaf, der Mittagswein, das Tändeln mit Kindern und das Weilen in den Sammelhäusern des Pöbels bringen den Menschen aus der Welt. Rabbi Eleasar der Modaite sagte: Wer das Heilige entheiligt, wer Feiertage verachtet, wer seinen Nächsten in Gegenwart Mehrer beschämt, wer das Bundeszeichen unseres Vaters Abraham zerstört und wer rechtswidrige Deutungen in die Thora hineingelegt, ein solcher Mann, wenn er auch sonst ein thorakundiger und tugendübender Mann ist, hat dennoch keinen Antheil an der zukünftigen Welt. Rabbi Ismael sagte: Sei dem Großen dienstfertig, dem Jünglinge gefällig, und nimm jeden Mann freundlich auf! Rabbi Akiba sagte: Schäkerei und Leichtsinn gängeln den Menschen zur Unzucht. Die Massoreth ist ein Zaun um die Thora, das Verzehnten ein Zaun um den Reichthum, Gelübde ein Zaun zur Enthaltsamkeit, ein Zaun um die Weisheit ist — Schweigen. Ferner sagte er: Ein Liebling (Gottes) ist der Mensch, denn er wurde gebildet erschaffen; eine vorzügliche Liebe aber ward ihm kund, er sei im Ebenbilde Gottes erschaffen; so sagt die Schrift: „Denn im Ebenbilde Gottes hat er den Menschen gemacht.“ Lieblinge sind Israel, denn sie wurden Söhne genannt; eine vorzügliche Liebe aber ward ihnen kund, sie hießen Söhne G o t t e s; so sagt die Schrift; „Ihr seid Söhne des Ewigen, eures Gottes.“ Lieblinge sind Israel, denn ihnen ward ein reizendes Gefäß geschenkt; eine vorzügliche Liebe aber ward ihnen kund, es sei ihnen ein reizendes Gefäß geschenkt worden, womit die Welt erschaffen wurde; so sagt die Schrift: „Ich habe euch ein vortreffliches Geräth gegeben; verlaßt meine Thora nicht! Es ist Alles überschaut, und die Erlaubniß

שֶׁבּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: הַכֹּל צָפוּי וְהָרְשׁוּת נְתוּנָה וּבְטוּב הָעוֹלָם נִדּוֹן וְהַכֹּל לְפִי רֹב הַמַּעֲשֶׂה: הוּא הָיָה אוֹמֵר הַכֹּל נָתוּן בָּעֵרָבוֹן וּמְצוּדָה פְרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים הֶחָנוּת פְּתוּחָה וְהַחֶנְוָנִי מַקִּיף וְהַפִּנְקָס פָּתוּחַ וְהַיָּד כּוֹתֶבֶת וְכָל הָרוֹצֶה לִלְווֹת יָבֹא וְיִלְוֶה וְהַגַּבָּאִין מַחֲזִירִין תָּדִיר בְּכָל יוֹם וְנִפְרָעִין מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשֶׁלֹּא מִדַּעְתּוֹ וְיֵשׁ לָהֶם עַל מַה שֶּׁיִּסְמֹכוּ וְהַדִּין דִּין אֱמֶת וְהַכֹּל מְתֻקָּן לִסְעוּדָה: רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין חָכְמָה אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין חָכְמָה אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין בִּינָה אֵין דַּעַת אִם אֵין קֶמַח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קֶמַח: הוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִמַּעֲשָׂיו לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאִילָן שֶׁעֲנָפָיו מְרֻבִּין וְשָׁרָשָׁיו מוּעָטִין וְהָרוּחַ בָּאָה וְעוֹקַרְתּוֹ וְהוֹפַכְתּוֹ עַל פָּנָיו שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא תֵשֵׁב. אֲבָל כָּל־ שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּין מֵחָכְמָתוֹ לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאִילָן שֶׁעֲנָפָיו

ertheilt; mit Güte wird die Welt gerichtet und Alles nach der Reichhaltigkeit der That. Ferner sagt er: „Es ist Alles in Versatz gegeben, und das Netz ist über alles Lebendige geworfen, der Laden steht offen, der Krämer giebt auf Borg, das Buch liegt aufgeschlagen, die Hand schreibt ein, und wer Lust zu borgen hat mag kommen und borgen, die Einforderer gehen stets alle Tage herum und machen sich vom Menschen bezahlt mit oder ohne seine Einwilligung — sie können aufweisen, worauf sie sich stützen; die Forderung ist eine gerechte Forderung, und alles ist zubereitet zur Mahlzeit. Rabbi Eliasar, Sohn Asariahs sagt: Wo keine Thora ist, da ist keine Sittlichkeit, wo keine Sittlichkeit ist, da ist keine Thora; wo keine Weisheit ist, da ist keine Furcht (oder Scheu), wo keine Furcht ist, da ist keine Weisheit; wo kein Verstand ist, da ist keine Vernunft, wo keine Vernunft ist, da ist kein Verstand; wo kein Mehl ist, da ist keine Wissenschaft, wo keine Wissenschaft ist, da ist kein Mehl. Noch pflegte er zu sagen: Wer mehr Theorie als Praxis hat, womit ist der wohl zu vergleichen? mit einem Baume, dessen Zweige viel, dessen Wurzel aber wenig sind; ein Windstoß kommt, entwurzelt ihn und stürzt ihn auf sein Angesicht; so sagt auch die Schrift (von einem Manne, der sich auf Menschen und nicht auf Gott verläßt): „Er wird einem Arar auf der Haide gleichen und nie sehen, wenn Gutes kommt; er wird, ausdorrend in der Wüste, auf salzigem und unbewohnbarem Boden wohnen.“ Hingegen wer mehr Praxis als Theorie hat, womit ist der zu vergleichen?

מוּעָטִין וְשָׁרָשָׁיו מְרֻבִּין שֶׁאֲפִילוּ כָּל־הָרוּחוֹת שֶׁבָּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מְזִיזִין אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מַיִם וְעַל יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי: רַבִּי אֱלְעָזָר (בֶּן) חִסְמָא אוֹמֵר קִנִּין וּפִתְחֵי נִדָּה הֵן הֵן גּוּפֵי הֲלָכוֹת. תְּקוּפוֹת וְגִמַטְרִיָּאוֹת פַּרְפְּרָיוֹת לַחָכְמָה: רבי חנניה וכו׳.

פרק רביעי.

כל ישראל וכו׳.

בֶּן זוֹמָא אוֹמֵר אֵיזֶהוּ חָכָם הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם שֶׁנֶּאֱמַר מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי: אֵיזֶהוּ גִבּוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ שֶׁנֶּאֱמַר טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר: אֵיזֶהוּ עָשִׁיר הַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם הַבָּא. אֵיזֶהוּ מְכֻבָּד הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבֹזַי יֵקָלּוּ: בֶּן עַזַּי אוֹמֵר הֱוֵה רָץ לְמִצְוָה קַלָּה וּבוֹרֵחַ מִן הָעֲבֵרָה שֶׁמִּצְוָה גוֹרֶרֶת מִצְוָה וַעֲבֵרָה גוֹרֶרֶת עֲבֵרָה שֶׁשְּׂכַר מִצְוָה מִצְוָה וּשְׂכַר עֲבֵרָה עֲבֵרָה:

mit einem Baume, dessen Zweige wenig, dessen Wurzeln aber viel sind; wenn auch alle Orkane der Welt kämen und auf ihn losstürmten, sie könnten ihn nicht von der Stelle bewegen; so sagt auch die Schrift (von einem Manne der Gott vertraut)! „Er wird einem Baume gleichen, der am Wasser gepflanzt, bis zum Jubal hin seine Wurzeln treibt; er merkt nicht, wenn Hitze eintritt, sein Laub bleibt immer grün, ihn kümmert kein Mißjahr, und nie hört er auf, Früchte zu tragen." Rabbi Eleasar Chisma sagte: Kinnin und Pithche Nidda sind wesentliche Traditionen; Astronomie und Geometrie sind Peripherien zur Weisheit.

Viertes Kapitel.

Ben Soma sagte: Was heißt ein Weiser? der von einem Jeden Lehre annimmt; so heißt es in der Schrift: „Von jedem, der mich belehrt, hab' ich Lehre angenommen." Was heißt ein Held? der seine Begierde bezwingt; so heißt es in der Schrift: „Tapferer ist der Langmüthige als der Held, und der Herr seiner Leidenschaften besser als der Städteerorberer. Was heißt ein Reicher? der sich mit dem begnügt, was ihm zu Theil geworden; so sagt die Schrift: „Genießest du deiner Hände Fleiß, heil dir, du hast es gut! Heil dir in dieser Welt, du hast es gut zur künftigen Welt. Was heißt ein ehrwürdiger Mann? der die Menschen ehrt; so sagt auch die Schrift: „Die mich ehren, ehr' ich wieder, und die mich verschmähen, werden verachtet." Ben Assai sagte: Laufe zu jeder unwichtigen

הוּא הָיָה אוֹמֵר אַל תְּהִי בָז לְכָל אָדָם וְאַל תְּהִי מַפְלִיג לְכָל דָּבָר שֶׁאֵין לְךָ אָדָם שֶׁאֵין לוֹ שָׁעָה וְאֵין לְךָ דָבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם: רַבִּי לְוִיטַס אִישׁ יַבְנֶה אוֹמֵר מְאֹד מְאֹד הֱוֵה שְׁפַל רוּחַ שֶׁתִּקְוַת אֱנוֹשׁ רִמָּה: רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָה אוֹמֵר כָּל הַמְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בַּגָּלוּי אֶחָד בְּשׁוֹגֵג וְאֶחָד בְּמֵזִיד בְּחִלּוּל הַשֵּׁם: רַבִּי יִשְׁמָעֵאל (בַּר רַבִּי יוֹסֵי) אוֹמֵר הַלּוֹמֵד עַל מְנָת לְלַמֵּד מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל מְנָת לַעֲשׂוֹת מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד (לִשְׁמֹר) וְלַעֲשׂוֹת: רַבִּי צָדוֹק אוֹמֵר אַל (תִּפְרוֹשׁ מִן הַצִּבּוּר וְאַל תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִין וְאַל) תַּעֲשֶׂהָ עֲטָרָה לְהִתְגַּדֶּל־בָּהּ וְלֹא קַרְדּוֹם לַחְפָּר־בָּהּ וְכַךְ הָיָה הִלֵּל אוֹמֵר וּדְאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא חָלָף הָא לָמַדְתָּ כָּל־הַנֶּהֱנֶה (נ״א) מִדִּבְרֵי תוֹרָה נוֹטֵל חַיָּיו מִן הָעוֹלָם רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר כָּל הַמְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה גּוּפוֹ מְכֻבָּד עַל הַבְּרִיּוֹת וְכָל הַמְחַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה גּוּפוֹ מְחֻלָּל עַל הַבְּרִיּוֹת: רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ אוֹמֵר הַחוֹשֵׂךְ עַצְמוֹ מִן הַדִּין פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה וְגָזֵל וּשְׁבוּעַת שָׁוְא, וְהַגַּס לִבּוֹ בְּהוֹרָאָה שׁוֹטֶה רָשָׁע וְגַס רוּחַ: הוּא הָיָה אוֹמֵר אַל תְּהִי דָן יְחִידִי שֶׁאֵין דָּן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד וְאַל תֹּאמַר קַבְּלוּ דַעְתִּי שֶׁהֵן רַשָּׁאִין וְלֹא אָתָּה:

Mizvah (göttliches Gebot) und entlaufe jeder Abera (Sünde); denn jede Mizvah zieht eine Mizvah und jede Abera eine Abera nach sich; die Mizvah selbst lohnt die Mizvah und die Abera selbst bestraft die Abera. Ferner sagt er: Achte keinen Menschen für zu geringe und halte kein Ding für unmöglich; denn es giebt dir keinen Menschen, der nicht irgend seine Stunde, und kein Ding das nicht irgend seine Gelegenheit hätte. Rabbi Levitas aus Jabneh sagte: Sei recht sehr demüthig! denn die Erwartung des Irdischen ist — Gewürme! Rabbi Jochanan, Sohn Vereokahs, sagte: Wer den Namen des Himmels (Gottes) heimlich entheiligt, den trifft die Strafe öffentlich — aus Versehen oder aus Muthwillen, gleichviel bei Entheiligung des göttlichen Namens (die Ahndung folgt immer öffentlich). Rabbi Ismael sagte: Wer in der Absicht lernt, um zu lehren, dem gelingt es, zu lernen, und zu lehren, wer aber lernt in der Absicht, um auszuüben, dem gelingt es zu lernen, zu lehren und auszuüben. Rabbi Zadok sagte: Mache die Thora nicht zum Kranz, damit zu prangen, auch nicht zum Spaten, um damit zu graben; so hat auch Hillel gesagt: Wer sich der Krone zum Eigennutz bedient, vergeht. Hieraus folgt: wer sich die Worte der Thora zu Nutze macht, nimmt sein Leben von der Welt. Rabbi Jose sagte: Wer die Thora verehrt, dessen Person ist bei den Menschen auch geehrt, und wer die Thora entehrt, dessen Person ist bei den Menschen auch entehrt. Dessen Sohn, Rabbi Ismael sagte: Wer sich dem Richten entzieht, der entledigt sich des Hasses, des Raubes und des vergeblichen Schwörens, und wer allzuvertraut mit dem Bescheiden ist, der ist ein Thor, ein Bösewicht und hochmüthiger Mensch. Noch pflegte er zu sagen: Sei kein Alleinrichter, denn Niemand kann allein richten als der Einzige (Gott); sage auch nicht (zu deinen Mitrichtern): nehmt meine Meinung an!

רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר כָּל הַמְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֹנִי סוֹפוֹ לְקַיְּמָהּ מֵעֹשֶׁר וְכָל הַמְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵעֹשֶׁר סוֹפוֹ לְבַטְּלָהּ מֵעֹנִי: רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר הֱוֵה מְמַעֵט בְּעֵסֶק וַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וֶהֱוֵה שְׁפַל רוּחַ בִּפְנֵי כָל אָדָם וְאִם בָּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה יֶשׁ לְךָ בְּטֵלִים הַרְבֵּה כְּנֶגְדְּךָ וְאִם עָמַלְתָּ בַתּוֹרָה יֶשׁ לוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה לִתֶּן־לָךְ: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ פְּרַקְלִיט אֶחָד וְהָעוֹבֵר עֲבֵרָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ קַטֵּגוֹר אֶחָד תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כִּתְרִים בִּפְנֵי הַפּוּרְעָנוּת: רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר כָּל־כְּנֵסִיָּה שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם: רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שַׁמּוּעַ אוֹמֵר יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ וּכְבוֹד חֲבֵרְךָ כְּמוֹרָא רַבָּךְ וּמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שָׁמָיִם: רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הֱוֵה זָהִיר בְּתַלְמוּד שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זָדוֹן: רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר שְׁלשָׁה כְתָרִים הֵן כֶּתֶר תּוֹרָה וְכֶתֶר כְּהוּנָה וְכֶתֶר מַלְכוּת וְכֶתֶר שֵׁם טוֹב עוֹלֶה עַל גַּבֵּיהֶן: רַבִּי נְהוֹרַאי אוֹמֵר הֱוֵה גוֹלֶה לִמְקוֹם תּוֹרָה וְאַל תֹּאמַר שֶׁהִיא תָבוֹא אַחֲרֶיךָ שֶׁחֲבֵרֶיךָ יְקַיְּמוּהָ בְיָדֶךָ וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן: רַבִּי יַנַּאי אוֹמֵר אֵין

denn sie sind die Beauftragten, nicht du. Rabbi Jonathan sagte: Wer die Thora im Stande der Armuth hält, der wird sie am Ende im Stande des Reichthums halten, und wer der Thora aus Reichthum müßig geht, der wird ihr am Ende müßig gehen aus Armuth. Rabbi Meier sagte: Sei mäßig im Geschäft und fleißig in der Thora; sei auch gegen jeden Menschen nachgiebig. Sagst du dich von der Thora los, sogleich stellen sich dir Hindernisse in Menge ein, strengst du dich aber in der Thora an, dann hat er (Gott) der Belohnung viel, dir zu geben. Rabbi Eleasar, Sohn Jakobs, sagte: Wer auch nur Eine Mizvah ausübt, der erwirbt sich einen Fürsprecher, und wer auch nur eine Abera begeht, der zieht sich einen Ankläger zu. Buße und edle Thaten sind Harnische wider Unglücksfälle. Rabbi Jochanan, der Sandlar (Schuhmacher) sagte: Jede Versammlung im Namen des Himmels (Gottes) besteht endlich, geschieht sie aber nicht im Namen des Himmels, so hat sie zuletzt keinen Bestand. Rabbi Eleasar, Sohn Schammuas, sagte: Halte auf die Ehre deines Schülers wie auf die deinige; auf die Ehre deines Schulgenossen wie auf die Achtung für deinen Lehrer und auf die Achtung für deinen Lehrer wie auf die Hochachtung gegen den Himmel! Rabbi Jehuda sagte: Sei bedachtsam im Unterrichten, denn ein Versehen beim Unterricht kann Unheil stiften. Rabbi Simon sagte: Es gibt drei Kronen: die Krone der

בְּיָדֵינוּ לֹא מִשַּׁלְוַת הָרְשָׁעִים וְאַף לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים: רַבִּי מַתְּתְיָא בֶּן־חָרָשׁ אוֹמֵר הֱוֵה מַקְדִּים בִּשְׁלוֹם כָּל־אָדָם וֶהֱוֵה זָנָב לָאֲרָיוֹת וְאַל־תְּהִי רֹאשׁ לְשֻׁעָלִים: רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר הָעוֹלָם הַזֶּה דּוֹמֶה לִפְרוֹזְדוֹר בִּפְנֵי הָעוֹלָם הַבָּא הַתְקֵן עַצְמְךָ בִּפְרוֹזְדוֹר כְּדֵי שֶׁתִּכָּנֵס לִטְרַקְלִין: הוּא הָיָה אוֹמֵר יָפָה שָׁעָה אַחַת בִּתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בָּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעֹלָם הַבָּא וְיָפָה שָׁעָה אַחַת שֶׁל קֹרַת רוּחַ בָּעֹלָם הַבָּא מִכָּל חַיֵּי הָעֹלָם הַזֶּה: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר אַל תְּרַצֶּה אֶת חֲבֵרְךָ בִּשְׁעַת כַּעְסוֹ וְאַל תְּנַחֲמֵהוּ בְּשָׁעָה שֶׁמֵּתוֹ מֻטָּל לְפָנָיו וְאַל תִּשְׁאַל לוֹ בִּשְׁעַת נִדְרוֹ וְאַל תִּשְׁתַּדֵּל לִרְאוֹתוֹ בִּשְׁעַת קַלְקָלָתוֹ: שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר בִּנְפֹל אוֹיִבְךָ לֹא תִשְׂמָח וּבִכָּשְׁלוֹ אַל יָגֵל לִבֶּךָ: פֶּן יִרְאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו וְהֵשִׁיב מֵעָלָיו אַפּוֹ: אֱלִישָׁע בֶּן אֲבוּיָה אוֹמֵר הַלּוֹמֵד יֶלֶד לְמָה הוּא דוֹמֶה לִדְיוֹ כְּתוּבָה עַל נְיָר חָדָשׁ וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לְמָה הוּא דוֹמֶה לִדְיוֹ כְּתוּבָה עַל נְיָר מָחוּק: רַבִּי יוֹסֵי בַּר יְהוּדָה אִישׁ כְּפַר הַבַּבְלִי אוֹמֵר הַלּוֹמֵד מִן הַקְּטַנִּים לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאוֹכֵל עֲנָבִים קֵהוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן מִגִּתּוֹ וְהַלּוֹמֵד מִן הַזְּקֵנִים לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוּלוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן יָשָׁן: רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אַל תִּסְתַּכֵּל בְּקַנְקַן אֶלָּא

Thora, die Priesterkrone und die Herrscherkrone; aber die Krone des guten Rufs übertrifft sie alle. Rabbi Nehorai sagte: Wandre nach der Heimath der Thora und denke nicht, sie werde dir nachgehen oder deine Kollegen werden sie dir erhalten können. Stütze dich auch nicht auf deine Vernunft! Rabbi Jannai sagte: Es liegt nicht in unserem Erkenntnißvermögen das Wohl der Gottlosen noch das Weh der Frommen. Rabbi Mathithjah, Sohn Chereschs sagte: Komme Jedem mit deinem Gruße zuvor, und sei lieber der Löwen Schweif als der Füchse Kopf! Rabbi Jakob sagte: Diese Welt ist gleichsam das Vorhaus zur künftigen; schicke dich im Vorhaus wohl an, um in den Pallast eingelassen zu werden! Ferner sagte er: Heilsamer ist eine Stunde in Buße und edlen Thaten auf dieser Welt als das ganze Leben in der zukünftigen, und eine einzige Wonnestunde in jener Welt genüglicher als das ganze Leben auf dieser Welt. Rabbi Simon, Sohn Eleasars, sagte: Besänftige deinen Freund nicht während seines Aergers, tröste ihn nicht, während noch sein Todter vor ihm liegt, frage ihn nichts während er sein Gelübde auf sich nimmt, und bestrebe dich nicht, ihn während seines Unfalles zu schauen. Samuel Hakkatan hatte zum Wahlspruch: „Im Fallen deines Feindes frohlocke nicht, in seinem Straucheln laß ja dein Herz sich nicht freuen! wie leicht könnte es Gott ansehen mit mißfälligen Augen und seinen Zorn von ihm zurückwenden." Elisa, Sohn Abujah's, sagte: Das, was man in der Jugend gelernt, womit ist es zu vergleichen? mit Tinte, geschrieben auf neues Papier, und das, was man im Alter gelernt, womit ist es zu vergleichen? mit Tinte, geschrieben auf beschmutztes Papier. Rabbi Jose, Sohn Jehudah's aus Kephar-Babli, sagte: Wer von Knaben lernt, womit ist dieser zu vergleichen? mit einem, der unreife Trauben ißt und Wein von der Kelter weg trinkt, und wer von Alten lernt, womit ist dieser zu vergleichen? mit einem, der reife Trauben

בְּמָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יֵשׁ קַנְקַן חָדָשׁ מָלֵא יָשָׁן וְיָשָׁן שֶׁאֲפִילוּ חָדָשׁ אֵין בּוֹ: רַבִּי אֶלְעָזָר הַקַּפָּר אוֹמֵר הַקִּנְאָה וְהַתַּאֲוָה וְהַכָּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: הוּא הָיָה אוֹמֵר הַיִּלּוֹדִים לָמוּת וְהַמֵּתִים לִחְיוֹת וְהַחַיִּים לִדּוֹן לֵידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהִוָּדַע שֶׁהוּא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר הוּא הַבּוֹרֵא הוּא הַמֵּבִין הוּא הַדַּיָּן הוּא הָעֵד הוּא בַּעַל דִּין הוּא עָתִיד לָדוּן בָּרוּךְ הוּא שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עַוְלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא מַשּׂוֹא פָנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֶשְׁבּוֹן וְאַל יַבְטִיחֲךָ יִצְרְךָ שֶׁהַשְּׁאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ שֶׁעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹצָר וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה חַי וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה מֵת וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רבי חנניא וכו׳.

פרק חמישי

כל ישראל וכו׳.

בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמַה תַּלְמוּד לוֹמַר וַהֲלֹא בְּמַאֲמָר אֶחָד יָכוֹל לְהִבָּרְאוֹת אֶלָּא לְהִפָּרַע מִן הָרְשָׁעִים שֶׁמְּאַבְּדִין אֶת הָעֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לַצַּדִּיקִים שֶׁמְּקַיְּמִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת: עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ לְהוֹדִיעַ

ißt und alten Wein trinkt. Rabbi Meier sagte: Schaue nicht auf die Kanne, sondern auf das, was darin enthalten ist! Es kann eine neue Kanne voll alten Weines sein, und eine alte, worin sich nicht einmal Most befindet. Rabbi Eleasar Hakkappar sagte: der Neid, die Wollust und der Ehrgeiz bringen den Menschen aus der Welt. Noch pflegte er zu sagen: Was geboren wird, geht dem Todte zu, was dem Tod geworden, tritt zum Leben ein, was zum Leben eingetreten, wird vor Gericht geladen — damit man erfahre, bekenne und wisse, daß er der Allmächtige, er der Bildende, er der Schaffende, er der Prüfende, er der Richter, er der Zeuge, er der Gerichtsforderer und er es ist, der einst richten wird. Gelobt sei er! vor ihm findet kein Unrecht, kein Vergessen, kein Ansehen und keine Bestechung statt. Wisse auch, hienieden wird Alles in Rechnung gebracht! laß dich von deiner Leidenschaft nicht bethören, die Gruft gebe dir ein Zufluchtshaus! Fürwahr, trotz deiner mußtest du keimen, trotz deiner mußtest du geboren werden, trotz deiner leben, trotz deiner mußt du sterben — und trotz deiner einst rechten und Rechenschaft ablegen vor dem Angesichte des Königs, aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er!

Fünftes Kapitel.

Durch zehn Aussprüche, sagt die Schrift, geschah die Weltschöpfung. Und was will damit gesagt sein? Sie hätte wohl durch Einen Ausspruch geschehen können! allein die Gottlosen sollen bestraft werden, daß sie verderben, und die Frommen sollen belohnt werden, daß sie erhalten eine Welt, die durch zehn Aussprüche erschaffen worden. Zehn Geschlechtsfolgen zählt die Schrift von Adam bis Noah,

כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין וּבָאִין עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַמַּבּוּל: עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם לְהוֹדִיעַ כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין וּבָאִין עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אָבִינוּ וְקִבֵּל שְׂכַר כֻּלָּם: עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִתְנַסָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ וְעָמַד בְּכֻלָּם לְהוֹדִיעַ כַּמָּה חִבָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ: עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם: עֶשֶׂר מַכּוֹת הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם וְעֶשֶׂר עַל הַיָּם: עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִסּוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר שֶׁנֶּאֱמַר וַיְנַסּוּ אוֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מֵרֵיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ וְלֹא הִסְרִיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא נִרְאָה זְבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחַיִם, וְלֹא אִרַע קֶרִי לְכֹהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, וְלֹא כִבּוּ הַגְּשָׁמִים אֵשׁ שֶׁל עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה, וְלֹא נִצְּחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הֶעָשָׁן, וְלֹא נִמְצָא פְסוּל בָּעֹמֶר וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים, עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רְוָחִים, וְלֹא

um uns die außerordentliche Langmüthigkeit Gottes kund zu machen; denn sämmtliche Geschlechter haben sich gottlos fortgepflanzt, bis er die Sündfluth über sie brachte. Zehn Geschlechtsfolgen zählt die Schrift von Noah bis Abraham, um uns die außerordentliche Langmüthigkeit Gottes kund zu machen, denn sämmtliche Geschlechter haben sich gottlos fortgepflanzt, bis Abraham gekommen und die Vergeltung aller über sich genommen. Durch zehn Versuchungen wurde unser Erzvater Abraham erprobt, und er bestand in allen; dies zeigt, wie mächtig die Liebe unsres Vaters Abraham war. Zehn Wunder geschahen unsern Vätern in Egypten und zehn am Meere. Zehn Plagen brachte der Heilige, gelobt sei er, auf die Egypter in Egypten und zehn bei'm Meere. Zehnmal haben unsre Väter Gott versucht in der Wüste; so sagt die Schrift: „Und sie haben mich jetzt schon zehnmal auf die Probe gestellt und meiner Stimme nicht gehorcht." Zehn Wunder geschahen unsern Vätern im Hause des Heiligthums: Nie hat eine Frau abordirt von dem Geruche des heiligen Opferfleisches; nie hat es sich getroffen, daß das heilige Fleisch je wäre stinkend geworden; nie ward eine Schmeißfliege im Schlachthause gesehen; nie ist dem Hohenpriester am Versöhnungstag ein nächtlicher unreiner Zufall zugestoßen; nie hat ein Regen das Feuer des Scheiterhaufens auf dem Altare verlöscht; nie hat ein Wind die aufsteigende Rauchsäule überwältigt; nie fand sich etwas Entheiligendes am Omer, noch an den beiden Broden noch am Schaubrode; das Volk stand gedrängt, doch hatte es Raum genug wenn es hingestreckt anbetete; nie hat eine

הִזִּיק נָחָשׁ וְעַקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעוֹלָם, וְלֹא אָמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאָלִין בִּירוּשָׁלָיִם: עֲשָׂרָה דְבָרִים נִבְרְאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת וְאֵלּוּ הֵן. פִּי הָאָרֶץ פִּי הַבְּאֵר פִּי הָאָתוֹן הַקֶּשֶׁת וְהַמָּן וְהַמַּטֶּה וְהַשָּׁמִיר הַכְּתָב וְהַמִּכְתָּב וְהַלֻּחוֹת. וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַמַּזִּיקִין וּקְבוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף צְבַת בִּצְבַת עֲשׂוּיָה: שִׁבְעָה דְבָרִים בַּגֹּלֶם וְשִׁבְעָה בֶּחָכָם חָכָם אֵינוֹ מְדַבֵּר לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה וּבְמִנְיָן וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דִּבְרֵי חֲבֵרוֹ וְאֵינוֹ נִבְהָל לְהָשִׁיב שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן וּמֵשִׁיב כַּהֲלָכָה וְאוֹמֵר עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן וְעַל מַה שֶּׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְחִלּוּפֵיהֶן בַּגֹּלֶם: שִׁבְעָה מִינֵי פוּרְעָנֻיּוֹת בָּאִין לָעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גוּפֵי עֲבֵרָה: מִקְצָתָן מְעַשְּׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מְעַשְּׂרִין רָעָב שֶׁל בַּצֹּרֶת בָּא מִקְצָתָן רְעֵבִים וּמִקְצָתָן שְׂבֵעִים: גָּמְרוּ שֶׁלֹּא לְעַשֵּׂר רָעָב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בַּצֹּרֶת בָּא: וְשֶׁלֹּא לִטּוֹל אֶת הַחַלָּה רָעָב שֶׁל כְּלָיָה בָּא: דֶּבֶר בָּא לָעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה

Schlange oder ein Skorpion Jemanden in Jerusalem beschädigt, und nie sagte Einer zum Andern: es ist mir zu enge, um in Jerusalem zu übernachten. Zehn Dinge wurden am Abend bei'm Eingang des Sabbaths zwischen Licht und Dunkel erschaffen; sie sind folgende: der Mund der Erde (um Korah und seine Rotte zu verschlingen), die Mündung des Brunnens, der Mund der Eselin, der Regenbogen, das Manna, der Stab, der Schamir, der Buchstabe, die Schrift und die Gesetztafeln. Einige wollen noch hinzurechnen: die bösen Geister, das Grabmal Moses und den Widder unseres Vaters Abraham. Sieben Dinge bezeichnen den Tölpel und sieben den Weisen: der Weise spricht nicht in Gegenwart eines Mannes, der ihm überlegen ist an Weisheit oder an Jahren; er fällt seinem Kollegen nicht in die Rede; er ist nicht voreilig im Antworten; er fragt gehörig und antwortet richtig; er spricht über das Erste zuerst und über das Letzte zuletzt; wovon er nichts gehört hat, sagt er: ich habe nichts davon gehört, und er gesteht immer die Wahrheit ein. Das Gegentheil von diesen bezeichnet den Tölpel. Siebenerlei Bestrafungen treffen die Welt wegen siebenerlei Hauptversündigungen: Wenn Einige verzehnten und Einige nicht verzehnten kommt Theuerung aus Mangel eines Landregens, wobei Manche darben und Andre satt haben; haben Alle beschlossen nicht zu verzehnten dann tritt eine Unersättlichkeit ein, neben der Theuerung; wird noch vollends die Hebe der Challah unterlassen, dann kommt eine allverderbliche Hungersnoth. Eine Pest trifft

שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פֵּירוֹת שְׁבִיעִית: חֶרֶב בָּאָה לָעוֹלָם עַל עִנּוּי הַדִּין וְעַל עִוּוּת הַדִּין וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה: חַיָּה רָעָה בָּאָה לָעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שָׁוְא וְעַל חִלּוּל הַשֵּׁם: גָּלוּת בָּאָה לָעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְעַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת וְעַל שְׁפִיכוּת דָּמִים וְעַל שְׁמִטַּת הָאָרֶץ: בְּאַרְבָּעָה פְרָקִים הַדֶּבֶר מִתְרַבֶּה בָּרְבִיעִית וּבַשְּׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: בָּרְבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשְּׁלִישִׁית, בַּשְּׁבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשִּׁשִּׁית, בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פֵּרוֹת שְׁבִיעִית, בְּמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גֵּזֶל מַתְּנוֹת עֲנִיִּים: אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם הָאוֹמֵר שֶׁלִּי שֶׁלִּי וְשֶׁלְּךָ שֶׁלָּךְ זוֹ מִדָּה בֵינוֹנִית וְיֵשׁ אוֹמְרִים זוֹ מִדַּת סְדוֹם, שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלְּךָ שֶׁלִּי עַם הָאָרֶץ, שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלְּךָ שֶׁלָּךְ חָסִיד, שֶׁלְּךָ שֶׁלִּי וְשֶׁלִּי שֶׁלִּי רָשָׁע: אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדֵעוֹת, נוֹחַ לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ, קָשֶׁה לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ, קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת חָסִיד, נוֹחַ לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת רָשָׁע:

die Welt wegen in der Thora ausgesprochener Todesstrafen, die den Gerichte nicht überliefert worden, dann auch wegen Versündigung in Betreff der Früchte des siebenten Jahres. Durch das Schwert wird die Welt heimgesucht wegen des Zauderns der Gerichte, wegen der Verdrehung des Rechts und wegen des unrichtigen Unterweisens in der Thora. Verderbliches Gewild kommt über die Welt wegen vergeblichen Schwörens und wegen Entheiligung des göttlichen Namens. Exil wird verhängt wegen Götzendienstes, Blutschande, Mordthaten und wegen der Landes-Schemitta. In vier Zeitpunkten nimmt die Sterblichkeit zu: im vierten Jahr, im siebenten, am Schlusse des siebenten Jahres und am Schlusse des alljährlichen Erntefestes. Im vierten Jahr wegen des entzogenen Armenzehnten des dritten Jahres; im siebenten wegen des entzogenen Armenzehnten des sechsten Jahres; am Schlusse des siebenten Jahres, der Früchte des siebenten Jahres selbst halben, und am Schlusse des alljährlichen Erntefestes wegen Beraubung der Armengaben. Viererlei Middoth finden sich unter den Menschen; Mancher sagt: was mein ist, ist mein, und was dein ist, ist dein; dieses ist die Maxime des Mittelschlags, oder, wie Andere meinen, die Maxime der Sodomiten. Das Meinige ist dein, und das Deinige mein, so spricht der Pöbelhafte. Das Meinige ist dein, und das Deinige dein, so spricht der Gottselige. Das Deinige ist mein, und das Meinige mein, so spricht der Gottlose. Viererlei Middoth finden sich in den Temperamenten der Menschen: Wer sich leicht erzürnt und leicht wieder gut wird, dessen Schaden verliert sich in seinem Gewinn; wer sich nicht leicht erzürnt, aber auch nicht leicht wieder gut wird, dessen Gewinn verliert sich in seinem Schaden. Wer sich nicht leicht erzürnt und leicht wieder gut wird, ist ein Gottseliger; wer sich leicht erzürnt und schwer wieder gut wird, ist ein Gottloser.

אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וּמָהִיר לְאַבֵּד יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד זוֹ חֵלֶק טוֹב קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ וּמָהִיר לְאַבֵּד זוֹ חֵלֶק רָע: אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתְנֵי צְדָקָה הָרוֹצֶה שֶׁיִּתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁל אֲחֵרִים יִתְּנוּ אֲחֵרִים וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁלּוֹ, יִתֵּן וְיִתְּנוּ אֲחֵרִים חָסִיד לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים רָשָׁע: אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי בֵית הַמִּדְרָשׁ הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שְׂכַר הֲלִיכָה בְּיָדוֹ, עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ שְׂכַר מַעֲשֶׂה בְּיָדוֹ, הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה חָסִיד, לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע: אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים סְפוֹג וּמַשְׁפֵּךְ מְשַׁמֶּרֶת וְנָפָה: סְפוֹג שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֹּל וּמַשְׁפֵּךְ שֶׁמַּכְנִיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְזוֹ מְשַׁמֶּרֶת שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת הַיַּיִן וְקוֹלֶטֶת אֶת הַשְּׁמָרִים וְנָפָה שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלֶטֶת אֶת הַסֹּלֶת: כָּל אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר בָּטֵל דָּבָר בְּטֵלָה אַהֲבָה, וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה בְדָבָר אֵינָהּ בְּטֵלָה לְעוֹלָם. אֵיזוֹ הִיא אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר זוֹ אַהֲבַת אַמְנוֹן וְתָמָר, וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה

Viererlei Middoth finden sich unter den Lehrlingen: Wer geschwind auffaßt und geschwind wieder fahren läßt, dessen Verdienst verliert sich in seinem Schaden; wer schwer auffaßt und schwer fahren läßt, dessen Schaden verliert sich in seinem Gewinn. Leicht auffassen und schwer fahren lassen, dieses ist eine gute Gabe; schwer auffassen und leicht fahren lassen, dies ist eine böse Gabe. Viererlei Middoth gibt es unter den Almosenspendern: Wer gern selbst gibt, aber nicht will, daß Andere geben, der hat ein mißgünstiges Auge auf das des Andern. Wer gern Andere geben läßt, aber selbst nichts geben will, der hat ein mißgünstiges Auge auf das Seinige. Wer gern selbst gibt und auch gern Andere geben sieht, ist ein Gottseliger; wer selbst nicht gibt und nicht gern Andere geben sieht, ist ein Gottloser. Viererlei Middoth gibt's in Ansehung des Schulbesuchs: Wer hingeht und nichts frommt, der hat das Verdienst des Gehens; wer frommt, ohne hinzugehen, der hat das Verdienst des Frommens; wer hingeht und frommt, ist ein Gottseliger, wer weder hingeht noch frommt, ist gottlos. Viererlei Middoth sind unter den vor den Weisen Sitzenden: Ein Schwamm, ein Trichter, eine Seihe und eine Schwinge. Ein Schwamm, der Alles in sich saugt; ein Trichter, der auf einer Seite aufnimmt und auf der andern wieder von sich gibt; eine Seihe, die den Wein ablaufen läßt und die Hefen zurückhält; eine Schwinge, die den Staub absondert und das Kraftmehl zurückhält. Jede Liebe, die von irgend einer Sache abhängt — hört mit der Sache auf; jede Liebe aber, die von keiner Sache abhängt, hört in Ewigkeit nicht auf.

בְּדָבָר זוֹ אַהֲבַת דָּוִד וִיהוֹנָתָן: כָּל מַחֲלוֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם
שָׁמַיִם סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ
לְהִתְקַיֵּם. אֵיזוֹ הִיא מַחֲלוֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ
מַחֲלוֹקֶת הִלֵּל וְשַׁמַּי. וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ מַחֲלוֹקֶת
קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ: כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֵטְא
בָּא עַל יָדוֹ. וְכָל הַמַּחֲטִיא אֶת הָרַבִּים אֵין מַסְפִּיקִין
בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. משֶׁה זָכָה וְזִכָּה אֶת הָרַבִּים
זְכוּת הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר צִדְקַת יְיָ עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו
עִם יִשְׂרָאֵל. יָרָבְעָם בֶּן נְבָט חָטָא וְהֶחֱטִיא אֶת הָרַבִּים
חֵטְא הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל חַטֹּאות יָרָבְעָם
אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: כָּל מִי
שֶׁיֶּשׁ־בּוֹ שְׁלשָׁה דְבָרִים הַלָּלוּ הוּא מִתַּלְמִידָיו שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ. וּשְׁלשָׁה דְבָרִים אֲחֵרִים הוּא מִתַּלְמִידָיו
שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. עַיִן טוֹבָה וְרוּחַ נְמוּכָה וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה
תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. עַיִן רָעָה וְרוּחַ גְּבוֹהָה
וְנֶפֶשׁ רְחָבָה תַּלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. מַה בֵּין
תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם
הָרָשָׁע תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹכְלִין בָּעוֹלָם
הַזֶּה וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ
וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: תַּלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע

Welche Liebe ist's, die von irgend einer Sache abhängt? eine Liebe wie die des Ammon zu Thamar, und welche Liebe ist's, die von keiner Sache abhängt? eine Liebe, wie die des David und des Jonathan. Jeder Streit, der um des Himmels willen geschieht, endet mit einem Resultat, der aber nicht um des Himmels willen geschieht, der endet nicht mit einem Resultat. Was heißt ein Streit um des Himmels willen? ein solcher wie der des Hillel und Schammai, und nicht um des Himmels willen, ein solcher wie der des Korah und seiner Rotte. Wer eine Gemeinde zur Tugend führt, dem kommt keine Sünde zu Händen, und wer eine Gemeinde verführt dem gelingt es nie Buße zu thun. Moses war tugendhaft und führte die Gemeinde zur Tugend darum wird ihm auch die Tugend der Gemeinde angerechnet; so heißt es in der Schrift: „Gerechtigkeit Gottes hat er (der Gesetzgeber Moses) ausgeübt und dessen Rechte für Israel." Jarobeam, Sohn Nebats, hat aber gesündigt und zugleich die Gemeinde verführt, darum wird auch die Sünde der Gemeinde ihm angerechnet; so sagt auch die Schrift: der Sünden Jarobeams halben, der gesündigt und Israel zu Sünden verleitet hat. Wer die folgenden drei Eigenschaften besitzt, der stammt von den Schülern unsres Vaters Abraham ab; wer aber die drei darauffolgenden besitzt, der stammt von den Schülern des gottlosen Bileam her. Wer ein günstiges Auge, ein bescheidenes Gemüth und eine genügsame Seele besitzt, der stammt von den Schülern unseres Vaters Abraham ab; wer aber ein mißgünstiges Auge, einen stolzen Muth und eine unersättliche Seele besitzt, der stammt von den Schülern des gottlosen Bileam her. Was unterscheidet aber die Schüler unsres Vaters Abraham von den Schülern des gottlosen Bileam? Die Schüler unsres Vaters Abraham genießen diese Welt und erwerben die zukünftige; von ihnen heißt es: „Meinen Freunden wird

יוֹרְשִׁין גֵּיהִנֹּם וְיוֹרְדִין לִבְאֵר שַׁחַת שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ: יְהוּדָה בֶּן תֵּימָא אוֹמֵר הֱוֵי עַז כַּנָּמֵר וְקַל כַּנֶּשֶׁר רָץ כַּצְּבִי וְגִבּוֹר כָּאֲרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם: הוּא הָיָה אוֹמֵר עַז פָּנִים לְגֵיהִנֹּם וּבוֹשׁ פָּנִים לְגַן עֵדֶן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

הוּא הָיָה אוֹמֵר בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים לַמִּקְרָא בֶּן עֶשֶׂר שָׁנִים לַמִּשְׁנָה בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לַמִּצְוֹת בֶּן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לַתַּלְמוּד בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַחֻפָּה בֶּן עֶשְׂרִים לִרְדּוֹף בֶּן שְׁלֹשִׁים לַכֹּחַ בֶּן אַרְבָּעִים לַבִּינָה בֶּן חֲמִשִּׁים לָעֵצָה בֶּן שִׁשִּׁים לַזִּקְנָה בֶּן שִׁבְעִים לַשֵּׂיבָה בֶּן שְׁמוֹנִים לַגְּבוּרָה בֶּן תִּשְׁעִים לָשׁוּחַ בֶּן מֵאָה כְּאִלּוּ מֵת וְעָבַר וּבָטֵל מִן הָעוֹלָם: בֶּן בַּג בַּג אוֹמֵר הֲפָךְ בַּהּ וַהֲפָךְ בַּהּ דְּכֹלָּא בַהּ וּבַהּ תֶּחֱזֵי וְסִיב וּבְלֵה בַהּ וּמִנַּהּ לָא תָזוּעַ שֶׁאֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה הֵימֶנָּה: בֶּן הֵא הֵא אוֹמֵר לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא:

רבי חנניא וכו'.

Wesentlichkeit zu Theil, und ihre Vorräthe werde ich füllen;" die Schüler des gottlosen Bileam aber werden zur Hölle verdammt und fahren zur Gruft des Verderbens hinab; von ihnen heißt es: „Und du, o Herr stürzest sie hinab in die Gruft des Verderbens, die Blutgierigen und Falschen! nicht die Hälfte ihrer Tage erreichen sie; ich aber vertraue dir." Jehuda, Sohn Thema's sagte: Sei kühn wie der Leopard, leicht wie der Adler, schnell wie der Hirsch und tapfer wie der Löwe, um den Willen deines Vaters im Himmel zu vollführen! Ferner sagte er: Ein freches Gesicht gehört der Hölle, ein schamhaftes dem Paradiese an. Möge es dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, den heiligen Tempel bald, in unsern Tagen, zu erbauen, und eines Jeden Antheil an deiner Thora wiederzugeben! Derselbe pflegte zu sagen: Ein fünfjähriger Knabe ist zum Mikra anzuhalten, ein zehnjähriger zur Mischna, ein dreizehnjähriger zur Befolgung der Mizvoth, ein fünfzehnjähriger Jüngling zum Thalmud, ein achtzehnjähriger ist zur Ehe reif, ein Zwanziger ist schon der gesetzlichen Verfolgung (des Himmels) unterworfen, ein dreißigjähriger Mann hat den höchsten Grad seiner Stärke erreicht, ein Vierziger hat seinen vollen Verstand, ein Fünfziger taugt zum Rathgeber, ein Sechziger heißt ein alter Mann, ein Siebziger ein betagter Mann, ein Achtziger ein hochbetagter Mann, ein Neunziger ein abgelebter Mann, hat er das hundertste Jahr zurückgelegt, so kann man ihn gleichsam als todt und der Welt abgestorben ansehen. Ben Bag-Bag sagte: Drehe sie (die Thora) und wende sie, denn sie ist der Inbegriff von Allem, und in ihr schaust du Alles; werde alt und grau bei ihr und weiche nie von ihr, denn es gibt dir keine heilsamere Middah als sie. Ben He-He pflegte zu sagen: Nach Verhältniß der Anstrengung wird belohnt.

פרק ששי

כל ישראל וכו׳.

שָׁנוּ חֲכָמִים בִּלְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בָּרוּךְ שֶׁבָּחַר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם׃ רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לִשְׁמָהּ זוֹכֶה לִדְבָרִים הַרְבֵּה וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ כְּדַי הוּא לוֹ נִקְרָא רֵעַ אָהוּב אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת מְשַׂמֵּחַ אֶת הַמָּקוֹם מְשַׂמֵּחַ אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמַלְבַּשְׁתּוֹ עֲנָוָה וְיִרְאָה וּמַכְשַׁרְתּוֹ לִהְיוֹת צַדִּיק חָסִיד יָשָׁר וְנֶאֱמָן וּמְרַחַקְתּוֹ מִן הַחֵטְא וּמְקָרַבְתּוֹ לִידֵי זְכוּת וְנֶהֱנִין מִמֶּנּוּ עֵצָה וְתוּשִׁיָּה בִּינָה וּגְבוּרָה שֶׁנֶּאֱמַר לִי עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה וְנוֹתֶנֶת לוֹ מַלְכוּת וּמֶמְשָׁלָה וְחִקּוּר דִּין וּמְגַלִּין לוֹ רָזֵי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּמַעְיָן שֶׁאֵינוֹ פּוֹסֵק וּכְנָהָר הַמִּתְגַּבֵּר וְהוֹלֵךְ וֶהֱוֵה צָנוּעַ וְאֶרֶךְ רוּחַ וּמוֹחֵל עַל עֶלְבּוֹנוֹ וּמְגַדַּלְתּוֹ וּמְרוֹמַמְתּוֹ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים׃ אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי בְּכָל יוֹם וָיוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמַכְרֶזֶת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת מֵעֶלְבּוֹנָהּ שֶׁל תּוֹרָה שֶׁכָּל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נָזוּף שֶׁנֶּאֱמַר נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם׃ וְאוֹמֵר וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל הַלֻּחֹת, אַל תִּקְרָא חָרוּת אֶלָּא חֵרוּת שֶׁאֵין לְךָ בֶּן חוֹרִין אֶלָּא מִי

Sechstes Kapitel.

Ferner haben die Weisen im Style der Mischnah Folgendes vorgetragen — Glücklich, wer sich an sie und an ihre Lehre hält! Rabbi Meier sagte: Wer sich mit der Thora beschäftigt, ihrer selbst halben, der kann großer Dinge gewärtig sein, und — was noch mehr ist — die ganze Welt, Alles findet seinen Werth in ihm; er wird Freund, er wird Liebling geheißen, er liebt den Schöpfer, er liebt die Geschöpfe, er ist des Schöpfers, der Geschöpfe Freude; sie (die Thora) kleidet ihn mit Sanftmuth und Gottesfurcht, sie bereitet ihn vor, gerecht und rechtschaffen, redlich und aufrichtig zu werden, sie hält ihn fern von der Sünde und nähert ihn der Tugend; von ihm werden Rath und Muth, Vernunft und Kraft gewonnen; so heißt es dort: „Mein sind Rath und Muth, ich, die Vernunft, mein ist die Kraft!" Ferner gibt sie (die Thora) ihm ein Reich, eine Regierung und eine Gerichtsbarkeit, die ihm Geheimnisse der Thora entdecken; er wird gleichsam ein nieversiegender Quell, ein immer anschwellender und fortlaufender Strom; sie macht ihn bescheiden, unverdrossen und nachgiebig gegen jede Schmähung, und so verschafft sie ihm Achtung und erhöht ihn über alle Geschöpfe. Rabbi Jehoschuah, Sohn Levis, sagte: Tagtäglich ertönt eine Bath-Kol (himmlische Stimme) aus dem Berg Horeb hervor, welche laut das Wehe ausruft über jene Leute, so die Thora verschmähen; denn wer sich nicht mit der Thora beschäftigt, heißt ein Nasaph, von dem gesagt wird: „Ein goldener Ring am Rüssel eines Schweins — ein hübsches aber anmuthsloses Weib." Ferner sagt die Schrift: „Die Gesetztafeln waren ein Werk Gottes, und die Schrift eine Schrift Gottes, auf die Tafeln, welches aber nicht

שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֲרֵי זֶה מִתְעַלֶּה שֶׁנֶּאֱמַר וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת: הַלּוֹמֵד מֵחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הֲלָכָה אַחַת אוֹ פָּסוּק אֶחָד אוֹ דִּבּוּר אֶחָד אֲפִילוּ אוֹת אַחַת צָרִיךְ לִנְהָג בּוֹ כָּבוֹד שֶׁכֵּן מָצִינוּ בְּדָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתֹפֶל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ וּמְיֻדָּעוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי: וַהֲלֹא דְבָרִים קַל וָחֹמֶר וּמַה דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתֹפֶל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ וּמְיֻדָּעוֹ הַלּוֹמֵד מֵחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הֲלָכָה אַחַת אוֹ פָּסוּק אֶחָד אוֹ דִּבּוּר אֶחָד אוֹ אֲפִילוּ אוֹת אַחַת עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁצָּרִיךְ לִנְהָג בּוֹ כָּבוֹד וְאֵין כָּבוֹד אֶלָּא תוֹרָה (נ"א לחכמים) שֶׁנֶּאֱמַר כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וּתְמִימִים יִנְחֲלוּ טוֹב: וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: כָּךְ הִיא דַּרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה פַּת בְּמֶלַח תֹּאכֵל וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִּשְׁתֶּה וְעַל הָאָרֶץ תִּישַׁן וְחַיֵּי צַעַר תִּחְיֶה וּבַתּוֹרָה אַתָּה עָמֵל אִם אַתָּה עֹשֶׂה כֵּן אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם הַבָּא: אַל תְּבַקֵּשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ וְאַל תַּחְמוֹד כָּבוֹד יוֹתֵר מִלִּמּוּדֶךָ עֲשֵׂה וְאַל תִּתְאַוֶּה לְשֻׁלְחָנָם שֶׁל מְלָכִים שֶׁשֻּׁלְחָנְךָ גָּדוֹל מִשֻּׁלְחָנָם וְכִתְרְךָ גָּדוֹל מִכִּתְרָם וְנֶאֱמָן

eingegraben, sondern frei verstanden werden muß. Denn Niemand ist frei als jener, der sich mit der Thora beschäftigt, und jeder, der sich mit der Thora beschäftigt, steigt empor. Hierauf deutet jene Stelle: „Und von Matthana gen Nachliel und von Nachliel gen Bamoth." — Hat Jemand von Einem ein Kapitel, eine Lektion, einen Vers, oder auch nur Ein Wort, oder gar nur einen Buchstaben erlernt, so ist er ihm die gebührende Ehrerbietung schuldig; so finden wir, daß David, der König Israels, der von Achitophel nicht mehr als zwei Dinge erlernt, ihn dennoch als seinen Rabbi, als Meister und Lehrer anerkannte — denn so hat er ihn in jenem Vers angeredet: „Du aber, ein Mann meinesgleichen, mein Meister, und mein Lehrer" u. s. w. Nun läßt sich doch wohl von dem Minderwichtigen auf das Wichtigere schließen: wenn David, der König Israels, den Achitophel, von dem er nicht mehr als zwei Dinge gelernt, dennoch als seinen Rabbi, als seinen Meister und Lehrer anerkannte, um wieviel mehr ist Jeder Demjenigen, von dem er ein Kapitel, eine Lektion, einen Vers, oder auch nur ein Wort, sei es auch nur ein Buchstabe, gelernt, die gebührende Ehrerbietung schuldig! Nichts aber ist ehrbarer als die Thora; so sagt auch jener Vers: „Ehre ist der Weisen (Schriftgelehrten) Erbgut und der Redlichen die ein Gut erwerben. Die Benennung Gut aber, kommt ausschließlich der Thora zu; so sagt die Schrift: „Eine Lehre, ein Gut habe ich euch gegeben, meine Thora; verlaßt sie nicht!" Folgende Lebensweise genügt der Thora; Brod mit Salz essen, Wasser mit Maaß trinken, auf der Erde schlafen, und kümmerlich leben; dabei mußt du aber fleißig lernen. Thust du dies, wohl dir, du hast es gut! Wohl dir in dieser Welt, du hast es gut in einer künftigen Welt! Verlange keine Herrlichkeit für dich selbst und geize nicht nach Ehre. Sei mehr handelnd (praktisch) als betrachtend (spekulativ.)

הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם־לָךְ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ: גְּדוֹלָה תּוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת. שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנֵית בִּשְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת וְהַכְּהֻנָּה בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע. וְהַתּוֹרָה נִקְנֵית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה דְבָרִים. וְאֵלּוּ הֵן בְּתַלְמוּד בִּשְׁמִיעַת הָאֹזֶן בַּעֲרִיכַת שְׂפָתַיִם בְּבִינַת הַלֵּב בְּאֵימָה בְּיִרְאָה בַּעֲנָוָה בְּשִׂמְחָה בְּטָהֳרָה בְּשִׁמּוּשׁ חֲכָמִים בְּדִקְדּוּק חֲבֵרִים בְּפִלְפּוּל הַתַּלְמִידִים בְּיִשּׁוּב בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּמִעוּט סְחוֹרָה בְּמִעוּט דֶּרֶךְ אֶרֶץ בְּמִעוּט תַּעֲנוּג בְּמִעוּט שֵׁנָה בְּמִעוּט שִׂיחָה בְּמִעוּט שְׂחוֹק בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם בְּלֵב־טוֹב בֶּאֱמוּנַת חֲכָמִים בְּקַבָּלַת הַיִּסּוּרִין הַמַּכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ וְהַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ וְהָעוֹשֶׂה סְיָג לִדְבָרָיו וְאֵינוֹ מַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ אָהוּב אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת אוֹהֵב אֶת הַצְּדָקוֹת אוֹהֵב אֶת הַמֵּישָׁרִים אוֹהֵב אֶת הַתּוֹכָחוֹת וּמִתְרַחֵק מִן הַכָּבוֹד וְלֹא מֵגִיס לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ וְאֵינוֹ שָׂמֵחַ בְּהוֹרָאָה נוֹשֵׂא בְעוֹל עִם חֲבֵרוֹ וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֱמֶת וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשָּׁלוֹם וּמִתְיַשֵּׁב לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ שׁוֹאֵל (כענין) וּמֵשִׁיב (כהלכה) שׁוֹמֵעַ וּמוֹסִיף הַלּוֹמֵד עַל מְנָת לְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל מְנָת לַעֲשׂוֹת

Gelüste nicht nach königlicher Tafel; deine Tafel ist gehaltreicher als die ihrige, auch deine Krone kostbarer als die ihrige, und dein Werkmeister ist aufrichtig genug, um dir deinen Arbeitslohn auszubezahlen. Weit würdiger ist die Thora als die Priesterwürde und die Königswürde. Die Königswürde besitzt dreißig Vorzüge, die Priesterwürde vierundzwanzig; allein um in den Besitz der Thora zu gelangen, werden achtundvierzig Titel erfordert, nämlich: Lernen, Aufmerksamkeit, Bestimmtheit im Ausdruck, Nachsinnen, Furcht und Verehrung Gottes, Sanftmuth, Frohsinn, Reinheit, Bedienung der Weisen, Kritik der Kollegen, Disputation der Schüler, Behutsamkeit, Kenntniß der Bibel; Kenntniß der Mischna, Mäßigung der Geschäfte, des Gewöhnlichen, der sinnlichen Vergnügungen, mäßig schlafen, mäßig sprechen, sich mäßig belustigen, Gelassenheit, Gutherzigkeit, Vertrauen zu den Weisen, Geduld in Leiden, seinen Posten kennen, mit seinem Antheil zufrieden sein, seine Worte beschränken, keine Selbstgefälligkeit besitzen, sich liebreich zeigen, Gott und dessen Geschöpfe lieben, Billigkeit lieben, sich vom Ehrgeiz weit entfernen, sich nicht mit seiner Gelehrsamkeit brüsten, ungern über etwas urtheilen, seines Nächsten Joch tragen helfen, ihm auf der Schale der Unschuld das Uebergewicht geben, ihn auf den Standpunkt der Wahrheit stellen, ihn auf den Standpunkt des Friedens stellen, Gemüthsberuhigung in seinem Studium finden, dem Gegenstande gemäß fragen und regelmäßig antworten, hören und weiter nachdenken, lernen, um darnach zu handeln, die Maximen seines Lehrers kennen, dessen Vortrag genau fassen und jede Sache vortragen

הַמַּחְכִּים אֶת רַבּוֹ וְהַמְכַוֵּן אֶת שְׁמוּעָתוֹ וְהָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ הָא לָמַדְתָּ כָּל הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מֵבִיא גְאֻלָּה לָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי: גְּדוֹלָה תוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעוֹשֶׂיהָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא: וְאוֹמֵר רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: וְאוֹמֵר כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ: וְאוֹמֵר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: וְאוֹמֵר אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: וְאוֹמֵר כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יְהוּדָה מִשּׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אוֹמֵר הַנּוֹי וְהַכֹּחַ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד וְהַחָכְמָה הַזִּקְנָה וְהַשֵּׂיבָה וְהַבָּנִים נָאֶה לַצַּדִּיקִים וְנָאֶה לָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא: וְאוֹמֵר תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם וַהֲדַר זְקֵנִים שֵׂיבָה: וְאוֹמֵר עֲטֶרֶת חֲכָמִים עָשְׁרָם: וְאוֹמֵר עֲטֶרֶת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם:

im Namen Dessen, der sie hervorgebracht. Du weißt es ja, daß das Vertragen einer Sache im Namen Dessen der sie hervorgebracht, Erlösung herbeigeführt; so sagt jener Vers: „Esther hinterbrachte es dem König im Namen Mardochais" u. s. w. Wichtig ist die Thora, sie gewährt ihren Befolgern Leben in dieser und in einer zukünftigen Welt; denn so sagt jener Vers: „Wahrlich sie (die Worte der Weisheit) sind Leben Denen, die sie auffassen, und dem ganzen Leibe heilsam." Ferner heißt es: „Balsam ist sie (die Weisheit) deinem Leibe und Mark deinen Gebeinen." Ferner: „Ein Baum des Lebens ist sie Denen, die sie ergreifen, und jeder ihrer Anhänger ist selig." Ferner: „Sie sind Gehänge der Anmuth deinem Haupte und Geschmeide deinem Halse." Ferner: „Sie schenkt deinem Haupte Gehänge voller Anmuth, einen Ehrenkranz überliefert sie dir." Ferner: „Denn durch mich mehren deine Tage sich, und Jahre des seligen Lebens strömen dir zu." Ferner: „Langes Leben ist in ihrer Rechten, und in ihrer Linken Reichthum und Ehre." Ferner: „Denn langes Leben und Jahre des Glückes und Friedlichkeit vermehren sie dir." Rabbi Simon, Sohn Jehudas, sagte im Namen des Rabbi Simon, Sohn Jochai's: Schönheit, Kraft, Reichthum, Ehre, Weisheit, Alter, greises Haupthaar und Söhne — ist der Frommen Zierde und zugleich der Zeitgenossen Zierde; so sagt die Schrift: „Eine zierliche Krone ist greises Haupthaar, es wird im Wege der Tugend gefunden." Dann heißt es: „Die Zierde der Jünglinge ist ihre Kraft, der Alten Schmuck ist ihr weißes Haar." Ferner der Alten Krone sind Kindeskinder, und der Kinder Zierde ihre Väter." Ferner heißt es: Der

וְאוֹמֵר וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן מְנַסְיָא אוֹמֵר אֵלּוּ שֶׁבַע מִדּוֹת שֶׁמָּנוּ חֲכָמִים לַצַּדִּיקִים כֻּלָּם נִתְקַיְּמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן קִסְמָא פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי שָׁלוֹם וְהֶחֱזַרְתִּי לוֹ שָׁלוֹם אָמַר־לִי רַבִּי מֵאֵיזֶה מָקוֹם אַתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי אָמַר לִי רַבִּי רְצוֹנְךָ שֶׁתָּדוּר עִמָּנוּ בִּמְקוֹמֵנוּ וַאֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינְרֵי זָהָב וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת אָמַרְתִּי לוֹ אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת שֶׁבָּעוֹלָם אֵינִי דָר אֶלָּא בִּמְקוֹם תּוֹרָה וְכֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף: וְלֹא עוֹד שֶׁבִּשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלַוִּין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בִּלְבָד שֶׁנֶּאֱמַר בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמוֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ: בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בָּעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמוֹר עָלֶיךָ בַּקֶּבֶר וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ לָעוֹלָם הַבָּא. וְאוֹמֵר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת:

Mond wird erbleichen und die Sonne erblassen — denn der Herr Zebaoth wird auf dem Berge Zion und zu Jerusalem regieren — doch seiner Aeltesten Begegniß wird Ehre sein. Rabbi Simeon, Sohn Menasia's sagte: Obige sieben Middoth, welche die Weisen für die Frommen aufgezählt, haben sich sämmtlich bestätigt gefunden bei'm Rabbi und seinen Söhnen. Rabbi Jose, Sohn Kismas erzählte Folgendes: Einst wandelte ich auf der Straße, da stieß mir Jemand auf der mich grüßte; ich erwiederte ihm seinen Gruß. Dann sprach er: Rabbi, aus welcher Stadt bist Du? Ich antwortete ihm: aus einer Stadt voll von Weisen und Schriftgelehrten. Da sprach er: Rabbi, beliebt es dir wohl, bei uns zu wohnen in unserer Stadt? ich gebe dir eine Million Goldgulden, nebst Edelsteinen und Perlen! Hierauf antwortete ich: Gäbest du mir auch alles Gold und Silber und Edelsteine und Perlen der ganzen Welt, so würde ich dennoch nirgends als in einer Stadt der Thora meine Wohnung nehmen. So heißt es auch in den Psalmen Davids, Königs von Israel. „Nützlicher ist mir die Lehre deines Mundes als Tausende von Gold- und Silberstücken." Ueberdies begleiten ja den Menschen bei seinem Hinscheiden weder Gold noch Silber noch Edelsteine oder Perlen sondern lediglich nur die Thora und die edlen Thaten — so heißt es auch: „Während du wandelst, leitet sie (die Weisheit) dich, während du liegst bewacht sie dich, und wenn du erwachest, so ist sie es, die dich unterhält." Während du wandelst, leitet sie dich, in dieser Welt; während du liegst, bewacht sie dich im Grabe; und wenn du erwachest, ist sie es, die dich unterhält, in der künftigen Welt — Ferner heißt es: Mein ist das

אַרְבָּעָה (חֲמִשָּׁה) קִנְיָנִים קָנָה לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלּוּ הֵן. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד (אַבְרָהָם קִנְיָן אֶחָד) יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד: תּוֹרָה מִנַּיִן דִּכְתִיב יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז: שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנַּיִן דִּכְתִיב (כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי זֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמֵר מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: אַבְרָהָם מִנַּיִן דִּכְתִיב) וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנַּיִן דִּכְתִיב עַד יַעֲבוֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבוֹר עַם זוּ קָנִיתָ: (וְאוֹמֵר לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם) בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנַּיִן דִּכְתִיב (מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: וְאוֹמֵר) וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ: כָּל מַה שֶּׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְרָאוֹ אֶלָּא לִכְבוֹדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו: וְאוֹמֵר יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: עלינו, קדיש דרבנן.

Silber, mein das Gold! so spricht der Herr Zebaoth." Vier Besitzungen hat sich der Allerheiligste, gelobt sei er, in seiner Welt erworben (die er vorzugsweise erworbere Güter nennt); sie bestehen in Folgenden: Thora, Himmel und Erde, Israel und der heilige Tempel. Die Thora spricht: „Gott hat mich erworben am Anfang seines Wandels, als Urstoff seiner Werke von Anbeginn." Von Himmel und Erde heißt es in der heiligen Schrift: „Gesegnet sei Abraham dem höchsten Gott, der Himmel und Erde erworben." Von Israel heißt es in der heiligen Schrift: „Bis dieses Volk vorüber ist, o Herr, bis dieses Volk vorüber ist, das du erworben." Vom Tempel heißt es: „Er brachte sie in sein heiliges Gebiet, zu diesem Berge, den seine Rechte erworben." — Alles, was der Allerheiligste — gelobt sei er — in seiner Welt erschaffen, erschuf er nur zu seiner Ehre. So sagt jener Vers: „Das Weltall, das ich mit meinem Namen hervorgerufen und zu meiner Ehre erschaffen habe, hab ich geformt und ausgebildet." Ferner heißt es: „Gott wird regieren immer und ewig."

למוצאי שבת.

קודם ערבית יתפללו זה.

לְדָוִד בָּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי
לַמִּלְחָמָה: חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ
חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי: יְהוָה מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן־אֱנוֹשׁ
וַתְּחַשְּׁבֵהוּ: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: יְהוָה הַט־
שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם
שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם: שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי
מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא
וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לָּךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת־
דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה: פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֵכָר אֲשֶׁר־
פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים
מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית
הֵיכָל: מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל־זַן צֹאונֵנוּ מַאֲלִיפוֹת
מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ: אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ
וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו:

Abendgebet

beim Ausgange des Sabbaths.

Vom David. — Dank sei dem Herrn, meinem Horte, der meine Hände lehret streiten, meine Fäuste Kriege führen! Mein Freund, mein Schutz, Errettung mir und Burg, Schild auf den ich traue, der Völker zwinget unter mich — Herr, was ist der Mensch, daß du dich sein so annimmst? der Erdensohn, daß du ihn achtest? Der Mensch ist einem Hauche gleich, und seine Tage dem Schatten, der vorüberwallt. — „Herr, neige die Himmel, fahre herab! betaste die Berge, sie rauchen! wirf Blitze, streue sie hin! schieß Pfeile ab, schleudere sie umher! reiche deine Hand mir aus der Höhe, befrei, rette mich von großen Fluthen, von fremder Völker Macht! Trug und Falschheit lehrt ihr Mund, Meineid ihre Rechte." — Gott nun sing ich dir ein neues Lied und spiel es auf Zehnsaitenpsalter dir, der du den Königen den Sieg gegeben, gerettet David, deinen Knecht, vom mörderischen Schwerte. „Befrei, rette mich von fremder Völker Macht! Trug und Falschheit lehrt ihr Mund, Meineid ihre Rechte!" Jetzt wachsen auf wie Sprößlinge in ihrer Jugend unsre Söhne, unsre Töchter Säulen gleich, Bildhauerwerk, des Tempels Zier; voll sind unsre Kammern, reichen über Vorrath Vorrath, die Schafe tragen Tausende Zehntausende auf unsern Triften, unsre Rinder wohlbeleibt — kein Schaden, kein Verlust noch Klaggeschrei auf unsern Straßen. — Heil dem Volke, dem es so ergeht! heil dem Volke, dessen Gott der Ewige!

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ:

ואמרים מעריב ויהי נועם ואתה קדוש ואח"כ זה.

וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ: יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים: וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם: בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בִּרְכֹת הוֹרַי עַד תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־

Dem Sangmeister auf Neginoth, ein Psalm zu Saitenspiel. Gott sei uns gnädig, geb uns seinen Segen und laß sein Antlitz uns erleuchten — Selah! — daß man auf Erden deinen Weg erkenne, unter allen Völkern deine Hülfe! dir huldigen die Staaten, Gott, dir huldigen die Staaten alle! Nationen freuen sich und jauchzen, daß du gerecht die Staaten richtest, regierst auf Erden alle Reiche — Selah! — Dir huldigen die Staaten, Gott, dir huldigen die Staaten alle! Das Land giebt sein Gewächs — uns segne Gott, unser Gott — Gott segne uns, und ihn verehre alle Welt.

Gott gebe dir vom Thau des Himmels und von der Erde Fettigkeit, Getreide und Most die Fülle. Völker mögen dir dienen, Nationen sich bücken vor dir; werde deiner Brüder Herr, deiner Mutter Söhne bücken sich vor dir; Verpflucht sei, wer dich flucht, und wer dich segnet, sei gesegnet! Der allmächtige Gott segne dich, mache dich fruchtbar und mehre dich, daß du zu einer Menge von Völkern werdest, und gebe dir Abrahams Segen, dir und deinem Samen mit dir, daß du das Land deines Aufenthalts einnehmest welches Gott dem Abraham geschenkt hat. Von dem Gott deines Vaters, der dir helfen wird, von dem Allmächtigen, der dich segnen wird mit Segen des Himmels von oben, mit Segen der Tiefe, die unten liegt, mit Segen an Brüsten und Mutterleibe — Die Segen deines Vaters übertreffen die Segen meiner Voreltern, bis an die Grenze ewiger Hügel! sie sollen auf das Haupt Josephs kommen, auf die Scheitel des Gekrönten unter seinen Brüdern. Er wird dich lieben, segnen und vermehren, er wird auf dem Erdreiche, das dir eingegeben, er deinen Eltern zugeschworen,

אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ:

מנהג פולין.

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ

die Früchte deines Leibes und dein Getreide, deinen Most und dein Oel, wie auch deine Rindzucht und Heerden kleines Vieh segnen. Du wirst die gesegnetste unter allen Nationen sein; es wird unter dir kein Unfruchtbarer oder Unfruchtbare sein, auch nicht unter deinem Viehe. Alle Krankheiten wird der Ewige von dir abwenden, und die bösen Seuchen von Egypten, die euch bekannt sind, dir nicht auflegen; sondern auf deine Feinde kommen lassen.

Der Engel, der mich von allem Uebel erlöst hat, segne diese Knaben: durch sie werde mein Namen und der Namen meiner Väter Abraham und Isaak gesegnet; und sie sollen sich stark vermehren im Lande. Der Ewige, euer Gott, hat euch vermehrt, so daß ihr jetzt den Sternen im Himmel in Menge gleich seid. Ich wünsche, daß der Ewige, der Gott eurer Väter, eurer noch tausendmal so viel werden lasse, und euch segne wie er euernthalten verheißen hat.

Gesegnet wirst du sein in der Stadt; und gesegnet auf dem Felde. Gesegnet wirst du sein, wenn du ankömmst; und gesegnet, wenn du ausgehest. Gesegnet dein Korb und dein Backtrog. Gesegnet die Frucht deines Leibes und die Frucht deines Viehes; die Zucht deiner Rinder und der Zuwachs deines kleinen Viehes. Auf des Ewigen Befehl wird der Segen kommen in deine Vorrathskammern und in alles Gewerbe, das du vornimmst; so daß du in dem Lande, das der Ewige, dein Gott, dir gibt, lauter Segen haben wirst. Der Ewige wird dir sein wohlthätiges Behältniß, den Himmel, aufthun, deinem Lande zur rechten Zeit Regen geben, und alles Werk deiner Hände segnen; so daß du vielen Völkern wirst vorschießen können, und nichts zu borgen nöthig haben.

בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבוֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

מנהג פולין.

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי גָאַל יְיָ יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי־הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ

So wird der Ewige, dein Gott, dich segnen, wie er dir verheißen hat; du wirst vielen Völkern leihen, aber nichts lehnen. Du wirst über viele Völker herrschen, und über dich werden sie nicht herrschen. Wohl dir, Israel, wer ist dir gleich? Volk, dem der Ewige Beistand leistet, er ist deiner Hülfe Schild, ist deiner erhabenen Siege Schwert; deine Feinde schmeicheln dir, du trittst einher auf ihren Höhen.

Ich habe verwehet wie Regenwolken deine Missethat, wie Gewölk deine Fehler; kehre zu mir zurück, ich habe dich befreiet. Jauchzet, ihr Himmel! denn der Ewige hat vollführt; tönet laut, ihr Tiefen der Erde; ihr Berge! strömt aus in Gesang; du Wald und jeder Baum darin! denn der Ewige hat Jakob befreiet, zeigt sich herrlich in Israel. Unser Erlöser, Ewiger Zebaoth ist sein Namen, der Heilige in Israel.

Israel ist geholfen durch den Ewigen auf ewig; nicht beschämt noch zu Schanden sollt ihr werden auf immer und ewig. Ihr genießt eurer Speise, werdet gesättigt und danket dafür dem Ewigen, eurem Gott, der euch solche Wunder zeigt, und nimmermehr wird mein Volk beschämt werden. Ihr werdet es einsehen, daß ich in Israel bin, daß ich der Ewige, euer Herr, bin, sonst keiner; und mein Volk wird nimmermehr beschämt werden. Wahrlich, in Freuden sollt ihr ausgehen, und in Glückseligkeit geleitet werden; Berge und Hügel sollen euch Freudengesang entgegen tönen, und alle Bäume des Landes in die Hände klatschen. Siehe, der Herr ist mein Beistand, ich gehe sicher, fürchte nichts; mein Sieg, mein Saitenspiel ist J a h, er, der Ewige, ist mir Errettung. Frohes Muthes werdet ihr Wasser schöpfen aus dem Quell des Heils. Alsdann werdet ihr sagen: danket dem Herrn!

הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

מנהג פולין.

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ: וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעוֹת חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ: וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל וַיְיָ עִמּוֹ: פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה חַי יְיָ אִם יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מֵת: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: וְלֹא

Verkündet seinen Namen! macht den Völkern seine Thaten bekannt, thut kund, daß sein Name erhaben sei. Rührt dem Ewigen Saitenspiel; denn er hat große Dinge gethan, das ist in der ganzen Welt bekannt. Jauchze, singe laut; du Einwohnerin Zions, der Heilige Israels zeige sich groß in dir. Alsdann wird es heißen: Siehe, das ist unser Gott, auf ihn harrten wir, er half uns aus; das ist der Ewige, auf den wir traueten; laßt uns fröhlich sein und seines Heils uns freuen.

Auf, Haus Jakobs! laßt uns in das Licht Gottes gehen! Alsdann wird dein lang unverfälschter Glaube, die Stütze deines Heils, deine Weisheit und Erkenntniß sein; denn die Ehrfurcht vor Gott ist ihr Behältniß. David war in allen seinen Unternehmungen glücklich, der Ewige war mit ihm. Er erlöste mein Leben, sicherte es, daß Niemand an mich konnte, so oft sie es darauf angelegt haben. Das Volk sprach zum Saul: wie, Jonathan, der Israeln solchen großen Beistand geleistet, sollte sterben? Das war unedel! so wahr Gott lebt! kein Haar seines Hauptes soll zur Erde fallen; denn er hat heute für Gott gefochten. Das Volk befreite Jonathan vom Tode. Die Befreiten des Ewigen werden zurück nach Zion gehen in Freudengesang, unaufhörliche Wonne kommt über ihr Haupt, Friede und Vergnügen werden sie überall finden, weg ist Kummer und Drangsal. Mein Klaggesang hast du mir zum Tanz verwandelt, hast den Sack von mir gelöst und mich mit Freude umgürtet. Der Ewige, dein Gott, wollte dem Bileam kein Gehör geben und verwandelte dessen Fluch in Segen;

אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמוֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיַּהֲפוֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְּךָ
אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: אָז תִּשְׂמַח
בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם
לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר
יְיָ וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים
לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן־יִשַׁי שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעוֹזְרֶיךָ
כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד:
וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר
לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

מנהג פולין.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עַנְוְתָנוּתוֹ. דָּבָר זֶה
כָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים. וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים:
כָּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי

denn der Ewige, dein Gott, liebt dich. Alsdann freut die Jungfer sich in Reigen, Jüngling und Greis allzumal; ich verwandle ihre Trauer zur Fröhlichkeit, tröste sie und erfreue sie nach ihrem Kummer.

Der Schöpfer ist aller Mundes Gruß. Friede! Friede! dem Entfernten und dem Nahen. Der Ewige spricht: ich habe ihn ausgeholfen. Amasaj, der erste Hauptmann, ward begeistert: dir, David, und mit dir, Sohns Isai, sei Friede! Friede mit dir und Friede mit denen, die dir beistehen; denn dein Gott hat dir geholfen. David nahm sie auf und setzte sie an die Spitze seines Lagers. Spricht: so ergehe es Zeitlebens, Friede mit dir, mit deinem Hause, und mit allen den Deinigen Friede. Der Herr gibt seinem Volke Sieg; der Herr beglückt sein Volk mit seligem Frieden.

Rabbi Jochanan sagte: Allenthalben, wo du Gottes Größe und Erhabenheit findest, da findest du auch seine Herablassung. Dieses findet man erstlich in den Büchern Moses, dann wiederholt in den Propheten, und zum drittenmal in den Hagiographen. In den Büchern Moses heißt es: Der Ewige, euer Gott, ist der Gott aller Götter, und der Herr aller Herren; der große, mächtige und furchtbare Gott, der nicht nach Ansehen der Personen richtet und keine Bestechung annimmt. Darauf folgt gleich: Er verschafft dem Waisen und der Wittwe Recht; liebt den Fremdling, ihm Speise und Kleider zu geben. In dem Propheten wird es folgender Weise wiederholt: So spricht der Hohe und Erhabene; der Heilige, der in Ewigkeit thront: Ich throne im hohen Heiligthum; aber auch bei denen, die unterdrückt und gebeugten Geistes sind; um den Geist des Gebeugten und das Herz des Unterdrückten zu beleben. Und wiederum steht es zum drittenmal in den Hagiographen folgender Gestalt: Macht ihm

הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים
וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: וּכְתִיב בַּתְרֵהּ עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה
וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים דִּכְתִיב
כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ
אֶשְׁכּוֹן וְאֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים
וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים: מְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים דִּכְתִיב שִׁירוּ
לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ
לְפָנָיו: וּכְתִיב בַּתְרֵהּ אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים
בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם
אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: כִּי נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל
חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן יְיָ שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן
צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Bahn, der durch die Aetherwüste fährt; sein Name ist Ewiger! frohlocket vor ihm! gleich darauf folgt: Ein Vater der Waisen; ein Richter der Wittwen; Gott in seiner heiligen Wohnung. Ewiger! unser Gott! sei mit uns wie du mit unsern Eltern warst, verlasse uns nicht, und verstoße uns nicht. Ihr alle, die ihr dem Ewigen anhängt, ihr lebet alle heutiges Tages. Der Ewige hat Zion getröstet, hat alle ihre Träume getröstet, ihre Wüste umgeschaffen zum Eden, und ihre Einöde zum Garten Gottes; Wonne und Freude weilt in ihr, Danklied und Lobgesang. Dem Ewigen gefällt es, seiner Vollkommenheit willen, das Gesetz groß zu machen und zu verherrlichen.

(Psalm 128.) Stufengesang. Wohl dem, der den Ewigen fürchtet, der in seinen Wegen wandelt! Nähre dich von deiner Arbeit! wohl dir, du hast es gut! Dein Weib, ein traubenreicher Stock an deines Hauses Seite; wie Oelbaumssprossen deine Kinder, um deinen Tisch herum. Seht, so wird der Mann gesegnet, der den Ewigen verehrt! Der Ewige segne dich von Zion aus, daß du Jerusalem im Glücksstand sehest all dein Lebenlang und sehest Kinder deiner Kinder! — Heil über Israel!

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

סדר הבדלה.

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר: כֵּן תִּהְיֶה לָּנוּ. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין

Sabbathsausgang.

Lied von R. Isaak Hakkatan.

Der den Unterschied gemacht
Zwischen heilig und gemein,
Mög' uns unsre Schuld verzeih'n,
Viele Schätze uns bescheren,
Kinder uns wie Sand vermehren
Und wie Sterne in der Nacht!

Bergeshoch ist deine Huld,
Geh' vorbei an meiner Schuld,
Wie der Tag vorüberzieht,
Wie das Gestern schnell entflieht,
Wie die kurze Frist der Wacht
In der Nacht!

Nicht der Opfer Zeit ist mehr —
Ach, wo kommt mir Ruhe her?
Bin von vielem Seufzen matt,
Ach, und meine Lagerstatt
Netzen Thränen jede Nacht!

Nur mein Beten blieb mir noch —
Oeffne mir die Pforte doch
Die erhab'ne! denn, o schau',
Feucht ist mir das Haupt vom Thau,
Meiner Locken Pracht
Von dem kühlen Naß der Nacht!

Allfurchtbare hohe Macht,
Laß mein Beten Dich erflehen,
Laß Erlösung mir erstehen,
Wenn herauf der Abend steigt.

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. חַטֹּאתֵינוּ יִמְחֹל. זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יַרְבֶּה כַּחוֹל. וְכַכּוֹכָבִים בַּלָּיְלָה: יוֹם פָּנָה כְּצֵל תֹּמֶר. אֶקְרָא לָאֵל עָלַי גֹּמֵר. אָמַר שׁוֹמֵר. אָתָא בֹקֶר וְגַם־לָיְלָה: צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר. עַל חֲטָאַי עָבוֹר תַּעֲבוֹר. כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר. וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: חָלְפָה עוֹנַת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לָיְלָה: קוֹלִי בַל יֻנְטָל. פְּתַח לִי שַׁעַר הַמְנֻטָּל. שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל. קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה: הֵעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם. אֲשַׁוֵּעַ תְּנָה פִדְיוֹם. בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לָיְלָה: קְרָאתִיךָ יָהּ הוֹשִׁיעֵנִי. אֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי. מִדַּלָּה תְבַצְּעֵנִי. מִיּוֹם עַד לָיְלָה: טַהֵר טִנּוּף מַעֲשַׂי. פֶּן יֹאמְרוּ מַכְעִיסַי. אַיֵּה אֱלוֹהַּ עֹשָׂי. נֹתֵן זְמִירוֹת בַּלָּיְלָה: נַחְנוּ בְיָדְךָ כַּחֹמֶר. סְלַח נָא עַל קַל וָחֹמֶר: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר. וְלַיְלָה לְלָיְלָה:

Wieder flog ein Tag dahin,
Wie der Palme Schatten flieh'n! —
Zu des Schicksals hoher Macht
Ruf' ich: Ach, der Wächter spricht:
„Es erscheint des Tages Licht!"
— Da erscheint die Nacht —
Wenn der Tag sich abwärts neigt —
In der Dunkelheit der Nacht!
Dich nur ruf' an ich, o Gott!
O so mögest Du mich erhören,
Mich den Pfad des Lebens lehren,
Mich erretten von der Noth
So im Tag als in der Nacht!

Wasche meiner Thaten Flecken,
Daß nicht sprechen, die mich necken,
Wo wär' Gott, der mich gemacht!
Dem Gesang tönt in der Nacht?!

Du, o Herr, in dessen Macht
Wir uns gleich Thon befinden,
Mögst vergeben unsre Sünden,
Mögen sie denn noch so klein
Oder noch so schwer auch sein.
Deine Huld verkünden mag
Jeder Tag dem andern Tag
Jede Nacht der andern Nacht.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

בר"ח וששת ימים אחרונים של פסח מדלגין זה.

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־

Gebenedeit seist Du, Gott, unser Herr, Weltherrscher, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen hat, das Hallel zu lesen!

(Psalm 113). Hallelujah! Lobt, ihr Diener des Herrn, lobt den Namen des Herrn! Gepriesen sei der Name des Herrn von nun an und in Ewigkeit, vom Aufgang bis zum Niedergang der Sonne gelobt der Name des Herrn! Der Herr ist über alle Völker erhaben, über die Himmel sein Ruhm erhaben. Wer ist wie unser Gott, der Herr? — thront so hoch, schaut so tief, im Himmel — auf Erden? Er richtet den Geringen auf vom Staube, erhöht den Armen vom Koth, neben Fürsten ihn zu setzen, neben Fürsten seines Volkes; belebt das Haus der Kinderlosen, läßt sie frohe Mutter werden! Hallelujah!

(Psalm 114). Als Israel auszog aus Egypten, Jakobs Haus vom Barbarenvolke, da ward sein Heiligthum die Tochter Juda, die Tochter Israel sein Reich. Das Weltmeer sah und floh, der Jordan wich zurück, Berge hüpften wie Widder, Hügel wie Lämmer. Was ist dir, Weltmeer, daß du fliehst? dir, Jordan, daß du weichest? Berge, daß ihr hüpft wie Widder, Hügel, wie Lämmer? Vor dem Herrn erbebe, Erde, vor dem Gotte Jakobs, der Fels in Wasser wandelt, Kieselstein in Quellen!

(Psalm 115). Nicht uns, Herr, nicht uns, Deinem Namen selbst gib Ehre, um Deiner Güte und Wahrheit willen! Was sollen Heiden sprechen: Wo ist denn nun ihr Gott? Ist doch unser Gott im Himmel, schaffet, was er will, Jener Götzen, goldnen,

אַמִּתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף־לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְהוָֹה בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בר"ח ובשש ימים אחרונים של פסח מדלגין זה.

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר

silbern, sind der Menschenhände Arbeit, haben Mäuler, reden nicht, haben Augen, sehen nicht, haben Ohren, hören nicht, riechen nicht mit ihrer Nase, ihre Hände greifen nicht, ihre Füße gehen nicht, sie reden nicht durch ihre Kehle. Die solche machen sind wie sie, die auf sie hoffen, alle so. Vertrau' dem Ewigen, Israel, er ist ihr Helfer und Schild; vertrau' dem Ewigen, Aarons Haus, er ist ihr Helfer und Schild; vertraut dem Ewigen, Gottverehrer, er ist ihr Helfer und Schild.

Der Ewige denkt unser, segnet Israels Haus, segnet Aarons Haus, segnet Gottverehrer, klein wie groß! Der Ewige mehre euch, euch und eure Kinder! Ihr seid des Herrn Gesegnete, der Himmel schuf und Erde. Der Himmel ist des Ewigen Himmel, die Erde gab er Menschenkindern. Todte preisen nicht den Herrn, noch die hinab zur Hölle fahren; wir aber preisen ihn, den Herrn, von nun an und in Ewigkeit! Hallelujah.

Lieb ist's mir, daß der Ewige mein Schrei'n erhört, mein Flehen. Er hat sein Ohr mir zugeneigt, nun ruf' ich an, so lang' ich lebe. Umpfangen mich des Todes Stricke, ergreifet mich die Angst der Hölle, drücken mich Jammer und Noth — so rufe ich des Ewigen Namen:

פְּתָאִים יְיָ דַלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת | בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ח׳ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ח׳ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ח׳ יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ח׳ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו

„Ach Herr, errette meine Seele!“ Barmherzig ist der Herr und allgerecht, mitleidsvoll ist unser Gott. Einfaltselige beschützt der Herr; elend war ich, doch er half mir aus. Seele, kehre nun in deine Ruhe ein, der Ewige will wohl dir thun! Du befreist vom Tode meine Seele, mein Aug' von Thränen, meinen Fuß vom Gleiten, so wandl' ich vor dem Ewigen noch im Lande der Lebendigen. Ich glaube, darum rede ich, laut ruft mein Mund es aus — Ach, ich sprach in meinem Zagen: vergänglich Wesen ist der Mensch!

Wie soll ich nun dem Herrn erwiedern alle Wohlthat, die er mir erzeigt? — Den Kelch des Heils will ich ergreifen, verkünden laut im Namen des Herrn. Meine Gelübde bezahle ich dem Herrn, erzähle nun all' seinem Volke! Vor dem Ewigen werthgehalten ist seiner Frommen Tod! Ach Ewiger, ich dein Knecht, Sohn deiner Magd, dem du die Fesseln löstest, Dankopfer bring' ich dir, verkünde laut im Namen des Herrn. Meine Gelübde bezahl' ich dem Herrn, erzähle nun all' seinem Volke, in den Höfen, am Tempel des Herrn, in deiner Mitte, o Jerusalem! Hallelujah.

Lobt den Herrn, ihr Völker alle! rühmt ihn, alle Nationen! seine Güte waltet über uns, seine Treue in Ewigkeit! Hallelujah.

Danket dem Herrn, denn er ist freundlich, ewig währet seine Güte!
So singe Israel: ewig währet seine Güte!
So singe Aarons Haus: ewig währet seine Güte!
So singen, die den Herrn verehren: ewig währet seine Güte!

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחַבְיָה: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

In Angst rief ich die Gottheit an; der Gottheit Antwort schuf mir Raum. Der Herr ist mein, ich fürchte Nichts; was kann der Mensch mir thun? Der Herr ist mein und steht mir bei, ich werde Lust an Feinden schauen. Besser ist's, dem Herrn vertrauen, als auf Menschen sich verlassen; besser ist's, dem Herrn vertrauen, als auf Fürsten sich verlassen. Laß alle Heiden mich umgeben; beim Ewigen, ich zerhaue sie! hier umgeben, dort umgeben; beim Ewigen, ich zerhaue sie! wie Bienen umschwärmen, wie Dornenflamm' umlodern; beim Ewigen, ich zerhaue sie! Wenn Alles zustürmt, mich zu stürzen, der Ewige steht mir bei. Er ist mein Sieg, mein Saitenspiel, er ward mir zum Triumph! Freudenruf, Siegeslied schallt in den Hütten der Tugendverehrer: „Die Rechte des Herrn erkämpft den Sieg — Die Rechte des Herrn, erhaben — Die Rechte des Herrn erkämpft den Sieg!" Nein, noch sterb' ich nicht! ich lebe, erzähle die Thaten der Gottheit; züchtigen will mich nur die Gottheit, überläßt mich nicht dem Tode. Thut mir auf die Pforten der Tugend, ich gehe hinein und danke dem Herrn! Hier ist zum Ewigen die Pforte! Rechtschaffene gehen da hinein. Ich danke, daß du mich gezüchtigt und wieder Hülfe mir erzeigst. „Der Stein, den die Bauenden verwarfen, er ist zum Eckstein worden! Dieses ist vom Herrn geschehen, wunderbar in unsern Augen! Diesen Tag gab uns der Herr, laßt uns ihn feiern mit Wonnegesang."

Ach Ewiger, o, steh' uns bei!
Ach Ewiger, o, steh' uns bei!
Ach Ewiger, laß wohlgelingen!
Ach Ewiger, laß wohlgelingen!

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבוֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

תפלת מוסף לר״ח בחול.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

Willkommen im Namen des Ewigen! Wir aus des Ewigen Tempel grüßen: Willkommen! Gott, der Ewige, läßt uns sein Antlitz leuchten! führt her das Opfer mit Myrthen gebunden, hierher, bis an die Hörner des Altars! Mein Gott bist du, dir will ich danken! Mein Gott, dich will ich erheben. Danket dem Herrn, denn er ist freundlich, ewig währet seine Güte.

Es lobpreisen dich, Gott, unser Herr, deine Werke alle, und deine Frommen, die Gerechten, die deinen Willen thun, sowie dein sämmtliches Volk, das Haus Israel, danken wonnevoll, und benedeiend, rühmend, preisend, erhebend, ehrfürchtend und heiligend huldigen sie deinem Namen, o König! — Ja, lieblich ist's, dir zu danken, und gebührlich, deinen Namen zu besingen, denn von Ewigkeit bis in Ewigkeit bist du allschützend! — Gelobt seist du, Gott, hochgepriesener König.

Herr, öffne meine Lippen, und Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist du Ewiger, Schild Abrahams.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתַתָּ. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם. בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן וּשְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם. זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ. וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא: מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין. וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ. הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ. אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם. וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

(Der dem Winde zu wehen und dem Regen zu fallen gebeut.)

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige!

Die ersten Tage der Monate hast du deinem Volke anberaumt als eine Versöhnungszeit für ihre sämmtlichen Nachkommen. Indem sie dir wohlgefällige Opfer darbrachten und Sündenböcke zu ihrer Versöhnung, wurde ihrer gedacht und ihre Seele aus des Feindes Hand gerettet. Einen neuen Altar wirst du einst in Zion errichten, worauf wir die Ganzopfer für jeden ersten Tag des Monats werden aufsteigen lassen, die Ziegenböcke wohlgefällig zubereiten und mit dem Dienste des heiligen Tempels uns Alle freuen und durch die Lieder deines Knechtes David, die dann in deiner Stadt gehört und an deinem Altar abgesungen werden, wirst du ihnen ewige Liebe wieder herbeiführen und der Väter Bund den Söhnen gedenken. O führe uns wieder nach deiner Stadt Zion mit Wonne und nach Jerusalem, dem

וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא. וְלִסְלִיחַת עָוֹן (בשנת העבור וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע) כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל הָאֻמּוֹת. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Wohnorte deines Heiligthums, mit ewiger Freude! Dort wollen wir dir unsre pflichtgemäßen Opfer zubereiten, die alltägigen nach Ordnung und die Musaphim nach Gebühr; das Musaph dieses ersten Tags des Monats wollen wir mit Vergnügen zubereiten und dir darbringen nach deinem wohlgefälligen Gebote, so wie du es in deiner Thora durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit hast niederschreiben lassen, und welches so lautet:

„An den ersten Tagen der Monate bringt ihr zum Ganzopfer dem Ewigen zu Ehren zwei junge Stiere, einen Widder, sieben jährige Lämmer ohne Fehler. Dazu ihr Mehlopfer und Trankopfer, nach der Vorschrift: drei Zehntel zu jedem Stiere, zwei Zehntel zu jedem Schafe; Wein zum Trankopfer, einen Bock zur Versöhnung und die zwei täglichen Opfer nach Gebühr."

„Unser und unsrer Väter Gott, erneuere uns diesen Monat zum Wohl und zum Segen, zur Freude und Fröhlichkeit, zum Heil und zum Trost, zur Nahrung und Verpflegung, zur Glückseligkeit und Eintracht, zur Verzeihung der Fehler und Vergebung der Sünden (und zur Versöhnung der Missethaten!). Denn dein Volk Israel hast du aus allen Völkern erwählt und ihm die Gesetze der Monatsanfänge bestimmt. Gelobt seist du, Gott, Heiliger Israels und der Monatsanfänge.

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet; führe den Dienst wieder ein in den Chor deines Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte dir der Dienst deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי

Möchten unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst wieder thronen läßt in Zion!

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken dir und lobpreisen dich für unsere Seelen, die du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohlthaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt und hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

Befiehl über uns und über dein ganzes Volk Israel Frieden, Glück, Segen, Holdseligkeit, Gnade und Erbarmen. Segne uns sämmtlich, o Vater, mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Vollkommenheit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Dir gefalle es dein Volk Israel jede Zeit und

בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

Stunde mit deinem Frieden zu segnen! Gelobt seist du, Ewiger, der sein Volk Israel segnet mit Frieden.

Mein Gott, bewahre vor Bösem meine Zunge und meine Lippen vor betrüglich Reden! Laß meine Seele gegen meine Lästerer gelassen und gegen Jeden geduldig sein wie Staub der Erde! Oeffne mein Herz deiner Lehre, daß sich meine Seele nach Erfüllung deiner Gebote bestrebe! Vernichte der Boshaften Entwürfe wider mich und vereitle ihr Vorhaben! Thue es deines Namens willen, deiner Rechten willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen! Auf daß errettet werden deine Lieben; laß mir deine Rechte beistehn und erhöre mich. Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden! Amen.

Es sei dein Wille, o Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, den heiligen Tempel bald, in unsern Tagen, wieder zu erbauen, daß jeder seinen Antheil an deinem Gesetze habe.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

Herr, öffne meine Lippen, und
Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist du Ewiger, Schild Abrahams.

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

(Der dem Winde zu wehen und dem Regen zu fallen gebeut.)

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige!

Du hast uns aus allen Völkern erkoren, liebtest uns und zeigtest an uns dein Wohlgefallen, erhobst uns über alle Nationen, heiligtest uns durch deine Gebote, nähertest uns — als unser König — deinem Dienste und nanntest uns nach deinem großen und heiligen Namen.

למוצאי שבת.

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בהם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שבתות למנוחה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם השבת הזה ואת יום

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצר' ולש"ת
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה וְזְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

באהבה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Ewiger! unser Herr! du hast uns deine vortreffliche Gesetze offenbart; uns Gebräuche angewiesen, nach deinem Wohlgefallen zu handeln; vollkommen sind die Gesetze, wahr die Lehre, hold die Gebräuche und Handlungen die du, Ewiger! unser Herr! uns gegeben uns anbefohlen hast; auch hast du uns heilige Tage und Opferfeste angeordnet zur fröhlichen Zeit; uns die Heiligung des Sabbath, die Verehrung der Festtage und die Feier derselben empfohlen; zwischen heilig und nichtheilig, zwischen Licht und Dunkel, zwischen Israel und den Völkern, zwischen dem siebenten Tage und den sechs Werktagen hast du Ewiger! unser Herr! einen Unterschied gemacht; die Heiligung des Sabbaths von der Heiligung der Festtage abgesondert, den siebenten Tag mehr denn die sechs Werktage geheiligt, dein Volk Israel abgesondert, und durch deine Herrlichkeit geheiligt.

Und aus Liebe hast du, Ewiger! unser Gott! uns geschenkt (Sabbathe zur Ruhe) bestimmte Feste zur Freude und Feiertage zur Wonnezeit; wie diesen Sabbath und

Mazzoth-Fest, den Zeitpunkt unserer Befreiung.

Schabuoth-Fest, den Zeitpunkt unserer Thoraerhaltung.

Succoth- und Schemini-Azeret-Fest, den Zeitpunkt unserer Freude als Heiligkeitsverkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Egypten.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם·

לפסח | לשבוע' | לסוכו' | לשמיני עצר' לשמח' תורה

חַג הַמַּצּוֹת | חַג הַשָּׁבֻעוֹת | חַג הַסֻּכּוֹת | הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:

לשבת: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן שבת ומוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת ו יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Unser Gott! und Gott unsrer Vorfahren! unser Andenken und unsre Berufung, das Andenken unsrer Ureltern, das Andenken deines Gesalbten Davids, und seines Sohns, deiner Diener, das Andenken deiner heiligen Stadt Jerusalem, und das Andenken deines ganzen Volkes Israel; werde zurückerinnert und vorgestellt, es komme, gelange, steige vor deinem Antlitze auf, werde angeschauet, mit Wohlgefallen angenommen, und in Erfüllung gebracht zum Leben und Frieden, zur Gnade und Barmherzigkeit, zur guten und glückseligen Befreiung, an diesem

Tage des Mazzoth= | Schabuoth= | Succoth= | Schemini=Azereth=Feste. Gedenke unser, Gott, unser Herr, zum Wohl, erinnere dich unser zum Segen und hilf uns zur Glückseligkeit! Begünstige und begnadige uns durch Verheißung von Heil und Erbarmen, erbarme dich unser und hilf uns! — Auf dich allein sind unsere Augen gerichtet, denn du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König!

Laß uns, o Gott, unser Herr, den Segen deiner Feiertage zur Glückseligkeit und Eintracht, zur Freude und Fröhlichkeit empfangen, wie du genehmigt und uns zu segnen zugesagt hast! (Am Sabbath: Unser und unserer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unserm Sabbath!) Heilige uns durch deine Gebote und gib uns Antheil an deiner Lehre, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen, reinige unser Herz, daß es dir aufrichtig diene, und laß uns, Gott, unser Herr, (Am Sabbath: in Liebe und Vergnüglichkeit,) in Frieden und Fröhlichkeit (den Sabbath und) deine heilige Feier genießen, daß sich in dir ergötze Israel, das deinen Namen heiligt. Gelobt seist du, Gott, Heiliger (des Sabbaths,) Israels und der Zeiten!

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet! führe den Dienst wieder ein in den Chor deines Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte dir der Dienst deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

Möchten unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst wieder thronen läßt in Zion!

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken dir und lobpreisen dich für unsere Seelen, die du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohlthaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt und hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

בשחרית

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בערבי' ובמנחה

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

Befiehl über uns und über dein ganzes Volk Israel Frieden, Glück, Segen, Holdseligkeit, Gnade und Erbarmen. Segne uns sämmtlich, o Vater, mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Vollkommenheit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Dir gefalle es dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinen Frieden zu segnen! Gelobt seist du, Ewiger, der sein Volk Israel segnet mit Frieden.

O, möchtest du deinem Volk Israel allgemeinen Frieden geben für ewige Zeit! denn du, o König, bist Herr alles Friedens! Möchte es dir gefallen, dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen!

Mein Gott, bewahre vor Bösem meine Zunge und meine Lippen vor betrüglich Reden! Laß meine Seele gegen meine Lästerer gelassen und gegen Jeden geduldig sein wie Staub der Erde! Oeffne mein Herz deiner Lehre, daß sich meine Seele nach Erfüllung deiner Gebote bestrebe! Vernichte der Boshaften Entwürfe wider mich und vereitle ihr Vorhaben! Thue es deines Namens willen, deiner Rechten willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen! Auf daß errettet werden deine Lieben; laß mir deine Rechte beistehn und erhöre mich. Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden! Amen.

Es sei dein Wille, o Ewiger, unser und unsrer Väter Gott! den heiligen Tempel bald, in unsern Tagen, wieder zu erbauen, daß Jeder seinen Antheil an deinem Gesetze nehme.

בשלש רגלים בשעת הוצאת ס"ת יאמר זה.

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: ג"פ

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי לִי עַבְדְּךָ פ׳ב׳פ אֲמָתֶךָ וּבְנִי (ואת אשתי ובני ובנותי) לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג"פ

Herr des Weltalls, erfülle meine Herzenswünsche zum Guten, willfahre mir und gewähre meine Bitte, mir, deiner Magd*, verleihe Fähigkeit mir, meinem Manne, meinen Söhnen und Töchtern, deinen Willen mit aufrichtigem Herzen zu thun, und befreie mich von lasterhaften Begierden. Laß deine Lehren unser Antheil sein; mache uns zur Aufnahme deiner heiligen Gegenwart empfänglich; bestrahle uns mit dem Geiste der Weisheit und Einsicht; daß an uns erfüllt werde jene Verheißung: „Und es wird auf ihm ruhen der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist des Raths und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht Gottes." So sei es auch dein Wille, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, uns Fähigkeit zu verleihen, dir wohlgefällige Handlungen auszuüben, und den Weg der Tugend zu wandeln! Heilige uns durch deine Gebote, damit uns jenes glückselige lange Leben, das Leben der künftigen Welt, zu Theil werde. Bewahre uns vor Uebelthaten und vor Unglücksfällen, die unsern Erdboden zuweilen treffen. Wer Gott vertraut, den umgibt Gnade um und um.

Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Amen.

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: ג"פ

רִבּוֹן הָעוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ וּמְחוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ מֵחַטָּאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ: וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְתֶן לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג"פ

Herr des Weltalls, erfülle unsere Herzenswünsche zum Guten, willfahre uns und gewähre unsere Bitte; vergib unsere und unserer Hausgenossen Missethaten, aus Gnade und Barmherzigkeit; reinige uns von unsern Sünden, von unsern Missethaten und Verbrechen; sei unser eingedenk zum Guten, und besuche uns mit Heil und Trost; schenke uns ein glückliches und langes Leben, Frieden, Nahrung und Unterhalt; gib uns Brod zur Kost, Gewand zur Kleidung, Reichthum, Ehre und langes Leben, deine Lehren zu erlernen und deren Gebote erfüllen zu können, auch Verstand und Einsicht, ihre tiefen Geheimnisse ergründen und erforschen zu können; sende Genesung für alle unsere Schmerzen, segne all' unser Thun; beschließe Glück, Heil und Trost über uns und verscheuche jedes Mißgeschick. Neige das Herz des Regenten, seiner Räthe und Beamten zu unserm Besten! Amen.

Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Amen.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

Herr, öffne meine Lippen, und
Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist du Ewiger, Schild Abrahams.

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

(Der dem Winde zu wehen und dem Regen zu fallen gebeut.)

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige!

Du hast uns aus allen Völkern erkoren, uns geliebt, hattest Wohlgefallen an uns, erhobst uns über alle Nationen, heiligtest uns durch deine Gebote, nähertest uns — als unser König — deinem Dienste und nanntest uns nach deinem großen und heiligen Namen.

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שבתות למנוחה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם השבת הזה ואת יום

לשמיני עצר׳ ולש״ת	לסוכות	לשבועות	לפסח
הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ	חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ

באהבה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים

Und aus Liebe hast du, Ewiger! unser Gott! uns geschenkt (Sabbathe zur Ruhe) bestimmte Feste zur Freude und Feiertage zur Wonnezeit; wie diesen Sabbath und

Mazzoth-Fest, den Zeitpunkt unserer Befreiung.

Schabuoth-Fest, den Zeitpunkt unserer Thoraerhaltung.

Succoth- und Schemini-Azeret-Fest, den Zeitpunkt unserer Freude als Heiligkeitsverkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Egypten.

Aber unserer Sünden halben sind wir aus unserm Lande vertrieben und weit entfernt von unserm eigenen Boden; nun können wir nicht mehr hinaufwallen, vor dir zu erscheinen, hingestreckt dich anzubeten und unsere Pflicht zu erfüllen in jenem von dir erkorenen Tempel, in jenem großen und heiligen Hause, das deinen Namen geführt — wegen der Gewalt, die an deinem Heiligthume verübt worden. O möcht' es dir gefällig sein, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, erbarmungsvoller König, mit deiner Allbarmherzigkeit zurückzukehren, dich unserer und deines heiligen Tempels zu erbarmen, ihn bald wieder zu erbauen und zu erhöhen dessen Herrlichkeit! O Vater und König, laß uns kund werden die Herrlichkeit deiner Regierung! erscheine und erhebe dich vor den Augen aller Lebendigen! führe unsere Zerstreuten aus den Völkern herbei und sammle unsere Verbannten aus allen Winkeln der Erde! bringe uns dann nach deiner Stadt Zion mit Wonne und nach Jerusalem, der Wohnung deines Heiligthums, mit ewiger Freude! Dort wollen wir dir unsere pflichtgemäßen

כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם השבת הזה ואת מוסף יום

לפסח לשבוע׳ לסוכ׳ לשמיני עצרת ולשמחת תורה

חַג הַמַּצּוֹת | חַג הַשָּׁבֻעוֹת | חַג הַסֻּכּוֹת | הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

ביום א׳ וב׳ של פסח.

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַייָ: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

ביום א׳ חה״מ ואילך.

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַייָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

Opfer zubereiten, die alltäglichen nach Ordnung und die Musaphim nach Gebühr; das Musaph (dieses Sabbaths und) dieses

Mazzoth= | Schabuoth= | Succoth= | Schmini=Azereth=Festes wollen wir mit Vergnügen zubereiten und dir darbringen nach deinem wohlgefälligen Gebote, so wie du es in deiner Thora durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit hast niederschreiben lassen, und welches so lautet:

(Am Sabbath.) „Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntel feines Mehls, mit Oel eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer, nebst dessen Weinopfer."

Am ersten und zweiten Tag Pesach:

Am vierzehnten Tage des ersten Monats wird das Pesach dargebracht, dem Ewigen zu ehren. Am fünfzehnten Tage dieses Monats ist Fest und wird sieben Tage ungesäuert Brod gegessen. Am ersten Tage ist heilige Verkündigung und da sollt ihr keine Kunstarbeit verrichten.

Vom dritten Tag Pesach an und weiter:

Und sollt dem Ewigen zu Ehren zum Ganzopfer dem Feuer zu verzehren darbringen: zwei junge Stiere, einen Widder, sieben jährige Lämmer, die auch alle ohne Fehler sein müssen.

Dazu ihr Mehl= und Trankopfer, nach der Vorschrift: drei Zehntel zu jedem Stiere, zwei Zehntel zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Schafe; Wein zum Trankopfer, einen Bock zur Versöhnung und die zwei täglichen Opfer nach Gebühr.

לשבת
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

לשבועות וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְיָ בְּשָׁבֻעוֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה: ומנחתם וכו׳

ביום א׳ וב׳ של סוכות.

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג לַיְיָ שִׁבְעַת יָמִים:

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ: ומנחתם וכו׳

Am Sabbath:

Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntel feinen Mehls, mit Oel eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer, nebst Weinopfer.

(Am Schabuoth:)

Am Tage der Erstlinge, wenn ihr dem Ewigen zu Ehren ein neues Mehlopfer darbringt, nämlich wenn eure Wochen zu Ende sind, soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr dürft keine Kunstarbeit verrichten.

Dabei habt ihr dem Ewigen zu Ehren als Ganzopfer zum angenehmen Geruch zwei Stiere, einen Widder und sieben jährige Lämmer darzubringen.

(Am ersten und zweiten Tag Succoth:)

Am fünfzehnten Tage des siebenten Monats sollt ihr heilige Verkündigung halten und keine Kunstarbeit verrichten; sieben Tage sollt ihr dem Ewigen zu Ehren ein Fest feiern.

Und sollt (am Ersten) dem Ewigen zu Ehren ein Ganzopfer zum angenehmen Geruch dem Feuer übergeben, nämlich: dreizehn junge Stiere, zwei Widder, vierzehn jährige Lämmer, die ohne Fehler sein müssen.

Dazu ihr Mehl- und Trankopfer, nach der Vorschrift: drei Zehntel zu jedem Stiere, zwei Zehntel zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Schafe; Wein zum Trankopfer, einen Bock zur Versöhnung und die zwei täglichen Opfer nach Gebühr.

ביום א' דחה"מ

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם. ומנחתם

ביום ב' דחה"מ

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם. ומנח'

ביום ג' דחה"מ

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה. אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם. ומנח'

ביום ד' דחה"מ

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה. אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם. ומנח'

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה. אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם. ומנח'

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם. ומנח'

לשמיני עצרת ולשמחת תורה.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. ומנחתם וכו'

בשבת ישמחו.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל

Vom dritten Tag Succoth an und weiter:

Am zweiten Tage zwölf junge Stiere, zwei Widder, vierzehn jährige Lämmer ohne Fehler.

Am dritten Tage eilf Stiere, zwei Widder, vierzehn jährige Lämmer ohne Fehler.

Am vierten Tage zehn Stiere, zwei Widder, vierzehn jährige Lämmer ohne Fehler.

Am fünften Tage neun Stiere, zwei Widder, vierzehn jährige Lämmer ohne Fehler.

Am sechsten Tage acht Stiere, zwei Widder, vierzehn jährige Lämmer ohne Fehler.

Am siebenten Tage sieben Stiere, zwei Widder, vierzehn jährige Lämmer ohne Fehler.

Am Schmini-Azereth und Simchath-Thora:

Am achten Tage sollt ihr das Schlußfest feiern und keine Arbeit verrichten. Zum Opfer gebt ihr dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruch dem Feuer zu verzehren: Einen Stier, Einen Widder, sieben jährige Lämmer ohne Fehler.

Unser und unsrer Väter Gott, erbarmungsvoller König, erbarme dich unser! laß dich, o Gütiger und Wohlthätiger, von uns erflehen, kehre zurück zu uns mit deiner grenzenlosen Barmherzigkeit, um der Erzväter willen, die nach deinem Willen gehandelt haben! Erbaue deinen Tempel wieder wie vormals und gründe dein Heiligthum auf seiner Stätte, laß uns dessen Bau anschauen und erfreue uns mit sei-

אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:

לשבת: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן שבת ו מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת ו יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

ner Vollführung, führe die Priester wieder zu ihrem Dienste, die Leviten zu ihren Gesängen und Psalmen und Israel nach seiner Heimath zurück! Daselbst wollen wir hinauf wallen, vor dir erscheinen und hingestreckt dich anbeten an unserem dreimaligen Feste, nach Vorschrift deiner Thora: „Dreimal im Jahre soll alles Männliche bei dir vor dem Ewigen, deinem Gott, erscheinen an dem Orte, den er erwählen wird, am Feste des ungesäuerten Brodes, am Wochenfeste und am Laubhüttenfeste. Man soll aber nicht leer vor dem Ewigen erscheinen; Jeder nach seiner Gabe, je nach dem Segen, den der Ewige, dein Gott, dir geschenkt."

Laß uns, o Gott, unser Herr, den Segen deiner Feiertage zur Glückseligkeit und Eintracht, zur Freude und Fröhlichkeit empfangen, wie du genehmigt und uns zu segnen zugesagt hast! (Am Sabbath: Unser und unserer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unserm Sabbath!) Heilige uns durch deine Gebote und gib uns Antheil an deiner Lehre, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen, reinige unser Herz, daß es dir aufrichtig diene, und laß uns, Gott, unser Herr, (Am Sabbath: in Liebe und Vergnüglichkeit,) in Frieden und Fröhlichkeit (den Sabbath und) deine heilige Feier genießen, daß sich in dir ergötze Israel, das deinen Namen heiligt. Gelobt seist du, Gott, Heiliger (des Sabbaths,) Israels und der Zeiten!

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet; führe den Dienst wieder ein in den Chor deines Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte dir der Dienst deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי

Möchten unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst wieder thronen läßt in Zion!

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken dir und lobpreisen dich für unsere Seelen, die du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohlthaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt und hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

Befiehl über uns und über dein ganzes Volk Israel Frieden, Glück, Segen, Holdseligkeit, Gnade und Erbarmen. Segne uns sämmtlich, o Vater, mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Vollkommenheit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Dir gefalle es dein Volk Israel jede Zeit und

בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

Stunde mit deinem Frieden zu segnen! Gelobt seist du, Ewiger, der sein Volk Israel segnet mit Frieden.

Mein Gott, bewahre vor Bösem meine Zunge und meine Lippen vor betrüglich Reden! Laß meine Seele gegen meine Lästerer gelassen und gegen Jeden geduldig sein wie Staub der Erde! Oeffne mein Herz deiner Lehre, daß sich meine Seele nach Erfüllung deiner Gebote bestrebe! Vernichte der Boshaften Entwürfe wider mich und vereitle ihr Vorhaben! Thue es deines Namens willen, deiner Rechten willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen! Auf daß errettet werden deine Lieben; laß mir deine Rechte beistehn und erhöre mich. Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden! Amen.

Es sei dein Wille, o Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, den heiligen Tempel bald, in unsern Tagen, wieder zu erbauen, daß jeder seinen Antheil an deinem Gesetze nehme.

סדר נשיאת כפים.

וְתֶעֱרַב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הח"ן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד: מודים וכו' מסיים

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: הח"ן מקרא

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: כשהכהני' מנגנין וישמרך אומר' זה.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלָי: אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִּי וּבָהֶם. כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק: וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם. כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ. וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ. וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ. וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

Nehme unser Flehen wohlgefällig auf, wie ehedem die Ganz- und Brandopfer. O Allerbarmer, in Deiner großen Barmherzigkeit stelle Deine Wohnung in Zion, den Opferdienst in Jerusalem wieder her. Laß unsere Augen es sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst, und in Ehrfurcht werden wir dort Dir wieder dienen, wie in den Tagen der Vorzeit, wie in den frühern Jahren. Gelobt seist Du Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen.

Unser Gott und Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, welcher in der durch Deinen Diener Moses geschriebenen Lehre enthalten ist, und welcher gesprochen wurde durch Aharon und seine Söhne, die Priester, Dein heiliges Volk, wie es heißt:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Weltregent, der Du uns mit der Heiligkeit Aharons geheiligt und uns befohlen hast, Dein Volk Israel liebevoll zu segnen!

Er segne dich — Es segne dich von Zion aus der Ewige, der Himmel schuf und Erde!

Der Ewige — Ewiger, unser Gott, wie mächtig ist Dein Name auf der ganzen Erde!

Und behüte dich! — Behüte mich, Gott! denn Dir habe ich mich anvertraut!

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְיָ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע

יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי. הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

Er lasse leuchten — Gott sei uns gnädig, geb' uns seinen Segen und lasse uns sein Antlitz leuchten! Selah.

Der Ewige — Der Ewige ist unveränderlich, allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig und groß an Huld und Treue.

Sein Antlitz — O wende Dich zu mir, sei mir gnädig, denn einsam und bedrängt bin ich.

Dir — Zu Dir, Ewiger, erheb' ich meine Seele!

Und sei dir gnädig! — Wie Knechte schauen auf die Hand ihres Herrn, wie eine Magd auf die Hand ihrer Gebieterin, so schauen unsere Augen hin zu dem Ewigen, unserem Gotte, bis er uns gnädig ist.

Er erhebe — Er empfange Segen vom Ewigen, gerechten Lohn vom Gotte seines Heils!

Der Ewige — Ewiger, sei uns gnädig! wir harren Dein; mit jedem Morgen leiste uns neuen Beistand, Hülfe uns, in Zeiten der Noth!

Sein Antlitz — Verbirg nicht Dein Antlitz vor mir, am Tage meiner Angst neige mir Dein Ohr, am Tage, da ich Dich rufe, eile, erhöre mich!

Dir — Zu Dir erheb' ich meine Augen, der Du im Himmel thronest!

Und gebe — Sie sollen meinen Namen über die Kinder Israels aussprechen, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger, ist die Größe, die Allgewalt, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden! Dir, Ewiger, ist das Reich; nur Du bist über Alles das Oberhaupt!

Frieden! — Friede! Friede dem Fernen und dem Nahen, spricht der Ewige; ich habe ihm ausgeholfen!

סדר נשיאת כפים

בשערי ציון כתוב שלא יאמר אלא שלום הרבון רק יאמר זה.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך וגודל רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים

(ויהרהר השמות האלה במחשבתו ולא יוציאם מפיו)

אנקתם פסתם פספסים דיונסים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדשויך שתהיה קרוב אלי בקראי לך ותשמע תפלתי ואנקתי תמיד: כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם, ותתן לי מזונותי ופרנסתי ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה: כשם שנתת פסת להם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם: ותתנני לאהבה ולהן ולהסד בעיניך ובעיני כל רואי. ויהיו דברי נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו כתנת פסים להן ולהסד ולרחמים בעיניך ובעינו כל רואיו: ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות ותצליחנו בדרכי ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך: ותצילני משגואות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי) בטוב ובנעימים ברוב עוז ושלום: אמן סלה:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם: יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי ההיכל ואמרין:

רבון העולמים עשינו מה שגזרת עלינו אף עתה עשה עמנו כאשר בטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: שים שלום וכו'.

תפלת לראש השנה׃

לערבית שחרית מוסף ומנחה׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃ אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

Gebet einer Hausfrau,

beim Anzünden der Lichter am Vorabende des Sabbaths und der Festtage.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת (ביום טוב) שֶׁל יוֹם טוֹב׃

Herr des Lichtes und der Wahrheit! der du uns durch deine Gebote geheiligt und uns befohlen hast, deine Sabbathtage zu heiligen und zu ehren — mit Freude und willigem Gemüthe erfülle ich die Verordnung unserer Weisen, die Sabbathweihe mit dem Anzünden der Lichter zu beginnen und beherzige die hohe Bedeutung dieses Gesetzes. — Dem Lichte wenden sich alle Geschöpfe zu, denn Licht ist Allen unentbehrlich. So sollen auch wir unser ganzes Herz und Gemüth dir, Ewiger, zuwenden, der du das höchste Licht, die höchste Güte bist. — Dem Lichte ist deine heilige Lehre verglichen. Sie erleuchtete des Geistes Finsterniß, in welche die Völker versunken waren; sie erleuchtet noch heute das Herz, labt die Seele und erhebt sie zu dir. — So leite denn auch mich, daß ich im Lichte deiner Lehre wandele und durch fromme Handlungen deiner Liebe immer werther werde! Gieb, Herr! daß auch meine Kinder durch dein heiliges Gesetz erleuchtet werden und zunehmen an Tugend und Frömmigkeit. Laß uns mit dem Eintreten des Sabbaths Ruhe und Friede finden, und laß jedes Unglück entfernt bleiben von mir und meinem Hause und von Allen, die dich in Wahrheit anrufen. Amen.

Herr, öffne meine Lippen, und
Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

(Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben! schreibe uns ein in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Herr des Lebens!

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist du Ewiger, Schild Abrahams.

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

(Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben gedenkt?)

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah!

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ: וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

So verbreite denn, o Gott, unser Herr, deinen Schrecken über alle deine Werke und deine Furcht über Alles, was du erschaffen, daß dich ehrfürchten alle Werke, hingestreckt dich anbeten alle Geschöpfe, daß sie alle in Einen Bund zusammentreten, um gemeinschaftlich deinen Willen mit aufrichtigem Herzen zu erfüllen, wie wir es erkennen, o Gott, unser Herr, daß dein die Herrschaft ist, Sieg in deiner Hand, Stärke in deiner Rechten, und daß dein Name furchtbar ist jedem Wesen, das du erschaffen.

So schaffe denn, o Ewiger, deinem Volke Ehre, deinen Verehrern Ruhm, Aussicht denen, die dich suchen, Muth zu reden Denen, die deiner harren, Freude deinem Lande und deiner Stadt Fröhlichkeit! laß emporwachsen das Glückshorn deines Knechtes David und hell leuchten die Lampen des Sohnes Isai's, deines Gesalbten, bald, in unsern Tagen!

Dann werden die Frommen es sehen und sich freuen, die Redlichen frohlocken, die Heiligen in Freudengeschrei ausbrechen, das Laster wird verstummen und der Frevel gänzlich wie Rauch hinschwinden; denn du wirst des Frevlers Gewalt von der Erde entfernen.

Du, o Ewiger, wirst allein regieren über alle deine Werke auf dem Berg Zion, dem Throne deiner Heiligkeit, sowie es geschrieben steht in deiner heiligen Schrift: „der Herr regiert ewiglich, dein Gott durch alle Zeiten, Zion! Hallelujah!"

Heilig bist du, furchtbar ist dein Name, und außer dir ist kein Gott! So lautet auch jener Spruch: „Groß wird Gott Zebaoth sein im Gerichte, der heilige Gott geheiligt durch Gerechtigkeit!" Gelobt seist du, Gott der König, der Heilige!

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

למוצאי שבת.

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בהם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם השבת הזה ואת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם זכרון תְּרוּעָה באהבה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Du hast uns aus allen Völkern erkoren, liebtest uns, und zeigtest an uns dein Wohlgefallen, erhobst uns über alle Nationen, heiligtest uns durch deine Gebote, näthertest uns — als unser König — deinem Dienste und nanntest uns nach deinem großen und heiligen Namen.

(Bei'm Ausgange des Sabbaths wird Folgendes eingeschaltet :)

Ewiger ! unser Herr ! du hast uns deine vortreffliche Gesetze offenbart ; uns Gebräuche angewiesen, nach deinem Wohlgefallen zu handeln ; vollkommen sind die Gesetze, wahr die Lehre, hold die Gebräuche und Handlungen die du, Ewiger, unser Herr ! uns gegeben, und anbefohlen hast ; auch hast du uns heilige Tage und Opferfeste angeordnet zur fröhlichen Zeit ; uns die Heiligung des Sabbath, die Verehrung der Festtage und die Feier derselben empfohlen ; zwischen heilig und nichtheilig, zwischen Licht und Dunkel, zwischen Israel und den Völkern, zwischen dem siebenten Tage und den sechs Werktagen hast du Ewiger ! unser Herr ! einen Unterschied gemacht ; die Heiligung des Sabbaths von der Heiligung der Festtage abgesondert, den siebenten Tag mehr denn die sechs Werktage geheiligt, dein Volk Israel abgesondert, und durch deine Herrlichkeit geheiligt.

Und liebevoll hast du, o Gott, unser Herr, uns diesen, (Sabbath und diesen) Tag des Andenkens angeordnet, einen Tag des Therua-Blasens (am Sabbath) einen Tag zur Erwähnung des Therua-Blasens und der Heiligkeitsverkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Egypten.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ

תפלת מוסף

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם השבת הזה ויום הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

Unser Gott und Gott unserer Väter, möchte doch aufsteigen, ankommen und vor dich gelangen, gefällig und angenehm aufgenommen werden unser Andenken und Gedächtniß, das Andenken unserer Väter,

---

Aber unserer Sünden halben sind wir aus unserm Lande vertrieben und weit entfernt von unserm eigenen Boden; nun können wir nicht mehr hinaufwallen, vor dir zu erscheinen, hingestreckt dich anzubeten und unsre Pflicht zu erfüllen in jenem von dir erkorenen Tempel, in jenem großen und heiligen Hause, das deinen Namen geführt — wegen der Gewalt, die an deinem Heiligthume verübt worden. O möcht' es dir gefällig sein, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, erbarmungsvoller König, mit deiner Allbarmherzigkeit zurückzukehren, dich unserer und deines heiligen Tempels zu erbarmen, ihn bald wieder zu erbauen und zu erhöhen dessen Herrlichkeit! O Vater und König, laß uns kund werden die Herrlichkeit deiner Regierung! erscheine und erhebe dich vor den Augen aller Lebendigen! führe unsere Zerstreuten aus den Völkern herbei und sammle unsere Verbannten aus allen Winkeln der Erde! bringe uns dann nach deiner Stadt Zion mit Wonne und nach Jerusalem, der Wohnung deines Heiligthums, mit ewiger Freude! Dort wollen wir dir unsere pflichtgemäßen Opfer zubereiten, die alltäglichen nach Ordnung und die Musaphim nach Gebühr; das Musaph (dieses Sabbaths und) dieses Tages des Andenkens wollen wir mit Vergnügen zubereiten und dir darbringen nach deinem wohlgefälligen Gebote, so wie du es in deiner Thora durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit hast niederschreiben lassen, und welches so lautet:

וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ
וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה

תפלת מוסף

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

das Andenken vom Messias, Sohn Davids, das Andenken Jerusalems der Stadt deiner Heiligkeit, und das Andenken deines sämmtlichen

---

Am Sabbath:

Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntel feinen Mehls, mit Oel eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer, nebst Weinopfer.

„Am ersten Tage des siebenten Monats sollt ihr heilige Verkündigung halten und keine Arbeit verrichten, dieses soll euch ein Tag des Lärmblasens sein. Ihr habt dem Ewigen zu Ehren als ein Ganzopfer zum angenehmen Geruch darzubringen: einen jungen Stier, einen Widder, sieben jährige Lämmer ohne Leibesfehler. Dazu ihr Mehlopfer und Trankopfer nach der Vorschrift: drei Zehntel zu jedem Stiere, zwei Zehntel zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Schafe; Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Versöhnung und die zwei täglichen Opfer nach der Vorschrift — außer dem neumondlichen Ganzopfer und dessen Mehlopfer und außer dem täglichen Ganzopfer und dessen Mehlopfer, nebst den zu beiden gehörigen Trankopfern, nach Vorschrift, wird dies zum angenehmen Geruch dem Ewigen zu Ehren dem Feuer zu verzehren gegeben."

Sie werden sich deines Reiches freuen, die den Sabbath halten und ihn der Seligkeit weihen. Ein Volk daß den Siebenten heiligt, genießt den Wonnegenuß deiner Güte. Der Siebente gefiel dir wohl, du hast ihn geheiligt und nanntest ihn den anmuthigsten der Tage, zum Andenken der Thaten bei'm Anbeginn der Welt.

לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

תפלת מוסף

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ״א אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהֹוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן׃ לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן׃ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ׃ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת

Volkes, des Hauses Israel! Es werde dir vorgestellt und in Erinnerung gebracht zur Befreiung, zum Wohl, zur Gewogenheit, Gnade und Barmherzigkeit, zum Leben und zum Frieden, an diesem

---

Dem Herrn des Weltalls haben wir zu danken, des Anbeginnes Schöpfer Preis zu geben, daß er uns nicht geschaffen der Länder Völkern gleich, daß er uns nicht gemacht so wie der Erde Stämme, nicht unsern Antheil ihnen gleich gemacht, nicht unser Loos dem ihrer Mehrzahl ähnlich. Wir knieen, fallen nieder, beten an vor ihm, dem König aller Könige, dem Allerheiligsten, Gebenedeiten, der ausgespannt die Himmel, der festgestellt die Erde, der herrlich thronet in den Himmeln oben, deß mächt'ger Sitz in den höchsten Höhen.

Er ist unser Gott sonst Nichts!

Wahr ist unser König, nichts ist außer ihm! so heißt's in seiner Thora: so wisse heut und nimm es dir zu Herzen, daß Gott der Herr ist im Himmel oben und auf Erden unten, sonst nichts!

Wir hoffen, Ew'ger, unser Gott, zu dir, daß wir bald schauen deine Herrlichkeit, so du den Aberglauben und den Unsinn entfernest und vernichtest von der Erde und aller Welt verbesserst durch die Herrschaft des Göttlichen, auf daß des Fleisches Söhne all' deinen Namen rufen, daß zu dir sich wenden alle Bösen dieser Erde! erkennen, wissen möge alle Welt, daß dir sich beugt jedes Knie, dir jede Zunge schwört!

בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ

תפלת מוסף

שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל
יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן
מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי
קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְנֶאֱמַר יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ

Tage des Andenkens. Gedenke unser, Gott, zum Wohl, erinnere dich unser zum Segen und hilf uns zur Glückseligkeit! Begünstige und

---

sie alle mögen knieen, niederfallen vor dir, dem Ew'gen, unsern Gott, Preis geben deines Namens Herrlichkeit und deines Reiches Herrschaft anerkennen, daß du alsbald sie ewiglich regierest. Dein ist das Reich und immerdar wirst du in Herrlichkeit regieren! so heißt's in deiner Thora: der Ewige wird herrschen immerdar!

Ferner heißt es: „Man schaut kein Unglück für Jakob, man sieht kein Elend für Israel; der Ewige, sein Gott, ist mit ihm, hält königliche Residenz bei ihm." Und an einer andern Stelle: „Da ward er König über Jeschurun, als die Häupter des Volkes versammelt, einmüthig waren die Stämme Israels." Und in den Liedern deines Heiligen (Davids) steht geschrieben: „Denn des Ewigen ist das Reich, er herrscht über die Völker." Ferner: „Der Herr ist König, herrlich geschmückt, der Herr hat sein Gewand, die Majestät, angelegt und fest umgürtet — so steht sie da, die Welt, und wanket nie." An einer andern Stelle heißt es: „Erhebt, ihr Thore, das Haupt, erweitere die ewigen Pforten! laßt ihn einziehen den König des Ruhms! — Wer ist der König des Ruhms? Der Herr ist mächtig und siegreich, der Herr ist siegreich im Streit. Erhebt, ihr Thore, das Haupt, erweitert die ewigen Pforten! laßt ihn einziehen, den König des Ruhms, — Wer ist der König des Ruhms? Gott, des Weltalls Herr, der ist der König des Ruhms! Selah!" Durch deine Diener, die Propheten ist niedergeschrieben, wie folgt: „So spricht der Ewige, Israels König und Erlöser, der Ewige Zebaoth: Ich bin der Erste, ich der Letzte, und außer mir kein Gott!" Ferner heißt es: „Erretter werden hinaufsteigen auf Zion's Berg, um Esau's Gebirge zu richten; dann wird das Reich dem Ewigen werden." Ferner: „Der Ewige

וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

תפלת מוסף

אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלֻמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

begnadige uns durch Verheißung von Heil und Erbarmen, erbarme dich unser und hilf uns! — Auf dich allein sind unsere Augen

wird König werden über die ganze Erde, dann wird der Ewige einig und sein Name einig sein." Und in deiner Lehre steht geschrieben: „Höre Israel, der Ewige, unser Gott, in ein ewiges einiges Wesen!"

Unser Gott und Gott unserer Väter, o laß deine Majestät regieren über die ganze Welt, erhebe deine Herrlichkeit über die ganze Erde und erscheine im Glanze deines glorreichen Siegs allen Bewohnern der Welt — deines Landes — damit jedes Geschöpf erkenne, daß du es geschaffen, und jedes gebildete Wesen einsehe, daß du es gebildet hast! Dann wird Alles, was Lebenshauch besitzt, ausrufen: Der Ewige, Israels Gott, ist König, seine Herrlichkeit über Alles! (Am Sabbath; Unser und unsrer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unserm Ruhetage!) Heilige uns durch deine Gebote und gib uns Antheil an deiner Lehre, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen. (Am Sabbath: Laß uns, o Ewiger, unser Gott, den heiligen Sabbath in Liebe und Vergnüglichkeit genießen, daß sich an ihm ergötze Israel, das deinen Namen heiliget!) reinige unser Herz, daß es dir aufrichtig diene! Denn du, o Gott, bist die Wahrheit und deine Verheißung bleibt wahr und beständig in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Herr über die ganze Erde, der (den Sabbath,) Israel und den Tag des Andenkens heiligt!

Du gedenkst aller Werke der Welt und erinnerst dich aller Geschöpfe der Urzeit, dir sind alle Geheimnisse offenbar und die große Menge verborgener Dinge, die von Anbeginn waren, bekannt; denn vor dem Throne deiner Herrlichkeit findet kein Vergessen statt, und deinen Augen bleibt Nichts verborgen. Du gedenkst aller Thaten, und kein Ding entfällt deinem Gedächtniß; Alles ist bekannt und offenbar

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר

תפלת מוסף

אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחָד
מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּיט
עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד
כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין
תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדַעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ.
זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן כִּי חֹק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ
יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ
לַשּׂבַע. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי
לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא.
מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת
אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא
יִשְׁכָּחֶךָּ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֶּץ בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא
יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זֵכֶר כָּל
הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם:

gerichtet, denn du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König!

---

vor dir, Ewiger, unser Gott, der du schaust und durchsiehst bis zum Ende des spätesten Zeitalters. Vom Anbeginn schon hast du bekannt gemacht und vormals bereits geoffenbart, daß du eine bestimmte Zeit wirst kommen lassen, eine Zeit des Andenkens, in welcher jeder Geist und jedes Wesen heimgesucht werden wird und wo du dich der vielfältigen Thaten und der unendlichen Menge von Geschöpfen erinnern wirst; Heute ist der Tag des Andenkens jenes Ersten, mit welchem du deine Weltschöpfung begannst — bestimmt für Israel, als Gerichtstag des Gottes Jakobs; heute wird über die Länder das Urtheil gesprochen, wo Krieg und wo Friede, wo Hungersnoth und wo Ueberfluß sein soll; jedes einzelne Geschöpf wird vorgeladen und zum Leben oder zum Tode gedacht. Wer ist es, dessen heute nicht erwähnt würde? Das Andenken der ganzen Schöpfung sowohl als die Handlungen jedes einzelnen Wesens und seine Verwaltung, die Wirkung des kleinsten Schrittes, eines jeden Mannes, seine Gedanken und Entwürfe und die Triebe zu seinen Handlungen werden sämmtlich heute vorgenommen. Heil dem Manne, der deiner nicht vergessen! wohl dem Menschenkinde, das sich fest an dich hält! denn die dich suchen, werden nimmermehr fallen, und die auf dich vertrauen, werden nie beschämt werden. Das Andenken der ganzen Schöpfung kommt vor dich, und du untersuchst ihre Werke alle. Auch des Noah dachtest du mit Liebe und bewahrtest ihn durch die Verheißung des Heils und des Erbarmens, als du die Sündfluth verhängtest und alles Fleisch zu verderben wegen seiner schlechten Handlungen; da kam sein Andenken vor dich, o Ewiger, unser Gott, seinen Saamen viel werden zu lassen wie

גְּאוֹן עֻזְּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל
כִּי אַתָּה פְּעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר

תפלת מוסף

וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רוֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא

Unser Gott und Gott unsrer Väter, o laß deine Majestät regieren über die ganze Welt, erhebe deine Herrlichkeit über die ganze Erde und erscheine im Glanze deines glorreichen Sieges allen Bewohnern der

---

Staub der Erde und seine Nachkommenschaft wie Sand am Meere. So steht es in deiner Lehre geschrieben: „Endlich dachte Gott an Noah und an alles Thier und an alles Vieh, welches mit ihm in der Arche war, und Gott führte einen Wind über die Erde, wovon das Wasser sich legte." Ferner heißt es: „Gott erhörte ihr Jammern und gedachte seines Bundes mit Abraham, Isaak und Jakob." Und ferner: „Ich werde meines Bundes mit Jakob und meines Bundes mit Abraham gedenken und das Land bedenken." In den Liedern deines Heiligen (David) steht geschrieben, wie folgt: „Gedächtniß seiner Wunder stiftete der Gnädige, Barmherzige, der Herr!" Ferner: „Er gibt seinen Dienern Unterhalt, denkt ewiglich an seinen Bund." Ferner: „Er gedenkt seines Bundes mit ihnen und ändert seinen Rathschluß nach seiner großen Güte." Durch deinen Dienern, die Propheten, ist niedergeschrieben, wie folgt: „Gehe hin und rufe laut in die Ohren der Jerusalemiten und sage: so spricht der Herr, ich gedenke dir deiner jugendlichen Gefälligkeit, jenes zärtlichen Zutrauens, wie du mir in die Wüste folgtest, in's unfruchtbare Land." Ferner heißt es: „Ich gedenke meines Bundes mit dir in deiner Jugend, den ich mit dir stiftete zu einem ewigen Bunde." Und von einer andern Stelle: „Ist Ephraim mir ein theurer Sohn oder meiner Gespiele Knabe? denn so ich nur ein Wörtchen von ihm rede, so bleibt er mir eingedenk immerdar; darum ist mein Inneres rege für ihn. Erbarmen, ja, erbarmen will ich mich seiner — spricht der Ewige!"

כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו)

תפלת מוסף

זִרוּעָה: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי

Welt — deines Landes — damit jedes Geschöpf erkenne, daß du es geschaffen, und jedes gebildete Wesen einsehe, daß du es gebildet hast! Dann wird alles, was Lebenshauch besitzt, ausrufen: Der Ewige, Israels Gott, ist König, seine Herrschaft waltet über Alles! (Am Sabbath: Unser und unsrer Väter Gott, zeige Wohlgefallen

---

Unser Gott und Gott unsrer Väter, gedenke unsrer zum Guten und empfiehl uns dem allerhöchsten himmlischen Heil und Erbarmen! gedenke uns, Ewiger, unser Gott, den Bund, die Freundschaft und den Eid, so du unserm Urvater Abraham auf dem Berg Moriah zugeschworen! stelle dir die Opferhandlung vor, wie Vater Abraham seinen einzigen Sohn Isaak band, auf den Altar legte, und seine Vaterliebe unterdrückte, um dir mit ganzem Herzen zu willfahren, und laß auch dein Erbarmen deinen Unwillen über uns besiegen! Deine große Güte wende den entbrannten Zorn ab von deinem Volke, von deiner Stadt und deinem Erbe! Erfülle, Ewiger, unser Gott, die Verheißung, die uns deine Lehre durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit zusichert und die also lautet: „Ich werde des Freundschaftsbundes mit ihren Vorfahren gedenken, wie ich sie vor dem Angesichte der Völker aus Egypten geführt habe, um ihr Gott zu sein! ich, der Ewige.“—Denn du denkst von Ewigkeit her aller längst vergessenen Dinge, vor dem Throne deiner Heiligkeit findet kein Vergessen statt; du wirst auch der Opferhandlung Isaaks seinen Kin-

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּשׁוּעָתֶךָ. לשבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בה ישרא׳ מקדשי שמך

תפלת מוסף

הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: כִּי זוֹכֵר כָּל־הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַלֵּי טֹהַר גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלֶךָ וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ בְּקֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלוֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חָזָק מְאוֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר

an unserm Ruhetage!) Heilige uns durch deine Gebote und gib uns Antheil an deiner Lehre, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen, (Am Sabbath: laß uns, o Ewiger, unser Gott, den heiligen Sabbath in Liebe und Vergnüglichkeit genießen, daß sich an ihm

---

dern heute erbarmungsvoll gedenken! Gelobt seist du, Ewiger, Gedenker des Bundes!

Du erschienst in einer majestätischen Wolke deinem heiligen Volk, um mit ihm zu reden; vom Himmel herab ließest du es deine Stimme hören und zeigtest dich ihm in erleuchteten Nebeln. Das gesammte Weltall bebte und die ganze Schöpfung erzitterte, als du, unser König, über dem Berg Sinai erschienst, um dein Volk durch Lehre und Gebote zu unterrichten; Du ließest es deine majestätische Stimme und deine heiligen Reden aus Feuerflammen vernehmen, unter Donner und Blitz erschienst du ihm und offenbartest dich unter der Stimme des Schophars. So steht es in deiner Lehre geschrieben: „Es war am dritten Tage, als der Morgen anbrach, da war Donner und Blitz und eine dichte Wolke auf dem Berge, auch war ein sehr starker Schopharschall zu vernehmen; das Volk im Lager zitterte vor Schrecken.“ Ferner heißt es: „Der Schopharschall ward immer stärker, Moses hielt die Anrede und Gott antwortete ihm mit lauter Stimme.“ Ferner steht geschrieben: „Das ganze Volk vernahm die Donnerstimme, die Feuerflammen, den Schopharschall und den rauchenden Berg; als es das Volk wahrnahm, da erbebte es und blieb von ferne

וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת

תפלת מוסף

הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר, וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשּׁוֹפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם:

ergötze Israel, das deinen Namen heiligt!) reinige unser Herz, daß es dir aufrichtig diene! Denn du, o Gott, bist die Wahrheit und deine

---

stehen." Und in den Liedern deines Heiligen (David) steht geschrieben: „Gott fährt empor mit Trompetenschall, der Ewige unter der Stimme des Schophars." Ferner heißt es: „Laßt Trompeten- und Schopharschall vor'm Herrn, dem Könige ertönen!" Und an einer andern Stelle: „Blast am Neumond das Schophar, am Feiertage unseres Festes! es ist Gesetz in Israel, Verordnung von dem Gotte Jakobs." Und ferner heißt es: Hallelujah! Lobt Gott in seinem Heiligthum: lobt ihn in seiner Allmacht Veste! lobt ihn in seinen Wunderthaten! lobt ihn nach seiner großen Herrlichkeit! lobt ihn mit Klang vom Schophar! lobt ihn mit Harf' und Psalter! lobt ihn mit Pauk' und Reigen! lobt ihn mit Saitenspiel und Flöten! lobt ihn mit hellem Zymbelklange! lobt ihn mit schmetterndem Getöf' der Zymbeln! Was nur Odem hat, lobe den Herrn! Hallelujah! Durch deine Diener die Propheten, ist niedergeschrieben wie folgt: „Ihr Weltbewohner und Erdenbürger alle, ihr werdet die Fahne hoch aufgesteckt sehen und den Schall des Schophars hören!" Ferner heißt es: „An jenem Tage wird das große Schophar geblasen werden; dann werden sie herbeikommen, die im Lande Assur Verirrten und die im Lande Egypten Zerstreuten, und werden den Ewigen anbeten auf dem heiligen Berg in Jerusalem." Und an einer andern Stelle:

וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ השבת ו יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

תפלת מוסף

וַאֲדֹנָי יֱהֹוִה וַיְיָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהֹוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כְּמִצְוָה (נ״א כְּמִצְוָת) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה־לָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: רצה וכו.

Verheißung bleibt wahr und beständig in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Herr über die ganze Erde, der (den Sabbath,) Israel und den Tag des Andenkens heiligt!

„Der Ewige wird über sie erscheinen und seinen Pfeil und Blitz abschießen; Gott, der Herr, wird ins Schophar stoßen und daherfahren in südlichen Stürmen — Der Ewige, Zebaoth, wird sie schützen." So nimm dein Volk Israel in den Schutz deines Friedens!

Unser Gott und Gott unsrer Väter, blase das große Schophar unserer Befreiung, erhebe das Panier zur Vereinigung unsrer Vertriebenen, bringe unsre Verstoßenen aus allen Völkern herbei und sammle unsre Zerstreuten aus allen Theilen der Erde! führe uns dann im Triumphe nach deiner Stadt Zion und nach Jerusalem, der Residenz deines Heilgthums, in ewiger Freude! Dort wollen wir dir unsere pflichtgemäßen Opfer zubereiten, wie es uns deine Lehre durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit befiehlt, wo es also lautet: „An Freudentagen, Festen und Neumonden sollt ihr mit den Trompeten blasen bei euren Ganz- und Friedensopfern; so sollen sie euch zum Andenken sein vor eurem Gott. Ich, der Ewige, euer Gott!" — Denn du hörst die Stimme des Schophars und horchst der Therua; Niemand ist dir gleich. — Gelobt seist du, Ewiger, der du den Theruaschall deines Volkes Israel erbarmungsvoll vernimmst!

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet! führe den Dienst wieder ein in den Chor deines Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte dir der Dienst deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

Möchten unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst wieder thronen läßt in Zion!

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken dir und lobpreisen dich für unsere Seelen, die du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohlthaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt und hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

O schreibe zum glücklichen Leben ein alle deine Bundeskinder!

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הש"ץ נקול כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:
יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

בשחרית

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בערבי' ובמנחה

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

(בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:)

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

Befiehl über uns und über dein ganzes Volk Israel Frieden, Glück, Segen, Holdseligkeit, Gnade und Erbarmen. Segne uns sämmtlich, o Vater, mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Vollkommenheit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Dir gefalle es dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinen Frieden zu segnen! Gelobt seist du, Ewiger, der sein Volk Israel segnet mit Frieden.

O, möchtest du deinem Volk Israel allgemeinen Frieden geben für ewige Zeit! denn du, o König, bist Herr alles Friedens! Möchte es dir gefallen, dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen!

O möchten wir und dein ganzes Volk, das Haus Israel, im Buche des Lebens, des Segens, des Friedens und der ersprießlichen Nahrung gedacht und eingeschrieben werden zu Wohlleben und Frieden! Gelobt seist du, Gott, Stifter des Friedens!

Mein Gott, bewahre vor Bösem meine Zunge und meine Lippen vor betrüglich Reden! Laß meine Seele gegen meine Lästerer gelassen und gegen Jeden geduldig sein wie Staub der Erde! Oeffne mein Herz deiner Lehre, daß sich meine Seele nach Erfüllung deiner Ge-

נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלת יום כפור.

לערבית שחרית מוסף ומנחה ונעילה.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

bote bestrebe! Vernichte der Boshaften Entwürfe wider mich und vereitle ihr Vorhaben! Thue es deines Namens willen, deiner Rechten willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen! Auf daß errettet werden deine Lieben; laß mir deine Rechte beistehn und erhöre mich. Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden! Amen.

Es sei dein Wille, o Ewiger, unser und unsrer Väter Gott! den heiligen Tempel bald, in unsern Tagen, wieder zu erbauen, daß Jeder seinen Antheil an deinem Gesetze habe.

Herr, öffne meine Lippen, und Mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs, du, der große, mächtige und furchtbare Gott, das höchste Wesen, das mildthätig belohnt, der Eigenthümer des Weltalls, der der Frömmigkeit der Urväter gedenkt und liebreich einen Erlöser ihren spätesten Enkeln bringt, seines Namens halben!

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים: (בנעילה וחתמינו) לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ

(Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben! schreibe uns ein in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Herr des Lebens!

König und Helfer, Erretter und Beschützer! Gelobt seist du Ewiger, Schild Abrahams.

Mächtig bist du in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, mächtiger Retter!

Deine Gnade ernährt die Lebenden, deine unendliche Barmherzigkeit läßt die Todten wieder aufleben! Du bist der Wankenden Stütze, der Kranken Heil, und Befreier der Gefesselten! Du hältst treulich deine Zusage Jenen, die in der Erde schlummern! Wer gleicht dir, o du, der Allmacht Herr? Wer ist dir ähnlich, König des Todes und des Lebens und Spender des Heils?

(Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben gedenkt?)

Deiner Verheißung getreu, belebst du einst wieder die Todten! Gelobt seist du, Gott, der die Todten belebt!

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich! Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allmächtige, Heilige!

So verbreite denn, o Gott, unser Herr, deinen Schrecken über alle deine Werke und deine Furcht über Alles, was du erschaffen, daß dich ehrfürchten alle Werke, hingestreckt dich anbeten alle Geschöpfe, daß sie alle in Einen Bund zusammentreten, um gemeinschaftlich deinen Willen mit aufrichtigem Herzen zu erfüllen, wie wir es erkennen, o Gott, unser Herr, daß dein die Herrschaft ist, Sieg in deiner Hand, Stärke in deiner Rechten, und daß dein Name furchtbar ist jedem Wesen, das du erschaffen.

So schaffe denn, o Ewiger, deinem Volke Ehre, deinen Verehrern Ruhm, Aussicht denen, die dich suchen, Muth zu reden Denen, die deiner harren, Freude deinem Lande und deiner Stadt Fröhlich-

וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ: וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם השבת הזה לקדושה ולמנוחה ואת יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ באהבה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

keit! laß emporwachsen das Glückshorn deines Knechtes David und hell leuchten die Lampen des Sohnes Isai's, deines Gesalbten, bald, in unsern Tagen!

Dann werden die Frommen es sehen und sich freuen, die Redlichen frohlocken, die Heiligen in Freudengeschrei ausbrechen, das Laster wird verstummen und der Frevel gänzlich wie Rauch hinschwinden; denn du wirst des Frevlers Gewalt von der Erde entfernen.

Du, o Ewiger, wirst allein regieren über alle deine Werke auf dem Berg Zion, dem Throne deiner Heiligkeit, sowie es geschrieben steht in deiner heiligen Schrift: „der Herr regiert ewiglich, dein Gott durch alle Zeiten, Zion! Hallelujah!"

Heilig bist du, furchtbar ist dein Name, und außer dir ist kein Gott! So lautet auch jener Spruch: „Groß wird Gott Zebaoth sein im Gerichte, der heilige Gott geheiligt durch Gerechtigkeit!" Gelobt seist du, Gott der König, der Heilige!

Du hast uns aus allen Völkern erkoren, liebtest uns, und zeigtest an uns dein Wohlgefallen, erhobst uns über alle Nationen, heiligtest uns durch deine Gebote, nähertest uns — als unser König — deinem Dienste und nanntest uns nach deinem großen und heiligen Namen.

Und liebevoll hast du, o Gott, unser Herr, uns diesen, (Sabbath und diesen) Tag der Versöhnung zur Vergebung, Verzeihung und Versöhnung angeordnet, um an ihm alle unsere Sünden zu vergeben; einen Tag der Heiligkeitsverkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Egypten.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה
וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ
וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה
לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ

תפלת מוסף

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ
וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ
בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ
לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס
מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת

Unser Gott! und Gott unsrer Vorfahren! unser Andenken und unsre Berufung, das Andenken unsrer Ureltern, das Andenken deines Gesalbten Davids, und seines Sohns, deiner Diener, das Andenken deiner heiligen Stadt Jerusalem, und das Andenken deines ganzen Volkes Israel; werde zurückerinnert und vorgestellt, es komme, gelange, steige vor deinem Antlitze auf, werde angeschauet, mit Wohlgefallen angenommen, und in Erfüllung gebracht zum Leben und Frieden, zur Gnade und Barmherzigkeit, zur guten und glückseligen Befreiung, an diesem Versöhnungs-Tage. Gedenke unser, Gott, unser Herr, zum Wohl, erinnere dich unser zum Segen und hilf uns zur Glückseligkeit! Begünstige und begnadige uns durch Verheißung

---

Musaphgebet.

Aber unserer Sünden halben sind wir aus unserm Lande vertrieben und weit entfernt von unserm eigenen Boden; nun können wir nicht mehr hinaufwallen, vor dir zu erscheinen, hingestreckt dich anzubeten und unsere Pflicht zu erfüllen in jenem von dir erkorenen Tempel, in jenem großen und heiligen Hause, das deinen Namen geführt — wegen der Gewalt, die an deinem Heiligthume verübt worden. O möcht' es dir gefällig sein, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, erbarmungsvoller König, mit deiner Allbarmherzigkeit zurückzukehren, dich unserer und deines heiligen Tempels zu erbarmen, ihn bald wieder zu erbauen und zu erhöhen dessen Herrlichkeit! O Vater und König, laß uns kund werden die Herrlichkeit deiner Regierung! erscheine und erhebe dich vor den Augen aller Lebendigen! führe unsere Zerstreuten aus den Völkern herbei und sammle unsere Verbannten aus

וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם השבת הזה וביום הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ

תפלת מוסף

קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם השבת הזה ואת מוסף יום הַכִּפֻּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם

von Heil und Erbarmen, erbarme dich unser und hilf uns! — Auf dich allein sind unsere Augen gerichtet, denn du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König!

Unser Gott und Gott unsrer Väter, vergib unsre Sünden an diesem (Sabbath und) Versöhnungstage! tilge, laß verschwinden vor deinen Augen unsre Missethaten und Vergehungen, nach jener Verheißung: „Ich, ja ich tilge deine Missethaten, um meinetwillen, und deiner Vergehungen gedenke ich nicht." Ferner heißt es: „Ich lasse

---

Musaphgebet.

allen Winkeln der Erde! bringe uns dann nach deiner Stadt Zion mit Wonne und nach Jerusalem, der Wohnung deines Heiligthums, mit ewiger Freude! Dort wollen wir dir unsere pflichtgemäßen Opfer zubereiten, die alltäglichen nach Ordnung und die Musaphim nach Gebühr; das Musaph (dieses Sabbaths und) dieses Versöhnungstages wollen wir mit Vergnügen zubereiten und dir darbringen nach deinem wohlgefälligen Gebote, so wie du es in deiner Thora durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit hast niederschreiben lassen, und welches so lautet:

(Am Sabbath.) „Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Zehntel feines Mehls, mit Oel eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath, außer dem täglichen Ganzopfer, nebst dessen Weinopfer."

Am zehnten Tage dieses siebenten Monats sollt ihr heilige Verkündigung halten und eure Leiber kasteien, auch keinerlei Kunstverrichtung vornehmen, und dem Ewigen zu Ehren als Ganzopfer zum angenehmen Geruch darbringen: einen jungen Stier, einen Widder,

וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר

תפלת מוסף

כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. ס״א ושעיר לכפר מלבד חטאת הכפורים וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם השבת הזה וביום הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי

wie die Wolke dahinschwinden deine Missethaten und wie Dunst deine Vergehungen; kehre zurück zu mir, ich erlöse dich!" Ferner: „Denn an diesem Tage versöhnt man auch euch, um euch zu reinigen; von allen euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden." (Unser und unsrer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unserm Ruhetag,) heilige uns durch deine Gebote und gib uns Antheil an deiner Lehre, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen, (laß uns, o Ewiger, unser Gott, den heiligen Sabbath in Liebe und Vergnüglichkeit

---

Musaphgebet.

sieben jährige Lämmer, die euch alle ohne Fehler sein müssen. Dazu ihre Mehlopfer und Trankopfer, nach der Vorschrift: drei Zehntel zu jedem Stiere, zwei Zehntel zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Schafe; Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Versöhnung und die zwei täglichen Opfer, wie gewöhnlich."

Sie werden sich deines Reiches freuen, die den Sabbath halten und ihn der Seligkeit weihen. Ein Volk, das den Siebenten heiligt, genießt den Wonnegenuß deiner Güte. Der Siebente gefiel dir wohl, du hast ihn geheiligt und nanntest ihn den anmuthigsten der Tage, zum Andenken der Thaten beim Anbeginn der Welt.

Unser Gott und Gott unserer Väter, vergib unsere Sünden an diesem (Sabbath und) Versöhnungstage! tilge, laß verschwinden vor deinen Augen unsre Missethaten und Vergehungen, nach jener Verheißung: Ich, ja, ich tilge deine Missethaten, um meinetwillen, und deiner Vergehungen gedenke ich nicht. Ferner heißt es: Ich lasse wie

וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה).
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ השבת ויִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

תפלת מוסף

וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ
וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי
יְיָ תִּטְהָרוּ: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת.
כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר
וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ השבת ויִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

genießen, daß sich an ihm ergötze Israel, das deinen Namen heiligt,) und reinige unser Herz, daß es dir aufrichtig diene! du bist Israel vergebend, und verzeihend den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern; wir haben außer dir keinen König, verzeihend und vergebend wie du. Gelobt seist du, Ewiger, verzeihender König, der unsere Sünden und die seines Volkes, des Hauses Israel, vergibt und alljährlich unsre Verschuldungen tilgt — du, Herrscher über die ganze Erde, Heiliger, (des Sabbaths,) Israels und des Versöhnungstages!

Musaphgebet.

die Wolke dahinschwinden deine Missethaten und wie Dunst deine Vergehungen; kehre zurück zu mir, ich erlöse dich!" Ferner: „Denn an diesem Tage versöhnt man auch euch, um euch zu reinigen; von allen euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden." (Unser und unsrer Väter Gott, zeige Wohlgefallen an unserm Ruhetag,) heilige uns durch deine Gebote und gib uns Antheil an deiner Lehre, laß uns deine Güte vergnügen und dein Heil erfreuen, (laß uns o Ewiger, unser Gott, den heiligen Sabbath in Liebe und Vergnüglichkeit genießen, daß sich an ihm ergötze Israel, das deinen Namen heiligt,) und reinige unser Herz, daß es dir aufrichtig diene! du bist Israel vergebend, und versöhnend den Söhnen Jeschuruns in allen Geschlechtern; wir haben außer dir keinen König, verzeihend und vergebend wie du. Gelobt seist du, Ewiger, verzeihender König, der unsre Sünden und die seines Volkes, des Hauses Israel, vergibt und alljährlich unsre Verschuldungen tilgt — du, Herrscher über die ganze Erde, Heiliger (des Sabbaths,) Israel's und des Versöhnungstages!

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב (בנעילה וַחֲתוֹם) לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

Zeige Wohlgefallen, o Gott, unser Herr, an deinem Volke Israel und dessen Gebet! führe den Dienst wieder ein in den Chor deines Tempels! nimm Israels Opfer — seine Gebete — mit Liebe und Wohlgefallen an! O möchte dir der Dienst deines Volkes Israel immerdar wohlgefällig sein.

Möchten unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst! Gelobt seist du, Ewiger, der seine Majestät einst wieder thronen läßt in Zion!

Wir bekennen dir, daß du, der Ewige, unser und unsrer Väter Gott bist in Ewigkeit. Du bist der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heils für und für! Wir danken dir und lobpreisen dich für unsere Seelen, die du aufbewahrst, für deine Wunderdinge, die wir täglich vor uns haben, für deine Wunderthaten und für deine Wohlthaten zu allen Zeiten — des Abends, des Morgens und des Mittags. Allgütiger! nie hat sie aufgehört, deine Barmherzigkeit! nie endet deine Gnade, Allbarmherziger! Dir vertrauen wir ewiglich.

Für alles Dieses sei dein Name gelobt und hochgepriesen, du, unser König, immer und ewig.

O schreibe zum glücklichen Leben ein alle deine Bundeskinder!

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בשחרית

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בערבי' ובמנחה

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר הַחַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב (בנעילה וְנֵחָתֵם) לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"א אָנָּא)

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

Und alles was lebt, wird dir danken und aufrichtig preisen deinen Namen, Gott unseres Heils und unsrer Hülfe! Selah. Gelobt seist du, Gott! Allgütiger ist dein Name, und dir allein gebührt der Dank.

Befiehl über uns und über dein ganzes Volk Israel Frieden, Glück, Segen, Holdseligkeit, Gnade und Erbarmen. Segne uns sämmtlich, o Vater, mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Vollkommenheit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Dir gefalle es dein Volk Israel jede Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen! Gelobt seist du, Ewiger, der sein Volk Israel segnet mit Frieden.

O möchten wir und dein ganzes Volk, das Haus Israel, im Buche des Lebens, des Segens, des Friedens und der ersprießlichen Nahrung gedacht und eingeschrieben werden zu Wohlleben und Frieden! Gelobt seist du, Gott, Stifter des Friedens!

Unser Gott und Gott unsrer Väter, o laß doch vor dich kommen unser Gebet, entziehe dich unserm Flehen nicht! Wir sind nicht so unverschämt und verstockt, um dir, o Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, zu sagen, wir seien rechtschaffen und sündenfrei; nein — wir haben wirklich gesündigt!

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. הָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:

Wir haben Manches verschuldet. Wir waren treulos, haben den Nächsten beeinträchtigt, verleumdet, haben gemißhandelt und gefrevelt, wir waren muthwillig und haben Gewaltthaten ausgeübt, wir haben Unwahrheit erdichtet, schädliche Rathschläge gegeben, gelogen und gehöhnt, wir waren ungehorsam und haben geschmäht, wir waren ausgelassen und haben Sünden und Missethaten begangen, wir haben beleidigt, wir waren halsstarrig, haben Bosheit ausgeübt und uns schwer vergangen, wir haben Schandthaten begangen, haben Irrwege betreten und haben irregeleitet.

Wir sind von deinen Geboten und guten Verordnungen abgewichen, und es hat uns nicht gefrommt. Du Allgerechter in Allem, was uns betroffen, du hast treulich gehandelt, wir aber — wir haben gefrevelt!

Was sollen wir dir, Bewohner jener Höhen, sagen? was dir erzählen, Himmelsthroner? weißt du doch alle verborgene Dinge sowie die offenbaren! —

Du kennst ja alle Geheimnisse der Welt, die tiefsten Verborgenheiten aller Lebendigen! Du durchschaust alle Gemächer unsres Innern und prüfest Nieren und Herz, kein Ding ist dir geheim, und nichts bleibt deinem Blick verborgen!

O möchte es doch dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und Gott unsrer Väter, alle unsre Sünden zu vergeben, alle unsre Vergehungen zu verzeihen und uns alle unsre Missethaten zu erlassen!

Die Sünde, die wir begangen unwillkürlich oder willkürlich,
und die welche wir begangen durch Herzensstockung;

Die Sünde, die wir begangen aus Unwissenheit,
und die, welche wir begangen durch Worte die unsern Lippen entfahren;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד:

Die Sünde die wir begangen öffentlich oder heimlich,
und die, welche wir begangen durch Blutschande;
Die Sünde die wir begangen durch unanständige Reden,
und die, welche wir begangen durch vorsätzlichen Betrug!
Die Sünde, die wir begangen durch üble Gedanken,
und die, welche wir begangen durch Hintergehung des Nächsten;
Die Sünde, die wir begangen durch Scheinbuße,
und die, welche wir begangen durch Verletzung der Keuschheit;
Die Sünde, die wir begangen aus Frevel oder Versehen,
und die, welche wir begangen durch Geringschätzung der Eltern und Lehrer;
Die Sünde, die wir begangen durch Gewaltthätigkeit,
und die, welche wir begangen durch Entheiligung des göttlichen Namens;
Die Sünde, die wir begangen durch albernes Geschwätz,
und die, welche wir begangen durch Verunreinigung unserer Lippen;
Die Sünde, die wir begangen durch die Gewalt böser Leidenschaften,
und die, welche wir begangen wissend oder unwissend —

Alle diese Sünden, verzeihender Gott, vergib, verzeihe und entsündige uns! —

Die Sünde, die wir begangen durch Bestechung,
und die, welche wir begangen durch Lügen und Trügen;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מְחַל לָנוּ, כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:

Die Sünde, die wir begangen durch Verleumdung,
und die, welche wir begangen durch Spöttelei;

Die Sünde, die wir begangen im Handel und Wandel,
und die, welche wir begangen durch Essen und Trinken;

Die Sünde die wir begangen durch Zinsen und Wucher,
und die, welche wir begangen durch Frechheit;

Die Sünde, die wir begangen durch buhlerisches Auge,
und die, welche wir begangen durch Plauderei;

Die Sünde, die wir begangen durch stolzes Blicken,
und die, welche wir begangen mit frecher Stirne —

Alle diese Sünden, verzeihender Gott, vergib, verzeihe und entsündige uns!—

Die Sünde, die wir begangen aus Abwerfung des Joches,
und die, welche wir begangen durch Urtheilen:

Die Sünde, die wir begangen durch hämisches Betragen gegen unsern Nächsten,
und die, welche wir begangen aus Mißgunst;

Die Sünde, die wir begangen aus Leichtfertigkeit,
und die, welche wir begangen aus Hartnäckigkeit;

Die Sünde, die wir begangen aus Eilfertigkeit zum Bösen,
und die, welche wir begangen durch Klatscherei;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת־שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת־יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:
(וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
(וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה. וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר

Die Sünde, die wir begangen durch Meineid,
und die, welche wir begangen aus Menschenhaß;
Die Sünde, die wir begangen durch Veruntreuung des Anvertrauten,
und die, welche wir begangen aus Herzenstaumel —
Alle diese Sünden, verzeihender Gott, vergib, verzeihe, und entsündige uns! —
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu einem Olah-Opfer;
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu einem Chattah-Opfer;
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu einem Olah- und Jored-Opfer;
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu einem Ascham vadai- oder Thalui-Opfer;
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu Marduth-Schlägen;
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu vierzig Schlägen;
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu Mitha bide Schamajim;
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu Kareth und Ariri —
Alle diese Sünden, verzeihender Gott, vergib, verzeihe und entsündige uns! —
Auch jene Sünden, wegen welcher wir verschuldet wären zu vier gerichtlichen Todesstrafen;

Steinigen, Verbrennen, Enthaupten und Erwürgen — es seien gebietende oder verbietende Gesetze, solche, zu deren Ausübung wir angehalten sind, die uns bekannt und die uns unbekannt sind! Die wir wissen, haben wir hergerechnet und vor dir bekannt, und die uns unbekannt geblieben, sind doch dir offenbar und bewußt — sowie geschrieben steht; „Verborgene Dinge sind dem Ewigen, unserm Gott, vorbe-

שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה):

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

halten; was aber offenbar wird, geht uns und unsre Kinder an, daß wir thun alle Worte dieser Lehre." Du bist Israel vergebend, und verzeihend den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, wir haben außer dir keinen König, verzeihend und vergebend wie du!

Mein Gott! ein Nichts war ich vor meinem Entstehen und jetzt nach meinem Entstehen bin ich noch ebendasselbe; Staub nur bin ich lebend, um wie viel mehr nach meinem Hinscheiden. Siehe, hier stehe ich vor dir, ein Wesen voller Schmach und Schaam! O möchte es dein Wille sein, Ewiger, mein und meiner Väter Gott, mich nie mehr sündigen zu lassen und meine schon begangene Sünden zu tilgen durch dein grenzenloses Erbarmen — nicht aber durch Schmerzen oder bösartige Krankheiten!

Mein Gott, bewahre vor Bösem meine Zunge und meine Lippen vor betrüglich Reden! Laß meine Seele gegen meine Lästerer gelassen und gegen Jeden geduldig sein wie Staub der Erde! Oeffne mein Herz deiner Lehre, daß sich meine Seele nach Erfüllung deiner Gebote bestrebe! Vernichte der Boshaften Entwürfe wider mich und vereitle ihr Vorhaben! Thue es deines Namens willen, deiner Rechten willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen! Auf daß errettet werden deine Lieben; laß mir deine Rechte beistehn und erhöre mich. Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden! Amen.

תפלת נעילה׃

שמונה עשרה עד אתה יודע תמצא בשחרית׃

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמָרְתָּ׃ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקֵנוּ מַה יִּשְׁעֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ וּמַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ׃ וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (צוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה קֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם׃ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם

Nielah-Gebet.

Du reichst Missethätern die Hand, deine Rechte ist ausgestreckt, um die Zurückkehrenden aufzunehmen! Du hast uns gelehrt, Ewiger, unser Gott! wie wir unsre Sünden alle bereuen sollen, um von Frevelthaten abzulassen. Vollkommene Buße nimmst du wie Feueropfer und Wohlgerüche auf, deiner Verheißung gemäß. Unendlich viel wären die Feueropfer nach dem Verhältniß unsrer Verschuldungen, zahllos die Wohlgerüche nach dem Verhältniß unser Vergehen! Aber du weißt, was uns erwartet — Wurm und Motte! — darum hast du auch unsre Verzeihung vervielfältigt. Was sind wir! was unser Leben? was unsre Frömmigkeit? was unsre Tugend? was unsre Kraft? was unsre Stärke? was können wir dir, Ewiger, unser und unsrer Väter Gott, vorbringen? Alle Helden sind dir ein Unding, berühmte Männer ein Nichts, die Weisen unwissend, die Vernünftigen gedankenlos, ihre mächtigen Thaten ein Tand, die Tage ihres Lebens eitel! Was ist des Menschen Vorzug vor dem Viehe? nichts! Alles ist eitel! —

Du hast den ersten Menschen verjagt, seiner Schwachheit halben; doch vergönntest du ihm vor deinem Angesichte zu stehen. Wer darf dir sagen, was du zu thun habest? und sei er auch tugendhaft, wozu frommt es dir? — Aus Liebe gabst du uns, Ewiger, unser Gott, diesen Versöhnungstag zur Beendigung, zur Verzeihung und Vergebung aller unsrer Sünden, auf daß wir von Frevelthaten ablassen, zu dir zurückkehren und mit ganzem Herzen uns den Gesetzen deines Willens unterwerfen. O du Erbarmungsvoller, erbarme dich unser! Du hast ja kein Wohlgefallen an dem Verderben der Welt! So heißt es in der Schrift: (Jes. 55, 6,) „Sucht den Ewigen, er ist leicht zu

עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וֶאֱמֶת) וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ:

כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל. וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה):

אלהי וכו׳.

סדר חנוכה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה:

finden, ruft ihn an, er ist nahe!" Ferner heißt es (daselbst): „Der Frevler lasse von seinem Wege ab, der Arglistige von seinen Tücken und kehre zum Ewigen zurück, er erbarmt sich sein, zu unserm Gott, er ist sehr versöhnlich!" Du, Gott der Vergebung, bist gnädig und barmherzig, langmüthig, huldreich und sehr wohlthätig, dir gefällt die Bekehrung der Frevler, du willst nicht, daß sie so hinsterben! So heißt es in der Schrift, (Ezech. 33, 11): „Sage ihnen: so wahr ich lebe, spricht Gott, der Herr, ich verlange nicht des Frevlers Tod, sondern daß er von seinem Wandel zurückkehre und lebe! Kehrt zurück, kehrt zurück von euren bösen Wegen! warum wollt ihr sterben, ihr von dem Hause Israel?" Ferner heißt es: „Sollte ich Wohlgefallen haben an des Frevlers Tod, spricht Gott der Herr, und nicht vielmehr an seiner Bekehrung, daß er lebe?" Ferner heißt es: „Ich verlange nicht den Tod des Todschuldigen, spricht Gott, der Herr; kehret zurück, und lebet." Du bist Israeln vergebend, und verzeihend den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, wir haben außer dir keinen König, verzeihend und vergebend wie du!

Weihefest.

Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Weltherrscher, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen hat, das Chanuka-Licht anzuzünden.

Gelobt seist du, Gott unser Herr, Weltherrscher, der unsern Vätern Wunder gethan in jenen Tagen, um diese Zeit.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְכָל שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶלָּא לִרְאוֹתָם בִּלְבַד כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ:

אחר הדלקה יאמר זה:

מָעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי. לְךָ נָאֶה לְשַׁבֵּחַ. תִּכּוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי.
וְשָׁם תּוֹדָה נְזַבֵּחַ. לְעֵת תָּכִין מַטְבֵּחַ מִצָּר הַמְנַבֵּחַ.
אָז אֶגְמוֹר. בְּשִׁיר מִזְמוֹר חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

רָעוֹת שָׂבְעָה נַפְשִׁי. בְּיָגוֹן כֹּחִי כִּלָּה. חַיַּי מֵרְרוּ בְקֹשִׁי.
בְּשִׁעְבּוּד מַלְכוּת עֶגְלָה. וּבְיָדוֹ הַגְּדוֹלָה. הוֹצִיא אֶת
הַסְּגֻלָּה חֵיל פַּרְעֹה. וְכָל זַרְעוֹ יָרְדוּ כְּאֶבֶן מְצוּלָה:

דְּבִיר קָדְשׁוֹ הֱבִיאַנִי. וְגַם שָׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וּבָא נוֹגֵשׂ
וְהִגְלַנִי. כִּי זָרִים עָבַדְתִּי. וְיֵין רַעַל מָסַכְתִּי. כִּמְעַט
שֶׁעָבַרְתִּי. קֵץ בָּבֶל זְרֻבָּבֶל. לְקֵץ שִׁבְעִים נוֹשַׁעְתִּי:

Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Weltherrscher, der uns beim Leben und aufrecht erhalten und uns diese Zeit hat erreichen lassen.

Diese Lichter zünden wir an zum Andenken der Wunder, der Siege und der erstaunlichen Thaten, die du zu Gunsten unsrer Väter durch deine heiligen Priester ausgeführt hast. Ganze acht Tage hindurch sind diese Lichter heilig und ist es uns nicht erlaubt, uns ihrer zu bedienen, sondern nur, sie anzuschauen, um dir zu danken ob deiner Wunder, Siege und erstaunlichen Thaten.

Lied am Weihefeste.

Macht und Feste meines Heils, dich geziemt es sich zu loben: richte wieder auf mein Bethaus, wo wir dir Dankopfer schlachten, nach geschlagener Siegesschlacht gegen jenen Feind, den Lästerer! Ja, dann stimme ich Jubelgesang zur Einweihung des Altars.

Reichlich strömt mir Unheil zu, meine Kraft verzehrt der Kummer, Grausamkeit betrübte mein Leben in Egyptens Sclaverei. Er, in dessen Hand die Hoheit, er befreite die Erkornen; Pharaos Heer und Familie sanken wie ein Stein zum Abgrund.

Doch im Heiligthum, wohin er mich brachte, fand ich nicht Ruhe, ein Zwangherr kam und vertrieb mich; er mischte mir den Kelch des Giftes, weil ich Götzen huldigte. Aber kaum war ich dahin — Babels Ende, Serubabel, halfen mir nach siebzig Jahren.

Als die hohe Tanne fällen, wallte Haman, Sohn Hamba-

כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוֹשׁ בִּקֵּשׁ. אֲגָגִי בֶּן הַמְּדָתָא. וְנִהְיָתָה לּוֹ לְמוֹקֵשׁ. וְגַאֲוָתוֹ נִשְׁבָּתָה. רֹאשׁ יְמִינִי נִשֵּׂאתָ. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מָחִיתָ. רֹב בָּנָיו. וְקִנְיָנָיו. עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:

יְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי. אֲזַי בִּימֵי חַשְׁמַנִּים. וּפָרְצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלַי. וְטִמְּאוּ כָּל הַשְּׁמָנִים. וּמִנּוֹתַר קַנְקַנִּים. נַעֲשָׂה נֵס לְשׁוֹשַׁנִּים. בְּנֵי בִינָה. יְמֵי שְׁמֹנָה. קָבְעוּ שִׁיר וּרְנָנִים:

סדר פורים·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הָאֵל) הָרָב אֶת רִיבֵנוּ וְהַדָּן אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

thaʼs, da ward es ihm selbst zum Fallstrick, und vernichtet ward sein Hochmuth. — Zur Rechten erhobst du mein Haupt, Feindes Namen strichst du aus; Seine Söhne, seine eignen, ließest an den Pfahl dir knüpfen.

In der Hasmoniten Tagen, drängten mich die Javaniten, brachen meiner Thürme Zinnen, machten unrein alles Oel. An dem Ueberrest im Kruge ward den Blühenden ein Wunder, und die Weisen setzten Acht der Fest- und Jubeltage ein.

Purim.

Gelobt seist du, Gott unser Herr, Weltherrscher, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen hat, die Megillah zu lesen.

Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Weltherrscher, der unsern Vätern Wunder gethan in jenen Tagen, um diese Zeit!

Gelobt seist du, Gott unser Herr, Weltherrscher, der uns beim Leben und aufrecht erhalten und uns diese Zeit hat erreichen lassen!

Gelobt seist du, Ewiger unser Gott, Weltregent, der unsern Kampf führt, unsern Streit schlichtet, unsre Rache rächt, unsern Seelenfeinden Lohn vergeltet, und unsere Verfolger straft. Gelobt seist du Ewiger, der die Verfolger seines Volkes straft, Gott, der Retter!

בשחרית מתחילין שושנת.

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיָּפֶר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים: בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נֵצֶר זָדוֹן מִזֶּרַע עֲמָלֵק: גָּאָה בְעָשְׁרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר וּגְדֻלָּתוֹ יָקְשָׁה לוֹ לָכֶד: דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ לִלְכּוֹד וְנִלְכַּד: בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מְהֵרָה: הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרֵר שִׂנְאַת אַחִים לַבָּנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שָׁאוּל כִּי בְחֶמְלָתוֹ עַל אֲגָג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק וְנִלְכַּד טָמֵא בִּידֵי טָהוֹר: חֶסֶד גָּבַר עַל שִׁגְגַת אָב וְרָשָׁע הוֹסִיף חֵטְא עַל חֲטָאָיו: טָמַן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמָיו וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בִּקְדוֹשֵׁי יְיָ כַּסְפּוֹ נָתַן לְהַכְרִית זִכְרָם: כִּרְאוֹת מָרְדְּכַי כִּי יָצָא קֶצֶף וְדָתֵי הָמָן נִתְּנוּ בְשׁוּשָׁן: לָבַשׁ שַׂק וְקָשַׁר מִסְפֵּד וְגָזַר צוֹם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֵפֶר: מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה וְלִמְחוֹל חַטַּאת עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ: נֵץ פָּרַח מִלּוּלָב הֵן הֲדַסָּה עָמְדָה לְעוֹרֵר יְשֵׁנִים: סָרִיסֶיהָ הִבְהִילוּ לְהָמָן לְהַשְׁקוֹתוֹ יֵין חֲמַת תַּנִּינִים: עָמַד בְּעָשְׁרוֹ וְנָפַל בְּרִשְׁעוֹ עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְלָה עָלָיו: פִּיהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי פוּר הָמָן נֶהְפַּךְ לְפוּרֵנוּ: צַדִּיק נֶחֱלַץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב נִתַּן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיְּמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוּרִים וְלִשְׂמוֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: רָאִיתָ אֶת תְּפִלַּת מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר. הָמָן וּבָנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:

Er vereitelt die Berathung der Nationen, zerstört der Listigen Entwürfe. Als ein ruchloser Mensch wider uns aufstand, ein Sprosse aus dem Stamme Amalek, der mit seinem Reichthum stolzirte, da grub er sich eine Grube, und seine Würde legte ihm eine Schlinge. Er wähnte zu fangen und wurde selbst gefangen; strebte zu vertilgen und bald ward er selbst vertilgt. Haman machte den Haß seiner Ahnen kund und weckte den Bruderhaß bei den Nachkommen; er bedachte aber nicht Schauls Barmherzigkeit, denn durch dessen Mitleid mit Agag wurde der Feind gezeigt. Der Ruchlose beschloß, den Tugendhaften auszurotten, aber der Unreine wurde durch des Reinen Hände gefangen. Gnade hob des Vaters Vergehen auf, aber der Ruchlose häufte Sünde auf Sünden. Er verbarg im Herzen seine schlauen Gedanken, und gab sich der ausübenden Bosheit preis. Er streckte seine Hand an die Geheiligten Gottes, spendete sein Geld, um deren Andenken zu vertilgen. Als Mordechai sah, daß die Wuth ausgebrochen, und Hamans Verordnungen in Schuschan veröffentlicht wurden, da legte er einen Sack an, hüllte sich in Trauer, verordnete einen Festtag, und setzte sich in Asche. Wer sollte aber das Vergehen aussöhnen, und Vergebung der Sünden unsrer Väter auswirken? Nun entsproß der Palme ein Reiser, nämlich Hadassa (Esther), diese erhob sich, um die Schlaftrunkenen zu wecken. Ihre Eunuchen eilten zu Haman, ihm mit drachengiftigen Wein aufzuwarten. — Er erhielt sich durch seinen Reichthum, und stürzte sich durch eigene Bosheit; er ließ einen Galgen verfertigen, und wurde selbst daran gehängt. Nun sprachen alle Bewohner des Erdenrunds: Hamans (frühere) Loos hat sich in das Unsrige (Israel) verwandelt; der Tugendhafte wurde der Gewalt des Frevels entrissen, statt seiner ward der Feind hingegeben! Man verpflichtete sich nun, Purim einzusetzen, und sich alljährlich (an demselben) zu freuen. Du hast das Gebet des Mordechai und der Esther wahrgenommen, und ließest Haman und seine Söhne aufhängen.

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה בִּרְאוֹתָם יַחַד תְּכֵלֶת מָרְדְּכָי: תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח וְתִקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ: בָּרוּךְ מָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר מְגִינָּה בַּעֲדִי. וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לַטּוֹב:

ברכת המזון.

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזָּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאַל יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד: בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵטִיב לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזָּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדֶה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בִּבְשָׂרֵנוּ וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חֵן וָחֶסֶד שֶׁחוֹנַנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

בחנוכה ופורים על הניסים.

Jakobs Rose jauchzte und frohlockte, als sie Mordechais Purpur erblickte. Von Ewigkeit her warst du ihr Heil! und ihre Zuversicht in jedem Zeitalter. Damit man wisse, daß Alle, die ihr vertrauen, nicht beschämt, und die deiner harren, nicht zu Schanden werden. Verdammt ist Haman, der mich vernichten wollte; gesegnet ist Mordechai, der Jehudi. Verdammt ist Seresch, das Weib meines Beängstigers; gesegnet ist Esther, meine Beschützerin. Auch Charbonis sei zum Guten gedacht.

Gebet nach der Mahlzeit.

Gelobt sei er und gelobt sein Name!

Gelobt seist du, Ewiger, unser Herr, Weltherrscher, der die Welt mit seinem Gute ernährt, der mit Milde, Güte und Barmherzigkeit jeder Kreatur Unterhalt reicht — denn ewig währet seine Güte! Nie hat es uns an seinem reichlichen Gute gemangelt und nie wird es uns an Nahrung fehlen, in Ewigkeit nicht, durch seinen großen Namen, denn er ernährt und verköstigt Alles, ist Allem gütig und bereitet Nahrung allen seinen Geschöpfen, die er hervorgebracht. Gelobt seist du, Gott, Allernährer!

Wir danken dir, Gott, unser Herr, für das unsern Vätern zum Erbgut eingeräumte, anmuthige, gute und weitausgedehnte Land, dafür daß du, Gott, unser Herr, uns aus Egypten geführt und von der Sclaverei befreit hast; dafür, daß du dein Bundessiegel unserm Fleische aufgedrückt, uns deine Thora gelehrt, deine Gesetze bekannt gemacht und uns mit Gesundheit, Wohlleben und Gunst begnadigt hast, und für den Genuß der Nahrung, womit du uns beständig ernährtest und verköstigt, jeden Tag, jede Zeit und jede Stunde.

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ כַּכָּתוּב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמָּזוֹן׃

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו׃ אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רְעֵנוּ זוּנֵנוּ פַּרְנְסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַח־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ וְנָא אַל־תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד׃ בשבת רצה וכו׳

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לִשְׁבָּת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ בִּרְצוֹנְךָ הָנִיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תְהִי צָרָה וְיָגוֹן וַאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהַרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנֶחָמַת צִיּוֹן עִירֶךָ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנֶּחָמוֹת׃

Für alles dieses danken und benedeien wir dir, Gott, unser Herr: Hochgelobt sei dein Name in aller Lebenden Mund stets bis in Ewigkeit! So befiehlt's die heilige Schrift: „Wenn du gegessen und dich gesättigt haben wirst, so sollst du Gott, deinem Herrn, danken für das vortreffliche Land, das er dir gegeben!“ Gelobt seist du, Gott, für das Land und für die Nahrung!

Erbarme dich, o Gott, unser Herr, über dein Volk Israel, über deine Stadt Jerusalem, über Zion deiner herrlichen Wohnung, über das Reich Davids, deines Gesalbten, und über das große und heilige Haus, das deinen Namen geführt! Unser Gott und Vater, weide, speise, verköstige und verpflege uns, laß uns guten Muthes sein und schaffe uns, o Gott unser Herr, baldige Ruhe vor allen unsern Betrübnissen! Laß uns, o Gott, unser Herr nie eines Menschen Hand, weder dessen Gabe noch Darleihe, bedürftig werden, sondern nur deiner vollen, offnen heiligen und weitausspendenden Hand, auf daß wir nie beschämt, nie zu Schanden werden in Ewigkeit!

Sei gewogen und beselige uns, o Gott unser Herr, durch deine Gebete und durch das Gebot des siebenten Tages, dieses großen und heiligen Sabbaths! denn dieser Tag ist deiner Herrlichkeit groß und heilig; er soll mit Ruhe zugebracht und mit Liebe gefeiert werden, nach dem Befehle deines göttlichen Willens. So gewähre uns denn Seelenruhe, o Gott, unser Herr, daß sich kein Leidwesen, keine Trauer und keine Betrübniß an unserm Ruhetage ereigne! O laß uns sehen das getröstete Zion und das neu auferbaute Jerusalem, die Stadt deiner Heiligkeit! denn du bist Herr des Heils, Herr des Trostes.

לראש חודש וי"ט.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לר"ח רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ לר"ה הַזִּכָּרוֹן

לפסח חַג הַמַּצּוֹת | לשבוע' חַג הַשָּׁבֻעוֹת | לסכות חַג הַסֻּכּוֹת | לשמיני עצר' לשמח' תורה הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת

הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלָיִם אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַדִּירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם הוּא הֵטִיב הוּא מֵטִיב הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְמָלָנוּ הוּא גוֹמְלֵנוּ הוּא יִגְמְלֵנוּ לָעַד לְחֵן לְחֶסֶד

Unser Gott! und Gott unsrer Vorfahren! unser Andenken und unsre Berufung, das Andenken unsrer Ureltern, das Andenken deines Gesalbten Davids, und seines Sohns, deiner Diener, das Andenken deiner heiligen Stadt Jerusalem, und das Andenken deines ganzen Volkes Israel; werde zurückerinnert und vorgestellt, es komme, gelange, steige vor deinem Antlitze auf, werde angeschauet, mit Wohlgefallen angenommen, und in Erfüllung gebracht zum Leben und Frieden, zur Gnade und Barmherzigkeit, zur guten und glückseligen Befreiung, an diesem

Tage des Neumondes, des Andenkens, des Succoth-Festes u. s. w.

Gedenke unser, Gott, unser Herr, zum Wohl, erinnere dich unser zum Segen und hilf uns zur Glückseligkeit! Begünstige und begnadige uns durch Verheißung von Heil und Erbarmen, erbarme dich unser und hilf uns! — Auf dich allein sind unsere Augen gerichtet, denn du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König!

O erbaue doch bald die heilige Stadt Jerusalem, in unsern Tagen! Gelobt seist du, Gott, dessen Barmherzigkeit Jerusalem wiedererbaut! Amen!

Gelobt seist du, Gott unser Herr, Weltherrscher, Allmächtiger, unser Vater, unser König, unser Fürst, unser Schöpfer, unser Erlöser, der uns gebildet, unser Heiliger, der heilige Jakobs, unser Hirt, der Hirt Israels, der gütige und wohlthätige König, der uns täglich wohlgethan, wohlthut und wohlthun wird! Er ists, der uns angedeihen ließ, angedeihen läßt und immerfort wird angedeihen lassen Huld, Gnade, Mitleid und Ersprießlichkeit. — Ja, an Freiheit und Glück,

וּלְרַחֲמִים וּלְרֶוַח הַצָּלָה וְהַצְלָחָה בְּרָכָה וִישׁוּעָה נֶחָמָה פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב וּמִכָּל־טוּב אַל יְחַסְּרֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הָרַחֲמָן הוּא יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאַר בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים וְיִתְהַדַּר בָּנוּ לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁבּוֹר עֻלֵּנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בַּבַּיִת הַזֶּה וְעַל שֻׁלְחָן זֶה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לַטּוֹב וִיבַשֶּׂר־לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי) מוֹרִי בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי) מוֹרָתִי בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זַרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בַּמָּרוֹם יְלַמְּדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: וְנִמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: לשבת הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

an Segen und Heil, an Genügsamkeit, Nahrung und Kost, an Gesundheit und Friedlichkeit und an allem Guten und allen Arten von Gütern wird er uns nie Mangel leiden lassen? Der Allbarmherzige er sei gelobt von Geschlecht zu Geschlecht, er werde durch uns verherrlicht immerwährend und von uns hochgepriesen immerdar und in alle Ewigkeiten! Der Allbarmherzige, er wolle uns ehrenvoll ernähren! Der Allbarmherzige, er wolle das, unsern Nacken drückende, Joch zerbrechen und uns aufrecht führen nach unserm Lande! Der Allbarmherzige, er wolle überschwenglichen Segen spenden in dieses Haus und für diesen Tisch, woran wir gespeist haben! Der Allbarmherzige, er wolle uns den Propheten Elias, dessen seliges Andenken gegrüßt sei, senden, daß er uns gute Botschaften, Heil und Trost verkünde! Der Allbarmherzige, er wolle segnen (meinen Herrn Vater, Onkel, Bruder u. drgl.) den Herrn dieses Hauses, und (meine Frau Mutter, Tante, Schwester u. drgl.) die Herrin dieses Hauses, sowohl sie (ihn) als ihr (sein) Haus und Familie, nebst all' dem ihrigen (seinigen), wie auch uns (mich), nebst all' dem unsrigen (meinigen). So wie unsre Väter Abraham, Isaak und Jakob, in Allem, mit Allem und allenthalben gesegnet worden, so wolle er auch uns Alle segnen, eines vollkommenen Segens! Hierauf laßt uns sagen: Amen!

O möge man im Himmel ihnen (ihm, ihr) und uns Verdienst zuerkennen, zur Gewährung des Friedens, damit wir Segen von Gott und gerechten Lohn von dem Herrn unsres Heils empfangen und Gunst und Huld finden in Gottes und der Menschen Augen!

לר"ח
הָרַחֲמָן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
לי"ט הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב:
לר"ה
הָרַחֲמָן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
לחה"מ דסוכות הָרַחֲמָן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סֻכַּת דָּוִד הַנֹּפֶלֶת:
הָרַחֲמָן הוּא יְזַכֵּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מַגְדּוֹל (לר"ח שבת וי"ט מִגְדֹּל) יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְראוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

סדר ברכות·

על פרי העץ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

על פרי הארץ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

Der Allbarmherzige, er wolle uns jenen vollkommenen Sabbath und beseligenden Tag im ewigen Leben zutheilen!
Der Allbarmherzige, er wolle uns diesen Monat zu Glück und Segen erneuern!
Der Allbarmherzige, er wolle uns jenen Tag der reinen Glückseligkeit zutheilen!
Der Allbarmherzige, er wolle uns dieses Jahr zu Glück und Segen erneuern!

Der Allbarmherzige, er wolle uns beseligen mit den Tagen des Messias und des ewigen Lebens in einer zukünftigen Welt! Da wird er hoch heben das Heil seines Königs und wohlthun seinem Gesalbten David und dessen Geschlechte ewiglich. Er, der unter seinen Himmelschören Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden! Amen!

Verehret Gott, ihr, seine Heiligen, denn seine Verehrer leiden keinen Mangel! Junge Löwen darben, hungern, dem Gottesverehrer fehlt kein Gut. Danket dem Herrn, denn er ist gütig, ewig währet seine Gunst! Allmilde öffnest du die Hand und sättigst, was da lebt mit Wohlthun. Heil dem Manne, der Gott vertraut, dessen Vertrauter Gott geworden! Der Herr gibt seinem Volke Sieg, der Herr beglückt sein Volk mit Frieden!

על משקים ובשר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיֶה בִּדְבָרוֹ:

ולאחריהם מברך.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנָם עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָא לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חָי בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָמִים:

על תבשיל ממיני דגן	על היין מברך לפניו
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת:	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ברכה אחרונה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

לכל מן ה' מיני דגן וגם שתה יין.	על מעשה קדירה מה' מיני דגן	על פירות משבעת א"י	על היין מברכין לאחריו זה
הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן:	הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה	הָעֵץ וְעַל פְּרִי הָעֵץ	הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ רַחֵם (נָא) יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפִּרְיָהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה

וּבְטָהֳרָה: בשבת וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:
בר"ח וְזָכְרֵנוּ בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:
בי"ט וְשַׂמְּחֵנוּ בְּיוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה:
בר"ה וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה:

כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה לְּךָ עַל הָאָרֶץ

וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן	וְעַל הַפֵּרוֹת	וְעַל הַמִּחְיָה	וְעַל הַמִּחְיָה וְעַל
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ	בָּרוּךְ אַתָּה	בָּרוּךְ אַתָּה	פְּרִי הַגָּפֶן בָּא"יְ עַל
עַל הָאָרֶץ וְעַל	יְיָ עַל הָאָרֶץ	יְיָ עַל הָאָרֶץ	הָאָרֶץ וְעַל הַמִּחְיָה
פְּרִי הַגָּפֶן:	וְעַל הַפֵּרוֹת:	וְעַל הַמִּחְיָה	וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן:

על מיני בשמים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

על הנרקיס בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

על הרעמים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ מָלֵא עוֹלָם:

הרואה קשת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹכֵר הַבְּרִית וְנֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ:

האוכל פרי חדש בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

לאב אם בנו הגיע לבר מצוה בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי מֵעָנְשׁוֹ שֶׁלָּזֶה:

ברכת הגומל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבוֹת לְחַיָּבִים שֶׁגְּמָלַנִי כָּל טוֹב:

והקהל אומרים מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל טוֹב. הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוֹב סֶלָה:

השומע בשורה רעה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת:

סדר קריאת שמע על המטה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל עֵינָי וּתְנוּמָה עַל עַפְעַפָּי: וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְאַל יְבַהֲלוּנִי רַעְיוֹנַי וַחֲלוֹמוֹת רָעִים וְהַרְהוֹרִים רָעִים וּתְהִי מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת כִּי אַתָּה הַמֵּאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עָיִן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ: אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Weltherrscher, der den Schlaftrieb auf meine Augen und den Schlummer auf meine Wimpern senkt! Mög' es dir, o Ewiger, mein und meiner Väter Gott, wohlgefällig sein, mich in Frieden (gesund und wohl) niederlegen und in Frieden wieder aufstehen lassen, daß nicht meine Phantasie, nicht böse Träume oder Vorstellungen mich ängstigen, und laß mein Bett vollkommen sein vor deinem Angesichte! Erleuchte meine Augen, daß ich nicht in Todesschlaf versinke! Du bist es, der dem Bild im Auge Licht verleiht. Gelobt seist du, Gott, dessen Herrlichkeit das Weltall erleuchtet.

Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

Gelobt sei der Name seiner glorreichen Majestät immer und ewig!

Du sollst den Ewigen, deinen Gott, lieben von ganzem Herzen, ganzer Seele und ganzem Vermögen! Die Worte, die ich dir jetzt befehle, sollen dir stets im Herzen bleiben, du sollst sie deinen Kindern einschärfen und immer davon reden wenn du zu Hause sitzest oder auf Reisen bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest; binde sie zum Zeichen an deine Hand, trage sie als Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Unsres Gottes Freundlichkeit werde uns beschieden, so gelingt unser Hände Werk; all' unser Thun gelingt nur durch ihn.

מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי:

(Psalm 91.) Der du im Schirm des Höchsten sitzest und ruhest in der Allmacht Schatten, Gott, meine Burg und meine Zuversicht, der Herr, auf den ich stets vertraue! Er, sage ich, wird stets dein Retter sein, wenn Netze drohen, wenn Seuchen tödten; mit seinem Fittig deckt er dich, dein Schirm ist unter seinen Flügeln, seine Treue ist Schild und Harnisch. Erzittere nicht bei nächtlicher Gefahr, vor Pfeilen, die des Tages schwärmen, nicht, wenn die Pest im Finstern schleicht, nicht, wenn am Mittag Seuche wüthet; ob tausend dir zur Seite fallen und Myriaden dir zur Rechten, dir naht kein Unfall sich. Du schaust sie nur mit deinen Augen, die Strafe, die den Frevler trifft; denn du hast dein Vertrauen auf Gott, den Höchsten, meine Zuversicht. Dir kann kein Unglück widerfahren, und keine Noth sich deiner Hütte nahen; denn er befiehlt den Himmlischen, auf allen Wegen dich zu schützen; sie müssen dich auf Händen tragen, daß deinen Fuß kein Stein verletze. Du wirst auf Leopard und Otter treten, zerdrücken Löwenbrut und Drachen. „Denn er begehret mein, d'rum rette ich ihn, ich hebe ihn hoch empor, denn er erkennet mich. Er ruft mich an, ich höre, bin in der Noth bei ihm, entreiße ihn der Gefahr und setze ihn hoch in Ehren. Des langen Lebens satt, soll er mein Heil erblicken.

O Gott, wie sind der Feinde so viele, so viele die sich setzen wider mich, so viele die von mir frohlocken: „Für ihn ist keine Hülfe mehr bei Gott! Du aber, Gott, du bist ein Schild für mich, setzest mich zu Ehren, hebst mein Haupt empor! Mit lauter Stimme rufe ich Gott, und von seinem heiligen Berg erhört er mich. Nun liege ich ruhig, schlafe, erwache, denn mich hält der Herr! Vor Myriaden Volk ist mir nicht bange, umhergelagert wider mich. — Auf, Gott! du rettest mich, mein Herr! das Kinn zerschlägst du meinen Feinden, zerschmetterst der Verruchten Zähne — Hülfe findet man bei Gott — deinen Segen über dein Volk! Selah!

Laß uns, o Gott, unser Herr, uns in Frieden niederlegen und gesund wieder aufstehen! breite die Decke deines Friedens über uns,

יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ. אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אורך ימים וכו'

יְיָ מָה רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי: רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵאלֹהִים סֶלָה: וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי: לֹא־אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: קוּמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־אֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי: פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

vervollkommne uns durch deinen guten Rath und hilf uns, deines Namens halben beschütze uns, wende ab von uns Feind, Pest, Krieg, Hunger und Kummer, verscheuche den Satan von allen Seiten und birg uns unter deiner Flügel Schatten; denn du, Allmächtiger, bist unser Bewahrer und Retter, du, Allmächtiger, bist ein gnädiger und erbarmungsvoller König! Wache über unser Ausgehen und Ankommen, daß es zum Leben sei und zum Frieden, von nun an bis in Ewigkeit!

Gelobt wird Gott im Tag, gelobt des Nachts, gelobt wird er, wenn wir zu Bette gehen, gelobt, wenn wir aufstehen. In deiner Hand sind die Seelen der Lebenden und der Todten! Ja, in seiner Hand ist die Seele aller Lebenden und der Geist eines jeden Fleischgeschöpfes! Deiner Hand empfehle ich meinen Geist; du hast mich oft erlöst, Herr, Gott der Treue! O du, der du im Himmel thronst, einige deinen Namen, behaupte dein Reich immer und regiere uns in Ewigkeit!

Mögen unsre Augen es sehen, daß sich erfreue unser Herz, frohlocke unsre Seele ob deiner treuen Hülfe, wenn Zion verkündet wird: „Dein Gott regiert!" Gott regiert, Gott hat regiert, Gott wird regieren in Ewigkeit! Dein ist das Reich, du wirst es ewig regieren majestätisch; wir haben keinen König außer dir.

Der Engel, der mich von allem Uebel erlöst hat, segne diese Knaben! durch sie werde mein Name und der Name meiner Väter, Abrahams und Isaaks gesegnet, und sie mögen sich stark vermehren im Lande — Gott sprach: „Wirst du der Stimme Gottes, deines Herrn,

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְיָ בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלָיִם הֲלֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: ג״פ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ג״פ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: ג״פ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימִינִי מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאלִי גַּבְרִיאֵל. וּמִלְּפָנַי אוּרִיאֵל. וּמֵאֲחוֹרַי רְפָאֵל. וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל: ג״פ

folgen und thun, was in seinen Augen recht ist, seinen Geboten Gehör geben und alle seine Gesetze beobachten, so will ich alle Krankheit, die ich über Egypten gebracht habe, dir nicht zuschicken; denn ich, Gott, bin dein Arzt. Gott sprach zum Satan: „Gott wird dich anfahren, o Satan dich wird anfahren Gott, der Jerusalem sich erkoren!" Siehe, dies ist ein Brand, aus der Flamme gerettet! — Siehe, das Ruhebett Salomos war von sechszig Helden umgeben aus den Helden Jsraels, aller Hand am Schwert, alle kriegeskundig, jeder das Schwert an der Hüfte, vor mitternächtlichem Grauen. — Gott segne und behüte dich, Gott lasse sein Antlitz dir leuchten und sei dir gnädig, Gott wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Glückseligkeit!

Er schlummert nicht, ihn schläferts nicht, den Hüter Jsraels.

Auf deine Hülfe hoffe ich, Gott! Jch hoffe, Gott, auf deine Hülfe! Gott, auf deine Hülfe hoffe ich!

Jm Namen des Ewigen, des Gottes Jsrael, stehen Michael mir zur Rechten, Gabriel zur Linken, vor mir Uriel, hinter mir Raphael und mir zu Kopfen die Schechina Gottes.

(Psalm 128.) Stufengesang. Heil dem, der den Ewigen fürchtet, der in seinen Wegen wandelt! Nähre dich von deiner Arbeit; heil dir, du hast es gut! Dein Weib, ein traubenreicher Stock, an deines Hauses Seite; wie Oelbaumssprossen deine Kinder, um deinen Tisch herum. Seht, so wird der Mann gesegnet, der den Ewigen verehrt! Der Ewige segne dich von Zion aus, daß du Jerusalem im Glücksstand sehest all' dein Lebenlang und sehest Kinder deiner Kinder! — Glück über Jsrael!

Bebt und sündigt nicht! überlegts im Herzen auf eurer Lagerstätte und seid sanftmüthig! Selah!

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה: ג"פ אדון עולם וכו׳.

שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט שמרני אל כי חסיתי בך.

צדוק הדין.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת:

מי שלא היה על בית העלמין תוך שלשים יום יאמר זה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בַּדִּין. וְזָן וְכִלְכֵּל אֶתְכֶם בַּדִּין. וְהֵמִית אֶתְכֶם בַּדִּין. וְיוֹדֵעַ מִסְפַּר כֻּלְּכֶם בַּדִּין. וְעָתִיד לְהַחֲזִיר וּלְהַחֲיוֹתְכֶם בַּדִּין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ואח"כ אומר אתה גבור עד להחיות מתים.

הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: הַצּוּר תָּמִים בְּכָל פֹּעַל. מִי יֹאמַר לוֹ מַה תִּפְעָל. הַשַּׁלִּיט בְּמַטָּה וּבְמַעַל. מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל: הַצּוּר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֶׂה. מִי יֹאמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה הָאוֹמֵר וְעֹשֶׂה. חֶסֶד חִנָּם לָנוּ תַעֲשֶׂה. וּבִזְכוּת הַנֶּעֱקַד כְּשֶׂה. הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה: צַדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו הַצּוּר תָּמִים אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים. חֲמָל נָא וְחוּס נָא עַל אָבוֹת וּבָנִים. כִּי לְךָ אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים: צַדִּיק אַתָּה יְיָ לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת. אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פִּקְדוֹן כָּל רוּחוֹת חָלִילָה לְּךָ זִכְרוֹנֵנוּ לִמְחוֹת וְיִהְיוּ נָא עֵינֶיךָ בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקוּחוֹת. כִּי לְךָ אָדוֹן הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה. אוֹ אֶלֶף שָׁנִים יִחְיֶה. מַה יִּתְרוֹן לוֹ כְּלֹא הָיָה יִהְיֶה. בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת מֵמִית וּמְחַיֶּה: בָּרוּךְ הוּא כִּי אֱמֶת דִּינוֹ וּמְשׁוֹטֵט הַכֹּל בְּעֵינוֹ. וּמְשַׁלֵּם לְאָדָם חֶשְׁבּוֹנוֹ וְדִינוֹ. וְהַכֹּל לִשְׁמוֹ הוֹדָיָה יִתֵּנוּ: יָדַעְנוּ יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶךָ תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ. וְתִזְכֶּה בְּשָׁפְטֶךָ. וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר מִדַּת שָׁפְטֶךָ: צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶךָ: דַּיַּן אֱמֶת. שׁוֹפֵט צֶדֶק וֶאֱמֶת. בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת. שֶׁכָּל מִשְׁפָּטָיו

צֶדֶק וֶאֱמֶת: נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּיָדֶךָ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינְךָ וְיָדֶךָ. רַחֵם עַל פְּלֵיטַת צֹאן יָדֶךָ. וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ הֶרֶף יָדֶךָ: גְּדֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה. אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקֻחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם. לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו וְכִפְרִי מַעֲלָלָיו: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ: יְיָ נָתַן וַיְיָ לָקָח יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:

קדיש ליתומים.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּהוּא עָתִיד לְאִתְחַדָּתָא וּלְאַחֲיָא מֵתַיָּא וּלְאַסָּקָא לְחַיֵּי עָלְמָא וּלְמִבְנֵי קַרְתָּא דִירוּשְׁלֵם וּלְשַׁכְלֵל הֵיכָלֵהּ בְּגַוַּהּ. וּלְמֶעֱקַר פּוּלְחָנָה נוּכְרָאָה מֵאַרְעָא וְלַאֲתָבָא פּוּלְחָנָא דִשְׁמַיָּא לְאַתְרֵהּ. וְיַמְלִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתֵהּ וִיקָרֵהּ: ע"כ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ וכו' וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: (י"א זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:) בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי יֱהֹוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְיָ דִּבֵּר:

תחנות בנות ישורון

Religiöse.

Betrachtungen und Gebete

für

Israels Frauen und Mädchen,

von

Dr. W. Schlessinger.

Neue verbesserte Stereotyp-Ausgabe.

New-York, 1872.

Druck und Verlag der Frank'schen Buchdruckerei und Buchhandlung,

No. 687 Broadway.

Tägliche Gebete.

Gebet am Sonntage.

Aus Liebe und Gnade hast du, o Gott, einst Alles, was da ist und lebet, aus dem Nichts hervorgerufen und zahllos ist der Wesen Menge, die tagtäglich staunend und bewundernd deinem heiligen Throne sich nahet, dich anzubeten, und sie kann deines Lobes nimmer satt werden! Durchdrungen von dem Bewußtsein deiner Allmacht und meiner Schwäche, trete ich stammelnden Tones vor dich hin; möchtest du doch gnädig auf mich herabschauen, und mich lehren, was ich zu thun habe, um stets deinem erhabenen Willen gemäß zu leben! Reinige meine Sinne, daß sie nicht schrankenlos umherschweifen und Dinge begehren, die meinem wahren Wohle nur hinderlich sind. Laß stets mit klarem Blicke mich erkennen, welche Pflicht mir die nächste ist; damit ich in meinen Bestrebungen nicht irre werde, meine Obliegenheiten mit Eifer erfülle und von falschem Schimmer mich nicht blenden lasse! Vom Urbeginn an hast du, o Schöpfer, als ewige Regel festgesetzt, daß Tag und Nacht mit einander die Herrschaft wechseln sollen auf diesem Erdenrunde, und so wechseln auch Licht und Schatten in jedes Menschen Leben; Viele irren darum rathlos umher, und verlieren sich in Finsterniß. Wem du aber den Lebenspfad erleuchtest, dem wird die Dunkelheit selbst zum strahlenden Mittag. Zuversichtsvoll will deiner Leitung deßhalb ich mich überlassen, und in jeder Lage den Blick zu dir erheben! Amen.

Gebet am Montage.

Das blaue Himmelszelt, welches über die ganze Erde ich ausgebreitet sehe, wird in deiner heiligen Schrift als das Werk des zweiten Schöpfungstages bezeichnet, und du hast dadurch die oberen von den unteren Wassern geschieden, und jedem seinen Platz angewiesen. Schranken hast du dem Weltmeere gesetzt, und gesprochen: „Bis hierher komme und nicht weiter, hier muß sich das Toben deiner Wellen legen!" Aber auch Allem, was in der ganzen Natur sich reget und beweget, ist von deiner Weisheit seine Zeit und seine Stelle angewiesen. Unsichtbar zwar sind dem sinnlichen Menschen die Schranken, innerhalb welcher er sich zum Heile des Ganzen bewegen soll, und doch kann er sie nicht ohne Nachtheil überschreiten. Deine Güte läßt mir's nicht anders denken, als daß du willst, ich soll glückselig werden, aber frei soll ich dieses Ziel erreichen, indem ich selbst das Beste wähle, und an dein Lebenswort mich halte. Und ich sollte murren über das Loos, das du mir beschieden? sollte mißvergnügt sein mit meiner Stellung? sollte neidische Blicke werfen auf Solche, die höher stehen, als ich? sollte mich auflehnen gegen deine Allmacht, daß du nicht anders mich gestaltet, nicht mehr weltliche Freuden mir gegönnt, nicht in vornehmern Zirkeln mich bewegen lässest? sollte gewaltsam durchbrechen wollen die Schranken, die du mir gesetzt? — Nein! — zufried'nen und bescheid'nen Sinnes will jeden Tag, den du mir schenkst, ich mich freuen, daß deine Größe ich anstaunen darf, daß mein schwaches, — aber vom Herzen kommendes — Lob dir eben so werth ist, als die Huldigung der Mächtigen der Erde; denn du verachtest und verschmähest nicht die Niedrigkeit der Gebeugten, und vernimmst das Flehen Aller, die in Wahrheit dich anrufen! Amen.

Gebet am Dienstage.

Herr, Gott! welche Zunge wäre würdig, deines Namens Herrlichkeit zu preisen? deine Majestät und deine nie begriffene Allmacht laut zu verkünden? Mit dem Hauche deines Mundes entlocktest du

am dritten Schöpfungstage dem dunkeln Schooße der leblosen Erde Kräuter ohne Zahl, der duftenden Blumen mannigfaltige Pracht, und der von Blüthen und Früchten schwellenden Bäume unvergleichlichen Schmuck. Dein schöpferischer Geist hat aber auch die Menschenkinder gelehrt und angetrieben, daß sie ganze Strecken öden Landes, dürre Sandsteppen in Saatfelder umgewandelt, und Wüstenteien zu bewohnten Stätten gemacht. O, so laß doch den Keim zu allem Guten, Edlen und Trefflichen, den du in mich gelegt, ebenfalls zur Entwickelung und zur Blüthe gedeihen, und die Früchte meiner Bemühungen genießbar und wohlschmeckend werden! Gib mir Lust und Liebe, deinen Lehren zu lauschen und deine Gebote zu erfüllen, gleich den seligen Geistern dort in den ewig lichten Räumen! Verleihe mir Kraft und Stärke, die bösen Triebe und die unedlen Regungen meines Herzens zu bekämpfen! Laß meiner frommen Vorsätze mich auch dann nicht vergessen, wenn auch der Leidenschaften Gluth tobet, und mit ihren Flammen zu verzehren drohet das Gebäude, das in meinem Innern ich in den Stunden deiner Andacht errichtet! Laß das Werk meiner Hände gelingen, und deines göttlichen Wohlgefallens sich erfreuen! Amen.

Gebet am Mittwoch.

„Es werden Lichter an der Ausdehnung des Himmels, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht!" so erging der Ruf von dir am vierten Schöpfungstage, und mit zahllosen Himmelskörpern ward der unermeßliche Raum besäet. Keine Sprache ist im Stande, dir genügend zu danken, und dich zu loben für das Licht, das von dir ausgegangen, durch welches du Wärme und Leben nach allen Seiten hin verbreitest. Denken wir uns die Sonne weg aus deiner Schöpfung, und alles Fleisch würde erstarren, auch nicht eine einzige Pflanze könnte gedeihen, und jede Spur des Lebens und der Entwickelung würde von unserer Erde schwinden Aber nicht minder wohlthätig als die Sonne

wirkt das Licht, das du einst auf dem Sinai angezündet, auf unsre Seele. In welch' unabsehbare Finsterniß wäre die Menschheit versunken? Wie hätte sie sich der drückenden Fesseln des Götzen-Dienstes entledigen können, wenn die Lehre von der Einheit Gottes nicht geoffenbart worden wäre? So mögen denn ihre Strahlen mich erleuchten, und die Wolken, die um meinen Geist sich lagern, und die Nebel, die meine Sinne zu blenden drohen, verscheuchen! „Ja, die Lehre des Ewigen ist vollkommen, sie erquickt die Seele; lauter sein Gebot, es erleuchtet die Augen!" Gerne will ich deshalb manche Unannehmlichkeiten, denen ich als Israelitin mich unterziehen muß, erdulden, gerne will ich die Sorgen und Kümmernisse meiner Familie und meiner Glaubensgenossen theilen, bin ich ja des festen Glaubens, daß eine höhere Absicht es so angeordnet. Jedes Gebet, das ich verrichte, jedes Loblied, das ich anstimme, soll in diesem Glauben mich bestärken! Amen.

Gebet am Donnerstage.

Nicht wolltest du, o Vater aller Geister und alles Fleisches, daß deine große und weite Schöpfung unbewohnt bliebe, unzählige Millionen lebendiger Wesen sollten sich freuen mit dem, was du für sie bereitet, und sich glücklich fühlen: darum hast du am fünften Schöpfungstage die Gewässer und die Luft mit Fischen und Vögeln ohne Zahl erfüllt. Und die Wahrnehmung von so vielfachem Leben, von so verschiedenartigen Thiergattungen, die, wie unähnlich auch unter sich selbst, doch allesammt von der Weisheit und Allmacht ihres Urhebers zeugen, fordern unwillkürlich deine Huld zu preisen mich auf. Jenes Meerungeheuer, das mit Riesenkraft die gewaltigen Wogen zertheilt, und jenes niedliche Vögelein, das im schattigen Haine sein Liedlein singt, sie sind sprechende Beweise der unendlichen Sorgfalt, mit welcher du Alles, was da lebt, umfassest. Ja, groß und geräumig ist das Weltmeer, hoch und umfangsreich der Dunstkreis, der die Erde

umspannt, deine Liebe und deine Gnade aber kennen keine Grenzen, und dauern fort bis in Ewigkeit. Und dennoch kann ich bisweilen ängstlich und kleingläubig sein, so daß ich mit düsterem Blicke in die Zukunft schaue, und durch trübe Ahnungen mir mein Dasein verbittere! Was bist du so aufgeregt, meine Seele? warum ist dir in mir so bange? Mögen Jene sich grämen, die andere Freuden suchen, als solche, die Gott ihnen gestattet, mögen Die sich härmen, die blind für seine großen Wunder in einer fortwährenden Betäubung ihre Zeit verträumen! Du aber finde Wonne in dem Herrn, dir müsse es die größte Lust gewähren, Glück und Segen um dich her zu verbreiten, seiner unendlichen Wohlthaten stets eingedenk zu sein, und seines Heiles dich zu erfreuen! Amen.

Gebet am Freitage.

Habet Scheu vor dem Herrn alle Bewohner der Erde, denn so Er spricht, so geschieht's! Er gebeut, und es steht da! Gott sprach, und der zahmen und der wilden Landthiere große Schaar, und des Gewürmes unübersehbare Menge entstieg dem Erdenschooße. Nahe der Vollendung war nun das Werk, das du aus dem Nichts hervorgerufen; aber noch fehlte die Krone der Erdschöpfung — ein Wesen, welches Leib und Geist, Vergängliches und Ewiges, die Erde und den Himmel vereint in sich darstellte.

Da sprach Gott abermals: „Lasset uns einen Menschen machen in unserm Ebenbilde in Aehnlichkeit mit uns!" der die Schätze der Erde zu würdigen und zu gebrauchen verstehe; der die Erzeugnisse der Natur mit Vernunft und Kunstsinn umzuwandeln und richtig anzuwenden sich bemühe. Ein Hauch vom unendlichen Geiste ist es also, der in mir wehet, der mir Kraft gibt, zu denken, durch den ich das Vermögen besitze, zu sprechen, und andern Menschen mich verständlich zu machen. O, wie freue ich mich dieses kostbaren Gutes, daß

die Gabe der Sprache mir zu Theil geworden, daß ich das Wort in meiner Gewalt habe! Durch des Wortes Kraft hast du, o Herr! das Weltall und alle seine Heere entstehen lassen, und das Wort, das du durch deine Propheten hast verkünden lassen, war zu allen Zeiten, und wird immerdar der Frommen Stab und Stütze bleiben. Bedeutungsvoll und heilig soll darum das Wort mir sein! Nur für Wahrheit und Recht will ich es über meinen Mund kommen lassen, nimmermehr zum Nachtheil meiner Neben-Menschen es mißbrauchen! Ganz besonders aber soll es mir dienen, mich im Gebete zu dir, o Gott! zu erheben, und in dem — deiner Verehrung und der Andacht geweihten — Hause darf es zu keinem anderen Zwecke mir entschlüpfen, als zu deiner Verherrlichung! So nur kann ich hoffen, jenen Grad von Vollkommenheit zu erreichen, den du mir angewiesen! Amen.

Gebet am Sabbath.

Vom Urbeginn an hast du, o Ewiger! den Sabbath ausgezeichnet, und vor allen anderen Tagen ihn gesegnet. Ein Zeichen des Bundes soll er sein zwischen dir und zwischen Israel, welches du vor allen anderen Nationen zum Priestervolke dir erkohren, daß es die Erkenntniß deines Namens und deiner Majestät nach allen Enden der Erde hin verbreite. Heilig soll mir der Sabbathtag sein, indem ich mich jeder Werkthätigkeit enthalte, und mir Ruhe und Erholung gönne von den Arbeiten der verflossenen Woche. Wohl mir, wenn ich zufriedenen Blickes überschauen kann das, was ich in ihr geleistet, wenn ich getrost mir sagen darf: Alles, was ich gethan, war gut, geschah in reiner Absicht, war meinen Kräften und Fähigkeiten angemessen, und dem höchsten Willen nicht zuwider. Feierliche Stille und sanfter Friede ziehen nun in mein Gemüth ein, mich quälen keine Sorgen, kein Vorwurf belastet mich, mir ist nicht bange vor dem, was da kommen wird; der heutige Tag sei einzig und allein erhebenden Betrachtungen, der Anbetung und dem Lobe Gottes, dem Nachdenken über seine heilige Lehre gewidmet! Neugestärkt und ermuthigt werde ich

sodann meinen Berufspflichten in den Werktagen nachkommen, die Erhaltung des Friedens und der Eintracht in meiner Familie soll stets meine innigste Herzensangelegenheit sein, Niemanden will ich Veranlassung zu Aergerniß und Zwistigkeiten geben. Sanftmuth und Nachgiebigkeit ist ja des Weibes schönste Zierde, ein weit vorzüglicherer Schmuck als Perlen und Geschmeide. Manchmal zwar will das schwache Herz sich nicht begnügen mit den reinen Freuden, die Tugend und Religion ihm gewähren, manchmal läuft es Gefahr, den Lockungen der Eitelkeit und den Reizungen der Sinne zu unterliegen; mit dem Eintritt des Sabbaths aber soll und muß jede Begierde, die in den Staub hinab mich ziehen möchte, verstummen. Einen Vorgeschmack der ewigen Glückseligkeit empfinde ich an dem Tage, der meinen Vorfahren in den traurigsten Lebensverhältnissen Trost und Linderung gewährte, und gesteigert wird der Wunsch in mir, daß bald kommen möge der große Sabbathtag, wo alle Menschen das Fest des ewigen Weltfriedens, der aufrichtigen Liebe und der Erkenntniß des Einen Gottes feiern werden! Amen.

Gebete

an

Fest- und Bussetagen,

und bei

verschiedenen Ereignissen des Lebens

Gebet bei der Einsegnung des Monats.

Vernimm, o Vater, in des Himmels Höhen, erbarmungsvoll das Flehen deiner Kinder! Du herrschest über Weltenheere und thronest in erhabenen Räumen; doch nahe bist du Allen, die in Wahrheit dich anrufen, und auch in unserer Mitte bist du da! Festgesetzt hast du die Umlaufszeiten der gewaltigen Fixsterne und Planeten, nächst der Sonne aber ist kein Himmelskörper allen Menschenkindern so augenfällig als der Mond. Sein Erscheinen und Verschwinden, die Zu- und Abnahme seines Lichtes erfolgt regelmäßig seit dem Tage seiner Schöpfung. Versammelt stehen wir nun hier in deinem Heiligthume, für den kommenden Monat deinen Segen uns zu erflehen. Der du die Dunkelheit der Nächte durch des Mondes Schimmer erhellest, sei unser Führer in der Nacht des Erdenlebens! Sei unser Schutzfels in Gefahren, und erhalte uns, wenn Unglück drohet! Tausendfach sind des Lebens Uebel, die den Frieden unseres Geistes stören. Lüsternheit nach dem, was uns versagt ist, der Begierden wilder Sturm ist stets geschäftig, uns in's Joch der Sinnlichkeit zu schlagen. So segne du uns mit deines Geistes Stärke in den Stunden der Versu-

chung, und entzieh' uns nimmer deine Vaterhuld! Tränke uns aus dem Strome deiner Gnade, aus dem die Güter des höheren Lebens fließen! Lehre uns genügsam und zufrieden sein mit dem, was deine Allgüte uns zugetheilt, und behüte uns vor Stolz und Hochmuth, wenn unser Gewinn sich häufet, und die Reichthümer sich mehren! Demuth und Bescheidenheit mögen uns in unserm Umgang mit den Menschen die Liebe Aller, die in irgend eine Verbindung mit uns kommen, gewinnen! Laß nie einen Gedanken des Hasses oder schnöder Rachgier in uns aufkommen, selbst wenn wir ganz ohne unser Verschulden Beleidigung und Gewaltthat haben erdulden müssen! Zerstöre die böswilligen Absichten Derer, die Böses gegen das Volk deiner Wahl im Schilde führen, und wende das Herz der Könige und der Völker in Liebe und Wohlwollen uns zu, indem sie allmählig zur Einsicht kommen, daß deines Mundes Lehre uns nicht hindere, nützliche Glieder der menschlichen Gesellschaft zu sein! Amen.

Gebet am Neumondstage.

Gott, Schöpfer, Erhalter und Lenker der ganzen Welt, ewiger Quell alles Lichtes, alles Lebens, aller Freude und aller Glückseligkeit, dich preisen Himmel und Erde, deine Gnade bewundern die Engel, die anbetend um deinen Thron stehen, und die Staubgebornen, die in ihrer Schwäche und Beschränktheit kaum eine Ahnung haben von deiner unendlichen Größe und Macht! Wer aber kennt besser, als du, o Vater, die Fehler und Mängel unsrer zur Sünde geneigten Natur? und deine Weisheit und Güte sollte nicht Mittel und Wege angegeben haben, die uns dessenungeachtet dem Ziele der Vollkommenheit näher bringen? Ehemals, als noch auf Zion dein heiliger Tempel in seiner Glorie und unvergleichlichen Pracht dastand, wurden am Neumondstage besondere Opfer dargebracht, und die Reumüthigen fanden Versöhnung. Nunmehr sind es aber bloß noch Worte der Andacht, die unsern Lippen entströmen, und fromme Vorsätze, die uns Beruhi-

gung geben können, so wir gegen dich und gegen unsere Nebenmenschen gesündigt. Darum will ich, wie schwer auch eine solche Selbstprüfung mir ankommt, heute mit Ernst über meinen Wandel in dem verflossenen Monat nachdenken, ob ich nicht etwa durch Eigensinn und herrisches Wesen gegen meinen Mann, durch Nichtachtung meiner Eltern, durch Nachlässigkeit in der Pflege und Erziehung meiner Kinder, durch mürrische Launen gegen meine Untergebenen, und durch Hartherzigkeit gegen Nothleidende mir deinen Unwillen zugezogen. Wie dürfte ich mir Hoffnung auf deinen Segen für den kommenden Monat machen, so ich mich selbst durch Verharren in meinen alten Fehlern dessen unwürdig machte? In diesem Augenblicke steht wohl fest der Wille in mir, künftig nur dem Muster tugendhafter Frauen, die von Allen als eine Zierde unsres Geschlechts anerkannt werden, nachzuahmen; allein ohne deinen mächtigen Beistand verflüchtigt sich leicht wieder im Getümmel der Welt, was jetzt mit Eifer zu meiner Besserung ich mir vorgenommen. So sei denn dein Wort meines Fußes Leuchte und ein Licht auf meinen Wegen, auf daß ich einst rein und geläutert vor dem Throne deiner Herrlichkeit erscheine! Amen.

Gebet am Ueberschreitungs-Feste.

Wunderbar, o Gott, sind deine Wege; unerforschlich dein höheres Walten den Menschenkindern! Mächtige Nationen traten auf, siegreich Alles vor sich her verdrängend, aber spurlos verschwanden sie wieder, kaum daß die Nachwelt ihre Namen kennt. Einer war Abraham, du segnetest und vermehrtest ihn, und seine Nachkommen werden noch jetzt in allen Theilen der bewohnten Erde angetroffen. Beispiellos ist Israels Geschichte unter den Völkern, kurz nur war die Zeit seiner Blüthe, und bald nach seiner Entstehung war schon Jahrhunderte lang Sclaverei sein Loos. Egyptens Herrscher wollte dazumal schon von der Erde tilgen, was du in deinem heiligen Rathschlusse für die Ewigkeit gegründet! Ein unmenschlich hartes Joch hatten unsere

Voreltern zu ertragen, bis du ihnen Moses, den Erlöser, gesandt! Erst nachdem er mannigfache Wunder und Zeichen deiner Allmacht vor dem Tyrannen ausgeübt, ließest du sie in jener für ihre Unterdrücker so schauderhaften Nacht frei und wohlgemuth einem Lande den Rücken kehren, wo so Herbes sie erfahren! Ewig neu und frisch leben im Munde der Kinder nun die Thaten alle, die jenen Auszug verherrlichten. Und so oft Wonnegefühle unser Innerstes durchdringen, so oft wir unsres Daseins froh werden können, sobald nicht Bedrückungen von Außen uns das Leben verbittern, soll das Andenken an diese wunderbare Befreiung in unsre Erinnerung aufsteigen. Mit dankerfülltem Herzen feiern wir jetzt das Fest der ungesäuerten Brode, der Schmerzen und Leiden uns erinnernd, die von jeher über uns gegangen, und stimmen Loblieder an, die deine unendliche Huld und Liebe uns lebhaft vor Augen stellen! Des Festes erhabenen Zweck kann ich aber sicherlich nur dann deinem erhabenen Willen gemäß erfüllen, wenn ich zur unverbrüchlichen Regel mir mache, keinem Wesen, dem du Lebensgeist eingehaucht, und das dein Ebenbild an sich trägt, mit Härte und Strenge zu begegnen; nur so darf ich hoffen, daß auch ich der Erlösung wäre würdig befunden worden! Amen.

Gebet am Wochenfeste.

„Heilig, heilig, heilig ist der ewige Zebaoth!" von allen Zungen ertönet seines Ruhmes Preis, alle Länder, die der Sonne Strahl erleuchtet, erfüllt seiner Majestät Glanz, und seines Mundes erhabene Lehre ward einst durch Moses uns verkündet. Jahrtausende sind dahingeflossen, seitdem auf das Geheiß seines Gottes dieser getreue Hirte unsern Voreltern den heilförderlichen Beruf ertheilt, als ein priesterliches und heiliges Volk vor dem Herrn zu leben; und die zehn Worte des Lebens, die unter Donner und Blitz und Posaunenschall uns mitgetheilt werden, bilden die Grundlage der Sittlichkeit und Religiösität bei fast allen gebildeten Völkern der Erde; und alle übrigen

Gesetze und Vorschriften, die Moses auf Sinai empfangen, sind und werden nach Verheißung deiner Propheten nicht von unserm Munde vergessen worden! — Sind verachtet auch die Träger des göttlichen Wortes, ist in der Regel Hohn und Spott das wahrhaft nicht beneidenswerthe Loos der Israeliten, sind selbst in unserer Mitte Viele lau und gleichgültig gegen das Erbtheil, das uns überkommen: so will ich nichts desto weniger der süßen Hoffnung mich hingeben, daß die Wahrheit und die gerechte Sache früher oder später noch den Sieg davon tragen werden, und daß du, o Allmächtiger, der du es liebst, dich groß und stark in den Schwachen zu beweisen, dereinst noch die Verachteten und Verkannten zu hohen Ehren wirst kommen lassen. Und alle Erden-Bewohner werden erkennen, so du deinen Geist über sie ergießest, daß von Zion die Lehre ausgegangen, und das Wort des Herrn von Jerusalem. Das Fest der Gesetzgebung erwecket daher den Wunsch in mir, daß meine Familie sich durch unerschütterliche Treue und Anhänglichkeit an deine Offenbarungs-Lehre auszeichne, daß sie stets zunehme in dem Eifer, ihre Grundsätze zu erforschen, und sie zur Richtschnur ihres Wandels zu erwählen! Amen.

Gebet am Abende vor dem Neujahrstage.

Hochgelobt und hochgepriesen seist du, o Vater in den Sternenhöhen, für alle Freuden, für alle wonnevollen Stunden, die du in dem verflossenen Jahre mir geschenkt, und mich erleben ließest! Gebenedeit sei dein heiliger Name zu allen Zeiten, und so auch jetzt, wo bange Ahnungen und süße Hoffnungen abwechselnd meine Brust mit Furcht bestürmen oder mit Vertrauen zu dir erheben! Der du bis jetzt so liebevoll für mich und die Meinigen gesorgt, aus so mancher Noth mich gerettet, in den Stunden der Versuchung und Gefahr mein Beistand warst, wirst auch ferner deine Gnade mir nicht entziehen, und mich stärken, daß ich unverdrossen fortwandle auf dem Tugendpfade, der zum ewigen Leben und zur Glückseligkeit führt! Wie kann ich dir, o Gott,

genug dafür danken, daß du mich meine Jugendjahre in einem Kreise frommer, dir ergebener Menschen hast verleben lassen, die meinen Geist und mein Herz für das Gute und Edle empfänglich gemacht, und mein Gemüth vor unreinen Trieben bewahrten! Aber eben deßhalb, weil ich weiß, wie viel auf das Beispiel, das man vor Augen hat, ankommt, soll mir doppelt heilig die Pflicht sein, meine Kinder und Alle, die mir nahe kommen, nur mit solchen Reden zu unterhalten, nur mit solchen Thaten ihnen voranzuleuchten, durch die sie im Glauben an dich, in der Tugend, in der Sittlichkeit, in der Liebe zur Wahrheit erstarken. Allzusehr nur erkenne ich es in diesen feierlichen Abendstunden, daß es nicht in meiner Macht steht, die Lieblinge meines Herzens für die Dauer ihres Erdenlebens mit Reichthümern auszustatten, oder ihnen Ruhm und Ehrenstellen unter den Menschen zu sichern; denn du, Herr, allein machst arm und machst reich, erniedrigst und erhebest, die im Ueberflusse schwelgten, darben, und Nothleidende gelangen zu Wohlstande! Wohl aber kann und will ich nach Kräften beitragen, ihnen Gesinnungen einzuflößen, die ihnen unter allen Umständen, in jeder Lage Trost und Beruhigung gewähren, damit sie zuversichtsvoll deiner Leitung sich anvertrauen. Nicht des Genusses halber, nicht der irdischen Lust und Vergnügungen wegen bitte ich dich, Allheiliger, jetzt um Erhaltung und Verlängerung meines Lebens; sondern damit ich noch länger die Pflichten der (Tochter) Gattin und der Mutter nach deinem erhabenen Willen ausübe! Verleihe Gesundheit, Kraft und Heiterkeit meinen theuern Eltern; laß sie des Menschenlebens höchstes Ziel erreichen, und die Tage ihres Alters frei sein von Kummer und Sorgen! Gewähre deinen himmlischen Segen meinem Gatten; schenke ihm Gleichmuth, daß weder Eigensinn noch Aengstlichkeit ihn in seinem Thun und Treiben irre machen; laß alle seine Unternehmungen zum Guten gelingen, und sein Herz stets in Liebe und Treue mir zugewendet bleiben! Blühende Gesundheit, Geistesfrische und Empfänglichkeit für deine Gotteslehre schenke meinen Kindern, auf daß sie stets Wohlgefallen finden in deinen und der Menschen Augen! Amen.

———

Gebet am Neujahrstage.

Herr, du kennst meine Gedanken; und noch ist das Wort nicht über meine Lippen gekommen, weißt du schon, was ich verlange! Von deiner Majestät ist das ganze Weltall erfüllt, und es giebt in der ganzen weiten Schöpfung keinen Punkt, in dem du nicht gegenwärtig wärest! Und doch können wir, Kinder des Staubes, oft dein vergessen, so reden und handeln, als ob du uns nicht sähest, deine heilsamen Lehren geringschätzen, und durch unsere Sünden und Vergehungen dein Mißfallen erregen! Eingetreten sind nun die heiligen Zeiten, die von jeher in Israel der Buße, der Rückkehr, der Besserung gewidmet sind; herangekommen ist der Tag, der zum Ernste, zum Rückblick auf mein Verhalten mich mahnt, bald wird des Schophars schallende Stimme ertönen, die an die Offenbarung auf dem Sinai und an das Weltgericht mich erinnert! Und mein Herz sollte bei allen diesen religiösen Veranstaltungen ungerührt bleiben? ich sollte mich nicht zum Nachdenken, zur Prüfung meines Wandels aufgefordert fühlen? sollte nicht mit Besonnenheit und Ueberlegung mich mit dir, mit den Menschen, mit mir selbst zu versöhnen suchen? Ja, deutlich sehe ich es nunmehr ein, Leichtsinn war's, daß ich so selten mein Gemüth zu dir erhob, so selten deine Größe und Erhabenheit mir vergegenwärtigte; Leichtsinn war's, daß ich der Erde, ihren Vergnügungen und Thorheiten mein Herz allzusehr zugewendet; Leichtsinn war's, daß ich nicht öfter aus der heiligen Schrift Belehrung schöpfte, und lieber durch unnützes Plaudern und durch Lesen der den Sinnen schmeichelnden Bücher meine Zeit vergeudete! — Doch, wie oft ich auch gefehlt, und deiner mahnenden Stimme kein Gehör gegeben, so soll darum meine Seele nicht hoffnungslos niedergebeugt werden; denn groß und unendlich ist deine Barmherzigkeit gegen Alle, die reuevoll und gebessert zu dir zurückkehren! Selbst die Strafen und Züchtigungen, die du über deine Kinder verhängst, ertheilst du ihnen ja nur aus Liebe, und sie haben keinen anderen Zweck, als sie zu bessern, auf ihren Wandel aufmerksam zu machen, dem Verderben zu entreißen, und ihre sittliche Kraft neu zu beleben. Feierlich und ernst sei daher wohl meine Stimmung an des Jahres erstem Morgen, aber nicht ohne die freudige

Zuversicht, daß ich mit jedem neuen Jahre deiner Huld würdiger sein, und so von Stufe zu Stufe mich nähern werde dem Ziele, das du nach deiner Allweisheit in deiner Schöpfung mir angewiesen! Amen.

Am Abende vor dem Versöhnungstage.

In feierlicher und andächtiger Versammlung richte ich heute mein Gebet zu dir, allgütiger Vater! und es ist für deine Dienerin ein tröstender und zugleich herzerhebender Gedanke, daß so viele mir gleichgesinnte Schwestern und Brüder reuevoll ihre Sünden vor dir bekennen, und von deiner Huld Vergebung erwarten! Irren ist nun einmal der Menschen Loos, und völlig rein und sündenfrei hat noch kein Sterblicher diese Erde verlassen. — Doch grenzenlos ist dein Erbarmen, und durch deines Propheten Mund besitzen wir die Versicherung: „daß du nicht willst des Sünders Tod, sondern daß er umkehre und lebe." Darum will auch ich gerne vergeben und verzeihen Allen, die mich jemals gekränkt oder beleidigt, gegen Niemanden Groll im Herzen nachtragen, und so viel als möglich Schonung und Nachsicht beweisen gegen die Fehler und Schwächen Anderer. Mit welchem Rechte könnte ich wohl heute Versöhnung und Gnade von dir erwarten, wenn ich selbst eigensinnig und unversöhnlich mich zeigte, und der Menschenliebe entbehrte? Oder ist es etwa nicht an dem: „daß mit dem Maße, mit dem der Mensch mißt, ihm wieder gemessen werde?" — O, wie freue ich mich, Niemanden beeinträchtiget, und an seiner Ehre geflissentlich verletzt zu haben! Und hätte ich mich auch hie und da gegen die eine oder die andere Person vergangen, so habe ich in diesen Tagen schon mein Unrecht eingesehen, und eingedenk der Lehre: „der Versöhnungstag reinigt uns nur von den Sünden, die wir gegen Gott begangen, was wir gegen Menschen aber verbrochen, kann nicht eher wieder gut gemacht werden, als bis wir sie zufrieden gestellt haben," keine Mühe und kein Opfer gescheut, bis ihr Herz sich mir wieder in Liebe zugewandt. Frei von Haß und Bosheit, und voll inni-

Reden Beifall zollte. Kann ich mir auch nicht vorwerfen, fremdes Gut gewaltsam an mich gebracht zu haben, so mögen doch die Mittel, den Wohlstand meines Hauses zu fördern, nicht immer rechtmäßig gewesen sein, so blickte ich doch oft neidisch auf Solche, die mehr besitzen als ich, und ohne Mühe jeden Wunsch befriedigen können. — Mit Scham erfüllt mich jetzt der Gedanke, daß ich mein Haus-Gesinde manchmal barsch behandelt, und unverdienter Weise kränkte, bloß weil ich übler Laune war und nicht Selbstbeherrschung genug hatte, diese zu unterdrücken. Sabbathe und Festtage waren mir zwar stets willkommen: habe ich sie aber auch immer nach Vorschrift zu meiner Heiligung verwendet? sah ich ernstlich darauf, daß sie von meiner Familie in Ehren gehalten wurden? — Sollte ich der Stimme der Verführung nie Gehör gegeben haben, so daß ich weder die Speisegesetze, noch sonst eine Vorschrift, die an Enthaltsamkeit uns gewöhnen soll, jemals übertrat? — War die Ehre deines heiligen Namens mir über Alles angelegen, und mein Vertrauen zu dir in allen Verhältnissen unerschütterlich? Ja, wolltest du, o Gott! nach strengem Rechte mit mir verfahren; ich würde in Nacht und Finsterniß versinken, und das Gebäude meines Glückes würde zertrümmert in einen Schutthaufen zusammensinken. Doch getrost! die ewige Gnade, die das Weltall zusammenhält, und dem Staube Lebensgeist zugesellt, kennt die Schwäche meines Herzens; „Gerne reichst du deine Hand denen, die zu dir sich wenden, und deine Rechte ist ausgebreitet, die Bußfertigen aufzunehmen!" Sieh, die Thränen, die heute so reichlich über meine Wangen fließen, sie entquillen einem Gemüthe, das zu einer aufrichtigen Besserung geneigt ist, das mit Freuden seinen Leib kasteiet, und nur von dir sein Heil erwartet! Mögest du denn in das Buch des Lebens und der Seligkeit mich verzeichnen, und mir Kraft verleihen, deinen Willen zu erkennen, und deiner Lehre nachzuleben, auf daß ich nimmer zu Schanden werde! „Mögen dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens vor dir, o Ewiger, mein Hort und Erlöser!" Amen.

---

gen Wohlwollens gegen alle meine Mitgeschöpfe, will ich mit allem Eifer dahin streben, nicht bloß heute, sondern mein ganzes Leben lang mir das beglückende Bewußtsein zu erhalten, den Pflichten gegen die Menschen getreulich nachgekommen zu sein. — So möge denn dieses heiligen Abends beseligender Einfluß alle meine guten Entschlüsse in mir befestigen, und meine Reue und meine Zerknirschung nicht bloß vorübergehend sein! Möge ich stets auf die mahnende Stimme in meinem Innern horchen, auf daß ich rein vor dir erscheine, gleichwie in den schuldlosen Tagen meiner Kindheit! Amen.

Gebet am Versöhnungstage.

„Siehe, ich habe dir heute vorgelegt das Leben und das Gute, den Tod und das Böse! So wähle denn das Leben, damit es dir mit deinen Nachkommen wohl ergehe!" Dieser Ruf ergeht freilich mit jedem neuen Tage an mich; allein, wie oft mag ich ihn im Gedränge des alltäglichen Lebens überhört haben? Wann aber verdiente es mehr von mir beherzigt zu werden, als an diesem unvergleichlichen Tage, an dem vor deinem erhabenen Richterstuhle entschieden wird, ob das Licht deines Angesichtes und deine Gnade mir leuchten, oder ob ich von dir verstoßen, den Lasterhaften der Erde beigezählt werden soll; ob Gesundheit, Glück und reine Freuden mir das Leben erheitern, oder ob ich durch Elend, Jammer und harte Prüfungen mein Dasein hinschleppen müsse? Trotz und Hochmuth dürfen daher nimmermehr Macht über mich gewinnen, daß ich hartnäckig vor dir, mein Gott und Vater, behauptete, ich wäre gerecht und sündenrein; mir ist es vielmehr klar: nur ein offenherziges Bekenntniß kann Heil mir bringen! Ach, wie oft mag ich ohne Wissen mich verschuldet haben, wie oft meinen besseren Vorsätzen treulos geworden sein! — Habe ich Freundinnen und Bekannte auch nicht geradezu verläumdet, so nahm ich mich doch ihrer nicht kräftig an, wenn Andere es thaten, ermunterte vielleicht diese noch, fortzufahren, indem ich ihren giftigen

Gebet am Laubhüttenfeste.

Preis und Anbetung sei dir, o Vater in den unermeßlichen Himmelsräumen, daß du mich am Leben erhalten, das neue Jahr, die Bußetage und den heiligen Versöhnungstag so glücklich an mir hast vorübergehen lassen! Preis und Dank dir, o Gott, für den reichen Segen, womit du die Mühe des fleißigen Landmannes belohnt, für die Fülle von Feldfrüchten aller Art, die in den Scheunen und Vorrathskammern aufgehäuft liegen, so daß wir sorgenlos der baldigen Herannahung des Winters entgegensehen können! Dieselbe göttliche Stimme, die mich erst neulich zur Buße und Bekehrung ermahnte, dieselbe Stimme fordert mich heute auf, mich mit meiner Familie an diesem Feste vor dem Herrn zu freuen. Hat auch der Sommer mit seiner Blumenpracht und seinem lebhaften Grün bereits seinen Abschied genommen, verkündigen uns auch stürmische Winde, die mit mächtiger Kraft die Bäume entblättern, die bevorstehende rauhe Jahreszeit, so sind wir doch voll froher Empfindungen über die vielfachen Beweise deiner Allmacht und deiner Allgüte; denn du, o Gott, bleibst ewig und unveränderlich derselbe, wenn auch Alles in der Welt Gestalt und Form wechselt! Auch deine Liebe gegen die Menschenkinder bleibt immerdar dieselbe, nur scheint sie für unsre Kurzsichtigkeit sich verschiedentlich zu äußern; und nur die Wenigsten begreifen und erkennen es, daß ihre Verstimmung und ihr stetes Wehklagen eine Folge ihres thörichten Verhaltens und ihrer schiefen Ansichten ist. Wie oft du daher auch mich gezüchtiget, wenn du auch so manchen Wunsch mir versagt, wenn auch zuweilen deine strafende Hand schwer auf mir gelegen: so hat sich doch mein Vertrauen zu deiner Güte nicht gemindert, so will ich doch an diesem, der Freude gewidmeten Feste, nur solchen Gedanken Raum geben, die mein Wonnegefühl erhöhen, und zu Dankliedern mich ermuntern. Meine Freude soll und darf aber keine unthätige bleiben; sie soll sich nicht bloß auf meine Person beschränken, sondern mit mir freuen sollen sich Alle, die du in irgend eine Verbindung mit mir gesetzt: meine Hausgenossen und Verwandten, indem ich ihnen das Leben erheitere, und ihnen in allen ihren Unternehmungen mit Rath und That beistehe. Gerne will ich nach Kräften von

meinem Ueberflusse dem Dürftigen, der Wittwe und den Waisen spenden, damit auch sie deine Güte preisen und ihres Daseins froh werden. Der du vor Jahrtausenden schon vor unsern Vorfahren in der Wüste in einer Wolkensäule des Tages, und in einer Feuersäule des Nachts einherzogst, der du in Hütten sie wohnen ließest, und so wunderbar und liebreich für alle ihre Bedürfnisse sorgtest, mögest nun auch die Hütte deines Friedens über uns ausbreiten, uns vor Ungemach bewahren, und Liebe und Eintracht immer heimischer werden lassen auf Erden! Amen.

Gebet am Confirmationstage.

Mit ehrfurchtsvoller Scheu vor deinem großen und heiligen Namen nahe ich mich dir heute, himmlischer Vater, dir meinen aufrichtigen und tiefgefühlten Dank für die unzählbaren Wohlthaten, deren du mich gewürdiget, darzubringen! Wo soll ich Worte hernehmen, die Gefühle und Empfindungen auszusprechen, die mich heute beseelen? Warst du es nicht, der mir so liebevolle und zärtlich gesinnte Eltern zur Seite gegeben? Warst du es nicht, der mein schwaches Leben in so mancher Krankheit, in so mancher Gefahr mit seinem mächtigen Arme bewahrt? Ja, die Erinnerung an die lieblichen Tage meiner Kindheit, an die unschuldigen Vergnügungen, die du mich genießen ließest, ermahnet mich mit lautrufender Stimme, fortan nur auf deine Liebe und deine Güte mein Vertrauen zu setzen, und mein Verhalten so einzurichten, daß ich stets ihrer werth bleibe! Mit freudigem Herzen, mit gläubigem Gemüthe und mit ganzer Seele widme ich mich darum heute für mein ganzes künftiges Leben deinem Dienste und der erhabenen Lehre, die du uns durch deinen Propheten Moses geoffenbaret. Gerne will ich ihren Erzählungen von den frommen Männern und Frauen der Vorzeit lauschen, die in allem Guten uns voranleuchten, und als nachahmungswürdige Muster für alle Zeiten aufgestellt sind. Nimmer soll es mir an Eifer fehlen, mit ihren Wahrheiten mich vertraut zu machen, und ihren Vorschriften getreulich nachzuleben. Möge

deine Allmacht mir Kraft verleihen, recht viel gute, nützliche, edle und fromme Werke auszuführen, insbesondere gegen meine theuren Eltern und Lehrer, und gegen Alle, die mir Gutes erweisen, mich dankbar zeigen zu können! Möge dein Licht und deine Wahrheit mich erleuchten, daß ich nie irre werde in den Mitteln, durch die ich meiner erhabenen Bestimmung — der Vollkommenheit — näher komme. Schaue gnädig herab auf die Urheber meiner Tage, die heute so inbrünstige Gebete für mein ferneres Wohl zu dir emporsenden; segne, erhalte und beschütze sie, laß Sorge und Kummer ihnen nimmer nahen, gewähre ihnen der Freuden Fülle, ihnen und den theuren Lehrern, die mit Treue und Gewissenhaftigkeit für die Bildung meines Geistes und meines Herzens Sorge getragen! — Laß den heutigen Tag stets in meinem Gedächtnisse fortleben, und mögen die kommenden alle ihm an Unschuld und Seelenreinheit gleichen! Amen.

Gebet am Verlobungstage.

Vater der Freude: der du den Menschen zur Geselligkeit geschaffen, daß er Freuden spende, Freuden genieße und nicht einsam und verlassen in Trauer sein Dasein verschmachte, heute erkenne ich es, wie du am Beglücken Freude findest. Gewiß, du siehst mit Wohlgefallen herab, so oft ein Liebesbündniß unter deinen Kindern geschlossen wird, nur willst du, daß das mächtige Gefühl der Liebe in ihnen, nach deinem heiligen — uns oft unbegreiflichen — Gesetze sich regele. Auch mir, deiner Dienerin, hast du nun in deiner Gnade den Geliebten meines Herzens zugeführt, dem ich aus freier Wahl und mit Zustimmung meiner theuren Eltern nächst dir das Glück meines Lebens anvertraue. Schon kommen liebe Verwandte und Gespielinnen, mir ihre freudige Theilnahme und Glückwünsche auszudrücken; aber mich drängt es, vor allem dir, o Allgütiger, mein Inneres aufzuschließen, und mich deines Beifalles und deines himmlischen Segens zu versichern! Wohl kenne ich die wichtigen Folgen des Schrittes, den ich

heute gethan; allein du weißt es ja, daß ich mich nicht leichtsinnig dazu entschlossen, daß nicht glänzende Verhältnisse, oder sonstige irdische Rücksichten, das Jawort mir entlockten, sondern nur der persönliche Werth und der tadellose und gottesfürchtige Lebenswandel dessen, der zur Gefährtin mich gewählt. So laß denn den heutigen Tag für uns einen gesegneten sein und bleiben! Möge durch den vertrauteren und öfteren Umgang unsere gegenseitige Achtung und Liebe sich vermehren, und Jedes die Beglückung des Andern als seine eigentliche Lebensaufgabe betrachten! Sei du, o Gott, unsere Zuversicht und eine feste Burg in den Tagen der Noth, aber auch, wenn unsere kühnsten Hoffnungen in Erfüllung gehen, wollen wir deiner stets eingedenk sein! Amen.

Gebet am Hochzeitstage.

Vor der Trauung.

Der du hocherhaben in unendlichem Lichtglanze thronest, bald werde ich in dem, deiner Verehrung geweihten Hause hintreten, an die Seite des Mannes, den ich nach deiner weisen Fügung und nach dem Zuge meines Herzens zum Gatten mir erkoren, um vor den Augen Gottes und der Welt einen Bund zu heiligen, den wir unter uns selbst längst schon abgeschlossen! Mit welcher Sehnsucht ich auch seit Wochen und Monden schon der Ankunft dieses Tages entgegen sah, so ist doch jetzt meine Brust beklommen, und mit klopfendem Herzen überdenke ich die Pflichten, die der heilige Ehestand mir auferlegt. Bald wird ein neuer Wirkungskreis meiner Thätigkeit sich eröffnen, und die zärtlichsten Eltern, die so liebevoll mich geleitet, verlassend, soll ich den Angelegenheiten eines neu zu begründenden Hauses selbstständig vorstehen. So sei es denn dein Wille, o Ewiger, mein Gott, daß ich stets nur Milde, Wohlwollen und Zufriedenheit in den Mienen meines Gatten lese, daß eine heitere Sonne unsre Bahn erleuchte und die trüben Wolken, die bisweilen über unserm ehelichen Horizonte sich er-

heben, schnell vorübergehen und spurlos verschwinden! Gib, daß das offene Vertrauen, mit dem wir uns bisher begegneten, und die harmonische Uebereinstimmung unserer Gemüther, die unsern Brautstand so sehr beglückte, fortan durch Nichts gestört und gemindert werde! Möge der Geist des Friedens und der Eintracht über uns walten, und dein väterlicher Segen unsere Bemühungen krönen! Sei nicht eingedenk der Fehltritte und Vergehungen unsrer Jugend, und so der Trauhimmel sich über uns ausspannt, mögen wir rein und schuldlos vor dir erscheinen! — Gesegnet sei mein Eingang in das Haus, dem ich nun für immer angehöre! Mögen Gottesfurcht, Menschenliebe, Fleiß und Ordnung seine Grundlagen bilden; möge es in unvergänglicher Blüthe glücklich und beglückend fortbestehen in Israel! Amen.

Gebete für Ehefrauen.

Gebet in den ersten Monaten der Schwangerschaft.

Herr des Weltalls, Urquelle des Lebens! Mit hochklopfendem Herzen und voll der schönsten Hoffnungen flehe ich heute zu dir, daß du in deiner Gnade mich körperlich und geistig stärken mögest, auf daß ich mit gewissenhafter Sorgfalt alle die Pflichten erfülle, und alle die Rücksichten beobachte, die mir nunmehr obliegen. Bewahre mich vor bösen Zufällen, die mir oder der zarten Frucht, welche sich unter meinem Herzen regt, tödtlich sein können. Stärke mein Gemüth, daß ich der schweren Stunde meiner Niederkunft mit frohem Muthe entgegengehe. Mildere meine Schmerzen zur Zeit meiner Entbindung, und laß mich eines gesunden Kindes genesen, daß ich der süßen Mutterfreuden in vollem Maße und ungetrübt mich erfreue. Möge ein glückliches Schicksal über mein Kind walten, daß es zu meiner und meines Gatten Freude, sich selbst zum Heil, dir, o Gott, zum Preis, und der Religions-Genossenschaft, der es angehört, zur Ehre lebe, wachse und gedeihe. Du hilfst Allen, die dich in Wahrheit anrufen, du wirst auch mein Gebet erhören, Quell der Gnade und des Erbarmens! Amen.

Gebet in den letzten Monaten der Schwangerschaft.

Allmächtiger Gott, Herr über Leben und Tod! Du hast dem weiblichen Geschlechte die Bestimmung gegeben, mit Schmerzen Kinder zu gebähren. Schon die Betrachtung, daß Fürstinnen und Königin-

nen der Erde mit dem ärmsten Weibe ein gleiches Schicksal haben, daß kein Reichthum, keine Macht auf Erden eine Frau von den mit ihrer Entbindung verknüpften Schmerzen befreien kann, sollte uns trösten zur Zeit der Niederkunft, wenn Geburtsschmerzen uns überfallen; denn es ziemt dem frommen, gottergebenen Menschen, sich in das Unvermeidliche zu fügen. — Wenn wir aber in dem festen Glauben leben, daß dem Menschen auf Erden kein Haar gekrümmt werden kann ohne deine Bestimmung, und daß dennoch in diesem schweren Augenblicke die eine Frau mehr zu leiden hat, als die andere: so können wir nicht umhin, zu glauben, daß unser Benehmen, unser Leben als Menschen überhaupt, und als Israeliten insbesondere, Einfluß auf unsere Begebnisse im Leben haben. So bitte ich dich denn, Gott der Gnade und der Barmherzigkeit, in diesem schweren Augenblicke, dem ich entgegengehe, deine Eigenschaften von Wohlwollen und Barmherzigkeit walten zu lassen. Ich ergebe mich deinem Willen, Herr, dein Wille geschehe, nur laß mich den Muth und die Kraft in dieser schweren Stunde nicht verlieren. Laß mich stets meiner Bestimmung eingedenk sein, Wesen in die Welt zu setzen, deren Aufgabe es ist, dich zu verehren, deinen Namen zu verherrlichen auf Erden. Ewiger, allgütiger Gott, „kein Mensch ist so fromm auf Erden, daß er stets Gutes thue und nie sündige.“ Ich bin mir bewußt, oft wider deinen Willen gehandelt zu haben. Du aber bist der Gott der Gnade, langmüthig und von großer Güte. — Nicht meiner Sünden gedenke in dieser Stunde, vielmehr sei eingedenk meiner guten Eltern und Voreltern, und laß dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens. Die Gelübde, die ich in diesem Augenblicke fasse, meinen Wandel auf Erden dir wohlgefällig einzurichten, und das Kind, welches ich durch deine unerschöpfliche Gnade zur Welt bringen soll, dir zur Ehre und der menschlichen Gesellschaft zur Freude zu erziehen, nimm gnädig auf, Gott mein Schützer und Erretter, der du nie schläfst, nie schlummerst, Hüter Israels! Amen.

Bei der Beschneidung eines Sohnes.

Gelobt seist du, Ewiger, König der Welt, der du Israel durch besondere Gebote geheiligt hast! Unerforschlich ist dein Rathschluß, und unsrer Kurzsichtigkeit verborgen das Ziel, welches du der Erziehung des Menschengeschlechts gesetzt. Einen heiligen Bund hast du dereinst mit unserem Stammvater Abraham abgeschlossen, „daß er seinen Kindern und seinem Hause nach ihm befehle, den Weg des Herrn zu beobachten, Tugend und Recht zu üben auf Erden.“ Und wie wenig ich auch mit dem Gang der Weltbegebenheiten vertraut bin, wie oft auch Israel wegen seiner eigenthümlichen Gesetze zur Zielscheibe des Spottes und des Hohnes dienen mußte, so ist es mir doch klar, daß meine Glaubensgenossen von jeher nicht wenig zur Bildung und Veredelung der übrigen Menschen beigetragen. Und eben dieses Ehrenzeichen, welches in Folge jenes uralten Bundes jedem jüdischen Knäblein bald nach seiner Geburt aufgeprägt wird, ist es ganz besonders, was unsere gänzliche Auflösung unter den Nationen verhinderte. Darum will ich auch nicht achten der Schmerzen, die mein Liebling jetzt beim Eintritt in unsere Religionsgesellschaft empfindet; mögen sie ihm für's ganze Leben ein Zeichen sein, daß wahre Glückseligkeit ebenfalls nur durch Schmerzen, Mühe, Anstrengung und Aufopferung errungen wird! Du aber, Gott Abrahams, Isaaks und Jakobs, der du diesen unsern frommen Voreltern die Verheißung gegeben, daß alle Geschlechter der Erde mit ihnen und ihren Nachkommen sich segnen werden, laß deine Gnade über dies Kind walten, und erleuchte es durch den Geist der wahren Erkenntniß und der Gottesfurcht! Amen.

Dankgebet nach dem Wochenbette.

Beim ersten Erscheinen im Gotteshause.

„Es benedeie meine Seele den Herrn, und mein ganzes Innere seinen heiligen Namen! Hocherhaben bist du, Ewiger, mein Gott, und stets nahe Allen, die in Wahrheit und mit Innigkeit dich anrufen! In Noth und Angst hab' ich zu dir mich gewandt, und du hast

mein Gebet nicht verschmäht. Mit jubelndem Herzen betrat ich heute die Schwelle deines Heiligthumes, um die Worte des Dankes darzubringen statt der Opfer, die jede Wöchnerin ehemals in deinen Tempel brachte. O, wie freue ich mich des zarten Wesens, das deine Huld mir geschenkt; denn süß und lieblich sind ja die Mutterfreuden! Darum will ich auch niemals die heiligen Mutterpflichten als eine Last betrachten, gerne auf Vergnügungen außer dem Hause verzichten, um allen meinen Obliegenheiten getreulich nachzukommen. Sei du, o Herr, nur ferner mit mir, und verleihe mir, so wie meinem Gatten, Geisteskraft und Einsicht, daß wir unverdrossen nach deiner Vorschrift das mühsame Erziehungsgeschäft leiten, und unser Augenmerk darauf richten, unser Kind frühzeitig für deine heilige Lehre empfänglich zu machen! Möge dein überall hinschauendes Auge stets über dasselbe wachen, es vor Unfällen bewahren, und ihm an Nichts Mangel leiden lassen! Möge es in Gehorsam gegen uns, in Liebe und Tugend, in Bereitwilligkeit zu allem Guten als ein nützliches Mitglied der menschlichen Gesellschaft heranreifen, auf daß Alle, die es kennen lernen, seine Eltern glücklich preisen! Amen.

Gebet in einer Krankheit.

Vernimm, o Herr, mein Flehen, und entziehe mir deine Güte nicht, wenn ich dich anrufe! Verleih' du mir Kraft und Seelenstärke, mit Gleichmuth die Leiden zu ertragen, die du über mich verhängt! Ja, ein schwaches und undankbares Wesen ist der Mensch, stets bereit in Klagen auszubrechen und zu murren, so bald er von Unfällen heimgesucht wird! Dahingeschwunden sind mir so manche frohe und selige Tage; weit mehr, als ich verdient, hast du von meiner Kindheit an mit Wohlthaten mich überschüttet, aber mein Geist ist erschlafft. Angst und Bangigkeit drücken mein Herz nieder, quälende Schmerzen lassen keinen erheiternden Gedanken in mir aufkommen, und meine Einbildungskraft ist fortwährend nur beschäftigt, wohin ich den Blick werfe, mir Alles mit düstern Farben auszumalen. Doch, so lange ich Athem in mir habe, sollst du, o Vater, meine Zuflucht und mein Trost sein.

Schon die bloße Nennung deines heiligen Namens ist ein lindernder Balsam für alle meine Leiden. „Denn du bist gütig, Ewiger, und verzeihend und groß an Liebe gegen Alle, die dich rufen." Gewiß, nicht aus Rache, oder weil du Wohlgefallen hast an Leiden, bin an's Krankenlager ich jetzt gefesselt; nein, nur aus Liebe und zur Förderung meines wahren Heils hast du deine Zuchtruthe mich empfinden lassen. Bereitwillig und emsig will ich daher auf meine Besserung bedacht sein, und auf deine mächtige Hülfe meine Hoffnung setzen! Ja, du verwundest und heilest, und die auf dich vertrauen, werden neu verjüngt, erheben gleich den Adlern ihre Fittige, und werden nicht müde, Danklieder dir anzustimmen! Amen.

Am Todestage des Vaters oder der Mutter.

(Jahrzeit.)

Himmlischer Vater, der du von Ewigkeit her warst, und in aller Ewigkeit sein wirst, nach deinem unerforschlichen Rathschlusse sollen auf Erden Entstehen und Vergehen, Blühen und Welken, Leben und Tod stets mit einander wechseln. Und obschon wir alle diesem Gesetze unterworfen sind und jeder Sterbliche nach einer kürzeren oder längeren Pilgerreise von hier scheiden muß, so blutet doch von Neuem meine Wunde, und unaufhaltsam fließen meine Thränen, so oft ich des unersetzlichen Verlustes gedenke, der mich an diesem Tage getroffen. Erst seitdem ich deiner herzlichen Theilnahme, deiner zärtlichen Liebe, theurer (e) Vater, (Mutter) entbehre, fühle ich es in seinem ganzen Umfange, was du mir gewesen! Ach, wie oft mag ich es an der geziemenden Ehrfurcht haben fehlen lassen, wie oft es verabsäumt haben, Dir Beweise meiner Dankbarkeit zu geben! Nichts desto weniger lebe ich der Ueberzeugung, daß du von deinem seligen Wohnsitze mit Wohlwollen auf mich herabsiehest, und daß jedes gute und wohlgefällige Werk, das ich übe, dir weit mehr himmlische Freude verursacht, als die Aufmerksamkeit, die ich bei deinen Lebzeiten dir erwiesen. Welch ein Trost liegt für mich in dem Gedanken, daß ich noch jetzt dein

theures Andenken ehren kann; daß, was mein größtes Unglück schien, doch auch seinen Segen brachte! Denn wie Vieles mir auch durch deinen Hintritt, geliebter (e) Vater, (Mutter) entrissen worden, so sehe ich doch seitdem einen neuen Geist in mir erwachen, und fühle mich weit geneigter, auf irdische Vergnügungen zu verzichten, und dagegen auf die Stimme der Religion zu lauschen. So wirken deine frommen Werke selbst nach deinem Tode noch heilsam fort; mögen sie vor dem Throne des Allvaters würdig befunden werden, die unterbrochene Seligkeit zu bereiten! Mögen sie jeden Tag zur treuen Erfüllung meiner Pflichten mich ermahnen, auf daß ich dereinst, wann zu meinen Voreltern ich eingethan werde, rein und schuldlos vor dem Antlitze der Gottheit erscheine! Amen.

Gebet einer Wittwe.

Als das einst so prächtige und volkreiche Jerusalem erstürmt, geplündert und zerstört worden war, da wußte der Prophet Jeremias zur Versinnlichung all' dieses Jammers kein anschaulicheres Bild zu geben, als indem er gleich im ersten Verse seiner Klagelieder die Stadt einer Wittwe verglich. Ach, nur allzu deutlich erkenne ich in mir selber ein Bild grenzenlosen Elends und namenloser Verwüstung! Und die Erinnerung an die früheren Tage meines Glückes, ehe noch die Pfeile des Allmächtigen mich getroffen, als noch die Krone meines Hauptes mich zierte, erneuert nur meinen Schmerz, und macht nur meinen Verlust um so fühlbarer. Wohl war auch das Zusammenleben mit meinem seligen nunmehr in Gott ruhenden Gatten von Unfällen nicht frei, allein schon ein freundlicher Zuspruch von seinem Munde gewährte mir Beruhigung, und geduldig trugen wir zusammen, was auch über uns ergangen. Aber jetzt ist mein Ohr verschlossen gegen alle Trostgründe, und die Beileidsbezeugungen von theilnehmenden Bekannten und Verwandten vermögen mich nicht aufzurichten. — Selbst die zarten Kleinen, die der Unvergeßliche als ein theures und heiliges Pfand mir zurückgelassen, bieten mir nur geringen Ersatz für

das, was der unerbittliche Tod mir entrissen. Wie? mit meinen schwachen Kräften und mit meinem gebeugten Herzen soll ich ihnen nun Vater und Mutter zugleich sein? Soll mit gleicher Sorgfalt auf die Pflege ihres Leibes und die Bildung ihres Geistes bedacht sein?

Doch du, o gnadenreicher Vater, der du dich insbesondere der Waisen und Wittwen so liebevoll annimmst, wirst auch meiner dich erbarmen, und mich mit Muth und Kraft ausrüsten, des Lebens Bürde zu ertragen und den Mutterpflichten getreulich nachzukommen! Mit stiller Ergebenheit in deinen heiligen Willen will ich mich in das Unabänderliche fügen, und auf deine unendliche Weisheit und Güte vertrauen. Die Zeit, die schon so viele Wunden geheilt, wird allmählig auch meinen Schmerz lindern, und meine Thränen stillen. Das Liebste meines Lebens, an dem ich mit ganz ungetheilter Seele hing, hast du, o Gott, mir genommen, doch wurde mein Glaube an deine Allgerechtigkeit und Milde nicht schwankend; und ist dereinst meine Aufgabe hienieden vollendet, so wird in jener bessern Welt ein Wiedersehen stattfinden, nach welchem es weiter keine Trennung mehr gibt! Amen.

Gebet in einer gefährlichen Krankheit.

Herr über Leben und Tod, schon ehe ich hienieden wandelte, hast du meine Tage mir zugemessen, und mir ein Ziel gesetzt, das ich nicht überschreiten kann. Dir allein ist es bekannt, wie früh oder spät meine Laufbahn zu Ende gehen wird. Die qualvollen Leiden aber, die du jetzt mir zugesandt, mag ich in Folge meiner früheren Vergehen wohl verdient haben, jedenfalls aber sollen sie zu ernstlicher Besserung mich ermahnen, denn: „Wie ein Vater seinen Sohn züchtiget, so nur züchtiget der Ewige, unser Gott." An wen anders sollte ich nun in meiner Noth, wo jeder Tag mir neue Schmerzen, jeder Morgen mir neue Qual bringt, mich wenden, als an dich, o Vater, der du allein die Macht hast, hoffnungslos Darniederliegenden frische Lebenskraft einzuhauchen? Du rettest ja selbst Jene, die an den Pforten des Todes sich befinden, wenn sie in ihrer Noth zu dir rufen; du sendest dein

Wort, daß es sie heile und vom Untergange befreie. Du hast mir bereits so viele Beweise deiner Vaterhuld gegeben, du wirst mir auch ferner deine Hülfe nicht entziehen. Mit frommer Ergebung in deinen heiligen Willen will ich meine Leiden standhaft ertragen, und mit Zuversicht ausrufen: Herr thue mit mir, wie es dir wohlgefällt, denn du bist gütig gegen Jeden, und erbarmst dich aller deiner Geschöpfe. Jetzt in dieser betrübenden Lage erkenne ich wohl, daß nur ein tugendhaftes Herz in Leiden Trost und Beruhigung zu geben vermag. Ach, wie nichtig sind doch alle Freuden dieser Erde, wie ein vorübereilender Schatten schwinden sie dahin. — Welchen Werth haben jetzt irdische Güter und Schätze für mich, wenn ich nicht der Hoffnung mich hingeben kann, daß meine Kinder und meine Familie einen vernünftigen Gebrauch davon machen, und ihr wahres Glück dadurch begründen werden, wenn ich nicht selbst schon noch bei meinen Lebzeiten einen angemessenen Theil derselben zu edlen, löblichen und wohlthätigen Zwecken verwende! Von Allem, was irdisch und hinfällig ist, will ich nun mein Herz ganz abwenden, und es bloß zu dir, unendliches und ewiges Wesen, erheben; meine Verirrungen und begangenen Fehler will ich aufrichtig bereuen, gegen Niemanden Groll oder Haß hegen, meinen Beleidigern verzeihen, und so weit es mir noch möglich ist, hienieden besser und vollkommener zu werden streben. Gütiger und barmherziger Vater, wenn eine Verlängerung meines Daseins mir und der menschlichen Gesellschaft von wahrem Nutzen sein kann, o, so laß meine Krankheit von mir weichen, laß mich durch deine Gnade wieder genesen, und belebe mich mit neuer Kraft, damit ich dann mit doppeltem Eifer die Pflichten meines Berufes erfülle, und für das Glück meiner Mitmenschen wirksam sei. So es aber nach deinem weisen Rathe unabänderlich beschlossen wäre, daß ich von dieser Krankheit nicht wieder genesen soll, so will ich mit kindlicher Liebe und mit Vertrauen mich deinem Willen ergeben. Herr, in deine Hand übergebe ich meine Seele, rette mich, Gott der Treue und der Liebe! Amen.

Empfang des Sabbaths.

Auf, laßt uns dem Ewigen jauchzen, frohlocken unserm Hort und Retter, mit Danksagung vor ihm erscheinen, beim Saitenspiel ihm laut frohlocken! Der Ewige ist ein großer Gott, ein großer König über alle Götterwesen. Der Erde Schätze sind in seiner Hand, der Berge Gipfel sind sein, sein ist das Meer — er schuf es — das Trockene seiner Hände Werk. Anbeten laßt uns, niederfallen, hinknieen vor dem Ewigen, unserm Schöpfer; Er ist unser Gott, wir seiner Weide Volk, Heerde seiner Hand — noch heute, so ihr ihm gehorcht. „Verstockt nicht euern Sinn wie zu Meriba, am Tage der Versuchung in der Wüste, da eure Väter mich versuchten, mich prüften, obschon sie meine Thaten sahen. Vierzig Jahre verwarf ich dies Geschlecht und sprach: es ist irrsinnig Volk, will meine Wege nicht erkennen! In meinem Zorne schwur ich da: nie gehen sie in meine Ruhe ein."

Singt ein neues Lied dem Herrn! singt dem Herrn alle Welt! singt dem Herrn, lobt seinen Namen, verkündet Tag für Tag sein Heil, erzählet unter Heiden seinen Ruhm und allen Völkern seine Wunder! Denn groß ist Gott und hochgepriesen und ehrfurchtswerth ist er, hoch über alle Götterwesen. Götzen sind der Heiden Götter alle! der Ewige hat die Himmel erschaffen. Vor ihm ist Majestät und Pracht, in seinem Heiligthum Triumph und Schöne. Bringet dem Herrn, ihr Heidengeschlechter, bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! Bringt dem Herrn seines Namens Ruhm, betretet seinen Vorhof mit Geschenken, betet ihn an in festlichem Schmuck! betet, alle Welt, vor ihm! Singet unter Heiden: der Herr ist König! fest steht die Welt und wanket nie; er richtet Völker gerecht! Himmel freue

יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז
שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא
כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל
סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט
סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ:
הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ כָּל
עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים:
שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל
כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו
מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה:
שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה
לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ
כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ
פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה:
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם

dich! Erde, sei fröhlich! es brause das Meer und was es enthält! wonnevoll sei Flur mit allem, was darauf ist! es jauchzen alle Bäume des Waldes vor dem Herrn! Er kommt, er kommt und richtet den Erdball, richtet den Weltkreis gerecht, nach seiner Treue die Völker.

Der Herr regiert, froh ist die Erde, fröhlich die großen Eilande. Um ihn her ist Wolke und Dunkel, seines Thrones Feste Recht und Gerechtigkeit; Feuer wallet vor ihm her, entzündet um und um die Feinde, seine Blitze erleuchten die Welt; der Erdball sieht's und zittert, Berge zergehen wie Wachs — vor'm Herrn, vor des ganzen Erdreichs Herrscher. Die Himmel verkünden seine Gerechtigkeit, alle Völker schauen seine Ehre. Beschämt sind alle Bilderdiener, die sich ihrer Götzen rühmten; alle Götter beugen sich vor ihm. Zion hört's und freuet sich, fröhlich sind die Töchter Juda's ob deiner Richtersprüche, Herr! denn, Herr, du bist in aller Welt der Höchste, über alle Götter hocherhaben! Freunde Gottes, haßt das Arge! er schützet seiner Frommen Leben, rettet sie aus Frevler Hand. Licht geht dem Frommen auf, Freude treugesinnten Herzen. Freuet euch, Redliche, des Herrn! danket seinem heiligen Namen.

Singt ein neues Lied dem Herrn, denn er hat Wunder gethan; Sieg errang ihm seine Rechte, sein heiliger Arm. Der Herr hat seine Hülfe kundgethan, Gerechtigkeit vor Heiden offenbart, war eingedenk der Liebe und Treue dem Hause Israels; da sahen unsres Gottes Hülfe die Enden aller Welt. Jauchzt dem Herrn alle Welt! frohlocket, singet, spielet! schlagt an das Harfenspiel dem Herrn! laßt Harfenklang und Psalter, Trompeten- und Posaunenschall vor'm

הַיָּם וּמְלוֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ

Herrn, dem Könige, ertönen! Es stürme das Meer, und was es enthält, der Erdkreis und die ihn bewohnen! Ströme rauschen Händeklopfen, Berge jauchzen Wettgesang — vor'm Herrn — Er kommt, den Erdball zu richten, richtet den Weltkreis nach Recht, nach Billigkeit die Völker.

Der Herr regieret — Heiden zittern! er thront auf Cherubim — die Erde schwankt! Groß ist der Ewige zu Zion, erhaben über alle Völker. Sie huldigen deinem Namen, (Großer, ehrfurchtswerther! heilig ist er!) dem Reich des Königs, der Gerechtigkeit liebt. Du hast Gerechtigkeit auf festen Fuß gesetzt, in Jakob Billigkeit und Recht verordnet. Erhebt den Ewigen, unsern Gott! betet an vor seiner Füße Schemel! heilig ist er! Moses und Aaron unter seinen Dienern, Samuel unter seinen Anrufern — die er erhört, wenn sie ihm rufen — aus der Wolkensäule redete er mit ihnen; sein Zeugniß nahmen sie in Acht und das Gesetz, das ihnen er gegeben. Herr, unser Gott, du erhörtest sie, warst ihnen Gott, Vergeber und Bestrafer ihrer Uebertretungen! Erhebt den Ewigen, unsern Gott! fallt hin an seinem heiligen Berge, denn unser Gott, der Herr, ist heilig.

Psalm Davids. Bringet dem Herrn, Söhne der Großen, bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! bringet dem Herrn Ruhm seines Namen! heilig geschmückt betet ihn an! Stimme des Herrn rollt über Fluthen, Gott der Erde donnert über mächtige Fluthen. Stimme des Herrn gewaltig, Stimme des Herrn erhaben, Stimme des Herrn zersplittert Zedern, Libanons Zedern zersplittert der Herr, läßt hüpfen sie wie muthig Kalb, Libanon und Sirion wie junges Reem. Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz, Stimme des Herrn erschüttert die

יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת
וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ
לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיוּחָד. יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ
מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב
לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד
בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי
שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ
יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

Wüste, die Wüste zu Kades erschüttert der Herr. Stimme des Herrn regt auf das schene Gewild, entblättert die Wälder. — Aber in seinem Pallaste spricht alles Majestät! Gott saß zur Sündfluth auf dem Throne; der Herr allein regiert ewig die Welt. Der Herr gibt seinem Volke Sieg, der Herr beglückt sein Volk mit Frieden.

Komm, mein Freund, der Braut entgegen; wir wollen den Sabbath empfangen.

„Hüte und gedenke" verkündete uns der einzige Gott in einem Wort; Der Ewige ist einig und sein Name einig; zum Ruhme, zur Zierde und zum Lobe.

Kommt, wir wollen dem Sabbath entgegengehen, denn er ist des Segens Quelle, vom ersten Anfang eingesetzt, des Werkes Ende war zuerst im Plane.

Des Königs Heiligthum, königliche Stadt, stehe auf, gehe aus den Trümmern hervor, lange genug saßest du im Trauerthale, er wird sich nun deiner wieder erbarmen.

Befreie dich von dem Staube, stehe auf, lege deine zierlichen Kleider an, mein Volk durch Jischai's Sohn; den Bethlehemiten, ist meine Seele ihrer Erlösung nahe.

Wache auf, wache auf, denn dein Licht bricht an, auf! mein Licht, auf! auf! ich stimme ein Lied an, Gottes Herrlichkeit wird über dich offenbar.

Du wirst nicht mehr zu Schanden, nicht mehr beschämt; warum betrübtst du dich und warum erschreckst du dich? in dir werden sich schützen die Gedrückten meines Volkes, und die Stadt wird auf ihren Schutthaufen erbauet werden.

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ
אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן
פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה.
תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה: לכה

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת:
עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל
לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ
כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם
יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן
רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה
אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה

Es werden dem Raube preis gegeben, die dich berauben, entfernt werden alle deine Verderber; es wird sich deiner freuen dein Gott, wie ein Bräutigam seiner Braut sich erfreut.

Rechts und links wirst du dich ausbreiten, den Ewigen wirst du ehrfürchten durch den Sohn des Perez, und so werden wir uns freuen und werden frohlocken.

So komme her in Frieden, du Krone deines Gemahls, mit Freude und Frohlocken unter die Treuen des erkorenen Volkes, komme her, Braut! Komm, mein Freund u. s. w.

(Psalm 92.) Psalmlied für den Sabbath. Lieblich ist's dem Ewigen danken, Höchster, deinen Namen singen, des Morgens deine Güte rühmen, des Abends deine Vatertreue, unter Saitenspiel und Psalter, zum Denken von der Harf' erweckt! Herr deine Werke ergötzen mich, fröhlich sing' ich deine Thaten. Wie groß sind deine Thaten, Herr, wie tief die göttlichen Gedanken! die Unvernunft sieht das nicht ein, Gedankenlose, sie begreifen nicht: Wenn Frevler grünen gleich dem Grase, wenn alle Uebelthäter blühen — damit sie ewig untergehen. Denn du bist ewiglich erhaben, Gott! Sieh', deine Feinde, Herr, deine Feinde kommen um, Uebelthäter fahren hin: aber wie des Waldstiers Krone steigt mein Horn empor, mein Alter glänzt von frischem Oele. Ich sehe Lust an stolzen Neidern, ich höre Lust an Uebelthätern, die wider mich sich setzen. Der Fromme grünt wie Palmenwipfel, schießt wie die Zeder Libanons empor! Was im Hause Gottes steht, was in seinem Vorhof grünet, muß noch im höchsten Alter blühen, immer frisch und saftvoll bleiben, muß lehren, daß der Herr gerecht, mein Hort ohne alle Tadel sei.

דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

תפלת ערבית·

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בשעה שהחזן אומר ברכו אומר הקהל יתברך.

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו״ק בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא. שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

(Psalm 93.) Der Herr ist König, herrlich geschmückt, der Herr hat sein Gewand, die Majestät, angelegt und fest umgürtet, so steht sie da, die Welt, und wanket nie, Unerschüttert steht dein Thron seitdem — du selbst von Ewigkeiten her! Wasserströme, Herr, erheben, Wasserströme erheben ihr Ungestüm, die Ströme heben die Wellen empor! Erhabener als der Fluthen Getöse brausen die Wogen des Weltmeers; erhabener noch ist Gott in jener Höhe. Dein Zeugniß bleibet immer treu, deinen Tempel zieret Heiligkeit, o Herr, auf ewige Zeit.

Abend-Gebet.

Er, der Barmherzige, vergibt Sünde und vertilgt nicht, nimmt oft seinen Zorn zurück, und läßt nicht erwachen seinen ganzen Grimm. Ewiger hilf, der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen!

Benedeiet den Ewigen, den Gebenedeiten!

Gepriesen sei der Ewige, der Gebenedeite in Ewigkeit!

(Gebenedeiet, gerühmt, verherrlicht, hochgelobt und erhaben ist der Name des Königs aller Könige, des Heiligen gelobt sei er! Er ist das erste, er das letzte Wesen, außer ihm ist keine Gottheit. Macht ihm Bahn, ihn der durch die Aetherwüste fährt! sein Name ist Jah! frohlocket vor ihm! Erhaben ist sein Name über alles Lob und allen Preis. Gepriesen sei der Name seiner verherrlichten Majestät in Ewigkeit! Gepriesen sei der Name des Ewigen von nun an und in Ewigkeit.)

פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

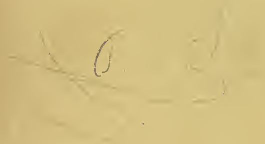
אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת

colorchecker CLASSIC
x·rite
mm